

การศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวมธุรส ชมดวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2546
ISBN 974-9613-40-6
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

363.49
ม142.11
ร.9

การศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวมธุรส ชมดวง

21 ส.ค. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

ISBN 974-9613-40-6

ตุลาคม 2546

h 237753

มธุรส ชมดวง. (2546). การศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ. สารนิพนธ์ กศ.ม.

(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่าง เป็นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีอายุระหว่าง 23-35 ปี จำนวน 10 คู่ ซึ่งเป็นคู่รักกันและคบหากันตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีดังนี้ รูปแบบการดำรงชีวิตโดยอยู่ด้วยกันกับคู่รัก ร้อยละ 40 การเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการเรียนทำให้การเรียนดีขึ้นร้อยละ 15 การเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลต่อการทำงานร้อยละ 20 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 30 มีปัญหาในการคบหาคู่รักเรื่องความหึงหวง หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 85 มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีการประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก คือมีความสัมพันธ์สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบัง ร้อยละ 75 คู่รักทอมดี้ที่อยู่ด้วยกันมีกิจกรรมทำร่วมกันทุกอย่าง ได้แก่ ทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ และทำงานบ้าน คิดเป็นร้อยละ 40 การแสดงความรักต่อคู่รัก คู่รักทอมดี้ร้อยละ 100 มีความสัมพันธ์ทางเพศ หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 80 เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เป็นทอมมีการแสดงตนต่อสังคม โดยแต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจนร้อยละ 50 ส่วนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เป็นดีมีการแสดงตนโดยแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไปร้อยละ 100 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 20 เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงกับเพื่อนสนิท และครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงาน คู่รักทอมดี้ร้อยละ 60 มีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีหลายสาเหตุประกอบกัน แยกสาเหตุตามตัวแปรที่ศึกษาได้ดังนี้ มาจากตัวแปรด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 95 ได้แก่ ลำดับการเกิดคิดเป็นร้อยละ 5 การอบรมเลี้ยงดูร้อยละ 35 และสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัว ร้อยละ 55 สาเหตุจากตัวแปรด้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 55 สาเหตุจากตัวแปรด้านสื่อมวลชน ร้อยละ 20 สาเหตุอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 100

A STUDY OF LESBIANS' LIFESTYLES

AN ABSTRACT

BY

MISS MATUROS CHOMDUANG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

ISBN 974-9613-40-6

October 2003

Maturos Chomduang. (2003). *A Study of lesbians' Lifestyles*. Master Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Tossaporn Prasertsuk.

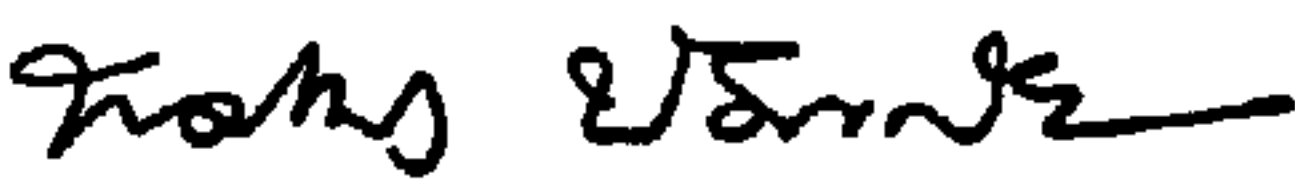
The propose of this study was to examine the lesbians' lifestyles. Ten subjects aged 23 to 35 yr. were purposively selected for the study. All of them were currently together for at least one year. The research instrument was an interview of the lesbians' lifestyles. Frequency and percentage were used to analyze the data.

The results of the study were as follows:

The analysis of the lesbians' lifestyles indicated that 40% of the lesbians stayed together; being lesbians could enhance their education (15%) and their work (20%); some lesbians had feelings related to jealousy (30%); 85% of these lesbians wished to remain faithful for the rest of their lives. Besides, 75% of them engaged in almost all homosexual activity and psychic reactions. 40% of these lesbians spend time during day and night together. 100% of them had sexual relationship with their female friends. It was presumed that sexual identity formation pertained to lesbian people and also socially endorsed experience of homosexuality (80%). In addition, 50% of the subjects classified themselves as "Tom" and 100% as "Dee." However, 20% of them had affairs with their closed friends and 60% of them described their relationship as excellent. The research also showed that the causes of being lesbians were associated with the following variables: family variables (95%), i.e. birth order (5%), child rearing practice, and the family relationships (55%); peer groups (55%), mass media variables (20%), and other variables (100%).

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

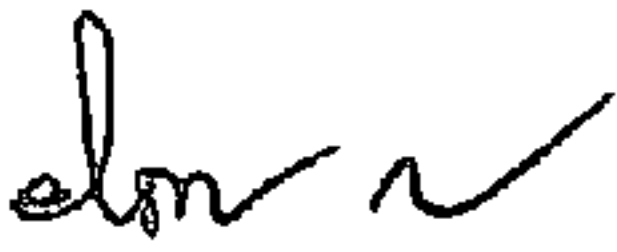

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข)

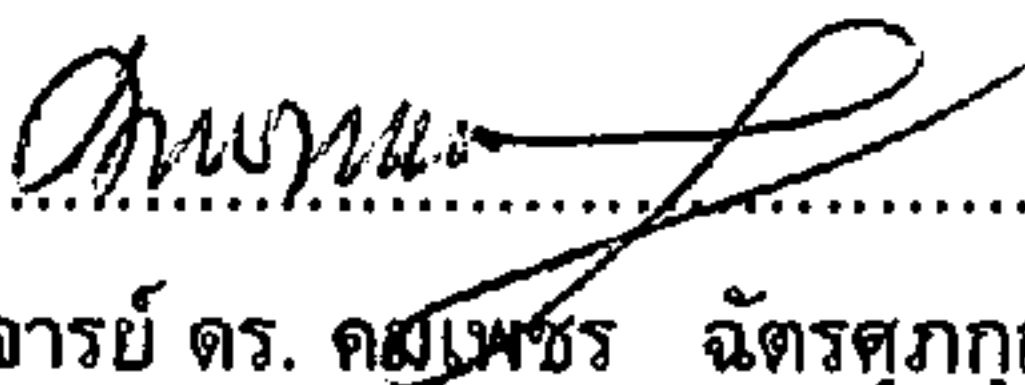
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ศาสตราจารย์ ดร.รุ่งพรรณ เกิดพิทักษ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. คอมเพชร จิตรสุกุล)
วันที่...17...เดือน...ตุลาคม.....พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ มณฑิรา จารุเพ็ง ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการวิจัยและเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ และน้อง หึงรักหึงทุกท่าน รวมทั้งบุคคลที่มีได้กล่าวนามในที่นี้อีกหลายท่าน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูลและให้ร่วมมือเป็นอย่างดีในการสัมภาษณ์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ และน้องสาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนวทุกท่าน (2543-2546) ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกำลังใจ และแสดงความห่วงใยผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ผู้ที่ให้ความรัก ให้กำลังใจ และทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณ คุณมธุศรี ชมดวง คุณมธุจิต ชมดวง และคุณสิทธิชัย อภินันท์รัตนกุลที่ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

มธุรส ชมดวง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ความหมายของรักร่วมเพศ.....	8
	ความเป็นมาของรักร่วมเพศ.....	11
	ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศ.....	12
	สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ.....	14
	การบำบัดและแนวทางวิธีป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศ.....	24
	ความหมายของเจตคติ.....	27
	องค์ประกอบของเจตคติ.....	28
	ลักษณะของเจตคติ.....	29
	การเกิดเจตคติ.....	30
	การเปลี่ยนแปลงเจตคติ.....	31
	งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ.....	32
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
	การจัดกระทำข้อมูล.....	40
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	116
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	116
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	116
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	116
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	117
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
อภิปรายผล.....	119
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	131
ภาคผนวก ก.....	132
ภาคผนวก ข.....	134
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	143

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านครอบครัว.....	97
2	การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านเพื่อน.....	101
3	การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านสื่อมวลชน.....	103
4	การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง.....	104
5	การจำแนกรายละเอียดวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ.....	105
6	สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง.....	113

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โดยปกติทั่วไปมนุษย์จะมีความรักและความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนเอง ซึ่งเรียกว่า รักต่างเพศ (Heterosexual) แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีบุคคลอีกส่วนหนึ่งที่มีพฤติกรรมแตกต่างออกไป คือ มีความพึงพอใจและต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน อาจเป็นชายกับชายหรือหญิงกับหญิงซึ่งเรียกว่า รักร่วมเพศ (Homosexuality) พฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานแล้ว ดังที่ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์สมัยกรีกและโรมัน พฤติกรรมดังกล่าวได้รับการยอมรับจากสังคมแตกต่างกันไปตามยุคสมัย ในสมัยกรีกโรมันพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย ไม่ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ (ป.กนิษฐะ. 2532 : 9) บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์อย่างอริสโตเติล จูเลียตซีซาร์ พระเจ้าเฟรเดอริคมหาราช คีตกวีเอก ไชคอฟสกี ออสการ์ ไรต์ เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย ส่วนรักร่วมเพศหญิงนั้นก็มีมาตั้งแต่ในสมัยกรีกโบราณเช่นกัน โดยสมัยนั้นเรียกคนกลุ่มนี้ว่า "TRIBADISM" จากรากศัพท์ที่แปลว่า "นวด" (RUB) แต่ต่อมาได้เปลี่ยนไปใช้คำว่า "LESBIANISM" หรือ "SAPPHISM" ซึ่งคำนี้มาจาก SAPPHO ซึ่งเป็นกวีหญิงผู้มีชื่อเสียงในสมัย 600 ปีก่อนคริสตกาลเป็นที่รู้จักกันดีว่ามีชีวิตห้อมล้อมด้วยหญิงสาวบนเกาะที่มีชื่อว่า "LESBOS" (ซุมตักดี พุทธชาพงษ์. 2529:15) สำหรับสังคมไทยได้ปรากฏหลักฐานของพฤติกรรมรักร่วมเพศตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นซึ่งวรรณกรรมต่าง ๆ ของยุคนั้นได้ใช้คำว่า "เล่นเพื่อน" แทนพฤติกรรมรักร่วมเพศของหญิงสาววัง ในเวลานั้นการเล่นเพื่อนเป็นที่รังเกียจและมีการตราเป็นกฎหมายลงโทษผู้ที่มิพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 1 ; อ้างอิงจาก อรินพิณจรรักษ์. 2527 : 29-34) นอกจากนี้ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532 : 2-3) ได้ศึกษาวรรณกรรมที่สามารถนำมาเป็นหลักฐานอ้างอิงได้ในเรื่องรักร่วมเพศหญิง คือเรื่องเพลงยาวหม่อมเป็ดสวรรค์ ผู้แต่ง คือ คุณสุวรรณ แต่งไว้เมื่อประมาณ พ.ศ.2384 ซึ่งกล่าวถึง หม่อมสุดและหม่อมขำ เป็นหม่อมห้ามในกรมพระราชวังบวรศักดิ์พลเสพ มีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษ โดยมีความสัมพันธ์อย่างชายและหญิง แต่ทั้ง 2 ท่านก็ได้ถูกลงทัณฑ์แต่ประการใด ในด้านศาสนาแม้จะไม่มีการลงโทษผู้ประพฤติก่อร่วมเพศอย่างรุนแรง แต่ก็มีหลักฐานแสดงว่าทางศาสนาปฏิเสธผู้มีความประพฤติเช่นนี้ โดยถูกบ่งในพระไตรปิฎกว่าเป็นบุคคลที่ห้ามบวช (จารุวรรณกันทะนิตย์. 2531 : 2 ; อ้างอิงจาก สุชีพ ปุญญานุภาพ. 2522 : 224)

รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน พบมากที่สุดในจำนวนพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่วไปประพฤติปฏิบัติ เป็นได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่ชายมากกว่าหญิง สัดส่วนประมาณ 3 ต่อ 1 และสำหรับหญิงมีชื่อเรียกเฉพาะว่าเลสเบี้ยน (Lesbian) (สุวัทนา อารีพรรค. 2528 : 9) รักร่วมเพศ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า "homosexual" นั้น เป็นคำที่ใช้ได้ทั้งกับชายและหญิง เมื่อต้องการที่จะเน้นถึงเพศใดก็จะกล่าวเจาะจงลงไปว่า คนรักร่วมเพศชาย (male homosexual) หรือคนรักร่วมเพศหญิง (female homosexual) คำอื่นที่มีความหมายเป็นทางการน้อยกว่า homosexual คือ เกย์ (gay) ในประเทศไทยเมื่อพูดถึง "เกย์" เรามักจะหมายถึงความถึงคนที่เป็กรักร่วมเพศชาย แต่จริง ๆ คำนี้ครอบคลุมถึงหญิงด้วย เมื่อต้องการเน้นถึงคนรักร่วมเพศหญิงจะใช้คำว่า gay woman ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำว่า เลสเบี้ยน (lesbian) (ประนอม สโรชมาน. 2524 : 165) เมื่อกล่าวถึงเลสเบี้ยนผู้คนมักไม่ค่อยมีใครอยากกล่าวถึงหรือไม่ต้องการให้เกิดขึ้นกับคนที่ตนรู้จัก เนื่องจากสังคมได้ให้ความหมายไปในทางลบ

แต่เท่าที่ปรากฏในสังคมภาพพจน์ของเลสเบี้ยนไม่ปรากฏเด่นชัดถ้าเทียบกับรักร่วมเพศชาย นักจิตแพทย์ นักวิชาการต่างๆ มักศึกษาถึงผู้ชายมากกว่าทำให้คนในสังคมทั่วไปรับรู้ถึงเกย์มากกว่า (ชลธิชา ศาลิคุปต. 2532 : 24) ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ สังคมส่วนใหญ่จึงมองไปที่กลุ่มรักร่วมเพศชาย

เลสเบี้ยนเป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงและรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน ในสังคมไทย

เลสเบี้ยนเป็นคำที่ต้องห้ามในหมู่ผู้หญิงรักหญิงด้วยกัน ทั้งนี้เพราะการให้ความหมายของสังคมต่อคำว่า
เลสเบี้ยนไปในทางลบ เช่น เป็นพวกโรคจิตวิถิตถาร และนักจิตวิทยาเองก็ยังมองว่าเป็นอาการของจิตผิดปกติ
ในทางเพศที่ต้องการบำบัดรักษา กลุ่มหญิงรักหญิงจึงไม่ยอมรับคำนี้ในการเรียกตนเอง คำว่า ทอม และดี้ จึง
เป็นคำที่กลุ่มหญิงรักหญิงใช้เรียกตนเองแทนคำว่าเลสเบี้ยน ทอมและดี้มีความสัมพันธ์ทางอารมณ์และ
ทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน ดังนั้นทอมและดี้ก็คือเลสเบี้ยน เพราะเลสเบี้ยน หมายถึง ผู้หญิงที่มีความ
 สัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศหญิงเหมือนกัน แม้ว่าทอมและดี้จะไม่ชอบคำนี้ก็ตาม (ชลธิชา ศาลิคุปต. 2532 : 68-69) นอกจากปรากฏการณ์ทอม ดีแล้วยังมีรูปแบบความสัมพันธ์หญิงกับหญิงอื่น ๆ ที่ไม่ได้
 ปรากฏออกมาภายนอกให้เห็นเด่นชัดเหมือนทอม ดี การที่กลุ่มหลังไม่แสดงออกอย่างเด่นชัด ทำให้คนทั่วไปไม่สามารถรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของเลสเบี้ยนที่นอกเหนือไปจากทอม ดี และเข้าใจไปว่าเลสเบี้ยนก็คือ
 ทอมกับดี้เท่านั้น (มัทนา เขตมิ. 2539 : 39) ซึ่งมัทนา เขตมิ (2539 : 136) ได้ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์
 ของกลุ่มหญิงรักหญิงที่ผ่านกระบวนการนิยามตนเองว่าเป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงแล้ว ไม่รวมไปถึงกลุ่มที่มี
 พฤติกรรมหญิงรักหญิงเช่นกันแต่ไม่ต้องการแสดงออก โดยกลุ่มหญิงรักหญิงที่นิยามตนเองแล้วนั้นสามารถ
 แบ่งได้คือ ทอม-ดี้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ทอม-ดี้สมัยใหม่ ทอม-ดี้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม ทอมก็ได้ดี้ก็ดี หญิง
 รักหญิงไม่ได้เป็นทั้งทอมและดี้ ซึ่งการแบ่งประเภทของหญิงรักหญิงดังกล่าวนี้ได้แบ่งอย่างคร่าว ๆ เพื่อใช้
 ประกอบในการทำความเข้าใจแต่ในความเป็นจริง การเป็นรักร่วมเพศหญิงไม่ว่าจะเป็นลักษณะใดก็ตามต่างก็
 มีความละเอียดซับซ้อนมากกว่าที่จะสามารถแบ่งแยกประเภทได้อย่างชัดเจน

ในปัจจุบันพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นที่กล่าวขวัญกันอย่างแพร่หลายทั้งจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และที่
 ปรากฏให้เห็นกันอย่างเปิดเผย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมืองใหญ่ ๆ (ชลธิชา ศาลิคุปต. 2532 : 1) แม้กลุ่ม
 รักร่วมเพศจะแสดงตัวและเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มรักร่วมเพศหญิงส่วนหนึ่งไม่ต้องการ
 แสดงตัวและเปิดเผยตัวต่อสาธารณชนอย่างชัดเจน เนื่องจากการเปิดเผยตัวต่อสังคม อาจทำให้ผู้มีพฤติกรรม
 รักร่วมเพศหญิงได้รับความเสียหายในด้านหน้าที่การงาน สังคม วงศ์ตระกูล พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจึง
 มีการแสดงออกและเปิดเผยตัวน้อยกว่ารักร่วมเพศชาย ประกอบกับการให้ความสำคัญและการศึกษา
 พฤติกรรมรักร่วมเพศชายมีมากกว่า จึงทำให้สังคมส่วนใหญ่จะกล่าวถึงรักร่วมเพศชาย รจรี นพเกตุ
 (2542 : 85) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงว่าพบบ้างแต่น้อย อาจเป็นเพราะการสำรวจข้อมูล
 ยากกว่าผู้ชาย หรืออาจเป็นเพราะว่ารักร่วมเพศในผู้หญิงได้รับการสนับสนุนน้อยกว่า จากการศึกษาพบว่า
 งานที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมีจำนวนน้อย ในขณะที่กลุ่มรักร่วมเพศหญิงมีปรากฏใน
 สังคมมากขึ้น

ในสหรัฐอเมริการะหว่างปี ค.ศ.1950-1960 เดล มาร์ติน (Del Martin) และ ฟิลลิส ไลออน (Phyllis Lyon) ได้พยายามก่อตั้งกลุ่มรักร่วมเพศหญิงขึ้นเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเหล่านี้แต่ไม่ได้
 ทำให้ทัศนคติของสังคมดีขึ้น ในอีก 10 ปีต่อมาพวกรักร่วมเพศหญิงก็ยังคงต้องแอบพบปะกันอย่างลับ ๆ
 แต่ในสมัยต่อมาพวกรักร่วมเพศหญิงก็ได้ยกฐานะของตนเองขึ้นในสังคม โดยได้ก่อตั้งสมาคมและองค์กร
 ต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องสิทธิสตรี และประสบความสำเร็จปัจจุบันกลุ่มรักร่วมเพศหญิงได้รับความเห็นใจจากสังคม
 มากขึ้น (สุวิทนา อารีพรรค. 2528 : 13) สำหรับในประเทศไทยกลุ่มหญิงรักหญิงที่เปิดเผยตัวต่อสาธารณชน

นั่นก็คือ กลุ่มอัญจารี ซึ่งกลุ่มอัญจารีเริ่มมีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2529 แล้ว แต่เพิ่งเริ่มเปิดเผยตัวต่อสาธารณชนเมื่อประมาณพ.ศ. 2537 แม้กลุ่มรักร่วมเพศจะได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น แต่กลุ่มรักร่วมเพศก็ยังคงมีความลำบากใจในการปรับตนเอง พวกเขาไม่มีความสุขทั้งกายและใจ เมื่อตรวจสอบทางด้านจิตใจและจิตวิทยา จะพบว่า พวกเขายังมีปัญหาอื่น ๆ อีกมาก เช่น ปัญหาทางมนุษยสัมพันธ์ ปมด้อย ปัญหาทางด้านประสาทและทางจิต (จารุวรรณ กันทะนิตย์. 3532 : 3 ; อ้างอิงจาก สมโภชน์ สุขวัฒนา. 2516 : 119-120) นอกจากนี้ ปัญหาด้านการยอมรับจากสังคมที่บุคคลรักร่วมเพศประสบคือ คนรักร่วมเพศจะถูกสังคมมองในลักษณะของความผิดปกติ วิปริตทางเพศ น่ารังเกียจ น่าสมเพช น่าเหยียดหยัน ตีเตี้ยลงโทษ กีดกันในโอกาสและสิทธิทางสังคมบางอย่าง เช่น การรับจ้างทำงาน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม (เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน. 2528 : 6) ปัญหาด้านจิตใจที่คนรักร่วมเพศประสบคือ คนรักร่วมเพศมักคิดอยู่เสมอว่าคนอื่นมองเขาเป็นคนต่ำต้อย วิดถาร เป็นที่น่ารังเกียจในสังคม ความรู้สึกนึกคิดที่ว่าตนเองผิดแปลกไปจากคนอื่น หรือมีความรู้สึกสำนึกผิดเป็นสิ่งที่รบกวนจิตใจทุกคน และอาจนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจมีผลกับตนไม่ได้นัก คนรักร่วมเพศมักพยายามปิดบังเรื่องราวทางเพศของเขาไม่ให้คนอื่นล่วงรู้ ทั้ง ๆ ที่เรื่องเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตในด้านต่าง ๆ เขาก็ยังต้องดำเนินชีวิตไม่ให้ความเป็นรักร่วมเพศของเขาขัดขวางความก้าวหน้าในอาชีพและดำรงความนับหน้าถือตาในวงสังคม (ประนอม สโรชมาน. 2524 : 175) ถึงแม้กลุ่มรักร่วมเพศจะประสบกับปัญหา ในด้านการดำเนินชีวิตในด้านการมีความรักกับบุคคลเพศเดียวกัน แต่ในปัจจุบันก็มีหลายประเทศที่ให้การยอมรับการเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันมากขึ้น เช่น ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งรัฐสภาฟิลิปปินส์ได้ลงมติสนับสนุนกฎหมายรับรองสิทธิของบุคคลรักเพศเดียวกัน โดยกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ระบุถึงประเด็นเรื่องคนรักเพศเดียวกันฉบับแรกของฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในนามของร่างญัตติต่อต้านการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันในทุกด้าน ทั้งในด้านนโยบายและการปฏิบัติที่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน (สมานชล. 2545 : 17) นอกจากนี้ในรัฐบางรัฐในสหรัฐอเมริกาคือรัฐเวอร์มอนท์ก็เปิดโอกาสให้กลุ่มคนรักร่วมเพศจดทะเบียนสมรสกันแล้ว (จดหมายข่าวอิลเลทธรอนิกส์. ม.ค.-เม.ย. 2545 : 10)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับรักร่วมเพศในประเทศไทยพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับรักร่วมเพศชายมากกว่ารักร่วมเพศหญิง งานที่กล่าวถึงกลุ่มรักร่วมเพศจะปรากฏตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ในด้านวิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ คอมพิวเตอร์ ในด้านเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยยังมีจำนวนน้อยโดยเฉพาะรักร่วมเพศหญิง จากการศึกษาพบว่า การปรากฏตัวของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงมากขึ้น โดยมีการปรากฏตัวในเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ต และวารสารของกลุ่มหญิงรักหญิง ซึ่งสื่อต่าง ๆ เหล่านี้จะให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ กับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ รวมถึงการเรียกร้องสิทธิของเลสเบี้ยนและเกย์ และการแสดงความรู้สึกของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่ถูกสังคมมองว่าเป็นคนผิดปกติ ดังที่ อนุรักษ ภาควภูมิ (2545 : 30-31) ได้เทียบเคียงจากความคิดของ จ้อยซ์ สตีเวน เรื่อง "เพราะว่าเราเป็นผู้หญิง" ไว้คือ เพราะเรื่องของคนรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดปกติ ไม่เหมือนคนอื่น จึงถูกมองข้ามไม่สนใจ ไม่นำพา เมื่อเยาวชนเป็นเกย์ เลสเบี้ยน กะเทย ทอม ดี โบเช็กซ์วล กันมากขึ้น ก็เป็นความผิดของเรา และเพราะความรักของเราไม่อาจให้กำเนิดชีวิตได้ จึงถูกตัดสินว่า "ผิดธรรมชาติ" และเพราะเราจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เขาจึงไม่อยากให้เราออกทีวี และไม่อยากให้เราไปเป็น "ครู" จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภาพพจน์ของกลุ่มรักร่วมเพศก็ยังเป็นสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้การยอมรับแม้ว่าจะมีการยอมรับจากสังคมบางส่วนแล้วก็ตาม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญไม่น้อยกว่ากลุ่มรักร่วมเพศชาย เพราะว่ากลุ่มรักร่วมเพศหญิงก็เป็นกลุ่มที่สังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเช่นเดียวกับรักร่วมเพศชาย ประสบปัญหาในด้านการไม่ยอมรับจากครอบครัวและบุคคลในสังคม ซึ่งควรจะได้มีการศึกษาหาสาเหตุของ

พฤติกรรมอย่างแท้จริง เพราะพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ปัญหาต่อผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวและ
ผู้ใกล้ชิด ด้วยสังคมยังมองกลุ่มคนรักร่วมเพศเป็นกลุ่มคนที่ผิดปกติ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการ
ศึกษาผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในหญิงวัยทำงาน โดยจะเป็นการศึกษาวิถีชีวิตของผู้หญิงที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศ ศึกษาสาเหตุการมีพฤติกรรมดังกล่าว กระบวนการที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เจตคติต่อ
พฤติกรรมรักร่วมเพศ แนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงจากการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศไปเป็นพฤติกรรม
รักต่างเพศ ปัญหาที่ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศประสบ เนื่องจากพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงเป็นพฤติกรรมที่
เกิดขึ้นในสังคมมาเป็นเวลานานแล้ว แต่สังคมไม่ยอมรับพฤติกรรมดังกล่าว รวมถึงยังมีการศึกษาเกี่ยวกับ
พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงน้อย การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมอย่างแท้จริงจะทำให้สังคมเข้าใจชีวิตและโลก
ของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมากขึ้น และจะเป็นประโยชน์ในการหาแนวทางป้องกันการเกิดพฤติกรรม
ดังกล่าว อีกทั้งยังเข้าใจในสิ่งที่บุคคลมีพฤติกรรมดังกล่าวด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบวิถีชีวิตของผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ สาเหตุการเป็น
 รักร่วมเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงไป
 เป็นพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง บิดามารดา
 ผู้ปกครอง ผู้ที่อยู่ใกล้ชิด
2. ผลจากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
3. เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ซึ่งเป็นผู้หญิงที่อยู่ในวัยทำงาน มีอายุระหว่าง 23-35 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ซึ่งเป็นผู้หญิงที่อยู่ในวัยทำงาน โดยศึกษาผู้มีพฤติกรรม
 รักร่วมเพศหญิงเป็นคู่ จำนวน 10 คู่ มีอายุระหว่าง 23-35 ปี มีคู่รักและคบหากับคู่รักตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป
 การศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. "ทอม" หมายถึง ผู้หญิงที่มีการแสดงตนเองว่าเป็นเพศชาย แสดงท่าทีการแต่งกายคล้าย
 เพศชาย ชอบเพศหญิงด้วยกันคบหาผู้หญิงที่เป็นดีเป็นคู่รัก ศึกษาจำนวน 10 คน

2. "ดี" หมายถึง ผู้หญิงที่มีการแสดงตนเองว่าเป็นเพศหญิง แต่มีความพึงพอใจทางเพศกับ
 เพศหญิงด้วยกัน คบหาผู้หญิงที่เป็นทอมเป็นคู่รัก ศึกษาจำนวน 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.1 ลำดับการเกิด
 - 1.2 จำนวนพี่น้อง
 - 1.3 เพศของพี่น้อง
 - 1.4 สถานภาพของครอบครัว
 - 1.5 การอบรมเลี้ยงดู
 - 1.6 สัมพันธภาพภายในครอบครัว
 - 1.7 สมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. ตัวแปรด้านเพื่อน
3. ตัวแปรด้านสื่อมวลชน
4. ตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
5. วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
6. สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึง รูปแบบการดำรงชีวิต การประพฤติปฏิบัติตน ในการคบหาคู่รัก การแสดงความรักต่อคู่รัก และการแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2. รักร่วมเพศ (Homosexuality) หมายถึง บุคคลที่มีความรู้สึกชอบพอบุคคลเพศเดียวกัน มีความต้องการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ได้

2.1 รักร่วมเพศชาย (Gay) หมายถึง ผู้ชายที่มีความพึงพอใจทางเพศกับเพศชาย มีความต้องการทางเพศกับเพศชายด้วยกัน ปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศหญิง

2.2 รักร่วมเพศหญิง (Lesbian) หมายถึง ผู้หญิงที่มีความพึงพอใจทางเพศกับเพศหญิง มีความต้องการทางเพศกับเพศหญิงด้วยกัน ปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชายโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.2.1 “ทอม” หมายถึง ผู้หญิงที่มีการแสดงตนเองว่าเป็นเพศชาย แสดงท่าทีการ แต่งกาย บุคลิกลักษณะคล้ายเพศชาย ชอบเพศหญิงด้วยกัน คบหาผู้หญิงที่เป็นดีเป็นคู่รัก

2.2.2 “ดี้” หมายถึง ผู้หญิงที่มีการแสดงตนเองว่าเป็นเพศหญิง แต่มีความพึงพอใจทางเพศกับเพศหญิงด้วยกัน คบหาผู้หญิงที่เป็นทอมเป็นคู่รัก

3. สถานภาพของครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของบิดาและมารดา และในการใช้ชีวิตอยู่กับ ครอบครัวของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ สามารถแบ่งได้ ดังนี้

3.1 บิดามารดาและหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอาศัยอยู่ด้วยกัน

3.2 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอาศัยอยู่กับบิดาเนื่องจากมารดาถึงแก่กรรม หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

3.3 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอาศัยอยู่กับมารดาเนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

3.4 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอาศัยอยู่กับญาติ

3.5 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอาศัยอยู่กับพี่น้องของตนเอง เนื่องจากบิดาและมารดา เสียชีวิต หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

4. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ลักษณะการเลี้ยงดู และดูแลบุตรีตาของครอบครัวของหญิงที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ สามารถแบ่งได้ดังนี้

4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด หมายถึง ครอบครัวที่เลี้ยงดูและดูแลบุตรีตา โดยให้ บุตรีตาปฏิบัติตามคำสั่งหรือกฎเกณฑ์ของบิดามารดาแทบทุกอย่าง ไม่เปิดโอกาสให้บุตรีตาได้เลือกทำใน สิ่งที่ต้องการ ถ้าไม่ทำตามก็ใช้วิธีบังคับหรือทำโทษอย่างรุนแรง

4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง ครอบครัวที่เลี้ยงดูและดูแลบุตรีตา โดย เปิดโอกาสให้บุตรีตาได้เลือกหรือทำในสิ่งที่ตนเองต้องการบ้าง แต่คอยดูแลให้อยู่ในความเหมาะสม บิดา มารดาไม่ใช้วิธีบังคับหรือทำโทษอย่างรุนแรงเมื่อบุตรีตาไม่ปฏิบัติตาม แต่จะใช้การประนีประนอมกันและใช้ เหตุผลในการเลี้ยงดู

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ หมายถึง ครอบครัวที่เลี้ยงดูและดูแลบุตรีตา โดยให้ความสำคัญกับบุตรีตามากกว่าการเลี้ยงดูแบบอื่นๆ บุตรีตาสามารถทำในสิ่งที่ตนเองต้องการได้แทบทุกอย่าง โดยที่บิดามารดาไม่ขัดขวางหรือบังคับให้ทำตามคำสั่ง และบิดามารดาแทบจะไม่บังคับหรือทำโทษบุตรีตา เลยเมื่อบุตรีตาปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เหมาะสม

5. สัมพันธภาพภายในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับ สมาชิกภายในครอบครัว สามารถแบ่งได้ ดังนี้

5.1 ความสัมพันธ์ของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงกับบิดา

5.2 ความสัมพันธ์ของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงกับมารดา

5.3 ความสัมพันธ์ของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงกับพี่น้อง

6. สมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึง บุคคลในครอบครัวของหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ ได้แก่ บิดา มารดา พี่น้อง ที่เป็นรักร่วมเพศชายหรือรักร่วมเพศหญิง

7. เพื่อน หมายถึง บุคคลที่ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงคบหาโดยไม่ได้มีความพึงพอใจที่จะคบหา เพราะชอบหรือมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลคนนั้น เป็นบุคคลที่สามารถร่วมทุกข์ร่วมสุข ทำกิจกรรม ต่างๆ ร่วมกับหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในเวลาว่าง หรือเนื่องในโอกาสต่างๆ เช่น ไปเที่ยว ซื้อของ รับประทานอาหาร เป็นต้น

8. สื่อมวลชน หมายถึง สื่อที่แสดงให้บุคคลทั่วไปได้ทราบถึงข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับพฤติกรรม รักร่วมเพศชายและเพศหญิง ได้แก่ สื่อทางรายการวิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ วีดีโอ ซีดี สื่อสิ่งพิมพ์

9. เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของหญิงที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ สนับสนุนหรือ ต่อต้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.1 ลำดับการเกิด
 - 1.2 จำนวนพี่น้อง
 - 1.3 เพศของพี่น้อง
 - 1.4 สถานภาพของครอบครัว
 - 1.5 การอบรมเลี้ยงดู
 - 1.6 สัมพันธภาพภายในครอบครัว
 - 1.7 สมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. ตัวแปรด้านเพื่อน
3. ตัวแปรด้านสื่อมวลชน
4. ตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
5. วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
6. สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรักร่วมเพศ
 - 1.1 ความหมายของรักร่วมเพศ
 - 1.2 ความเป็นมาของรักร่วมเพศ
 - 1.3 ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศ
 - 1.4 สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ
 - 1.5 การบำบัดรักษาและแนวทางวิธีป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
 - 2.1 ความหมายของเจตคติ
 - 2.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 2.3 ลักษณะของเจตคติ
 - 2.4 การเกิดเจตคติ
 - 2.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
3. งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

1.1 ความหมายของรักร่วมเพศ

มีผู้ให้ความหมายและคำจำกัดความของพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้หลายท่านดังนี้

แคปแลน และเซดดอก (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 9 ; อ้างอิงจาก Kaplan & Sadock. 1981 : 550) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า เป็นพฤติกรรมแสดงออกที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจที่ไม่สามารถกระตุ้นเร้าความรู้สึกทางเพศได้ด้วยเพศตรงข้าม แต่อารมณ์ความรู้สึกและความสนใจทางเพศ กลับสามารถถูกกระตุ้นได้โดยบุคคลเพศเดียวกัน

สปิทเซอร์ (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 10 ; อ้างอิงจาก Spitzer. 1981 : 212) กล่าวว่า รักร่วมเพศ หมายถึง แบบแผนของการได้รับแรงกระตุ้นในทางรักร่วมเพศ (Homosexual arousal) อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานโดยที่ขาดการกระตุ้นในทางรักต่างเพศ(Heterosexual arousal) หรือมีน้อยเกินไป

มาร์เมอร์ (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 10 ; อ้างอิงจาก Marmor. 1976 : 375) ให้คำจำกัดความว่า บุคคลรักร่วมเพศ หมายถึงบุคคลซึ่งมีแรงจูงใจในอันที่จะมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกับตนเอง และความพึงพอใจนั้นมักนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ สำหรับประเทศไทยได้มีนักวิชาการและผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง Homosexuality โดยใช้คำว่า รักร่วมเพศ เพื่อสื่อความหมายนี้มาโดยตลอด และให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

สมโภชน์ สุขวัฒนา (บุปผา คุณพิโน. 2530 : 12 ; อ้างอิงจาก สมโภชน์ สุขวัฒนา. 2520 : 543) กล่าวว่า รักร่วมเพศ หมายถึง การมีความรู้สึกหรือการแสดงออกทางเพศกับเพศเดียวกัน คือ ชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2528 : 283) ได้กล่าวถึง Homosexuality คือ การมีความสุขทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกัน ถ้าระหว่างชายต่อชายด้วยกันเรียกทับศัพท์ว่า homosexuality ระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกันเรียกว่า lesbianism

ประนอม สโรชมาน (2524 : 164) ให้ความหมายของรักร่วมเพศว่า หมายถึงการมีความใคร่กับคนเพศเดียวกัน

สุวัทนา อารีพรรค (2528 : 9) กล่าวว่า รักร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน พบมากที่สุดเป็นจำนวนพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่วไปประพฤติปฏิบัติ เป็นไปได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่ชายมากกว่าหญิง สัดส่วนประมาณ 3 ต่อ 1 และสำหรับหญิงมีชื่อเรียกเฉพาะว่า เลสเบียน (Lesbian)

จำลอง ดิษยวณิช (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 10 ; อ้างอิงจาก จำลอง ดิษยวณิช. 2522 : 257) ให้คำจำกัดความว่าเป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน พฤติกรรมทางเพศเช่นนี้ระหว่างหญิงด้วยกันมักเรียกว่า เลสเบียนนิสม (lesbianism)

วีระ ไชยศรีสุข (2533 : 152) อธิบายว่า รักร่วมเพศ หมายถึง คนที่ต้องการจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน

กิติกร มีทรัพย์ (วัลนิกา ฉลากบาง. 2542 : 587 ; อ้างอิงจาก กิติกร มีทรัพย์. 2540 : 122) อธิบายว่า รักร่วมเพศหรือเกย์ เป็นพวกที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ กล่าวคือคนกลุ่มนี้จะมีรสนิยมทางเพศแตกต่างไปจากคนปกติจากเพศของตนเอง

จากคำจำกัดความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่ารักร่วมเพศ หมายถึง บุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศ และต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกับตนเอง อาจมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ก็ได้ ในเพศชายที่มีความพึงพอใจและสนใจเพศชายด้วยกันเรียกว่า โฮโมเซ็กชวล (Homosexual) ส่วนเพศหญิงที่มีความพึงพอใจและสนใจเพศหญิงด้วยกันเรียกว่า เลสเบียน (lesbian)

เมื่อกล่าวถึงคำว่า โฮโมเซ็กชวล (Homosexual) หรือรักร่วมเพศ นั้น จะเป็นกล่าวถึง กลุ่มคนที่เป็นรักร่วมเพศทั้งผู้ชายและผู้หญิง ในกรณีของเพศชายอาจเรียกทับศัพท์ว่า โฮโมเซ็กชวล หรือเกย์มากกว่า แต่ในเพศหญิงมีศัพท์เฉพาะว่า เลสเบียน นอกจากนี้ยังมีคำบางคำที่บุคคลต่างๆ ในสังคมใช้เรียกแทนบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอยู่เสมอ ดังที่ วัลลภ ปิยะมโนธรรม (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 12-14 ; อ้างอิงจาก วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2531 : 60-61) กล่าวไว้ คือ

เกย์คิงและเกย์ควีน เป็นคำที่ใช้เรียกบุคคลรักร่วมเพศชายตามบทบาททางเพศที่แสดงออก โดยที่เกย์คิงจะใช้นั้นผู้ชายที่รับบทบาทเพศชายไม่แสดงท่าทางกระตือรือร้นอย่างผู้หญิง และพฤติกรรมของเขามิใช่เพศสัมพันธ์เป็นลักษณะของการเป็นฝ่ายกระทำให้อีกฝ่าย(คล้ายบทบาทของผู้ชายที่เป็นฝ่ายรุกผู้หญิง) ส่วนเกย์ควีนใช้นั้นผู้ชายที่มีบทบาทเป็นเพศหญิงซึ่งอาจมีกริยาท่าทางคล้ายผู้หญิงด้วย และชอบเป็นฝ่ายถูกระทำมากกว่า (คือ รู้สึกตัวเองเหมือนผู้หญิงทั่วไป)

ทอมและดี้ ทั้งสองคำนี้นำมาใช้เรียกผู้หญิงรักร่วมเพศ โดยแบ่งตามบทบาททางเพศที่แสดงออกเช่นกัน หากว่าผู้หญิงคนใดที่มีการแสดงออกในลักษณะของเพศชาย เช่น การแต่งกายอย่างผู้ชาย มีท่าทางอย่างผู้ชาย คอยปกป้องคุ้มครองหญิงที่ชอบ วางตนเป็นฝ่ายนำ ฝ่ายรุก แม้จะมีเพศสัมพันธ์จะไม่ยอมเป็น

ฝ่ายรับ แต่จะเป็นฝ่ายกระทำอีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียกว่า "ทอม" หรือ "ทอมบอย" และถ้าแสดงบทบาทเป็นหญิง จะเรียกว่า "ดี้" ซึ่งมาจากคำว่า "เลดี้" โดยเป็นเพียงผู้หญิงที่ยอมเป็นคู่ดวง และปล่อยให้ทอมกระตุ้น เล้าโลมทางเพศ ซึ่งอาจไม่ต้องการความสุขทางเพศโดยตรง แต่ใจอ่อนยอมให้ทอมทำอะไรในร่างกายเธอได้ เพียงเพื่อแลกความสนใจ ความเอาใจใส่ และความรักที่กำลังเสาะแสวงหา

อย่างไรก็ตามการรับบทบาททางเพศเชิงรับหรือเชิงรุกนั้นไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ถือปฏิบัติอย่างถาวร ตามที่เข้าใจ แต่มีการสลับบทบาททางเพศได้ในขณะมีเพศสัมพันธ์ และลักษณะเกย์คิง เกย์ควีน ทอมและดี้ อาจจะมีเพียงเฉพาะในบุคคลกลุ่มหนึ่ง ซึ่งบุคคลรักร่วมเพศอาจไม่ได้แสดงบทบาทเป็นพฤติกรรมที่เห็นเด่นชัด นอกเหนือจากการมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันตามความหมายของรักร่วมเพศที่แท้จริงเท่านั้น

นอกจากนี้แล้วยังมีศัพท์บางคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีการแสดงออกทางเพศ บางประการที่อาจก่อให้เกิดความสับสนเข้าใจผิดกับเรื่องรักร่วมเพศ ดังที่ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2525 : 238) กล่าวไว้ ได้แก่

กะเทย คำว่า กะเทย นั้นมักนำมาใช้ในการเรียกบุคคลซึ่งคิดว่าเป็นรักร่วมเพศหรือบุคคลที่แสดง จริตกริยาเป็นผู้หญิง แต่ความเป็นจริงแล้ว กะเทย หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Hermaphrodite นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป และมีบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจำนวนมากที่ไม่ได้มีลักษณะของกะเทยปรากฏอยู่ กะเทยตามความหมายทางการแพทย์ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอวัยวะของ 2 เพศกำลังอยู่ในตัวคนคนเดียว เช่น อาจจะมีองคชาต (Penis) และมีเต้านม (Breast) หรืออาจมีอัณฑะ (Testis) ในขณะเดียวกันก็มีมดลูกอยู่ด้วย ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นหญิงหรือชายแน่ชัด กะเทยมี 2 ชนิด คือ กะเทยจริง (True hermaphrodite) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะทางเพศที่เด่นตรงกับฮอร์โมนในตัวคือมักจะดูคล้ายไปทางเพศใดเพศหนึ่งให้เห็นชัดเจนทั้งรูปร่างภายนอกและฮอร์โมนในร่างกาย กะเทยเทียม (Pseudo-hermaphrodite) กลุ่มนี้จะมีลักษณะทางเพศภายนอกให้เห็นเด่นชัดอย่างหนึ่งแต่ฮอร์โมนที่ผลิตแท้จริงกลับเป็นของอีกเพศหนึ่ง

ลัทธิเพศ (Transvestism) บางทีจะถูกเรียกว่ากะเทยเช่นกันลัทธิเพศนี้เป็นบุคคลที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน มีความสุขความพอใจทางเพศกับการที่ได้แต่งตัว แต่งหน้า สวมเสื้อผ้า หรือแสดงท่าทางของเพศตรงข้ามกับตน ทั้งนี้อาจเป็นไปโดยเปิดเผยหรือแอบซ่อนเมื่อลับตาคนลัทธิเพศนี้ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป แต่ในทางปฏิบัติอาจพบลักษณะลัทธิเพศเกิดร่วมกับลักษณะรักร่วมเพศและแปลงเพศได้

แปลงเพศ (Transsexual) เป็นบุคคลที่ไม่ยอมรับเพศที่แท้จริงโดยกำเนิดของตน มักแสดงพฤติกรรมและมีบทบาททางเพศอย่างเพศตรงข้ามตลอดเวลาและมีความคิดฝังใจว่าอารมณ์และจิตใจของเขาเป็นเพศตรงข้าม บุคคลเหล่านี้มักมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะผ่าตัดแปลงเพศเป็นเพศตรงข้าม เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นทางเพศ ในขณะที่พวกแปลงเพศกระทำไปเพราะคิดว่าจิตใจตนเป็นเพศตรงข้ามจริง ๆ

รักทั้งสองเพศ (Bisexuality) เป็นอีกคำหนึ่งซึ่งมักได้ยินเสมอ ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่เกิดความพึงพอใจทางเพศได้ ทั้งจากการมีความสัมพันธ์ในทางรักร่วมเพศและรักต่างเพศ (Homosexual relationship and Heterosexual relationship)

ลักษณะต่างๆ ที่กล่าวมานี้เป็นความผิดปกติที่ไม่เหมือนกันและต้องแยกจากการเป็นเรื่องรักร่วมเพศ โดยที่บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวนี้ไม่ใช่เป็นรักร่วมเพศแต่ในความเป็นจริงสังคมจะพบว่าบุคคลรักร่วมเพศอาจมีลักษณะบางอย่างดังกล่าวนี้ร่วมด้วย เช่น เป็นรักร่วมเพศและมีลักษณะของลัทธิเพศ คือ ชอบแต่งกายเหมือนเพศตรงข้ามด้วย เป็นต้น (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 12 ; อ้างอิงจาก อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2525 : 238-240)

1.2 ความเป็นมาของรกร่วมเพศ

รจรี นพเกตุ (2542 : 82) ได้กล่าวถึงประวัติของพฤติกรรมรกร่วมเพศว่าปรากฏในประวัติศาสตร์เป็นระยะเวลานานมาแล้ว และไม่จำกัดอยู่เฉพาะในคน แม้แต่สัตว์ก็ปรากฏพฤติกรรมชนิดนี้ เช่น Calhaum ไ้ทตสองเลียงหนูในขนาดกรงที่มีพื้นที่จำกัด เมื่อประชากรหนูเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นแน่นขนัด หนูเริ่มมีพฤติกรรมเสื่อม คือ นอกจากจะกัดกัน แย่งตัวเมียและตัวเมียไม่เลี้ยงลูกแล้ว ยังมีพฤติกรรมรกร่วมเพศด้วย

ในสมัยกรีกโบราณ รกร่วมเพศเป็นอีกวิธีหนึ่งของพฤติกรรมทางเพศ นักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงหลายคนเลือกวิถีทางนี้ เช่น Plato, Socrates, Leonardo da Vinci ฯลฯ และในยุคจักรวรรดิโรมัน การแต่งงานของคนเพศเดียวกันก็มีกระทำกันและเป็นที่ยอมรับในหมู่ชนชั้นสูง

ในคริสเตียนยุโรปสมัยก่อนก็ยอมรับพวกรกร่วมเพศตามชาวโรมัน จนกระทั่งมาถึงสมัย St. Thomas Aquinas (AD.1225-1274) ที่เน้นทฤษฎีของ St. Augustine ที่ว่า วัตถุประสงค์ทางเพศมีเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือการให้กำเนิด รกร่วมเพศจึงเป็นสิ่งผิดปกติหรือผิดกฎแห่งธรรมชาติ แต่ถึงอย่างไรรกร่วมเพศก็ยังไม่ถือว่าเป็นบาปในสมัยกลาง เพียงแต่เป็นคนที่แตกต่างกันกับคนอื่น จนกระทั่งปี ค.ศ. 1700 พฤติกรรมรกร่วมเพศกลายเป็นอาชญากรรมและเป็นการกระทำที่บาป

ในปลายศตวรรษที่ 19 เกิดการแพทย์สมัยใหม่ขึ้นโดยเฉพาะศาสตร์ทางจิตเวช รกร่วมเพศจัดอยู่ในประเภทคนป่วย คนจิตผิดปกติ วัฒนธรรมทางตะวันตกเกิดการต่อต้านพวกรกร่วมเพศอย่างรุนแรงในต้นศตวรรษที่ 20 ความผิดปกตินี้เชื่อว่าเกิดที่สมองจึงเกิดการรักษาด้วยวิธีไฟฟ้าช็อก ฉีดฮอร์โมน ตลอดจนวิธีรักษาทางจิตวิเคราะห์

ประนอม สโรชมาน (2524 : 177) กล่าวว่า การเป็นรกร่วมเพศไม่ใช่เรื่องเพิ่งเกิดขึ้นแต่ได้เคยมีมาแล้วตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ คนในยุคนั้นไม่เพียงแต่ยอมรับการเป็นรกร่วมเพศ แต่ยังยกย่องเสียอีกว่าเป็นความกล้าหาญและเข้มแข็ง ต่อมาเกือบทุกวัฒนธรรมเห็นการเป็นรกร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ศาสนาต่าง ๆ ประนามการเป็นรกร่วมเพศว่าเป็นบาปและผิดศีลธรรม

ในสหรัฐอเมริกาถือเป็นอาชญากรรม พวกนี้อาจถูกจับขังคุกหรือถูกไล่ออกจากงาน วงการแพทย์ถือการเป็นรกร่วมเพศเป็นความเจ็บป่วยและเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากมาตรฐานที่เกิดจากสภาพสังคม

วันเพ็ญ บุญประกอบ (2526 : 61) กล่าวถึง ความเป็นมาของเลสเบี้ยน คือ เลสเบี้ยนก่อกำเนิดมาตั้งแต่โบราณแล้ว และคำที่ใช้เรียกก็มีหลายคำด้วยกัน เช่น แซฟไฟต์ เออร์นิง หรือกรีกเรียกว่าไทโรเบด โรมันใช้คำว่า ฟริคทีเซ และมาเผยแพร่อย่างสูงในประเทศฝรั่งเศสโดยเฉพาะในพวกชนชั้นสูงและพวกในราชสำนักในสมัยปลาย ๆ ศตวรรษที่ 18 ต่อมานายแพทย์ติสโซต์ (TISSOT) ได้เริ่มทำการบันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้และสรุปไว้ว่า เลสเบี้ยนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาทางจิต

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (เนตรชนก บัวนาถ. 2532 : 1 ; อ้างอิงจาก อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2529 : 83) กล่าวว่ารกร่วมเพศไม่ใช่สิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่เป็นปรากฏการณ์ที่มีมาหลายศตวรรษ พยานหลักฐานในเรื่องนี้มีให้เห็นในรูปลักษณะหลากหลาย เช่น ได้มีการพบหลักฐานภาพวาด ข้อเขียนสมัยโบราณ ภาพแกะสลักบนแผ่นโลหะในยุคของอียิปต์และโรมัน

จากประวัติความเป็นมาของรกร่วมเพศข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า พฤติกรรมรกร่วมเพศมีมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว โดยในยุคกรีกและโรมันรกร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่ายกย่อง แต่ต่อมาในยุคสมัยกลางพฤติกรรมรกร่วมเพศกลายเป็นสิ่งที่บาป เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 19 การแพทย์เจริญขึ้นและรกร่วมเพศเป็นสิ่งที่ผิดปกติทาง การแพทย์ ต่อมาในยุคปัจจุบันรกร่วมเพศเป็นสิ่งที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น มีการเปิดเผยและเรียกร้องสิทธิของกลุ่มคนรกร่วมเพศมากขึ้น

1.3 ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศ

ไฮด์ (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 14 ; อ้างอิงจาก Hyde. 1982 : 367-368) แบ่งพฤติกรรมรักร่วมเพศออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. พวกที่เป็นรักร่วมเพศจากการขาดโอกาสหรือเป็นไปตามสถานการณ์ (deprivation homosexuality หรือ situational homosexuality) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาแทนที่เมื่อบุคคลไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทางเพศออกได้ด้วยการมีสัมพันธ์กับต่างเพศ

2. พวกรักร่วมเพศแอบแฝง (latent homosexuality) รักร่วมเพศแอบแฝงนี้เป็นแนวความคิดของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ซึ่งเชื่อว่าคนมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศ แต่เก็บกดความรู้สึกไว้ในระดับจิตไร้สำนึกทำให้มีความวิตกกังวลอยู่มาก บางคนจะใช้กลไกป้องกันตัวเองแบบ reaction formation โดยทำตัวตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ ทำตัวเป็นชายชาติรักมากเกินไป และปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศ

นอกจากนี้ รักร่วมเพศแบบแอบแฝงยังใช้ในความหมายที่แสดงถึงการตอบสนองทางจิตใจ โดยที่บุคคลสามารถถูกกระตุ้นทางจิตใจได้ด้วยบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน แต่ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศจริง

3. พวกปกปิด หรือเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของตน (covert or overt homosexuality)

พวกปกปิด (covert homosexuality) เป็นพวกที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในฐานะพวกรักร่วมเพศ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางด้านการงานหรือการมีความสัมพันธ์ทางสังคม แต่พวกที่เป็นรักร่วมเพศด้วยกันเพื่อนใกล้ชิดจะทราบการเป็นรักร่วมเพศของเขา

พวกเปิดเผย (overt homosexuality) เป็นพวกที่ไม่ได้ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศของตน และอาจพยายามแสดงลักษณะของตนให้ชัดเจนขึ้น

ประนอม สโรชมาน (2524 : 169) กล่าวถึงแบบฉบับต่าง ๆ ของรักร่วมเพศว่าสามารถแบ่งคนรักร่วมเพศออกได้เป็น 6 ประเภท อันได้แก่

1. พวกประกาศตัว เป็นพวกที่เห็นได้ชัดแจ้ง พวกนี้จะแสดงลักษณะที่ตรงกับข้ามกับเพศจริงของตน

2. พวกล้นท่าและรักทั้งสองเพศ โดยทั่วไปเป็นคนแต่งงานแล้ว แต่มีความต้องการรักร่วมเพศแอบแฝงอยู่ จึงต้องออกมาแสวงหาความพอใจให้แก่ตัวเองตามสถานสาธาณต่าง ๆ อย่างมักง่ายทั้งยังขาดความซาบซึ้งและผูกพันทางจิตใจในการมีสัมพันธ์ทางเพศ คนรักร่วมเพศประเภทนี้นอกจากไม่สามารถเผชิญความจริงว่าตนเป็นคนรักร่วมเพศได้แล้วยังต้องพยายามปิดบังมิให้ภรรยาของตนเองทราบอีกด้วย

3. พวกซ่อนตัว เป็นคนในทุกระดับชั้น ส่วนมากมักมาจากชนชั้นกลาง พวกนี้จำเป็นต้องซ่อนความ เป็นรักร่วมเพศเพื่อจะดำรงไว้ซึ่งสถานภาพในสังคมของตนได้

4. พวกยอมรับ เป็นพวกที่พยายามปรับตนและไม่ปิดบังความเป็นรักร่วมเพศของตน

5. พวกที่เป็นเพราะภาวะบีบบังคับ เป็นพวกที่อยู่ในสถานการณ์ที่ทำให้ต้องมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในสถาบันที่แยกชายและหญิงจากกัน เป็นต้นว่า ลูก กองทัพ โรงเรียนประจำ เมื่อกลับคืนสู่สภาพปกติมักจะเลิกพฤติกรรมรักร่วมเพศ

6. พวกรักร่วมเพศโสเภณี เป็นพวกที่ยอมมีสัมพันธ์รักร่วมเพศกับคนที่เป็นผู้ใหญ่กว่าตนเพื่อเงินหรือสินจ้างรางวัลอื่น ๆ พวกนี้จะไม่ถือว่าตนเป็นคนรักร่วมเพศอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ วันเพ็ญ บุญประกอบ (2524 : 63) ได้กล่าวถึงประเภทของเลสเบี้ยน ดังนี้

1. ประเภทแอคทีฟ (Active) คือ เลสเบี้ยนที่แสดงบทบาทเป็นชาย

2. ประเภทพาสซีฟ (Passive) คือ เลสเบี้ยนที่แสดงบทบาทเป็นหญิง

ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532 : 36) ได้ศึกษาพบว่ากลุ่มของชาวเลสเบียนแบ่งได้เป็น 2 พวก

1. กลุ่ม Activist เป็นพวกเปิดเผยตัวเองกล้าแสดงออก สนใจที่ความหมายและเนื้อหาของเอกลักษณ์ ปฏิเสธภาพพจน์ดั้งเดิม และบอกว่าความเป็นเลสเบียนคือทางเลือกทางสังคมและการเมือง เช่น มีการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ เดินขบวนประท้วง

2. มีกลุ่มเป็นของตนเอง แต่ไม่ได้เปิดเผยตน กลุ่มนี้จะมีสมาชิกมากกว่าพวกแรก Ponsse เรียกกลุ่มนี้ว่า "Community Lesbians" Community Women (ชลธิชา ศาลิคุปต์. 2532 : 36 ; อ้างอิงจาก Carol Warren. 1979 : 53)

เอทเทอร์ (ชลธิชา ศาลิคุปต์. 2532 : 37-38 ; อ้างอิงจาก Ettore. 1980 : 1998) ได้แยกเลสเบียนออกเป็น 2 ประเภท คือ พวก "ป่วยแต่ไม่เสียใจ" (sick but not sorry) และพวก "เสียใจแต่ไม่ป่วย" (sorry but not sick) เธอได้อธิบายไว้ว่า

"ความเป็นเลสเบียนของตนนั้น ถ้าเลสเบียนถือว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริง หรือเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์และเชื่อว่าเป็นเรื่องทางเพศโดยเฉพาะกลุ่มนี้จะแสดงอาการป่วย แต่ไม่เสียใจและยอมรับภาพพจน์ดั้งเดิมของตนเองที่ว่าเลสเบียนคือพวกผิดปกติคอยในกรรมพันธุ์ ฮอร์โมนและยีนส์ไม่สมดุล กลุ่มนี้จะถือว่าตนเกิดมาเพื่อเป็นเลสเบียน (Born to be Lesbian)"

อย่างไรก็ตามกลุ่มนี้แม้จะยอมรับภาพพจน์ แต่ก็มิได้ยอมรับคำติเตียนของสังคมยังต้องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้สังคมยอมรับ

ส่วนพวก "เสียใจแต่ไม่ป่วย" (sorry but not sick) คือพวกปฏิเสธ Stereotype ของสังคม โดยเฉพาะเรื่องความผิดปกติ พวกนี้ถือว่าความเป็นเลสเบียนเป็นวิถีชีวิตมากกว่าจะเป็นเพียงความชอบทางเพศ ทัศนคตินี้แสดงให้เห็นความต้องการที่เปลี่ยนแปลงสังคม

มัทนา เขตมี (2539 : 136) ได้แบ่งประเภทหญิงรักหญิงไว้อย่างคร่าว ๆ ดังนี้

ทอม-ดี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แบบแผนพฤติกรรมคือ ทอมและดี้จะยึดบทบาทดั้งเดิมของความเป็นหญิงและความเป็นชาย ทอมเป็นผู้นำ จีบผู้หญิงเก่ง ฝ่ายดี้จะเป็นผู้ตามและแม่บ้าน

ทอม-ดี้สมัยใหม่ แบบแผนพฤติกรรมคือ ทอมและดี้ที่ปฏิเสธบทบาทดั้งเดิมของความเป็นหญิงและความเป็นชาย ทอมไม่กินเหล้า สูบบุหรี่ รับผิดชอบต่อครอบครัว คืออาจเป็นผู้หญิงเก่งที่มีความสามารถ ไม่อ่อนแอ

ทอม-ดี้ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม แบบแผนพฤติกรรม คือ เห็นว่าการเป็นทอมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะคนที่ไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้ชายแต่เป็นความพอใจของตนส่วนดี้ชอบผู้หญิงที่เป็นทอมที่ไม่เหมือนผู้ชาย

ทอมก็ได้ดีก็ได้ดี แบบแผนพฤติกรรมคือ หญิงรักหญิงที่ปรับเปลี่ยนบทบาทไปตามบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น หากคนรักเป็นทอม ตนเองก็จะเป็นดี้ หากคนรักเป็นดี้ตนเองก็จะเป็นทอม การเป็นทอม-ดี้จึงเลื่อนไหลไปมาได้

หญิงรักหญิง แบบแผนพฤติกรรมคือ ไม่เป็นทั้งทอมและดี้ เป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงคนหนึ่ง และปฏิเสธบทบาทระหว่างเพศ และกฎเกณฑ์ความเป็นหญิงและความเป็นชาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงที่พบในปัจจุบันสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยพันธกรรม ฮอร์โมนหรือยีนส์ไม่สมดุล และผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยไม่ได้เกิดจากพันธกรรม ฮอร์โมน หรือยีนส์ที่ผิดปกติ แต่เกิดจากการเรียนรู้ภายหลัง ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือผู้หญิงที่เป็นทอม คือมีลักษณะการแสดงออกคล้ายผู้ชาย ประพฤติตัวคล้ายผู้ชาย ชอบผู้หญิงด้วยกัน ผู้หญิงที่เป็นดี้ คือผู้หญิงที่มีลักษณะการแสดงออกเหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป

แต่ชอบผู้หญิงด้วยกันและผู้หญิงที่ชอบมีลักษณะเป็นทอม ส่วนลักษณะสุดท้าย คือ ผู้หญิงที่มีความเป็นกลาง คือผู้หญิงที่ไม่ได้แสดงออกว่าเป็นทอมหรือดี มีความเป็นผู้หญิงเป็นผู้หญิงทั่ว ๆ ไป แต่มีความชอบผู้หญิงด้วยกัน ซึ่งผู้หญิงที่ชอบอาจจะเป็นทอมหรือดีก็ได้

1.4 สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ

สุวัทนา อารีพรรค (2528 : 14-15) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศไว้ดังนี้

1. สาเหตุทางกรรมพันธุ์ คาลแมน (Kallman) ศึกษาคู่แฝด พบว่าในคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนใดคนหนึ่งเป็นอีกคนจะมีโอกาสเป็นด้วยเสมอ แต่ในคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ ถ้าคนหนึ่งเป็นอีกคนจะมีโอกาสเป็นเพียงร้อยละ 11.5

นอกจากนี้ยังมีผู้อื่นที่สนับสนุนว่า ลักษณะดังกล่าวจะต้องเป็นสิ่งที่ติดตัวคน ๆ นั้นมาตั้งแต่เกิดหรือเป็นลักษณะประจำตัวของเขาเอง ไม่ใช่มาเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมในภายหลัง ทั้งนี้เพราะคนในสังคมส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับคนต่างเพศ และส่งเสริมพฤติกรรมเช่นนี้ด้วย

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

2.1 สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่ การที่ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับเด็กไม่ดีจากสาเหตุใดก็ตาม ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและบทบาททางเพศที่ถูกต้องได้ หรือการที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำอาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตรักต่างเพศที่เขาเห็นตัวอย่าง จึงหันไปหาความสุขทางเพศกับเพศเดียวกัน

การเลี้ยงดูผิดเพศเนื่องจากบิดามารดาไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็ก ก็อาจทำให้เกิดปัญหารักร่วมเพศได้เช่นกัน การเข้าใจผิดในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เช่นการที่เด็กมีโอกาสดูบิดามารดาร่วมเพศกันแล้วเข้าใจผิดว่าบิดากำลังทำร้ายมารดา อาจทำให้เด็กหญิงเกลียดกลัวบิดาตลอดจนผู้ชายอื่นทุกคนและหันไปหาความรักจากเพศเดียวกันซึ่งนุ่มนวลกว่า

2.2 สาเหตุจากสังคม การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นชายกับหญิงอาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศได้ เช่น วัยรุ่นชายที่ผิดหวังความรักครั้งแรกจากหญิง เสร้าโศกเสียใจมากและมองเห็นชีวิตรักต่างเพศเป็นความปวดร้าใจ เลยหันเข้าหาเพศเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังครั้งที่สอง หรือวัยรุ่นหญิงที่อารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าไม่ได้รับความสนใจหรือถูกเยาะเย้ยจากชายที่เธอรัก เธอก็อาจหันไปหาเพศหญิงด้วยกันแทน

มีผู้คิดถึงสาเหตุจากฮอร์โมนเช่นกันแต่ปัจจุบันยังไม่พบหลักฐานแน่นอนว่ามีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศ อย่างไรก็ตามเคยมีผู้พบว่า พวกรักร่วมเพศชายมีระดับฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนในเลือดต่ำกว่าคนปกติ และพวกรักร่วมเพศหญิงระดับฮอร์โมนเพศชายในเลือดสูงกว่าของคนปกติ

เนตรชนก บัวนาค (2532 : 33-37) ได้ศึกษาพบว่าสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศว่ามีอยู่ 3 ประเด็น คือ การขาดดุลทางฮอร์โมน สิ่งแวดล้อม และครอบครัว

1. การขาดดุลทางด้านฮอร์โมน

จากการศึกษาวิจัยก่อนมักจะกล่าวว่า การเป็นรักร่วมเพศเป็นผลมาจากสัดส่วนความผิดปกติระหว่างฮอร์โมนเพศชายและฮอร์โมนเพศหญิง แต่จากการพิจารณาศึกษาต่อๆมาก็ไม่สามารถยืนยันข้อกล่าวเดิมได้ และคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนหนึ่งเป็นโฮโมเซ็กชวล อีกคนหนึ่งมีโอกาสดังกล่าวได้ เพราะอุปนิสัยใจคอคู่แฝดไม่แตกต่างกัน แต่หากเป็นคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบแล้ว ถ้าคนหนึ่งเป็นอีกคนหนึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นด้วย อย่างไรก็ตามกรณีนี้ยังมีข้อถกเถียงอยู่ค่อนข้างมากและยังหาข้อสรุปไม่ได้

2. สิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งหนึ่งที่มีส่วนผลักดันให้คนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ สถาบันที่แยกชายหญิงออกจากกัน เช่น โรงเรียนประจำ ดูก หรือกองทัพ ซึ่งมีผลทำให้บางคนหาทางออกในด้านความต้องการทางเพศ ด้วยการมีสัมพันธ์รักร่วมเพศ ในบางคนที่ไม่มีความรู้พื้นฐานการเป็นรักร่วมเพศ เมื่อพ้นจากสภาพแวดล้อมเช่นนั้น ก็กลับคืนเข้าสู่สภาพปกติ คือ มีความรักต่างเพศแต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่กลายสภาพเป็นรักร่วมเพศอย่างถาวร

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพจิตใจของบุคคลด้วย คือ ในระยะวัยรุ่นจะรักสวยรักงาม อยากเป็นอิสระ อารมณ์รุนแรง และติดกลุ่มมากกว่าครอบครัว ในระยะนี้ร่างกายจะมีการพัฒนาอย่างมากเช่นกัน โดยเฉพาะบรรดาต่อมเพศซึ่งจะเริ่มทำหน้าที่ต่าง ๆ สังเกตได้จากลักษณะภายนอก คือ เด็กหญิงเริ่มมีหน้าอก ประจำเดือน ส่วนเด็กชายจะมีหนวดเครา เสียงแตก และประจำการสำคัญ คือ มีความต้องการทางเพศสูง ด้วยเหตุนี้เองจึงนำไปสู่การมีสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามได้ง่าย แล้วแต่ว่าเขาจะมีโอกาสในเพศใด และถ้าได้มีสัมพันธ์กับเพศเดียวกันแล้วไม่ว่าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม ความสัมพันธ์นั้นจะเป็นสิ่งตอกย้ำให้รักร่วมเพศฝังรากลึกยิ่งขึ้น

นอกจากประสบการณ์ทางเพศที่เป็นสิ่งตอกย้ำให้ฝังรากลึกด้านทัศนคติแล้ว สื่อมวลชนต่าง ๆ ก็มีส่วนในการตอกย้ำเช่นกัน เนื้อหานิตยสารหลายฉบับที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับเกย์วางอยู่ตามแผงหนังสือทั่วไป การลงข่าวของหนังสือพิมพ์ หรือวิทยุโทรทัศน์ เพื่อผลประโยชน์ภาพยนตร์ ก็มีส่วนทำให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

3. ครอบครัว

ครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญและได้รับการกล่าวว่าเป็นสาเหตุอันแท้จริงของรักร่วมเพศเพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ โดยทั่วไปครอบครัวจะเป็นตัวแทนการควบคุมทางสังคมที่สำคัญ ครอบครัวเป็นสถาบันเบื้องต้นที่หล่อหลอมพฤติกรรม ตลอดจนอบรมสั่งสอนสมาชิกให้รู้และเคารพกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานต่าง ๆ ของสังคม และควบคุมพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์ให้เป็นไปตามกำหนดของสังคม

ทศนิยม ธนาประชุม (2532 : 15-28) ได้ศึกษาพบว่า สาเหตุของรักร่วมเพศไม่อาจเจาะจงถึงสาเหตุที่แน่นอนได้ แต่เชื่อว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการร่วมกัน ซึ่งมีผลให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น สาเหตุเหล่านี้คือ

1. สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย
2. สาเหตุทางจิตวิทยา
3. สาเหตุทางด้านสิ่งแวดล้อม

1. สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย มีผู้ทำการศึกษาปัจจัยทางด้านสภาวะทางร่างกายและชีววิทยาเพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แนวคือ การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน และการศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม

1.1 การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน เป็นการศึกษาถึงผลของฮอร์โมนจากต่อมไร้ท่อที่มีต่อการเป็นรักร่วมเพศ โดย ไฮด์ (ทศนิยม ธนาประชุม. 2532 : 15 ; อ้างอิงจาก Hyde.1982 : 383) ได้รวบรวมการศึกษาที่ผ่านมา โดยกล่าวถึงการศึกษาระยะแรกของกลาสและคณะ (Glass, et al.) ในปี ค.ศ.1940 ที่ยังไม่สามารถอธิบายผลของฮอร์โมนต่อรักร่วมเพศจนปัจจุบันมีการพัฒนาความละเอียดและเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจมากขึ้น แต่ยังไม่สามารถยืนยันถึงความแตกต่างของระดับฮอร์โมนในรักร่วมเพศชายและชายรักต่างเพศได้ เนื่องจากผลการศึกษาต่าง ๆ ยังไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลการศึกษาใน

เรื่องนี้จะยังไม่แน่ชัด แพทย์บางรายก็ได้บำบัดรักษาชายรักร่วมเพศด้วย Testosterone ส่วนในกลุ่มเลสเบี้ยนนั้น ลอเรนและคณะ (Loraine, et al.) ศึกษาในปี ค.ศ. 1971 พบว่าเลสเบี้ยนมีระดับของ Testosterone สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เป็นหญิงรักต่างเพศ และมีระดับของ Estrogen ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม ไฮด์ (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 16 ; อ้างอิงจาก Hyde. 1982 : 383,386) ได้รวบรวมการศึกษาถึงอิทธิพลของพันธุกรรมซึ่งมักเป็นการศึกษาในฝาแฝดและการศึกษาทางโครโมโซม ในปี ค.ศ. 1952 คอลแมน (Kallmann) ได้ศึกษาฝาแฝดรักร่วมเพศจำนวน 85 คู่ พบว่าคู่ฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน 45 คู่ อาจไม่มีลักษณะรักร่วมเพศทั้งสองคน ในขณะที่คู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน จำนวน 40 คู่ มีลักษณะรักร่วมเพศทั้งคู่ ซึ่งผลของการศึกษานี้สนับสนุนถึงความเกี่ยวข้องของพันธุกรรม แต่ในปี ค.ศ. 1983 โคลบ์ (Kolb) ได้ศึกษาฝาแฝดจากไข่ใบเดียวกันที่เป็นรักร่วมเพศ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นรักร่วมเพศกับการเป็นคู่แฝด ดังนั้นการศึกษาทางด้านพันธุกรรมโดยทั่วไปจึงไม่ได้รับการยอมรับ นักพันธุกรรมเองก็ยังคงสมมติฐานเรื่องนี้ โดยเห็นว่าถ้ารักร่วมเพศถูกควบคุมโดยพันธุกรรมแล้ว ยีนส์ของรักร่วมเพศก็น่าจะได้รับอิทธิพลของการเลือกสรรทางธรรมชาติจัดให้หมดไปโดยเร็วด้วยเหตุที่ว่าบุคคลรักร่วมเพศต้องการจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเท่านั้น ดังนั้นโอกาสในการถ่ายทอดทางยีนส์จึงไม่มี ซึ่งต่างจากบุคคลรักทั้งสองเพศที่มีการเกี่ยวข้องทางเพศได้ทั้งสองเพศ พวกนี้จึงมีโอกาสดังผ่านยีนส์ได้

2. สาเหตุทางด้านจิตวิทยา ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของฟรอยด์ (Sigmund Freud) ว่า ฟรอยด์เชื่อว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากการชะงักของพัฒนาการทางเพศในช่วงอายุ 3-5 ปี (Phallic state หรือ Oedipal period) ในช่วงนี้เด็กผู้ชายจะรักมารดา เด็กหญิงจะรักบิดา ทั้งเด็กชายเด็กหญิงจะอิจฉาบิดาหรือมารดาที่มีเพศเดียวกับตนแต่ในที่สุดเด็กจะผ่านพัฒนาการขั้นนี้ไปได้โดยการเลียนแบบบิดามารดาที่มีเพศเดียวกับตน กล่าวคือ ในขณะที่เด็กชายจะต้องลบล้างอวัยวะเพศของตน เด็กจะนึกถึงมารดาและจินตนาการว่าตนเป็นบิดา เด็กจะคิดว่าบิดาต้องโกรธถ้ารู้ถึงจินตนาการของตนและกลัวว่าบิดาจะตัดอวัยวะเพศเป็นการลงโทษ เด็กจะลดความขัดแย้งของตนโดยเลิกความปรารถนาเดิมที่มีต่อมารดา และพยายามประพฤติตนเลียนแบบบิดา สำหรับเด็กหญิงนั้น ฟรอยด์ อธิบายว่า เด็กหญิงจะมีความรู้สึกเสน่หามารดาและต้องการจะเป็นเจ้าของมารดาเช่นกัน และเด็กหญิงจะมีความรู้สึกอิจฉาอวัยวะเพศของตนน้อยกว่าเด็กชายด้วยทำให้เด็กหญิงปรารถนาที่จะมีอวัยวะเพศที่เหมือนเด็กชาย (Penis envy) ดังนั้นเด็กหญิงจะโทษมารดาว่าไม่สามารถทำให้ตนมีอวัยวะเพศที่เหมือนเด็กชายเช่นเดียวกัน ความขัดแย้งนี้จะหมดไปเมื่อเด็กหญิงเลิกรักมารดาและเปลี่ยนแปลงมารักบิดาซึ่งไม่ใช่ในเชิงเสน่หา ทั้งประพฤติตนเลียนแบบมารดาและต้องยอมรับความคิดของการมีบุตรแทนการมีอวัยวะเพศชาย แต่บุคคลรักร่วมเพศไม่สามารถแก้ความขัดแย้งดังกล่าวได้โดยจะมีความรักฝังตรึงและประพฤติตนเลียนแบบบิดามารดาที่ต่างเพศกับตนทำให้เด็กกลับสนใจในบทบาททางเพศ (ประนอม สโรชมาน. 2524 : 171)

3. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม แอทเทอเรอ (ผกาสัตยธรรม. 2516 : 2 ; อ้างอิงจาก Hatterer. 1979) ได้กล่าวถึงจิตแพทย์ส่วนใหญ่เชื่อว่า รากฐานของรักร่วมเพศเกิดจากความสัมพันธ์จากบิดามารดา การแก้ไขช่วยเหลือต้องแก้ที่ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กหญิงและเด็กชายได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจและมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเป็นแนวทางฟื้นฟูและนำไปสู่การแก้ไขและปรับครอบครัวให้มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่าง พ่อ แม่ ลูก ซึ่งจะเอื้อต่อการเลียนแบบบทบาททางเพศที่

เหมาะสมสามารถพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งรายละเอียดของสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่จะกล่าวถึงมีดังนี้

3.1 ลักษณะบิดา

กลุ่มรักร่วมเพศชายมีผู้ทำการศึกษาถึงลักษณะของบิดาของบุคคลรักร่วมเพศชายได้ผลสอดคล้องกันถึงลักษณะที่ไม่เหมาะสมในการเป็นตัวแทนของบิดา ซึ่งเด็กไม่สามารถเลียนแบบความเป็นชายได้ชัดเจนและเหมาะสมได้ กล่าวคือ บิดามีลักษณะที่ไม่ค่อยฉลาด อ่อนแอ ไม่มีอำนาจเหนือภรรยาอมทำตามทุกอย่างต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถแสดงบทบาทความเป็นชายได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังพบลักษณะห่างเหินเฉยเมยไม่ค่อยอยู่กับบ้านและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัวน้อยมาก อีกทั้งมีเจตคติในเรื่องเพศไม่ถูกต้อง เช่น ไม่ยอมรับเพศบุตร หรือต้องการลูกสาวจึงให้ความสนใจลูกสาวมากกว่าลูกชาย เด็กจึงรู้สึกว่าจะได้รับความรักจากบิดาน้อยกว่าคนอื่นในครอบครัว แต่ยังมีผลการศึกษาของบางท่านที่ได้ผลตรงข้ามว่า บิดาของรักร่วมเพศชายจะมีลักษณะชอบวางอำนาจ เผด็จการ โหดร้าย หยาดตาย ไม่ยืดหยุ่น ไม่เป็นมิตรก้าวร้าว มีการแสดงอารมณ์ไม่เหมาะสมและมีลักษณะไม่เป็นมิตรห่างเหิน (ผกา สัตยธรรม. 2516 : 3-12)

การศึกษาลักษณะบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศหญิง พบว่า มีทั้งเป็นคนอ่อนแอ สมยอม ไม่กล้าแสดงออก ห่างเหิน หรืออ่อนโยน ใจดี อ่อนแอ เป็นที่รักของครอบครัว หรือชอบวางอำนาจ หรือมีลักษณะที่ชอบปกป้องบุตรมากเกินไป มีท่าทียั่ววน (Seductive) ชอบลงโทษ (Sadistic) มีเจตคติทางเพศที่ไม่ถูกต้องคือต้องการบุตรสาวมากกว่า จึงแสดงความรักบุตรชายมากกว่าบุตรสาว (Pattaya Yaisoon. 1984 : 14)

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรในกลุ่มรักร่วมเพศชายผลการศึกษาส่วนใหญ่สอดคล้องกันว่า มีสัมพันธภาพระหว่างบิดาและบุตรในทางลบ บุคคลรักร่วมเพศส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะของบิดาไม่เหมาะสมที่จะยึดถือเป็นแบบเพื่อพัฒนาลักษณะความเป็นชายในวัยผู้ใหญ่ (Adult masculine hero) อีกทั้งมีความรู้สึกไม่พึงพอใจบิดาเช่นนี้ (Unsatisfactory father) จากการศึกษาของ Saghir & Robins (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 20 ; อ้างอิงจาก Saghir & Robins. 1973 : 144-146) พบว่าไม่เพียงแต่จะขาดการอยู่ร่วมกัน (Physical absent) อย่างเช่น ตายจากกันไปหรือหย่าร้าง แต่ยังพบการไม่มีความสัมพันธ์ทางอารมณ์ (Emotional absent) เช่น เฉยเมยไม่สนใจ กระด้าง ชอบเรียกบุตรว่า “กะเทย” และแสดงให้เห็นว่าเด็กชายมีพฤติกรรมเช่นเด็กหญิง หรือใช้สรรพนามที่ทำให้เด็กเสียคุณค่าของตน เด็กจะรู้สึกบิดาไม่สามารถเป็นต้นแบบที่เหมาะสมได้ ซึ่งร้อยละ 82 ของกลุ่มรักร่วมเพศที่ศึกษานั้นไม่ได้เลียนแบบลักษณะบิดามาตั้งแต่วัยเด็ก และไม่พึงพอใจต่อสัมพันธภาพต่อบิดา เด็กชายบางคนแสดงหาตัวแทนของบิดาให้ความยกย่องสรรเสริญส่งเสริมให้มีอำนาจเหนือตน เพื่อที่จะได้รับความรักจากผู้ชายที่มาเป็นตัวแทนบิดานี้ และให้ความรักแก่เขาเป็นการชดเชย ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสนใจต่อเพศเดียวกันมากกว่าปกติ ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรของกลุ่มรักร่วมเพศชายในประเทศไทย พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มรักต่างเพศในลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่ต้องการของบิดา ซึ่งนำไปสู่สัมพันธภาพที่ไม่ดีระหว่างบิดากับบุตรชาย บิดาไม่ค่อยส่งเสริมกิจกรรมร่วมกับบุตรชาย มีท่าทีเฉยเมยไม่สนใจเมื่อเด็กเล่นกับมารดา ทำให้เด็กรู้สึกว่าจะได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดาน้อยกว่าพี่น้องคนอื่นๆ ในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดาจะรักบุตรสาวมากกว่าบุตรชาย การพบปะพูดคุยกับบิดาจึงเกิดขึ้นเมื่อมีความจำเป็นจริงๆ เท่านั้น เด็กมักจะใช้การต่อต้านหรือแยกตัวเมื่อต้องพบกับบิดา กลุ่มรักร่วมเพศชายจึงมีความรู้สึกและการ

แสดงทางอารมณ์ในทางลบต่อบิตามากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบกับ การแสดงออกทางอารมณ์ของบิดาพบว่า กลุ่มรักร่วมเพศมักมีบิดาที่มีการแสดงออกทางอารมณ์ไม่ค่อยเหมาะสมมากกว่ากลุ่มรักต่างเพศ ซึ่งบิดามักจะอารมณ์ดีใช้การประนีประนอมเมื่อเกิดความไม่พึงพอใจ (ผกา สัตยธรรม. 2516 : 78-79)

การศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบิดากับบุตรพบลักษณะของ บิดาที่อ่อนแอสมยอม ไม่มีประสิทธิภาพทำให้บุตรสาวเกิดความรู้สึกผิดหวังและเลียนแบบความเป็นชาย (Masculine identification) เพื่อแสดงว่าตนไม่ยอมรับลักษณะดังกล่าวของบิดา และหากมีบิดาที่ห่างเหินไม่กล้าแสดงออกจะมีการต่อต้าน ในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงบางคนอาจมีสัมพันธภาพระหว่างบิดาในลักษณะรักใคร่สนิทสนม มีความคุ้นเคย เห็นใจบิดามากกว่ามารดาจึงใช้เวลาร่วมกิจกรรมกับบิดามากกว่า ไม่ค่อยเข้าไปมีส่วนร่วมในงานของผู้หญิง นำไปสู่การเลียนแบบความเป็นชายจากบิดา และไม่ยอมรับลักษณะความเป็นหญิงของตนเอง ซึ่งพบว่าร้อยละ 77 ของหญิงรักร่วมเพศมีการเลียนแบบบิดามากกว่ามารดา ในกลุ่มรักร่วมเพศหญิง ร้อยละ 15 สำหรับกรณีที่บิดามีลักษณะยั่ววน (Seductive) เด็กอาจจะกลัวว่าจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบิดา (Incest) เกิดความสับสนในตัวบิดาและผู้ชายอื่น ๆ ด้วย ผลก็คือเด็กมีการเลียนแบบบทบาทความเป็นชายหรือหญิงได้ไม่ชัดเจนและไม่เหมาะสม นำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ (Pataya Yaisoon. 1984 : 14-16)

3.3 ลักษณะของมารดา

การศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศชาย พบว่าลักษณะมารดาที่ชอบวางอำนาจเหนือบิดาและ บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว เป็นผู้ตัดสินใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ และควบคุมกฎเกณฑ์จึงเป็นเสมือนผู้ปกครองครอบครัว ก้าวร้าว มีเจตคติทางเพศที่ผิด ๆ เช่น ไม่ยอมรับเพศของบุตร รักบุตรชายมากกว่าบุตรสาว และยังพบมารดามีลักษณะนุ่มนวลผ่อนปรนด้วย (ผกา สัตยธรรม. 2516 : 12) ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักดิ์ (2520 : 28) ได้ศึกษากลุ่มรักร่วมเพศชาย 33 รายที่มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิต ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 52 ของกลุ่มรักร่วมเพศชายเห็นว่ามารดาเป็นใหญ่ และมีบทบาทสำคัญในครอบครัวมากกว่าบิดา ทุกด้านและส่วนใหญ่จะรักภูมิใจ สนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา ผกา สัตยธรรม (2516 : 114) ศึกษาพบว่า ในด้านการรับรู้ในกลุ่มรักร่วมเพศชายรับรู้ว่ามีมารดาเป็นคนดี มีเหตุผล ยุติธรรม ซื่อสัตย์ อ่อนโยน มีเมตตา เป็นกันเอง น่านับถือ ได้น้อยกว่าผู้ชายรักต่างเพศ

การศึกษาลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศหญิง ผลการศึกษาต่าง ๆ ใกล้เคียงกับลักษณะมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศชาย กล่าวคือ มารดาของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงมีลักษณะชอบวางอำนาจเหนือบิดา นอกจากนั้น ได้พบลักษณะมารดาที่หลากหลายทั้งที่มีลักษณะอบอุ่นใจดี เป็นที่รักของครอบครัว หรือลักษณะมารดาที่เป็นคนอ่อนแอ สมยอม หรือมีลักษณะยั่ววน (Seductive) มาก ทำที่ไม่เป็นมิตร ไม่ค่อยมีเวลาว่างให้แก่ครอบครัว และมีเจตคติที่ผิด ๆ ในเรื่องเพศของบุตร เช่น อยากได้บุตรชายมากกว่าบุตรสาว (Pataya Yaisoon. 1984 : 14-15)

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร

การศึกษาต่าง ๆ ได้แสดงถึงลักษณะที่ชอบวางอำนาจของมารดาส่งผลไปยังการเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจมีกิจกรรมและการคบหาเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนทั่วไปของบุตรชาย แสดงความเป็นเจ้าของผูกพันใกล้ชิด ตามใจ เอาใจใส่บุตรชายมากเกินไป และถ้ามีบิดาที่ห่างเหินไม่ใกล้ชิดครอบครัวก็ยิ่งเปิดโอกาสให้เด็กเกิดความพึงพอใจที่จะเลียนแบบความเป็นหญิงของมารดาซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด และพบว่า บุคคลรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะเลียนแบบลักษณะมารดาของตนมากกว่าผู้ชายรักต่างเพศ แต่มีบางคราวที่

พบว่าลักษณะการวางอำนาจของมารดาทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่อบอุ่น ไม่เป็นมิตร ไม่ค่อยให้ความรักแก่บุตรชาย มีการให้การลงโทษทำให้เด็กเกิดความกลัวต่อต้านและเป็นปฏิปักษ์ต่อมารดา บิดามารดาขัดแย้งกันอยู่เสมอ เด็กจึงรับรู้สัมพันธภาพของชายหญิงที่ไม่น่าพอใจนี้ ซึ่งมีผลต่อการเลียนแบบบทบาทและลักษณะความเป็นชายไม่ชัดเจนต่อไป (Pattaya Yaisoon. 1984 : 15) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาที่พบว่าลักษณะการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ใกล้ชิด ให้สิทธิพิเศษมากกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ แม้ว่าจะไม่ค่อยมีเวลาว่างให้ครอบครัวเนื่องจากทำงานนอกบ้าน ทำให้เด็กรักและสนิทกับมารดามากกว่าบิดา ดังที่ ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักฏ และคณะ (2520 : 28) พบว่า บุคคลรักร่วมเพศชายรักมารดามากกว่าบิดาถึงร้อยละ 57 และร้อยละ 61 รู้สึกสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุคคลรักร่วมเพศหญิงนั้น พบลักษณะความสัมพันธ์ที่ไม่ดีหากมารดามีลักษณะชอบวางอำนาจในครอบครัวซึ่งทำให้เด็กเกลียดชัง แสดงท่าทีไม่เป็นมิตรต่อมารดา และไม่เลียนแบบลักษณะมารดา และหากเด็กนั้นไม่มีความรู้สึกรักใคร่สนิทสนมกับบิดาแล้วทำให้เด็กไม่สามารถแสวงหาผู้ชายอื่น ๆ มาทดแทนความรู้สึกรักใคร่ นั้น เนื่องจากกลัวปฏิกิริยาตอบกลับมาในลักษณะที่ตนไม่ต้องการ ซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงได้ นอกจากนี้ยังพบว่ามารดาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงมีเจตคติในเรื่องที่เพศที่ผิด ส่งผลให้การปฏิบัติกับบุตรสาวราวกับบุตรชาย ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างมารดาและเด็กหญิง (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 24)

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของบุคคลรักร่วมเพศชายและหญิง คือมีความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่น มีความขัดแย้งทะเลาะวิวาท บิดาไม่มีบทบาทในบ้าน ทำให้บิดามีอิทธิพลต่อลูกน้อยแม้อยู่ในบ้านเดียวกัน (ผกา สัตยธรรม. 2516 : 13-15) มารดามักเป็นผู้ชอบวางอำนาจเป็นใหญ่ในบ้านเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมกฎเกณฑ์วินัยของครอบครัวแทนบิดา (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 29) ซึ่งลักษณะการกลับบทบาทระหว่างบิดามารดาเช่นนี้เป็นผลให้ชีวิตครอบครัวไม่ค่อยมีความสุข

นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาถึงการสูญเสียบิดามารดาในรักร่วมเพศหญิงพบว่า การสูญเสียที่พบบ่อยที่สุดประมาณร้อยละ 35 หรือมากกว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงเป็นการหย่าร้างของบิดามารดา ในจำนวนนี้ร้อยละ 18 สูญเสียทั้งบิดามารดาในการหย่าร้าง ร้อยละ 5 เป็นบุตรนอกสมรสและไม่รู้จักบิดามารดาของตน ส่วนการสูญเสียบิดามารดาจากการเสียชีวิตนั้นพบร้อยละ 11 ของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่ศึกษามีบิดาที่เสียชีวิตและสูญเสียมารดาโดยการหย่าร้าง ทำให้เด็กต้องไปอยู่ในอุปการะของครอบครัวอื่นหรือญาติพี่น้องต่อไป (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 25 ; อ้างอิงจาก Saghir & Robins. 1973 : 143,300-301)

3.6 ความสัมพันธ์กับพี่น้องในครอบครัว

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของบุคคลรักร่วมเพศนั้นพบว่า มีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน มีการทะเลาะกันระหว่างพี่น้อง (ผกา สัตยธรรม. 2516 : 7-12) การแข่งขันระหว่างบุคคลรักร่วมเพศกับพี่ชายหรือน้องชาย หรือแม้แต่พี่สาวหรือน้องสาวนั้น เมื่อรู้ว่าตนสู้พี่น้องไม่ได้จะรู้สึกด้อยลงไป ยิ่งถ้าพี่น้องคนอื่น ๆ แสดงความก้าวร้าว และทำตัวเด่นกว่า เป็นคู่แข่งอยู่เสมอ ก็จะทำให้บุคคลรักร่วมเพศรู้สึกอ่อนแอขึ้นไปอีก เมื่อเกิดการทะเลาะบ่อยครั้งทำให้บุคคลรักร่วมเพศไม่กล้ามีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ (Pattaya Yaisoon. 1984 : 16)

ทั้งในกลุ่มรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิงมีแนวโน้มว่า จะมีจำนวนพี่น้องผู้หญิงค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะทอมบอยพบว่า ไม่มีพี่น้องผู้หญิงเลยอยู่ถึงร้อยละ 48 (ทัศนีย์ ธนาประชุม. 2532 : 28 ; อ้างอิงจาก Saghir & Robins. 1973 : 299-300) ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักฏและคณะ (2520 : 29) ได้ศึกษา

เกี่ยวกับรักร่วมเพศพบว่า ในครอบครัวที่มีลูกชายมากกว่าลูกสาว ผู้ชายจะเป็นรักร่วมเพศถึงร้อยละ 58 และในครอบครัวที่มีลูกสาวมากกว่าลูกชาย ลูกสาวจะมีโอกาสเป็นรักร่วมเพศได้ถึงร้อยละ 33 ส่วนครอบครัวที่มีลูกชายทั้งหมดหรือลูกสาวทั้งหมดจะมีโอกาสเป็นรักร่วมเพศน้อยมากเพียงร้อยละ 3 และร้อยละ 17 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ารักร่วมเพศชายจะรักและสนิทสนมกับพี่สาวหรือน้องสาวมากกว่าพี่ชายหรือน้องชาย ส่วนในรักร่วมเพศหญิงนั้นพบว่าสนิทสนมกับพี่สาวและน้องสาวมากกว่าเช่นกัน

ส่วนสภาพแวดล้อมในด้านอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ นอกจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่กล่าวมา สภาพแวดล้อมทางสังคมก็มีส่วนด้วยเช่นกัน การเลียนแบบดาราที่ชื่นชอบ อิทธิพลของแฟชั่นที่มีการแต่งกายแบบไม่แยกชายหญิง (unisex) ซึ่งสะท้อนถึงยุคของการกลั่นตนเองลงตนเองและแสดงออกมาทางการแต่งกาย (ทัศนีย์ ธนาประชุม, 2532 : 26)

วันเพ็ญ บุญประกอบ (2526 : 60) กล่าวถึงแนวโน้มที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ

1. ในด้านการเลี้ยงดูจะเป็นแบบปกป้องลูกมากเกินไป ได้รับการทักท้วงน้อยเกินไปจากแม่ พ่อของเด็กมักจะดู เจ้าระเบียบและห่างเหินลูกซึ่งจะมีผลต่อเด็กที่หัวอ่อนและยอมตามพ่อ ทำให้เด็กเกิดความเกรงกลัวและหันมาใกล้ชิดแม่

2. เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่มีบทบาทและบุคลิกไม่เหมาะสมกับเพศของตน เช่น พ่อทำงานบ้าน เลี้ยงลูกให้แม่ไปทำงานนอกบ้าน

3. พ่อแม่ที่ต้องการให้ลูกเป็นเพศตรงข้าม เช่น พ่อแม่อยากได้ลูกเป็นผู้หญิงพอมีลูกเป็นผู้ชายก็จับแต่งตัวให้เป็นผู้หญิง หรือแสดงท่าทีบ่งถึงความต้องการอยากได้ลูกผู้หญิง เด็กก็จะทำตัวให้เป็นเพศตรงข้ามเพื่อให้เป็นที่รักของพ่อแม่

4. เด็กอยู่ในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือเด็กที่มีความรักความพอใจ หรือใกล้ชิดอยู่ในกลุ่มเพศเดียวกัน เช่น เด็กนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนหรือหญิงล้วน ก็มีแนวโน้มที่จะเป็นคนที่มีความพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง

5. เด็กที่ครอบครัวแตกแยก ไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวอาจจะมีปัญหาในการคบเพื่อน เด็กมักจะมีความเศร้าแล้วก็มาพบกับผู้ที่ให้ความสุขแก่เขาและเสนอความสุขทางเพศจนทำให้เด็กพอใจ

6. เด็กที่อยากลอง บางคนเมื่อทดลองแล้วอาจจะติด

จากรูวรรณ กันทะนิตย์ (2531 : 22-24) ได้ศึกษาพบว่าสาเหตุของรักร่วมเพศมีดังนี้

1. ความผิดปกติทางร่างกาย หลายคนพยายามพิสูจน์ว่ารักร่วมเพศมีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ ฮอร์โมนหรือโครโมโซม แต่ผลที่ได้ยังไม่แน่นอนหรือเด่นชัด จึงไม่อาจยืนยันและสรุปได้

2. ปัจจัยทางโครงสร้างของจิตใจ เชื่อกันว่ามนุษย์ทุกคนที่มีการแสดงออกในทางเพศนั้น มีทั้งองค์ประกอบของรักร่วมเพศและรักต่างเพศรวมอยู่ในบุคคลเดียวกัน เรียกว่าเป็นทฤษฎีสองเพศ (Bisexual Theory) คนที่มีการเจริญเติบโตทางเพศปกตินั้นได้ก่อกำเนิดส่วนของรักร่วมเพศไว้ ส่วนผู้ที่เป็นรักร่วมเพศจะมีองค์ประกอบของรักร่วมเพศแสดงออกอย่างเด่นชัด และก่อกำเนิดองค์ประกอบของรักต่างเพศไว้

3. ปัจจัยด้านจิตวิทยาและสังคม เชื่อตามทฤษฎีของ فروยด์ ที่ว่าการเป็นรักร่วมเพศเกิดจากการชะงักงันของพัฒนาการ (Psychosexual Development) ในระยะอวัยวะสืบพันธุ์ (Phallic Stage) เด็กในขั้นนี้จะมีอายุประมาณ 4 ขวบ เด็กชายจะรักแม่ เด็กหญิงจะรักพ่อ เด็กจะอิจฉาพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน แต่พวกรักร่วมเพศจะมีความรักฝังตรึงอยู่กับพ่อหรือแม่ที่ต่างเพศกับตน ทั้งยังประพฤติดูเลียนแบบอีกด้วย ทำให้บทบาททางเพศของเด็กสับสน และถ้าขาดพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศต่างกับตนที่ตนคิดจะเลียนแบบ เด็กจะเกลียดชังเพศตรงข้าม และหันมาสนใจเพศเดียวกันกับตน

4. ความผิดปกติของพัฒนาการในวัยเด็กที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับพ่อแม่ เด็กขาดความอบอุ่น หรือความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน มีครอบครัวที่ไม่ปกติ เช่น พ่ออ่อนแอ แม่เข้มงวด เป็นผู้นำในบ้าน หรือพ่อเข้มแข็ง แม่อ่อนแอ หรือครอบครัวแตกแยกขาดพ่อหรือแม่ ทำให้เด็กไม่มีแบบอย่าง ของบทบาทในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือชายที่แท้จริง

5. ความสัมพันธ์ใกล้ชิดของเด็กกับพ่อแม่ เช่น เด็กชายอาจมีความใกล้ชิดกับแม่มาก มีแม่ประคบประหงมและแสดงความเป็นเจ้าของตลอดเวลา เมื่อโตขึ้นจึงไม่ต้องการมีความสัมพันธ์กับหญิงซึ่งเป็นเพศ เดียวกับแม่ เนื่องจากถือว่าเป็นเพศที่เป็นแม่ หรืออาจรู้สึกผิดเพราะคิดว่าถ้าไปรักหญิงอื่นจะเป็นการทรยศต่อ แม่ เช่นเดียวกัน เด็กหญิงที่มีความใกล้ชิดกับพ่อมากเมื่อโตขึ้นก็ไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชาย ซึ่งเป็นเพศเดียวกับพ่อ

6. ความเอาใจใส่ของพ่อแม่ต่อเด็ก เช่น พ่ออาจจะรักแต่ลูกสาว ไม่สนใจลูกชายทำให้ลูกชายเกิด ความรู้สึกเกลียดเพศของตนอยากเป็นเพศหญิง เช่นเดียวกันแม้อาจรักลูกชายมากกว่าลูกสาวทำให้ลูกสาว เกลียดเพศของตนและอยากเป็นเพศชาย

7. ทัศนคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเพศของเด็ก บางครอบครัวอยากได้ลูกสาวหรือลูกชายมาก แต่ ผิดหวังไม่ได้ตามต้องการ จึงพยายามสนองความต้องการโดยการแต่งตัวให้ลูกหรือใช้วิธีการอบรมดูแลไปใน แนวทางสำหรับเพศนั้น ๆ ตามที่ตนต้องการ ซึ่งจะมีอิทธิพลผลักดันให้เด็กมีสัมพันธภาพทางเพศแบบ รักร่วมเพศได้

8. การอยู่ในครอบครัวที่มีเพศชายหรือเพศหญิงมากเกินไป ทำให้เด็กเกิดการเลียนแบบไปตามเพศ นั้น ๆ

9. ครอบครัวเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป ให้ลูกคบแต่เฉพาะเพศเดียวกันทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ โดยเริ่มจากการลองแล้วได้ความสุขทางเพศทำให้กระทำบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย

10. อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความรู้สึกกดดันทางเพศ ไม่มีโอกาสได้ระบายออก เช่น โรงเรียน ประจำ หอพัก เรือนจำ ในสงคราม หรือในหมู่ทหาร จึงหาทางออกโดยมีความสัมพันธ์รักร่วมเพศ บางคนที่ไม่มีพื้นฐานเป็นคนรักร่วมเพศ เมื่อพ้นจากสภาพแวดล้อมเช่นนั้นก็กลับเป็นคนรักต่างเพศ แต่มี จำนวนไม่น้อยที่กลายเป็นรักร่วมเพศถาวร

11. มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับเพศตรงข้ามทำให้เข็ดขยาด ไม่อยากมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอีก จึงหันมาหาคนเพศเดียวกัน

12. ถูกชักชวนหรือเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นหรืออยากลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่น ซึ่ง กำลังเริ่มมีความสนใจหรือมีอารมณ์ทางเพศ และเป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนหรือผู้อื่นทำให้ถูกชักชวนได้ง่าย เมื่อได้ลองมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้วพอใจ ก็อาจประพฤติดูต่อมาจนเป็นนิสัย

13. เด็กคิดเอาเองว่าตนเป็นคนไม่ได้ความ ไม่กล้าเสนอตัวกับเพศตรงข้าม ด้วยความกลัวแอบแฝง ว่าตนจะถูกรังเกียจ ทำให้เด็กหาทางออกด้วยการเลือกมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน และกลายเป็นคน รักร่วมเพศไป

14. วัฒนธรรมในสังคม บางวัฒนธรรมถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องของสภาพปกติ ทางชีววิทยาที่มีอยู่ทั่วไป และเป็นที่ยอมรับในสังคม

15. ความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ บางคนยอมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพราะมีความจำเป็นในเรื่อง เงินซึ่งภายหลังอาจเลิกหรือบางทีก็กลายเป็นคนรักร่วมเพศตลอดไป

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 263-268) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนี้

สาเหตุจากทางบ้าน

1. ความประทับใจในวัยเด็กที่ได้รับบทบาทของเพศตรงข้ามในแง่ร้าย หรือไม่มีความน่าประทับใจของพ่อหรือแม่ จึงสร้างเจตคติและความเชื่อถือพอใจในเพศเดียวกันขึ้น เช่น การที่เด็กชายมีพ่อที่ขี้ก๊าว เผลอใจการ หรือเป็นคนเด่นเกินไปจนทำให้เด็กชายไม่สามารถเลียนแบบตามอย่างได้ หรือการมีพ่อที่เจ็บแค้น แยกตัว ไม่มีบทบาทในบ้าน ไม่มีความผูกพันในเชิงประทับใจกับลูกชาย มีลักษณะของความห่างเหิน ไม่ใกล้ชิด เด็กอาจมองภาพพจน์ของพ่อในแง่ลบและไม่อยากเลียนแบบ

2. การติดพันกับบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศเดียวกันมากเกินไปในวัยเด็ก เนื่องจากการหย่าร้างการตายจากกันของกลุ่มสมรสทำให้เด็กมีเพียงพ่อหรือแม่เท่านั้นที่เป็นตัวแบบ ตัวอย่างเช่น เด็กหญิงที่สนิทกับพ่อ ใช้ชีวิตแบบพ่อทั้งลักษณะการแต่งกาย การพูดจา การวางตัว การมีพ่อเป็นตัวแทนทำให้ลูกสาวมีพฤติกรรมแบบทอมบอย ลูกชายที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับแม่จะมีความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมเอนเอียงไปทางผู้หญิง

3. บุคคลที่มีบุคลิกภาพบกพร่อง หรือมีปมด้อยคิดว่าตนไม่มีเสน่ห์กับเพศตรงข้ามจึงหันมาปรับพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามบุคลิกภาพของตน เช่น เด็กหญิงที่มีท่าทางแข็งกระด้างไม่มีความอ่อนหวาน หน้าตาไม่สวยและไม่มีเพศตรงข้ามให้ความสนใจ อาจพัฒนาตนเองเป็นทอมบอยได้โดยบังเอิญเชื่อว่าตนสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้หญิงด้วยกันได้ละเอียดอ่อนกว่าผู้ชายทั่วไป รวมทั้งความต้องการทางด้านความอบอุ่นและเป็นสุขใจ และความรู้สึกทางเพศของเพศเดียวกันได้ลึกซึ้งกว่า

4. เกิดจากความคาดหวังของพ่อแม่ที่อยากได้ลูกเพศใดเพศหนึ่ง เป็นความพยายามของพ่อแม่ที่ไม่ได้ลูกตามเพศที่ต้องการจึงอบรมเลี้ยงลูกที่มีอยู่ให้เป็นเพศที่ตนต้องการ เช่น ต้องการลูกสาวแต่ได้ลูกชายก็เลี้ยงดูลูกชายแบบลูกสาวด้วยการแต่งกาย การพูดจา การเล่นและการแสดงออกแบบที่ปฏิบัติกับลูกสาว สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่ออารมณ์และจิตใจของเด็กทั้งสิ้น เพราะโดยธรรมชาติของเด็กนั้นต้องการให้พ่อแม่รักและยอมรับจึงสามารถปฏิบัติตามที่พ่อแม่ต้องการได้

5. เกิดจากการรักลูกแบบลำเอียง ส่วนใหญ่มักเกิดจากการที่พ่อแม่ตามใจและรักลูกสาวหรือลูกชายมากกว่าตน ก็อาจทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอิจฉาริษยาอยู่ในใจ หลงคิดไปว่าหากตนประพฤติดนเช่นนั้นก็คงได้รับความรักความสนใจจากพ่อแม่บ้าง เด็กจึงมีพฤติกรรมแข่งกับพี่น้องเพื่อเรียกร้องความสนใจ หรือเป็นพฤติกรรมที่ต่อต้านพ่อแม่อีกรูปแบบหนึ่งในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้พ่อแม่เดือดร้อนกลุ่มใจสมกับที่ทอดทิ้งปล่อยปละละเลยตน

สาเหตุจากทางโรงเรียน

1. สภาพแวดล้อมทำให้เห็นตัวอย่างที่ไม่เหมาะสม เช่น เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสังคมของกะเทย หรือ โสเภณี โดยมีรุ่นพี่ หรือเพื่อนที่สนิทสนมจะมีโอกาสพัฒนาตัวเองไปตามสภาพแวดล้อมได้ หรือสังคมในโรงเรียนบางแห่งที่มีแต่ชายล้วนหรือหญิงล้วน ทำให้เด็กขาดการปรับตัวที่เหมาะสม ขาดการเรียนรู้ที่จะปรับตัวตามบทบาทของเพศตนเอง ความรู้สึกเกือเขินเมื่ออยู่กับเพศตรงข้ามทำให้เกาะกลุ่มอยู่แต่ในเพศเดียวกันจึงมีแนวโน้มที่จะชอบเพศเดียวกันมาก

2. ไม่ประสบความสำเร็จในการเข้ากลุ่มเพื่อน เช่น เด็กชายที่มีนิสัยเรียบร้อย ไม่ชอบโลดโผน มักไม่ชอบคบหาเพื่อนชายที่มักพากันไปซุกซน หรือผจญภัย หรือเด็กหญิงที่มีนิสัยแบบเด็กชาย ชอบการต่อสู้ ผจญภัย กล้าเสี่ยงจะไม่ชอบเล่นกับเด็กหญิงด้วยกันที่มักเล่นแบบเรียบร้อยไม่หวือหวาโลดโผน

3. การขาดแบบอย่างของบุคลิกภาพของความเป็นชาย โรงเรียนโดยทั่วไปไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด ส่วนมากครูจะเป็นหญิงมากกว่าชาย ครูผู้หญิงมักสนใจ รักเอาใจใส่เด็กค่อนข้างดี เด็กที่ขาดตัวแบบจากที่บ้านเมื่อไปอยู่โรงเรียนที่ไม่มีแบบอย่างให้เลียนแบบอีกจึงจดจำบุคลิกภาพของฝ่ายหญิงไปแทน

4. เกิดจากการถูกล้อเลียนของเพื่อนหรือครูในโรงเรียนเด็กชายอาจมีผิวพรรณหน้าตาที่น่ารักเหมือนผู้หญิง หรือเด็กหญิงที่มีท่าทางแก่นแก้ว เอะอะโวยวายเหมือนเด็กผู้ชายจะถูกล้อเลียนบ่อยๆ จนเป็นการตอกย้ำความรู้สึกของเด็กจนเด็กเกิดความไม่แน่ใจ สงสัยตัวเอง และอาจสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเองไปได้

5. การจัดกิจกรรมของโรงเรียน ครูบางคนอาจจับเด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักไปแสดงเป็นผู้หญิงเมื่อมีการแสดงบนเวทีโดยเฉพาะโรงเรียนที่มีแต่ชายล้วน ส่วนเด็กหญิงที่มีท่าทีทะมัดทะแมงก็ถูกกำหนดให้เป็นผู้นำ ช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่น้องๆ เด็กจึงเกิดความพอใจที่ทุกคนให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับตน

สาเหตุจากทางสังคม

1. เกิดจากการเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียงทางสังคมที่ผ่านเข้ามาทางสื่อมวลชน เช่น ทางภาพยนตร์ โทรทัศน์ นายแบบ-นางแบบแฟชั่น สื่อโฆษณา ดาราภาพยนตร์ ที่ทำให้ผู้ชมพอใจ สนุกสนาน เห็นเป็นของแปลก มีความเท่ เป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่ง จึงเป็นการสร้างความสนใจ ความประทับใจให้แก่เด็กที่ขาดแบบอย่างที่ดีจากพ่อหรือแม่

2. เกิดจากประสบการณ์รักร่วมเพศเด็กที่อยู่ในโรงเรียนประจำที่มีแต่เพศเดียวกัน ทั้งโรงเรียนประจำที่มีแต่ผู้หญิงหรือโรงเรียนประจำที่มีแต่ผู้ชาย รุ่นพี่มักสอนรุ่นน้องให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งเด็กอาจเกิดความพึงพอใจ และเกิดความฝังใจได้

3. เกิดจากค่านิยมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม ค่านิยมของผู้ชายไทยคือความแข็งแรงก้าวร้าว เกเร ชกต่อย เล่นกับแบบเจ็บๆ ต้องสูบบุหรี่เป็น ต้องกินเหล้าได้ ทำให้เด็กผู้ชายที่ไม่ชอบในเรื่องเหล่านี้เกิดความสับสนคิดว่าตนเองน่าจะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ในขณะที่เด็กผู้หญิงที่จะพัฒนาเป็นทอมบอยนั้นก็ต้องฝึกค่านิยมเหล่านี้ด้วยเพื่อพัฒนาความเป็นชายขึ้น

4. เกิดจากระบบสังคม-เศรษฐกิจ เรื่องรักร่วมเพศโดยเฉพาะในเพศชายกลายเป็นธุรกิจการค้า ชนิดหนึ่งมีการแสดงโชว์ตามบาร์และไนท์คลับ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าต่างประเทศที่มีสเนียมรักร่วมเพศ มีการผลิตหนังสือ วีดีโอ ภาพยนตร์ในเรื่องรักร่วมเพศมากขึ้น

วันทนี วาลิกะสิน (2526 : 144-145) ได้กล่าวถึงสาเหตุรักร่วมเพศมีอยู่หลายประการ คืออาจจะ เป็นเพราะความผิดปกติทางฮอร์โมนหรืออาจจะมาจากสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น อาจจะ บังเอิญมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันแล้วเกิดความรู้สึกชอบ หรือเป็นเพราะการอยู่ในหมู่เพศเดียวกันเป็นเวลานาน เช่น ในโรงเรียนประจำ ในเรือนจำ สถานกักกันต่างๆ และสาเหตุที่ถือว่าเป็นส่วนสำคัญ คือ การเลี้ยงดูของครอบครัวหรืออิทธิพลที่มาจากบิดา-มารดา โดยทั่วไปจะพบว่ามารดาที่ไม่มีความสุขในชีวิต สมรส จากการหย่าหรือแยกกันอยู่ และมารดาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุตรชายมาก เมื่อบุตรชายเติบโตขึ้น จึงไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศแม่ เนื่องจากถือว่าเป็นเพศที่เป็นมารดาของตน นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจากการเลี้ยงดูลูกไม่สมเพศ ความเอาใจใส่ของบิดามารดาต่อบุตร ที่มีความรักเอาใจใส่แต่ลูกชายหรือ ลูกสาว จนทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเกลียดเพศของตนเองอยากเป็นเพศตรงข้าม นอกจากนี้ยังมีสาเหตุเกิดจากความผิดหวังจากรักกับเพศตรงข้าม

1.5 การบำบัดรักษาและแนวทางในการป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศ

1.5.1 การบำบัดรักษา

อีแซคเกอร์ (วัลนิกา ฉลากบาง. 2542 : 598 ; อ้างอิงจาก Heesacker. 1994 : 195) กล่าวถึงการบำบัดรักษาพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า โดยทั่วไปคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ต้องการรักษาและไม่คิดที่จะรักษา หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพราะเขาไม่เดือดร้อนกับการกระทำของเขาและไม่เห็นว่าใครจะเดือดร้อน คนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนน้อยเท่านั้นที่รู้สึกสับสน วุ่นวายใจ เหนื่อยกับการกระทำของเขา เช่น ไม่สบายใจว่าทำไมเขาไม่รักผู้ชายหรือทำไมจึงรักผู้หญิงด้วยกัน เป็นต้น หากรักร่วมเพศส่วนน้อยนี้เป็นกลุ่มที่จะติดต่อกับทางรักษาตนเอง วิธีบำบัดรักษาสามารถทำได้หลายวิธีโดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตบำบัดและพฤติกรรมบำบัด ในส่วนของพฤติกรรมบำบัดมักทำโดยการวางเงื่อนไขให้ผู้รับการบำบัดมีความรู้สึกขยะแขยงกับพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยการกระตุ้นให้มีอารมณ์เพศแล้วช็อคด้วยไฟฟ้าหรือให้ทานยาที่ทำให้อาเจียน นอกจากนี้วิธีรักษาที่ได้ผลดีอีกวิธีหนึ่งคือ กลุ่มบำบัด (Group Therapy) ทั้งนี้เพื่อพยายามสร้างความเป็นชายหรือหญิงให้เกิดกับผู้รับการรักษอย่างจริงจัง ในกรณีของคนที่เป็นรักร่วมเพศและพอใจกับการกระทำของตน ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดห้อมล้อมคนพวกนี้ควรจะเปิดใจยอมรับการกระทำของเขาดีกว่าที่จะกดดันให้เขาเปลี่ยนรสนิยม เพราะจะไม่มีใครเลยที่มีความสุขทั้งผู้ใกล้ชิดและคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เอนก อารีพรรค และ สุัทนา อารีพรรค (จารุวรรณ กันทะนิตย์. 2532 : 25 ; อ้างอิงจาก อเนก อารีพรรค และสุัทนา อารีพรรค. 2525 : 215) กล่าวว่า โดยทั่วไปคนที่เป็นรักร่วมเพศไม่ต้องการรักษา นอกจากจะมีปัญหาทางจิตใจ หรือปัญหาทางบุคลิกภาพร่วมด้วย การรักษาอาจทำได้เป็น 2 ประการคือ

1. รักษาโรครักร่วมเพศ ได้แก่

ก. จิตวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้ป่วยได้เข้าใจความขัดแย้งภายในจิตใจไร้สำนึกของตนอันเป็นสาเหตุของการเกิดรักร่วมเพศ และสามารถรู้วิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง วิธีนี้ได้ผลดีพอสมควรในรายที่มีความตั้งใจจะรักษา

ข. พฤติกรรมบำบัด ที่รายงานว่าได้ผล คือ อะเวชัน เทอราปี (Aversion Therapy) วิธีทำคือ ให้ผู้ป่วยดูรูปภาพที่กระตุ้นอารมณ์รักร่วมเพศของตน และในขณะเดียวกันก็ให้ได้รับความเจ็บปวดหรือความรู้สึกไม่สบาย โดยการกระตุ้นด้วยไฟฟ้า หรือให้อาเจียนโดยการฉีดยาบางอย่าง

ค. กลุ่มจิตบำบัด คือ การรักษาวิธีจิตบำบัด โดยการประชุมกลุ่มคนที่เป็นรักร่วมเพศหลาย ๆ คน ในรายที่การเปลี่ยนแปลงความสนใจทางเพศกระทำได้ยากหรือไม่สามารถทำได้ การรักษาส่วนใหญ่จะใช้จิตบำบัด โดยมีจุดมุ่งหมายให้เขาสามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตทั้งด้านส่วนตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. รักษาปัญหาทางอารมณ์หรือปัญหาบุคลิกภาพโดยวิธีการเดียวกับการรักษาผู้ป่วยอื่น ๆ

วันเพ็ญ บุญประกอบ (2526 : 63-64) กล่าวถึง การแก้ไขปัญหาลเลสเบี้ยน คือ การแก้ไขนั้นมุ่งไปได้ในสองประเด็น คือ การแก้ไขเลสเบี้ยนที่มีปัญหา เช่น เกิดอาการหรือมีปฏิกิริยาไปในทางลบซึ่งเป็นผลจากการเป็นเลสเบี้ยน เช่น ความวิตกกังวลสูง เครียด มีความหวาดระแวง คับข้องใจ หรือมีความรู้สึกหงุดหงิดในตัวเองอย่างมากจนหมดสุขเหล่านี้จะมุ่งแก้ไขให้อาการหายไปหรือให้ความรู้สึกเหล่านั้นคลายไป และการแก้ไขพฤติกรรมให้เลิกเป็นเลสเบี้ยน วิธีการแก้ไขยากมาก ต้องใช้วิธีการแบบพฤติกรรมบำบัด ซึ่งเป็นวิธีการที่ค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้เวลา

ปัจจุบันรกร่วมเพศมีจำนวนมากขึ้นในสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการขาดความอบอุ่นจากครอบครัว หรือการยอมรับพฤติกรรมรกร่วมเพศของสังคมมีมากขึ้น ซึ่งพฤติกรรมรกร่วมเพศนี้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านผู้มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ผู้ใกล้ชิด และสังคม การรักษาพฤติกรรมนี้จึงเป็นสิ่งที่ยากและใช้เวลาในการรักษานาน ทางที่ดีจึงควรป้องกันไม่ให้พฤติกรรมรกร่วมเพศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในสังคม

ประนอม สโรชมาน (2524 : 174) กล่าวว่า พฤติกรรมรกร่วมเพศนั้นจะรักษาให้หายขาดได้นั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ เสียก่อน กล่าวคือ ถ้าบุคคลนั้นรักในเพศเดียวกันและมีอาการซับซ้อนกับปัญหาทางจิตเวชอื่นๆ ด้วย เช่น โรคปัญญาอ่อน โรคประสาท หรือถ้าบุคคลนั้นยังพอใจกับสถานภาพและบทบาททางสังคมของตนคืออยู่แล้วและไม่ต้องการที่เปลี่ยนแปลงตนเอง การรักษาให้หายนั้นก็จะได้ผลดีมาก โดยจิตแพทย์บางท่านบอกว่า “รักษาได้ ถ้าเขาอยากหาย” คำว่ารักษาได้นั้นฟังดูง่ายแต่ในความเป็นจริงแล้วผู้รักษาจะต้องทำจิตบำบัดกับคนไข้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน บางครั้งอาจใช้เวลาหลายปีซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาสูงมากไปด้วย และนอกจากคนไข้จะต้องปรารถนาที่จะ “อยากหาย” ด้วยแล้วยังต้องสามารถเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคมของตัวเองให้อ่อนแอต่อชีวิตใหม่ได้อีกด้วย และเขาต้องมีการปรับตัวกับคนต่างเพศทั้งในด้านสังคมและในด้านสรีระไปในทางขึ้นชอบ มิฉะนั้นแล้วการพยายามของเขาจะไม่เกิดผล

1.5.2 แนวทางป้องกันพฤติกรรมรกร่วมเพศ

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 268-270) ได้กล่าวถึงวิธีป้องกันและช่วยเหลือปัญหาเด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางเพศว่า วิธีการแก้ไขปัญหารกร่วมเพศเป็นหน้าที่ทั้งของพ่อแม่และครูอาจารย์ที่จะร่วมมือกันโดยที่พ่อแม่และบุคคลในครอบครัวจะต้องให้ความสำคัญในการแสดงบทบาทของเพศที่ถูกต้องในการพัฒนาบุคลิกภาพของความเป็นชายและหญิงที่เหมาะสม ทำหน้าที่ของพ่อจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูกชาย และทำหน้าที่ของแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูกสาว และอย่าบอกรับผิดชอบใดบุคคลหนึ่งในบ้านแสดงพฤติกรรมผิดเพศให้เด็กเขาอย่าง พ่อแม่ที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เพราะบุคลิกภาพของเด็กที่มีอยู่นั้นได้เก็บสะสมตัวอย่างมาจากผู้ใกล้ชิดตั้งแต่เยาว์วัย วิธีการอื่นๆ ซึ่งสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

1. พยายามสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้มีความอบอุ่นใจมีความใกล้ชิดมีความเข้าใจกัน เมื่อเด็กมีปัญหาสามารถรับฟังอย่างเต็มใจและช่วยแก้ปัญหาด้วยกันได้
2. ฝึกเด็กให้รู้จักการเล่นกีฬาให้เหมาะสมตามเพศและวัย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กชายที่มีลักษณะเหมือนเพศหญิงได้ฝึกความเป็นชายมากขึ้นด้วยการออกกำลังกายให้แข็งแรง
3. ให้โอกาสเด็กได้พูดคุยกับครูอาจารย์ เพื่อน ๆ เพื่อระบายอารมณ์ที่มีต่อปัญหาต่าง ๆ และควรมีโอกาสให้เด็กได้ฝึกความเป็นชายและหญิงที่เหมาะสมกับเพศของตนเอง และให้รู้จักการคบเพื่อน การเลือกเพื่อนให้ถูกต้อง ไม่มีการชักชวนไปในกลุ่มรกร่วมเพศ
4. ครูควรอธิบายบทบาทและหน้าที่ของความเป็นชายความเป็นหญิง ให้เด็กเข้าใจ ไม่ให้เกิดความวิตกกังวลที่จะแสดงออกตามเพศของตนเอง สนับสนุนให้เพศชายแสดงออกถึงความเข้มแข็ง และให้เพศหญิงมีการแสดงออกในลักษณะที่นุ่มนวลอ่อนโยน
5. ควรฝึกให้เด็กรู้จักเอาชนะใจตนเอง โดยใช้หลักธรรมเข้าช่วยให้รู้จักพิจารณาตนเอง ความรู้จักพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่อยากเป็นในสิ่งที่ไม่ถูกต้องและสมควร
6. พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างของกลุ่มสมรสที่ดีให้ลูกเห็น ความรักใคร่ ความเข้าใจกัน การประนีประนอมกันในครอบครัวจะทำให้เด็กมีความมั่นคงทางจิตใจ

7. พ่อแม่ต้องมีความรับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดูบุตรร่วมกัน ไม่ปิดกั้นและความรับผิดชอบให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่แสดงให้เห็นว่าพอใจในการมีบุตรชายมากกว่ามีบุตรสาว เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กเกิดความสับสนคิดว่าเกิดเป็นผู้ชายดีกว่าผู้หญิงรวมทั้งมีการยอมรับบุตรที่เกิดมาไม่ว่าจะเป็นเพศใด และไม่พยายามเลี้ยงดูบุตรให้ผิดเพศ

8. เด็กวัยรุ่นที่แสดงความผิดปกติทางเพศออกมาให้เห็นชัดเจน ครูไม่ควรพูดจาเสียดสีล้อเลียน แต่ควรให้เขาพยายามปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง ให้กำลังใจที่จะเอาชนะตัวเอง และหาทางให้เด็กแสดงความสามารถของตนเพื่อให้มีความมั่นใจในตนเอง

เชิธร ชัยหาญ (2537 : 42-44) กล่าวถึง แนวทางป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งสรุปจากทัศนะและการศึกษาของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลาย ๆ ท่านไว้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัว

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร ถ้าเป็นบุตรชายไม่ควรใกล้ชิดมากเกินไปเพราะเด็กจะมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติไปทางเพศหญิง

1.2 บุคลิกภาพของบิดา ที่มีความเป็นเผด็จการ หรืออ่อนแอไม่มีบทบาทในบ้าน ทำให้เด็กขาดตัวแบบที่เหมาะสม

1.3 บิดาควรอยู่กับครอบครัว ไม่ควรทำตัวเป็นคนเจ้าอารมณ์ โมโหง่าย เพราะจะทำให้ลูกมองเห็นบิดาเป็นคนน่ากลัวไม่อยากเลียนแบบ

1.4 เมื่อไม่ได้บุตรตามเพศที่ต้องการ บิดามารดาไม่ควรเลี้ยงดูเด็กตามเพศที่ต้องการ

1.5 บิดามารดาไม่ควรรักบุตรลำเอียง รักบุตรเพศใดเพศหนึ่งมากเกินไปบิดามารดาควรเปิดโอกาสให้บุตรได้คบเพื่อนต่างเพศบ้าง

2. การเรียนรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนและสังคม

2.1 ครูในโรงเรียนควรมีทั้งเพศชายและหญิง เพื่อให้เด็กสามารถหาแบบอย่างในบทบาททางเพศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.2 ครูควรจัดกิจกรรมให้เด็กรู้จักการปฏิบัติที่เหมาะสมกับเพื่อน ช่วยให้เด็กมีความเชื่อมั่นในเอกลักษณ์บทบาททางเพศของตนเอง

2.3 การจัดกิจกรรมในโรงเรียน ควรให้เด็กได้แสดงบทบาทให้ถูกต้องกับเพศของตนเอง

2.4 ควรจัดหลักสูตรวิชาเรียนให้เหมาะสมกับเพศของเด็ก

2.5 โรงเรียนควรจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาต่างๆ ทั้งปัญหาทางด้านอารมณ์ ปัญหาการปรับตัว ปัญหาบุคลิกภาพและปัญหาทางเพศ

3. อิทธิพลจากสภาพสังคม

3.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการสื่อมวลชนควรตรวจสอบ กลั่นกรองเนื้อหาในสื่อที่จะนำเสนอว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

3.2 ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง ควรได้รับการฝึกอบรมการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยมเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนกับนักเรียนเพื่อให้เยาวชนมีค่านิยมทางสังคมที่เหมาะสม

ชูชาติ ศิวัณกาญจน์ (กัณฑ์เทศ เทศแก้ว. 2543 : 33 ; อ้างอิงจาก ชูชาติ ศิวัณกาญจน์. 2539 : 317) กล่าวถึงการป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศคือ

1. บิดามารดาต้องให้ความรักความอบอุ่น และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน
2. ไม่ควรตามใจเด็กหรือเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป ควรมีความพอเหมาะพอควร
3. อาจเป็นแฟนวัยรุ่น หรือในโรงเรียนประจำชายหญิง ถ้าหากยังคงมีปัญหาต่อมาเรื่อยๆ ควรปรึกษาจิตแพทย์เพื่อหาทางแก้ไขปัญหานี้
4. ชี้ให้เห็นผลเสียของการรักร่วมเพศ ในการดำเนินชีวิตในภายภาคหน้า
5. บิดามารดาที่มีบุตรหลาน มีพฤติกรรมส่อเค้าไปทางเกย์ ควรให้การยอมรับหรือค่อยๆ แก้ไขและให้คำปรึกษาหรือไม่ควรมองเห็นบุตรหลานเป็นคนแปลกหน้า

2. แนวความคิดเกี่ยวกับเจตคติ

2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) มาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุ่่งแต่ง (Adaptedness) เจตคติ เป็นพฤติกรรมการเตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำ ซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน (ศักดิ์ สุนทรเสนี. 2531 : 1) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

อัลพอร์ท กอร์ดอน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2539 : 5 ; อ้างอิงจาก Allport. 1962 : 564) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางความคิดและความรู้สึก ซึ่งก่อตัวจากผลของประสบการณ์ มีอิทธิพลในการกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาตอบสนองของบุคคลที่มีต่อทุกสิ่งและทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องด้วย

กูด (อิทธิพร สายนาค. 2543 : 23 ; อ้างอิงจาก Good. 1957 : 48) ได้กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือหนีหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่าง เช่น รักเกลียดกลัว ไม่พอใจต่อสิ่งนั้นๆ

เธอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 77) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ฟิชบาย (Fishbien. 1967 : 8) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพความพร้อมของสมองและประสาท การจัดระบบของประสบการณ์ อิทธิพลภายนอกหรือภายในที่มีต่อบุคคลในการที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นๆ

สุชา จันทรเอน และสุรางค์ จันทรเอน (2520 : 85) กล่าวว่า เจตคติเป็นนามธรรม และเป็นผลที่ทำให้เกิดการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม แต่เจตคติมิใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพความพร้อมที่จะตอบโต้และแสดงให้ทราบถึงการตอบสนองของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งเร้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521 : 12) ให้ความหมายของเจตคติว่า ความรู้สึกของต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกว่าชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งต่างๆ ที่เราเกี่ยวข้องอยู่ เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อนทิศทางอาการแสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ เจตคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่างๆ

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2522 : 108) ให้คำจำกัดความของเจตคติไว้ว่า คือ ความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกต่อวัตถุ สิ่งของ คน ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นไปในทางที่ชอบ (เข้าไปหา) หรือไม่ชอบ (หลีกเลี่ยงหรือถอยหนี)

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2526 : 172) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในสองลักษณะ กล่าวคือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า เจตคติที่ดีหรือทางบวก หรือ แสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า เจตคติที่ไม่ดีหรือทางลบ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527 : 51) ให้ความหมายเจตคติว่า เป็นกริยาท่าทางที่รวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมของบุคคลหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ เช่นต่อวัตถุ สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดี เห็นชอบต่อสิ่งเร้าหรือในทางต่อต้าน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่เห็นดีไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้า

จากการให้ความหมายของเจตคติข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากสิ่งนั้นและพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งนั้นในลักษณะของการแสดงความพอใจ ชอบหรือไม่พอใจสิ่งนั้นก็ได้

2.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติเป็นระบบที่มีลักษณะมั่นคงอันหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531 : 4 – 5 ; อ้างอิงจาก Freeman. 1970 : 247)

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นเรื่องของการรับรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ารู้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดเจตคติขึ้น ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และถ้ารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางไม่ดี เราก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยเจตคติก็จะไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีสิ่งใดในโลก เราก็จะไม่เกิดเจตคติต่อสิ่งใดๆ เลย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component or Feeling Component) เป็นองค์ประกอบ ทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากการรู้นั้น เมื่อเราเกิดการรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดีเราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลายขัดขวาง ต่อสู้ เป็นต้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวถึง องค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้า "ความคิด" อีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวก (Positive) หรือมีความรู้สึกในด้านลบ (Negative) ต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติหรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสม จะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดวงเดือน พันธุนาวิน (2521 : 12) ให้ความหมายของเจตคติว่า ความรู้สึกของต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกว่าชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งต่างๆ ที่เราเกี่ยวข้องอยู่เจตคติเป็นสิ่งที่บ่งบอกทิศทางอาการแสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ เจตคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่างๆ

2.3 ลักษณะของเจตคติ

ดวงเดือน พันธุนาวิน (พิจิตร เขาวนปรีชา. 2540 : 9 ; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2509 : 17-206) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และเมื่อเกิดเจตคติแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากในทันทีทันใด แต่ต้องอาศัยเวลาและกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงด้วย ฉะนั้นจะเห็นว่า เจตคติเกิดเมื่อองค์ประกอบต่างๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน พอจะสรุปลักษณะของเจตคติได้ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. เจตคติเป็นสภาวะของจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งมีอิทธิพลเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้
3. เจตคติเป็นสภาวะของจิตใจ มีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคลและมีผลให้บุคคลมีท่าทางสนองตอบต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

สุภาพ วาดเขียน (2525 : 211-212) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการณ์ที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม
2. เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น ซึ่งจะแปรค่าได้ทั้งมาก ปานกลาง และน้อย คือเจตคติมีค่าทั้งบวกและลบ
3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง
4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม
5. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันอาจสัมพันธ์กัน
6. เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งการเตรียมนั้นจะเป็นการเตรียมภายในของจิตมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้
7. สภาวะของความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะที่กล่าวในข้อ 6 นั้น เป็นลักษณะที่ซับซ้อนที่บุคคลจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้และบางครั้งไม่มีเหตุผล

8. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

9. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อเป็นแนวทางในการทำนาย หรืออธิบายเจตคติ

10. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เชื้อชาติ ปัญญา เป็นต้น

11. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อประสบกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2526 : 231) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. เจตคติเป็นดัชนีที่ชี้แนวทางการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหา โดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

3. เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นๆ ได้ เช่น บิดา มารดา ไม่ชอบบุคคลหนึ่งย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย

4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติดังนั้นก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ อาจกล่าวได้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงเจตคติต้องอาศัยเวลาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทันทีทันใด

2.4 การเกิดเจตคติ

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล อัลพอร์ท (Allport) ได้เสนอความคิดเห็นว่า เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ ตามเงื่อนไข 4 ประการ (ศักดิ์ สุนทรเสถียร, 2531 : 4 ; อ้างอิงจาก Allport, n.d.)

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของตนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีกระบวน (Pattern) เป็นของตัวเองด้วย ดังนั้นเจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนๆ นั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเจตคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบเจตคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีเจตคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

ไทแรนดิส (ผมหัศจรรย์ สุภางค์บุษยลิขิต, 2544 : 15 ; อ้างอิงจาก Triandis, 1971 : 1) กล่าวถึง การเกิดเจตคติว่า

1. เป็นเรื่องของการเรียนรู้จากการอบรมสั่งสอนตั้งแต่เด็กในลักษณะค่อยๆ ซึมซับจากพ่อแม่และคนข้างเคียง เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. เกิดจากประสบการณ์ของบุคคล

3. เกิดจากการถ่ายทอดจากเจตคติของบุคคลในอุดมคติหรือกลุ่มสังคมที่มีอยู่แล้ว เช่น การรังเกียจสีผิว

4. เกิดจากการสรุปความจากลักษณะที่ปรากฏ เช่น ดูรูปร่างลักษณะของคนแล้วสรุปความว่า คนนั้นจะมีบุคลิกภาพอย่างไร ซึ่งอาจจะใกล้เคียงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง

ธีระพร อวรรณโณ (2529 : 51-54) กล่าวว่า เจตคติเกิดขึ้นจากอิทธิพลต่างๆ ดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งจะพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดีและมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

2. อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู และเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติ

3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิทยาสกุลจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็ก ว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาของบุคคล รวมทั้งพัฒนาเจตคติของบุคคลด้วย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่รุนแรง หรือกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน

4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่พยายามเปลี่ยนเจตคติของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่างๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 19-23) กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีเจตคติ คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปในทางที่ดีหรือไม่ดีจะทำให้เราเกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication) การได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้รับรู้ข่าวสารต่างจากผู้อื่นซึ่งมีผลต่อเจตคติได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดเจตคติขึ้นได้โดยขั้นแรกเมื่อมีเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลนั้นจะสังเกตว่าบุคคลอื่นปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัติในรูปของเจตคติ

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) เจตคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียนหรือหน่วยงาน เป็นต้น สถาบันเหล่านี้เป็นทั้งแหล่งที่มา และสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติได้

จากการเกิดเจตคติที่กล่าวมาข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลที่ได้มาจากสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวบุคคลนั้น ซึ่งได้แก่ครอบครัว โรงเรียน องค์กรหรือสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้อง

2.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ไทรแอนดิส (ผมหัทธิ สุภางย์ยุทธลิขิต. 2544 : 16 ; อ้างอิงจาก Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติว่า

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์หรือความกระทบกระเทือนใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับทัศนคติของตน
4. การศึกษาเพื่อเข้าใจเหตุผลให้ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

การเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลมีวิธีการ ดังนี้

1. วิธีการเปลี่ยนแปลงเจตคติอย่างเป็นทางการ (Formal Attitude Change Approach) มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ โดยเชื่อว่า บุคคลมีเหตุผลรู้จักคิด สามารถรับข่าวสารถูกกระตุ้นให้เกิดภาวะการสนใจให้สนใจข่าวสารต่างๆ ทำให้รู้เนื้อหาข้อสนเทศต่างๆ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลจากวิธีนี้โดยการปรับปรุงแหล่งข่าวสารและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

2. วิธีการเปลี่ยนแปลงเจตคติอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Attitude Change Approach) วิธีนี้มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีสถาน (Cognition Field Theory) โดยเชื่อว่า บุคคลเป็นสัตว์สังคมซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ คือ รู้จักปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงการปฏิบัติของตนให้เข้ากับปทัสถานของกลุ่มเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยวิธีนี้ ปทัสถานของกลุ่ม (Group Norms) แรงผลักดันทำให้บุคคลอยากอยู่ร่วมกับกลุ่มและความต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2527 : 94-99) กล่าวว่า เจตคติของบุคคลแม้จะได้รับการปลูกฝังไว้ในตัวบุคคลอย่างมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามทฤษฎีต่างๆ โดยวิธีการดังนี้

1. การยอมตาม ซึ่งเกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม
2. การเลียนแบบซึ่งเกิดจากการที่บุคคลพึงพอใจในบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ความต้องการที่จะเปลี่ยน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และเกิดค่านิยมในบางสิ่งบางอย่างที่ตนเองชื่นชอบ ก็เกิดความต้องการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

4. การเปลี่ยนความเชื่อซึ่งเกิดจากการทำให้ความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ก็เปลี่ยนแปลงเจตคติด้วย

5. การได้รับความรู้
6. การได้รับประสบการณ์โดยตรง
7. การเปลี่ยนแปลงปทัสถานทางสังคม
8. การใช้วิธีจิตบำบัด

พรรณิ ช. เชนจิต (2528 : 288-289) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจดำเนินการได้ดังนี้

1. ให้ได้รับข้อมูลทุกแง่มุมเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีอยู่ก่อน
2. จัดประสบการณ์ให้ใหม่
3. เราให้เกิดอารมณ์กลัว

การเปลี่ยนแปลงเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากหลายวิธี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอาจเกิดจากประสบการณ์โดยตรง หรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมของบุคคล การได้พบกับบุคคลอื่นๆ หรือการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน นอกจากนี้เจตคติของบุคคลก็สามารถพัฒนาขึ้นมาได้ โดยอาจได้รับการถ่ายทอดจากบุคคลอื่น หรือเกิดจากประสบการณ์ตรงก็ได้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ไซมอนส์ และ แชมเบอร์ (เนตรชนก บัวนาถ. 2532 : 42 ; อ้างอิงจาก Simons and Chamber. 1965) ได้ศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังนี้ คือ

1. สำนวนความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มองว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยเสนอรูปแบบพฤติกรรม 14 ชนิด ให้ผู้ตอบให้น้ำหนักคะแนนความเบี่ยงเบนตามลำดับความมากน้อยของการเบี่ยงเบน พฤติกรรมเหล่านี้ ได้แก่ เกย์ การติดยาเสพติด การติดสุรา โสเภณี อาชญากรรม เลสเบี้ยน คอมมิวนิสต์ พวกคลั่งการเมือง และพวกที่ไม่เชื่อในพระเจ้า โดยพบว่า พฤติกรรมที่มีความถี่ของการตอบสูงสุด คือ เกย์ (49%) คือผู้ตอบเห็นว่าเกย์เป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากที่สุดในจำนวนรายชื่อพฤติกรรมที่กำหนดให้

2. สำนวจความคิดแบบตายตัวของคนทั่วไป (Public Stereotype) ที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนชนิดต่าง ๆ และพบว่าความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีลักษณะแยกเป็นสองทาง (dichotomy) คือ ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าผู้เบี่ยงเบนเป็นเสมือนสัตว์โลกที่ถูกความมืดมนเข้าสิงสู่ คือ เป็นผู้ชั่วร้าย ดังนั้น เกย์จึงเป็นลักษณะของความชั่วร้าย อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าผู้เบี่ยงเบนเป็นคนปกติธรรมดาทั่วไป

3. สำนวจตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวโน้มที่จะสร้างความคิดแบบตายตัว ที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มที่จะสร้างความคิดแบบตายตัว โดยระดับการศึกษา กับความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีความสัมพันธ์กันในทางลบค่อนข้างสูง คือ .63 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูง จะมีความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อย คือ ยอมรับผู้เบี่ยงเบนได้มากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลมาจากการรับรู้คำอธิบายพฤติกรรมมนุษย์ในแนวจิตวิเคราะห์ที่แพร่หลายทางสื่อมวลชน นั่นคือ สื่อการรับรู้ความสัมพันธ์กับความคิดแบบตายตัวที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนแต่ละชนิด

ฮุกเกอร์ (บุปผา อุณหิโน. 2530 : 27 ; อ้างมาจาก Hooker.1965 : 83) ได้สำวจสังคัมของพวกรักร่วมเพศพบว่า บุคคลที่รักร่วมเพศมีสาเหตุจากองค์ประกอบหลายประการ คือ ได้รับตัวอย่างที่ไม่เหมาะสมในการเลียนแบบ มีความกลัวหรือเป็นศัตรูกับบิดาหรือมารดา มีมารดาที่ชอบทำตัวแบบผู้ชายหรือมีบิดามีลักษณะอ่อนแอแบบผู้หญิง นอกจากนี้ก็มีสาเหตุจากวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแบบแผนลักษณะของ "ความเป็นชาย" ที่มีลักษณะเข้มงวดเกินไป ทำให้รู้สึกว่าเป็นชายไม่เพียงพอ เนื่องจากไม่สามารถสนองความหมาย หรือความคาดหวังอันนี้ได้ การแบ่งแยกโดยเด็ดขาดเกี่ยวกับบทบาทของชายและหญิงในสังคม ในการปฏิบัติตามนั้นย่อมก่อให้เกิดความผิดพลาดไปได้ง่าย ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตัวของกลุ่มรักร่วมเพศ

เลวิท และคลาสเซน (จารุวรรณ กันทะนิตย์. 2531 : 27 ; อ้างอิงจาก Levitt and Klassen 1970) ได้วิจัยสำวจความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อรักร่วมเพศ ในนามของสถาบันวิจัยทางเพศประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า คนส่วนใหญ่ (70.2-77.7%) เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ว่ากรณีใด ๆ

โรเจอร์ส แมค อลัน (Rogers, Marc Alan.1999:Abstract) ได้ศึกษาทัศนคติของชาวอเมริกันที่มีต่อเกย์และเลสเบียนตั้งแต่ปี 1965 ในด้านสิทธิความเท่าเทียมกัน และความคิดเห็นของสาธารณชนโดยผลการศึกษาแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในการยอมรับเกย์และเลสเบียนมากขึ้น ชาวอเมริกันสนับสนุนเสรีภาพของเกย์และเลสเบียน และสนับสนุนสิทธิของบุคคลเหล่านี้ โดยสาธารณชนยอมรับว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไปหรืออาจจะเป็นทางเลือกของชีวิตซึ่งมีเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 1970s และในปี 1990s ความคิดเห็นของคนในปัจจุบันเปลี่ยนไปในทางขึ้นชอบมากขึ้น

เพอร์ชิง, อลิซาเบธ มารี (Pershing, Elizabeth Marie.1998 : Abstract) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเกย์ เลสเบียน ไบเช็กชวล และพวกไม่แบ่งเพศ เกี่ยวกับการแต่งงานและความสัมพันธ์กับคู่ครองโดยการศึกษาเป็นการสำวจความคิดเห็นของเกย์ เลสเบียน ไบเช็กชวล และพวกไม่แบ่งเพศ เกี่ยวกับการแต่งงานและการมีความสัมพันธ์กับคู่ครองของบุคคลเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมาย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าบุคคลกลุ่มนี้ต้องการการยอมรับและการสนับสนุนจากสังคมในการแต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ต้องการการยอมรับและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม พวกเขาเห็นว่าการเป็นเกย์ เลสเบียน ไบเช็กชวลหรือไม่แบ่งเพศ เป็นทางเลือกของบุคคล และต้องการมีสิทธิที่เท่าเทียมกับคนอื่น ๆ

3.2 งานวิจัยในประเทศ

ผกา สัตยธรรม (2516 : 133) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ทำให้การอบรมเลี้ยงดูบุคคลที่รักร่วมเพศกับบุคคลปกติในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายที่เป็นรักร่วมเพศและชายปกติ โดยศึกษากลุ่มละ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของกลุ่มปกติอยู่ในลักษณะที่ดีกว่ากลุ่มรักร่วมเพศ
ในกลุ่มปกติพบว่า

1. ได้รับความรักและเอาใจใส่จากบิดามารดาเป็นอย่างดี
2. กลุ่มปกติมีการเลียนแบบจากบิดามารดา
3. มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพี่น้องทั้งชายและหญิง

ในกลุ่มรักร่วมเพศพบว่า

1. มีความใกล้ชิดกับมารดามาก และห่างเหินจากบิดา
2. กลุ่มรักร่วมเพศไม่สนใจการเลียนแบบบิดา
3. กลุ่มรักร่วมเพศไม่ค่อยมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับพี่น้องที่เป็นชาย แต่มีความใกล้ชิดกับพี่สาวและน้องสาว

พี่สาวและน้องสาว

ศรทรง สุขสุเมฆ (2522 : 35) ทำการศึกษาเจตคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่เรียนวิชาจิตวิทยามานับกับนิสิตที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยามาเลย พบว่า

1. นิสิตที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยามานับ จะมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านิสิตที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยามาเลย
2. นิสิตหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านิสิตชาย
3. นิสิตชั้นปีที่ 1 มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านิสิตชั้นปีที่ 4

ประภาพรณ วงศาโรจน์ (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น โดยมียัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายและประเภทของผู้รักร่วมเพศตามทัศนะของผู้กระทำ และทัศนะของคนรอบข้างที่มีความสำคัญต่อเขา ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกแบบแผนชีวิต การกระทำและทัศนะการมองโลกของเขา และเพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ของวัยรุ่นผู้รักร่วมเพศ ผลการศึกษาพบว่า ทัศนะที่คนรอบข้างมีต่อผู้รักร่วมเพศ คือเป็นผู้มีความชอบในบทบาทข้ามเพศ มีการกระทำบทบาทของเพศหญิง และมีความพึงพอใจในบุคคลเพศเดียวกันกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับความหมายและประเภทที่เขามีต่อตนเอง แบบแผนการพัฒนาเอกลักษณ์ของวัยรุ่นที่นิยามตนเองว่ากะเทย มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการ 3 ขั้นตอน เริ่มจากการมีความชอบในบทบาทข้ามเพศ การกระทำบทบาทข้ามเพศ การมีรูปลักษณะคล้ายหญิงและความพึงพอใจในบุคคลเพศเดียวกัน ขั้นที่สองเป็นขั้นเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากความรู้สึกที่แตกต่างจากทั่วไป ไปสู่การรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้มีเอกลักษณ์รักร่วมเพศ โดยเริ่มจากเกิดความรู้สึกสงสัยในเอกลักษณ์ทางเพศของตน โดยการแบ่งแยกและให้ความหมายของความพึงพอใจทางเพศ ความชอบในบทบาททางเพศ รูปลักษณะ และการกระทำบทบาททางเพศ โดยบุคคลรักร่วมเพศจะเกิดความรู้สึกเกี่ยวกับเอกลักษณ์รักร่วมเพศ แต่ได้เก็บไว้ เพราะรู้ว่าไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคม ทำให้ความเชื่อมั่นในตนเองลดลง เพื่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ตนเอง และทำให้เอกลักษณ์รักร่วมเพศที่เขา รู้สึกลดความรุนแรงจากการถูกประณามตราว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ เขาจึงหาคำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับของสังคมโดยการเรียนรู้จากวัฒนธรรมย่อย เมื่อเกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับตนเอง บุคคลจะก้าวเข้าสู่การเปิดเผยตัวเองในขั้นต่อไป ขั้นที่ 3

เริ่มจากการยอมรับตนเองว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ ผู้รักร่วมเพศจะเข้าร่วมในความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันตามความพึงพอใจทางเพศของเขา และกระทำบทบาทข้ามเพศโดยขึ้นอยู่กับบริบทสังคมและบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขา จากจุดยืนในปัจจุบันแบบแผนชีวิตที่เขาคาดไว้เพื่อการดำรงเอกลักษณ์รักร่วมเพศมี 2 ลักษณะคือ เป็นผู้มีเอกลักษณ์รักร่วมเพศโดยเปิดเผย และคงมีสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน โดยไม่เปิดเผยเอกลักษณ์ให้สังคมรู้

ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องกระบวนการพัฒนาและดำรงเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศเพื่อให้รู้ว่าหญิงรักร่วมเพศได้มีการพัฒนาเอกลักษณ์จากผู้หญิงธรรมดาเป็นผู้หญิงรักร่วมเพศโดยที่เธอได้นิยามตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศได้อย่างไร และมีการดำรงเอกลักษณ์ไว้ได้อย่างไร ซึ่งได้ศึกษาทั้งกลุ่มทอมและดี ผลการศึกษา คือ

1. ปัจจัยเอื้อ ที่เป็นตัวส่งเสริมให้ทอม/ดี ก้าวไปในทางที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม

- อิทธิพลของครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว
- สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นแหล่งที่ได้พบกับบุคคลเพศเดียวกัน

โอกาสในการเกิดความสัมพันธ์ทางใจต่อกันมีมาก

- โอกาสในการพบปะผู้ที่มีความชอบเรื่องเดียวกัน ทอมและดีจะมีโอกาสในการเข้าใจถึงความรู้สึกของตนเองต่อเมื่อมีโอกาสพบกับผู้ที่มีลักษณะเหมือนตน ในกรณีของดีหากไม่พบกับทอมที่ตนพอใจ บุคคลจะไม่มีโอกาสเป็นดีได้เลย แต่ในกรณีของทอม ไม่ว่าจะพบดีหรือไม่ ทอมย่อมพัฒนาเอกลักษณ์ของตนได้ด้วยตนเอง คือ เป็นทอมได้โดยไม่มีดี

2. กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์มีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นการดึงดูดใจ บุคคลจะรู้สึกได้รับความดึงดูดใจจากเพศเดียวกัน แทนที่จะเป็นเพศตรงข้าม
- มีเพศสัมพันธ์เมื่อบุคคลประทับใจในเพศเดียวกัน นานวันเข้าความเข้าใจมีมากขึ้นก่อให้เกิดการมีความสัมพันธ์ทางเพศกันได้
- เริ่มสงสัยในพฤติกรรมของตนเองว่าแตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป
- ยอมรับตนเองและนิยามตนเอง เมื่อเริ่มแน่ใจว่าตนนั้นแตกต่างจากผู้หญิงอื่น ทำให้หันมายอมรับกับตนเองว่าตนคือผู้รักร่วมเพศ และหลังจากนั้นจะนิยามตนเองว่าตนเป็นผู้รักร่วมเพศ มีลักษณะของผู้รักร่วมเพศอย่างแน่นอนเรียกตนเองว่า "ทอม" ส่วนดีเมื่อเข้าสู่ขั้นนี้ ดีจะหยุดอยู่แค่ขั้นสงสัย แต่จะไม่มีการพัฒนาต่อจนถึงขั้นนิยามตนเอง
- การเปิดเผย ทั้งทอมและดีจะเปิดเผยเฉพาะกลุ่มผู้เบี่ยงเบนด้วยกันเท่านั้น ถ้าหากไม่ต้องการให้ผู้อื่นล่วงรู้ถึงความลับของตน จะใช้วิธีการจัดการกับความลับที่เรียกว่า "Passing" ในการปกปิดเอกลักษณ์และเรื่องราวของตนไว้มิให้ผู้อื่นจับได้

ในขณะที่บุคคลจะเข้าสู่การพัฒนาเอกลักษณ์บุคคลได้เรียนรู้ถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นคือ บรรทัดฐานของกลุ่มรักร่วมเพศ บทบาทใหม่ที่แตกต่างไปจากบทบาทผู้หญิง สุดท้ายคือบทบาทของการเป็นผู้กระทำทางเพศ

สรุปได้ว่า ทอมมีความแตกต่างจากดี ทอมมีเอกลักษณ์ของตนเอง ส่วนดีไม่มีเอกลักษณ์ของผู้รักร่วมเพศ แต่เธอรับรู้ว่าตนมีความแตกต่างจากผู้หญิงโดยทั่วไป เนื่องจากเธอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน

จารุวรรณ กันทะนิตย์ (2531 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับเป็นกลางก่อนไปในทางลบ โดยมีจำนวนผู้มีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้มีทัศนคติทางบวก

บงกชมาศ เอกเอี่ยม (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง เกย์ กระบวนการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ เพื่อต้องการทราบถึงแบบแผนที่บุคคลดำเนินไปสู่การยอมรับเอาความหมายของความเป็นรักร่วมเพศให้กับเอกลักษณ์ของตน ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์นั้นให้มีความคงทน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. ศึกษาว่าในกระบวนการที่นำไปสู่การบ่งชี้ลักษณะและนิยามความหมายให้แก่เอกลักษณ์ บุคคลจะต้องผ่านขั้นตอนที่ต่อเนื่องอย่างไรบ้าง

2. ศึกษาว่าภาวะเงื่อนไขทางสังคมและประสบการณ์สำคัญใดบ้าง ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการได้มาและสร้างไว้ซึ่งเอกลักษณ์เกย์ โดยกลุ่มประชากรที่ศึกษามีจำนวน 10 คน โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกประกอบการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ จะมีลักษณะเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและผ่านเงื่อนไขสำคัญของการยอมรับความหมาย และประเภททางสังคมแบบรักร่วมเพศมาให้กับตนเองใน 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งเป็นจุดเริ่มของการรับคำนิยามรักร่วมเพศ โดยบุคคลจะรับรู้ว่าคุณลักษณะพฤติกรรมของเขาบางประการแตกต่างไปจากชายทั่วไปในสังคม อันทำให้เขาได้รับการตอบสนองจากผู้ร่วมปฏิสังสรรค์ในลักษณะที่ผิดแผกไปจากคนอื่น ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการที่บุคคลถูกระบุว่าเป็นผู้รักร่วมเพศจากคำนิยามใดคำนิยามหนึ่งด้วย

2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่บุคคลเข้าสู่ภาวะของการสงสัยตนเองว่าอาจจะเกย์ แต่เขาไม่สามารถที่จะรับคำนิยามรักร่วมเพศมาให้กับตนเองได้ ทั้งนี้เพราะคำนิยามดังกล่าวได้ถูกประทับรอยมลทินจากสาธารณชนว่าเป็นความผิดปกติหรือเป็นความเปี่ยงเบนของสังคม ดังนั้นผู้รักร่วมเพศจึงต้องพยายามหาเหตุผลต่าง ๆ เพื่อมาอ้างกับตนเองถึงการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศของเขา เพื่อปฏิเสธเอกลักษณ์และรอยมลทินทางสังคม

3. ขั้นตอนการเปิดเผยตัวบุคคลจะยอมรับกับตนเองว่าเขาคือผู้รักร่วมเพศ ซึ่งจะสัมพันธ์กับการเข้าสู่โลกของเกย์ที่ทำให้ผู้รักร่วมเพศได้พบกับบุคคลนัยสำคัญหรือบุคคลอ้างอิงของเขา ได้ทดสอบความเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และเรียนรู้ถึงความหมายตลอดจนแบบแผนในการดำเนินชีวิตเกย์ อันถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญของการก่อตัวของเอกลักษณ์รักร่วมเพศ

4. ขั้นตอนการยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์ เป็นการตัดสินใจเลือกเอาวิถีชีวิตเกย์มาเป็นส่วนหนึ่งของแบบแผนในการดำเนินชีวิต โดยไม่อาจจะทิ้งความรัก และความผูกพันต่อความสัมพันธ์และเอกลักษณ์รักร่วมเพศได้จนต้องสร้างรักษาไว้ เงื่อนไขสำคัญก็คือ ผู้รักร่วมเพศขาดแนวโน้มนำทางเพศต่อเพศตรงข้าม โดยไม่สามารถสร้างความรักความใคร่กับเพศหญิงได้ ดังนั้นการที่จะยึดถือเอกลักษณ์สองเพศหรือรักต่างเพศจึงเป็นไปได้ยาก นอกจากนั้นการที่ผู้รักร่วมเพศสามารถปรับตัวให้เข้ากับโลกทางสังคม โดยปรับพฤติกรรมเพื่อผสมผสานให้เข้ากับโลกของรักต่างเพศ อันเป็นการช่วยลดรอยมลทินจากสังคม ประกอบกับการเข้าสู่โลกของเกย์ ซึ่งมีวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มสมาชิกชาวเกย์คอยสนับสนุนความรู้สึกและพฤติกรรมย่อมจะทำให้เอกลักษณ์รักร่วมเพศเกิดความมั่นคง

นันทิรรัตน์ คุณากร (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 1 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศมีส่วนของรายละเอียดส่วนตัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว รวมทั้งแบบสอบถามทางอ้อมที่ให้ประเมินตนเองว่า มีความถี่ของพฤติกรรมรักร่วมเพศมากน้อยแค่ไหน ตามตัวบ่งชี้พฤติกรรมรักร่วมเพศ ที่ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ความพึงพอใจทางเพศ และการมีลักษณะของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการวิจัยพบว่า

1. จากนักเรียนทั้งหมด 965 คน มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งสิ้นร้อยละ 4.7 ของนักเรียนทั้งหมด โดยที่เป็นหญิงร้อยละ 3.8 และชายร้อยละ 0.8 ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเป็นเพศหญิง ร้อยละ 24.4 ของนักเรียนหญิง และเพศชายร้อยละ 8.5 ของนักเรียนชาย

2. ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศคือ ลักษณะเด่นบางประการของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความช่วยเหลือเกื้อกูลในหมู่พี่น้อง และการที่ได้รู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มรักร่วมเพศมาก่อน

3. นักเรียนหญิงและชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย

4. นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่าโรงเรียนหญิงล้วนมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนตามลำดับ

5. นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วน มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วน มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างจากนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย

8. นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา หญิงล้วนและชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วนตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. นักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา

10. นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่า นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วน

วัชร อัมจิตร (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 11 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิง ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 2.4 เป็นนักเรียนหญิง ร้อยละ 1.9 เป็นนักเรียนชายร้อยละ 0.5 นอกจากนี้ยังพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแต่มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงอีกร้อยละ 19.6 ซึ่งเป็นหญิงร้อยละ 12.8 และเพศชายร้อยละ 6.7

2. สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการศึกษาครั้งนี้พบว่าจำนวนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีมากกว่าจำนวนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนชายมีเจตคติในทางลบต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนหญิง

4. ในแต่ละประเภทของโรงเรียนไม่พบความแตกต่างกันทั้งในเรื่องสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

5. ในเรื่องปัจจัยทางครอบครัว ไม่พบความแตกต่างกันในระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่พบปัจจัยทางครอบครัวบางประการที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปัจจัยดังกล่าวคือความสัมพันธ์ของบิดากับนักเรียน และการแสดงออกของบิดาต่อบุตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา จุดมุ่งหมายในการทำวิจัยเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอยู่ในวัยทำงาน ซึ่งมีอายุระหว่าง 23 – 35 ปี

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในวัยทำงาน ซึ่งมีอายุระหว่าง 23 – 35 ปี เป็นหญิงที่มีคู่รักแล้วและคบหากับคู่รักตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปโดยศึกษาจำนวน 10 คู่

การศึกษาแบ่งการศึกษาเป็น 2 กลุ่มคือ

1. “ทอม” หมายถึง ผู้หญิงที่แสดงตนเองว่าเป็นเพศชาย แสดงท่าทีการแต่งกายคล้ายเพศชาย ชอบเพศหญิงด้วยกันคบหาผู้หญิงที่เป็นดีเป็นคู่รัก ศึกษาจำนวน 10 คน
2. “ดี” หมายถึง ผู้หญิงที่มีการแสดงตนเองว่าเป็นเพศหญิง แต่มีความพึงพอใจทางเพศกับเพศหญิงด้วยกัน คบหาผู้หญิงที่เป็นทอมเป็นคู่รัก

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาความหมาย แนวคิด ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบตามความเหมาะสมในด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามให้ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะไปทดลองใช้ (Try Out) กับหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 1 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากบุคคลที่คบหาหรือรู้จักหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเพื่อนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในการนำผู้วิจัยเข้าสู่กลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในสถานที่ต่างๆ ได้แก่ ร้านอาหาร สถานที่ทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์ และสวนสาธารณะ จำนวน 20 คน
3. ผู้วิจัยแจ้งรายละเอียดของงานวิจัย การให้ข้อมูล ผลของการให้ข้อมูลและผลของงานวิจัยในครั้งนี้จะไม่ส่งผลใดๆ ต่อผู้ให้สัมภาษณ์ และผู้วิจัยได้ทำความรู้จักและสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้สัมภาษณ์ โดยการพูดคุยเรื่องทั่วไป แสดงท่าทีที่เป็นมิตรและจริงใจต่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์เกิดความไว้วางใจ ยอมรับและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล
4. ผู้วิจัยใช้การจดบันทึกในการสัมภาษณ์ โดยในการสัมภาษณ์ทุกครั้งผู้วิจัยขอความร่วมมือจากหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและขออนุญาตจดบันทึกข้อมูลขณะสัมภาษณ์

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแสดงรายงานการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลและใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเพื่ออธิบายให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 การแสดงข้อมูลที่ศึกษาตามตัวแปรของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นรายบุคคล

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านเพื่อน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านสื่อมวลชน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การแสดงข้อมูลที่ศึกษาตามตัวแปรของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นรายบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

วิถีชีวิตของโป้งและเป้

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโป้ง

โป้ง (นามสมมติ) เป็นทอมอายุ 29 ปี เป็นคนจังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจค้าขาย บิดารับราชการตำรวจ มารดาค้าขายอาหารโป้งมีพี่น้องทั้งหมด 4 คนตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องชาย 1 คน น้องสาว 2 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ปัจจุบันโป้งอาศัยอยู่ที่บ้านพักของบิดามารดาที่พัทลุงโดยอยู่กับพี่น้อง 4 คน บิดาและมารดาอยู่บ้านอีกหลังหนึ่งในพื้นที่เดียวกัน ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนดุ เข้มงวด มีเหตุผล ลูกไม่สามารถโต้แย้งหรืออธิบายเหตุผลตามความคิดได้ เจ้าชู้ มีบทบาทเป็นผู้นำครอบครัว ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนใจดี รักลูก ใจเย็น ชอบบ่น ลักษณะนิสัยของน้องสาวคนที่ 1 เป็นคนเงียบ เรียบร้อย ใจดี ชอบช่วยเหลือทางบ้าน น้องสาวคนที่ 2 ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบในเรื่องหน้าที่การงาน ชอบช่วยเหลือทางบ้านดี พูดจาโผงผาง ไม่เรียบร้อย หัว น้องชายคนที่ 3 เป็นคนชอบพูดหยอกล้อคนในครอบครัว ชี้เล่น ในวัยเด็กนิสัยคล้ายผู้หญิง ความรู้สึกที่โป้งมีต่อบิดา โป้งจะรักและเคารพบิดามาก รู้สึกกลัวบิดาเพราะดุเข้มงวด ไม่กล้าปรึกษาเรื่องส่วนตัวในบางเรื่อง ภูมิใจที่บิดาเป็นผู้นำครอบครัวที่ดี ความรู้สึกต่อมารดา โป้งรักและเคารพมารดามาก เกรงใจมารดา มารดาเป็นคนมีเหตุผล รับฟังลูกสามารถคุยกับมารดาได้เกือบทุกเรื่อง ความรู้สึกต่อน้อง โป้งรู้สึกรักและเป็นห่วง คุยกับน้องได้เกือบทุกเรื่อง น้องๆ เป็นเหมือนเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นแบบค่อนข้างเข้มงวดในวัยเด็ก วางกฎเกณฑ์เกือบทุกเรื่อง การเรียนต้องเรียนอยู่ในอันดับ 1-5 ของห้องเรียน กลับบ้านต้องตรงเวลา อยู่กับบิดามารดาจนอายุ 11 ปี จึงย้ายเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ เข้ามาอยู่กับป้า ซึ่งป้าก็ยังเข้มงวดเหมือนบิดา

มารดาป้าจะสอนเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ และให้ประพฤติตนเป็นผู้หญิงที่ดี เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีการเลี้ยงดูจะเป็นแบบประชาธิปไตยให้ตัดสินใจเอง แต่ยังเข้มงวดในเรื่องเที่ยวไม่ให้เที่ยวกลับบ้าน ดึก ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดี ทุกคนในครอบครัวเปรียบเหมือนเพื่อน สามารถพูดคุยได้ ยกเว้นเรื่องส่วนตัว การทะเลาะกันในครอบครัวส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการค้าขาย บิดามารดาจะทะเลาะกันบ่อย มีความรุนแรงโดยการใช้คำพูดต่อกันโดยมีลูกๆ ฟังอยู่ แต่ไม่เคยต่อกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเรื่องบิดามีผู้หญิงอื่น และมารดายอมรับไม่ได้ เมื่อโป่งมีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวจะแก้ปัญหาโดยการพูดคุย บางครั้งออกไปเที่ยวนอกบ้าน ส่วนใหญ่โป่งจะทะเลาะกับมารดาเพราะโป่งชอบเที่ยว มารดาไม่ค่อยชอบ โป่งจะน้อยใจบ้างและร้องไห้ เมื่อโป่งมีปัญหาจะปรึกษาน้องทั้ง 3 คน เพราะสนิทกับน้องมากที่สุดแต่ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวจะคุยกับเพื่อนเพราะรับรู้ปัญหาเข้าใจ นอกจากโป่งที่เป็นทอมแล้วไม่มีใครในครอบครัวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โป่งศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิง 4 คน มีเพื่อนที่เป็นทอม 1 คน ดี 1 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโป่งศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา มีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิง 1 คน ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโป่งไม่มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชายเลย แต่สามารถพูดคุยได้แต่ไม่สนิท เพื่อนหญิงมีนิสัยจุจิก ชอบแหย่ตัว ชอบนินทา ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทจะรักกัน ช่วยเหลือกัน แต่ไม่ทราบข้อมูลส่วนตัวของโป่งมากนัก โป่งสนิทกับเพื่อนที่เป็นทอมมากกว่าเพื่อนที่เป็นดี โป่งจะคุยกับเพื่อนที่เป็นทอมในทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นปัญหาส่วนตัวหรือครอบครัว แต่เพื่อนที่เป็นดีจะคุยได้บางเรื่องเช่นเรื่องมีปัญหากับคนรักแต่จะไม่คุยเรื่องส่วนตัว โป่งมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าดี บางครั้งอยากใช้ชีวิตเหมือนเพื่อนบ้าง รู้สึกดี อิสระ และมีความสุข ไม่มีเพื่อนที่เป็นทอม หรือชักชวนให้โป่งเป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น โป่งมีกิจกรรมกับเพื่อนทอมดี คือ ไปรับประทานอาหาร ดื่มเหล้า เที่ยว คุยปัญหาเรื่องผู้หญิง ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทของโป่งเป็นผู้หญิง มีเพื่อนผู้ชายน้อย เพื่อนผู้หญิงเป็นคนเรียบร้อย เป็นห่วงโป่งดี ไม่เที่ยว ตั้งใจเรียน โป่งไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม ได้พูดคุยกันบ้าง แต่ไม่สนิทเพราะเรียนคนละห้อง และเพื่อนทอมคนนั้นไม่เที่ยวเหมือนโป่ง โป่งมีความคิดเห็นต่อเพื่อนทอมดีในขณะนั้นว่าเป็นเรื่องปกติ แต่รู้สึกไม่ชอบทอมหรือดีที่แสดงออกมากจนเกินไป แต่จะชอบมองดีที่ดูน่ารัก ชื่นชมดีที่รักทอมดีรู้สึกว่าเขาทำตัวมีคุณค่า ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โป่งเป็นทอมหรืออย่างที่เพื่อนเป็น โป่งไม่ค่อยมีกิจกรรมกับเพื่อนทอมดี เพราะไม่ค่อยสนิท โป่งจะสนิทกับเพื่อนทอมในสมัยเรียนมัธยมมากกว่า

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โป่งรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ทั่วไปมากที่สุด รองลงมาคือ โทรทัศน์ และสื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง โดยเพื่อนชื่อมาตุ และโป่งเคยดูครั้งเดียว สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีมีส่วนกับการที่โป่งอยากเป็นทอมบ้าง เพราะอย่างน้อยคนอื่นได้รู้ว่ามีคนกลุ่มนี้ในสังคมและเป็นเหมือนตนเอง ทำให้โป่งรู้สึกดี การเปิดเผยตนเองของบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคมมีส่วนทำให้โป่งอยากเป็นทอมบ้าง เพราะโป่งรู้สึกมีแรงกระตุ้นให้สามารถทำสิ่งที่ตนเองฝันไว้ให้เป็นจริงและประสบความสำเร็จเหมือนคนกลุ่มนี้ โป่งมีความรู้สึกดี ยอมรับในความสามารถของบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคม เพราะบุคคลเหล่านี้จะทำให้กลุ่มทอมดีมีชื่อเสียงดีขึ้นบ้าง

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โป้งมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าได้เป็นตัวของตัวเอง สบายใจที่คบหาผู้หญิง ไม่เสียหาย ไม่ต้องกลัวท้อง ไม่ต้องรับผิดชอบมาก โป้งมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนจะมาเป็นทอม คือเกลียด ไม่ชอบไม่ยากคุยด้วย ไม่ถึงกับรังเกียจมากแต่ไม่ยากอยู่ใกล้ แต่เมื่อโป้งเป็นทอมแล้วโป้งชอบมองดูผู้ชายที่ดูดี น่าเลียนแบบการแต่งตัว รู้สึกเหมือนผู้ชายเหมือนเพื่อน โป้งมองว่าตนเองนิสัยเหมือนผู้ชาย มีความเห็นแก่ตัวเหมือนผู้ชาย โป้งมีความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่จะเป็นทอมคือเป็นเหมือนพวกเดียวกัน อบอุ่น ห่วงใยกันเพราะเข้าใจกัน เมื่อโป้งเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิง คือ ชอบมอง อยากรู้จัก อยากคบหา โป้งคิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไปและไม่คิดจะเปลี่ยน เพราะสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ดีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมีผู้ชาย โป้งสามารถดูแลตนเองได้ มีความสามารถ ไม่อยากเสี่ยงที่จะเจอผู้ชายไม่ดี ผู้ชายชอบมีภรรยาน้อย บิดาตนเองก็มีภรรยาน้อยไม่ยากมีความทุกข์อย่างที่มาตราเป็นอยู่

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โป้งคิดว่าตนเองเป็นทอมเนื่องมาจากการศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนและจากครอบครัว คือจากสังคมในวัยเรียนเป็นโรงเรียนหญิงล้วน ทำให้รู้สึกดีเวลาที่อยู่ด้วยกันกับผู้หญิงทำให้เราเกิดความเคยชิน และรู้สึกเวลาเดินควงไม่อายใครดี ไม่เหมือนผู้หญิงกับผู้ชายและเวลาเลิกกันก็ไม่ต้องกลัวเสียหาย ทำอะไรไม่ต้องระวัง ไม่ต้องกลัวว่าใครจะมองไม่ดี โรงเรียนชายล้วนจะปากไม่ดี เลยรู้สึกเกลียด รู้สึกผู้ชายเถื่อน ไม่น่าคบหา คบผู้ชายเสียเปรียบ ทำอะไรก็ผิด แสดงตัวว่ารักก็แยะ แสดงออกกับผู้ชายมากไปก็ไม่ได้ จะกลายเป็นผู้หญิงไม่ดี รู้สึกไม่ชอบ รู้สึกกลัวบิดาถ้ามีเรื่องผู้ชาย บิดาจะไม่ชอบถ้าทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชายและโป้งอยากเป็นผู้ชายเหมือนบิดา อยากเป็นผู้นำครอบครัว รู้สึกว่าบิดาทำหน้าที่ผู้นำได้ดี และอยากยึดแบบอย่างบิดา และรู้สึกว่า การเป็นผู้ชายสบายกว่า การเรียนที่โรงเรียนหญิงล้วนก็มีส่วนทำให้โป้งชอบผู้หญิงเพราะมีความรู้สึกว่ามี ความเสียหายน้อยกว่า รุนแรงน้อยกว่า

วิถีชีวิตของโป้ง

โป้งมีรูปแบบการดำรงชีวิต โดยอยู่ที่บ้านพักของบิดามารดาของตนเองไม่ได้อยู่ร่วมกับคู่รักของตนเอง การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียน แต่มีความรู้สึกกังวลใจบ้างในช่วงที่มีปัญหากับคนรัก ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะเป็นเจ้าของธุรกิจของตนเอง โป้งรู้สึกมีความสุขกับการเป็นทอม เพราะคิดว่าไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน เป็นตัวของตัวเอง ที่บ้านรับได้ สบายใจที่คบผู้หญิง ไม่เสียหาย ไม่ต้องกลัวท้อง ไม่ต้องรับผิดชอบมาก โป้งรู้สึกมีความสุขจากการที่เป็นทอมคือไม่ชอบให้ใครมาว่าหรือวิจารณ์ โดยเฉพาะผู้ชายที่ชอบแซวจะไม่ชอบ รู้สึกเกลียด ดูไม่มีมารยาท ปัญหาในการคบหาคู่รักคือ โป้งชอบดื่มเหล้าพูดจา ไม่คิดทำให้คู่รักน้อยใจ โป้งมีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคู่รักมีบ้านมีรถยนต์ และอยู่กันเป็นครอบครัวโดยที่สามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวยอมรับได้ การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก โป้งสนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก คือ ทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน ได้แก่ ไปทานข้าว พุดคุยกัน ไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก โป้งมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นฝ่ายชาย มีการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงจากการถามเพื่อนที่เป็นทอม การแสดงตนต่อสังคม โป้งแต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน โป้งเปิดเผยว่าเป็นทอมกับเพื่อนและบุคคลอื่นในสังคม โป้งไม่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม เพราะครอบครัวของคู่รักไม่ทราบว่าจะคบหากัน

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเป้

เป้ (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 24 ปี เป็นคนจังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างร้านเสริมสวย บิดาค้าขายเฟอร์นิเจอร์ มารดาค้าขายข้าวสาร เป้มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 2 มีพี่สาว 1 คน บิดามารดาของเป้หย่าร้างกันเมื่อเป้อายุ 4-5 ปี เป้พักอาศัยอยู่ที่บ้านของมารดาที่สงขลาอยู่กับมารดาและน้าผู้หญิง ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนเจ้าชู้ ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ไม่ค่อยรับผิดชอบ ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนดุ ปากร้าย ว่าเจ็บ เข้มงวด ชอบบ่น ลักษณะนิสัยของพี่สาว เป็นคนชอบเที่ยว ชอบเกเร ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เรียบร้อย คือ ความรู้สึกต่อบิดา เป้ไม่รู้สึกผูกพันกับบิดา นานๆ จึงจะเจอกัน ไม่รู้สึกโกรธหรือโมโหที่บิดาทิ้งมารดาไป ความรู้สึกต่อมารดา เป้รู้สึกรักมารดามาก เวลามารดาคู เป้จะไม่ค่อยโกรธ มารดาเข้มงวดมากเวลาทำความผิดจะรู้สึกกลัวมารดาจนใจสั่น ความรู้สึกที่มีต่อพี่สาวรู้สึกไม่ชอบที่พี่หนีเที่ยว เป็นห่วง แต่ไม่กล้าบอกหรือเตือนเพราะเป็นพี่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว มารดาและน้าผู้หญิงของเป้จะเลี้ยงดูเป้และพี่สาวมารดาจะเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ไม่ให้ไปไหนเลย ห้ามเที่ยว ห้ามคบเพื่อนผู้ชาย เป้จะทำตามคำสั่งมารดา ไม่เคยเถียง ส่วนพี่สาวจะขัดคำสั่งแอบหนีเที่ยว ถ้าขัดคำสั่งมารดา มารดาจะบ่นว่าแรงๆ และเสียงดังจนรู้สึกอาย ความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นลักษณะทะเลาะกันบ่อยครั้ง เรื่องพี่สาวชอบหนีเที่ยวในสมัยเรียน มารดากับพี่สาวทะเลาะกันบ่อย รู้สึกไม่ชอบอีกคิดว่าทำไมพี่สาวต้องทำตัวแบบนี้ มารดาจะบ่นว่าและตีพี่สาว เมื่อเป้มีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวซึ่งส่วนใหญ่คือมารดา ถ้าเป้ขัดคำสั่งหรือโกหกมารดา แอบหนีมารดาไปเที่ยวแล้วมารดาทราบ มารดาจะต่อว่า เป้จะร้องไห้ อยากหนีออกไปจากบ้านแต่เป้ไม่เคยทำ จะไปหาเพื่อนบ้านเพราะสนิทกันและเขารู้ว่าเป้ทะเลาะกับมารดา เมื่อเป้มีปัญหาจะปรึกษามารดา เพราะมารดาจะฟัง ให้เหตุผล และมารดามักสอนเป้ในเรื่องผู้ชาย มารดาสอนอย่างมีเหตุผลเพราะกลัวเป้โดนหลอก บางครั้งเป้ก็จะปรึกษาน้าผู้หญิง แต่น้าผู้หญิงก็ให้เหตุผลว่ามารดาหวังดีให้เชื่อฟังมารดา ในครอบครัวไม่มีสมาชิกคนใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงเหมือนเป้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เป้ศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป้มีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิง 3-4 คน เป็นผู้ชายซึ่งเป็นเกย์ 1 คน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิง 2 คน โดยเพื่อนสนิทคนหนึ่งเป็นทอม ไม่มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย เป้ไม่ค่อยคบหาเพื่อนผู้ชาย เพื่อนชายในสมัยเรียนก้าวร้าว ชอบแซว เพื่อนผู้หญิงมีนิสัยรักเพื่อน จริงใจ ปรึกษาได้ทุกเรื่อง เข้าใจกันดี ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทในขณะนั้น รักกัน คอยกันได้ทุกเรื่องแต่ไม่ค่อยได้ไปไหนด้วยกัน เนื่องจากมารดาเป้ไม่ยอมให้เป้ไปไหนกับเพื่อน เป้มีเพื่อนสนิทเป็นทอม 1 คน ค่อนข้างสนิทกัน เข้าใจกัน เพื่อนจะดูแลเป้ ทำให้รู้สึกอุ่นใจ ส่วนเพื่อนผู้ชายที่เป็นเกย์ เป้จะพูดคุยด้วยเวลาเครียดเพราะเพื่อนเป็นคนอารมณ์ดี ตลก จริงใจ และช่วยเหลือเป้ดี เป้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี คือชอบเพราะคิดว่าเขาเป็นอย่างไรก็แสดงออกอย่างนั้นไม่ฝืนตัวเอง เป้มีความรู้สึกอยากเป็นอย่างเพื่อนบ้าง อยากบอกใครๆว่าตนเองชอบทอม ดูแลสบายใจไม่ต้องเก็บกด อยากให้ที่บ้านรับรู้เพราะกลัวเขารับไม่ได้ ไม่มีเพื่อนคนใดชวนให้เป้เป็นทอมหรือดี้อย่างที่เพื่อนเป็น เป้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี คือ กิจกรรมในโรงเรียน คอยกัน รับประทานอาหารกลางวัน ในระดับอนุปริญญา เป้มีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพื่อนสนิทมีนิสัยดี ห่วงใยเป้ จริงใจ เป้ไม่มีเพื่อนเป็นทอมหรือดีจึงไม่ได้คบหา เป้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองชอบมอง อยากเข้าไปคุยกับเพื่อนกลุ่มนี้แต่ไม่กล้า ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เป้เป็นทอมหรือดีอย่างที่เพื่อนเป็น เป้ไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเพราะไม่ได้คบหา

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เป็รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี้จากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ นิตยสารทั่วไป เป็ไม่ทราบว่ามีสื่อคอมพิวเตอร์ทางอินเทอร์เน็ต และไม่ทราบว่ามีสื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง เป็บอกว่าถ้าทราบอาจจะเข้ามาดูแต่อาจจะไม่ค่อยกล้าเพราะน้าอยู่บ้านตลอด สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี้มีส่วนทำให้เป็เปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นรักร่วมเพศหญิงมากขึ้น เพราะรู้สึกชอบผู้หญิงมานานแล้ว ทำให้ตนเองรู้สึกว่าเปิดเผยดี ไม่ต้องเก็บกด เป็มีความรู้สึกชอบที่สื่อมวลชนแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี้ เพราะเห็นว่าผู้หญิงอยู่กับผู้ชายมีความสุขดีกว่าผู้ชาย สนับสนุนเขาอยากให้เขาเป็นอย่างที่ยอยากเป็นการเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี้ เช่น ดารา นักร้อง มีมีส่วนต่อการเป็นดีเพราะทำให้เป็เห็นว่าคนกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะเจอผู้ชายดีๆ เขาก็ไม่สนใจอยู่กับทอม เขาเป็นได้เราก็น่าจะเป็นได้ เป็มีความรู้สึกดีต่อบุคคลที่เป็นทอมดี้ที่มีชื่อเสียงในสังคม เพราะเขาได้เปิดเผยตัว อยากให้สังคมรับรู้ ชอบ อยากให้เป็นแบบนี้

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เป็มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะได้อยู่กับคนที่ตนเองรัก เป็มีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดี คือ ไม่ชอบ ก้าวร้าว เห็นแก่ตัว เมื่อเป็เป็นดีแล้วยังมีความรู้สึกต่อผู้ชายเหมือนเดิมคือไม่ชอบ เป็มีความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่จะเป็นดีคือ รู้สึกว่าผู้หญิงดี อ่อนโยน จริงใจ ผู้หญิงด้วยกันคุยกันรู้เรื่อง ไวใจผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เมื่อเป็เป็นดีแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิง คือชอบผู้หญิงมากขึ้น ให้ความสนใจกับคู่รักทอมดี้มากขึ้น รู้สึกดี น่าไว้วางใจ เป็มีความคิดว่าตนเองจะเป็นดีต่อไปจะไม่คบหาผู้ชาย เพราะไม่ชอบผู้ชาย เป็ไม่คิดว่าตนเองจะสามารถคบหาผู้ชายเป็นคู่รักได้อีก เพราะเป็เคยอยู่กับผู้ชายมาแล้ว ไม่มีความสุขอยู่กับผู้ชายมานาน

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เป็มีสาเหตุการเป็นดีจากการเห็นว่าผู้ชายก้าวร้าว โดยเริ่มเห็นจากบิดาตนเองที่คบตีมารดารู้สึกไม่ชอบ และผู้ชายที่ตนรู้จักมาเป็นคนก้าวร้าวรุนแรง เพื่อนบ้านก็ได้สามีไม่ดีทำร้าย มีภรรยาบ่อย เพื่อนมารดาก็มาปรึกษามารดาว่าสามีตนเองมีภรรยาบ่อย พี่สาวแต่งงานแล้วแต่เลิกกับสามีเพราะสามีมีภรรยาบ่อย คบตี พี่สาวจนเลือดกลบปาก สามีของเป็ก็รุนแรงกับเป็ เห็นแก่ตัว และเคยใช้กำลังบังคับขืนใจเป็ เมื่อเป็ไม่รวมหลับนอนด้วยทำให้เป็รู้สึกเกลียดผู้ชาย นอกจากนี้มารดาของเป็ก็เข้มงวดไม่ให้คบเพื่อนชาย เมื่อเป็เห็นเพื่อนเป็นทอมดี้เปิดเผยตนเอง เป็รู้สึกอยากแสดงออกบ้าง สื่อมวลชนก็มีผลต่อเป็ทำให้เป็รู้สึกว่ายากเปิดเผยตนเองมากขึ้น

วิถีชีวิตของเป็

เป็มีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ ไม่ได้อยู่กับคู่รัก แต่อยู่ที่บ้านพักของมารดา การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะเป็คบหากับคู่รักเมื่อทำงานแล้ว มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะลักษณะงานต้องบริการลูกค้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง ลูกค้าผู้ชายจะมาชอบทำให้รู้สึกอึดอัดเพราะไม่ชอบ และทางบ้านไม่ทราบทำให้ไม่สามารถแสดงออกได้ว่าเป็นดี เป็รู้สึกมีความสุขกับการที่เป็นดี รู้สึกดี ได้เปิดเผยได้อยู่กับคนรัก มีความสุขการนอนกับคนรักก็มีความสุขทุกอย่าง ความทุกข์จากการที่เป็นดี เป็กลัวที่บ้านทราบ เพราะเขาจะต้องห้ามและเห็นว่าชายต้องคู่หญิง รู้สึกอึดอัดใจ ไม่อยากให้ที่บ้านรู้กลัวมารดาเสียใจรู้สึกทรมาน อยากขอมารดาอยู่ข้างนอกบ้านจะได้อยู่กับคนรัก รู้สึกเป็นทุกข์ที่สังคมไม่ยอมรับ ไม่ชอบให้เขาพูดว่าหรือวิจารณ์ว่าการที่ชอบผู้หญิงเพราะไม่มีใคร ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ เป็เป็นคนไม่ค่อยเรียบร้อยทำให้คู่รักไม่ชอบและชอบร้องให้ปรับปรุงตัวเอง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เป็มีความคาดหวังว่าจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคู่รัก มีบ้าน มีรถยนต์ และอยู่กันเป็นครอบครัวโดยที่สามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวยอมรับได้ การประพฤ

ปฏิบัติในการคบหาคู่รัก เป้สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องขัดแย้งกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันมีทำร่วมกันบางอย่าง เพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน ได้แก่ ไปรับประทานอาหาร พุดคุยกัน ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก เป้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรัก ร่วมเพศหญิงตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เป้แต่งกายเป็นหญิงทั่วไป เปิดเผยว่าเป็นดีกับเพื่อนสนิท และเพื่อนร่วมงาน เป้ไม่แสดงออกว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคมอย่างชัดเจนเพราะทางบ้านไม่ทราบว่าเป็นคบหา ผู้หญิงเป็นคู่รัก จึงไม่อยากให้คนอื่นเห็นและไปบอกมารดา

การคบหากันของโป้งและเป้

โป้งไม่เคยคบหาคนรักผู้ชายมาก่อนแต่เคยมีมาชอบ โป้งไม่ชอบเพราะรู้สึกว่าเป็นเพื่อนกันและคงมาแกลังชอบจึงไม่ชอบด้วย โป้งเริ่มเป็นทอมตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน แต่ไม่คบหาใคร ไม่ได้เปิดเผยตัว แต่ชอบมองผู้หญิง รู้สึกมีความสุข โป้งเริ่มคบหากับผู้หญิงตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่คบหากันในโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้ไปไหนด้วยกัน อาจจะไปรับส่งบ้าง ไปดูหนังบ้างโป้งคบหาผู้หญิงมาแล้วประมาณ 5 คน ระยะเวลาที่คบหากับคนรักแต่ละคนประมาณ 1-2 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากับคู่รักเพราะเหตุผลไม่ตรงกัน ไม่เข้าใจกัน ทะเลาะกันเรื่องที่โป้งดื่มเหล้า สูบบุหรี่

เป้เคยคบหาคนรักที่เป็นผู้ชายระยะเวลาประมาณ 2 เดือนและได้แต่งงานกับผู้ชายคนนั้นเพราะเขามาชอบเป้ แล้วเขาก็มาขอเป้กับมารดา มารดาเห็นว่าเขาเป็นคนฐานะดี อายุมากกว่าเป้ ดูเป็นคนดี มารดาจึงถามความสมัครใจเป้ แต่บอกว่าถ้าแต่งงานแล้วจะได้ไปเที่ยวเป้รู้สึกอยากไปเที่ยวเพราะตนเองไม่ค่อยจะได้ไปไหนกับเพื่อนหรือใครเลยจึงตกลงแต่งงานทั้งที่ตนเองไม่ได้ชอบ เมื่อแต่งงานแล้วสามีเป้ก็พาเป้ไปเที่ยว ดีกับเป้ แต่เรื่องหลับนอนเป้ไม่ชอบ แต่เขาก็บังคับขึ้นใจบ้าง ขึ้นเสียง ทะเลาะกันบ่อย และไปเที่ยวผู้หญิง เป้รู้สึกอึดอัดใจและรู้สึกไม่ชอบที่ต้องอยู่กับสามีจึงเลิกกันไป

โป้งและเป้พบกันในงานวันเกิดเพื่อน โป้งเห็นเป้แล้วรู้สึกชอบจึงให้เพื่อนของเป้ติดต่อขอเบอร์โทรศัพท์ของเป้ โป้งได้โทรศัพท์หาเป้ นัดไปรับประทานอาหาร คุยกัน ต่างฝ่ายต่างถูกใจกันจึงคบหากัน โป้งและเป้คบหากันมาเป็นระยะเวลา 1 ปีกว่า โป้งประทับใจเป้ที่เป็นคนง่าย ๆ ไม่เรื่องมาก คุยกันรู้เรื่อง ส่วนเป้ประทับใจโป้งที่มีนิสัยอ่อนโยน ยิ้มเก่ง สะอาด โป้งและเป้ได้เจอกันสัปดาห์ละ 3 วัน อาจเป็นช่วงเช้าหรือเย็น เพราะที่บ้านเป้ไม่ทราบว่าโป้งและเป้คบหากัน เป้จะหาเรื่องเจอโป้ง โดยบอกที่บ้านว่ามาซื้อของ หรือต้องไปทำงานแถวนั้นต้องไปพักบ้านเพื่อนโป้งและเป้ มีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ ไปรับประทานอาหาร พุดคุยกัน ไปเที่ยวเหมือนคู่รักทั่วไป โป้งและเป้สนิทกันมาก รู้กันทุกเรื่อง โป้งและเป้มีความสัมพันธ์ทางเพศโดยโป้งเป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เป้เป็นดีมีบทบาทเหมือนผู้หญิงไม่มีการสลับบทบาทโป้งมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเป้โดยใช้นิ้วมือและปาก โป้งมีการเรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงจากการถามเพื่อนที่เป็นทอมบ้าง แต่ไม่มาก เป้เรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงตามธรรมชาติ โป้งเปิดเผยตนเองว่าชอบผู้หญิงให้เพื่อนทราบแต่ทางบ้านไม่ทราบแต่พอจะทราบเนื่องจากลักษณะการแต่งกายของโป้งจะเหมือนผู้ชาย และพาเพื่อนผู้หญิงมาบ้านบ่อย เป้เปิดเผยให้เพื่อนบางคนทราบเท่านั้น คือ เพื่อนร่วมงานที่เป็นรักร่วมเพศชาย แต่เป้ไม่ได้เปิดเผยให้ที่บ้านทราบและที่บ้านไม่ทราบว่าเป้มีคนรักเป็นทอม การแสดงตนเองกับสังคม โป้งจะเปิดเผยเหมือนคู่รักชายหญิงทั่วไป ถ้าพาไปที่บ้านจะบอกว่าเป็นเพื่อน ที่บ้านจะพอทราบแต่ไม่ได้ว่าอะไร มารดาโป้งเคยขอร้องให้โป้งเลิกชอบผู้หญิงเพราะกลัวว่าจะถูกทำร้ายเหมือนที่ข่าวออก โป้งเฉยๆฟังมารดาอย่างเดียวไม่ได้เถียง แม้กระทั่งตอนนี้มารดาก็ยังอยากให้โป้งเลิกคบหากับผู้หญิงอยู่ เป้จะไม่เปิดเผยว่าตนเองชอบผู้หญิงมีคนทราบแต่ไม่มาก โป้งจะแต่งกายเหมือนผู้ชาย เป้แต่งกายเป็นผู้หญิง เดินจับมือกันบ้าง แต่ถ้าเป้เห็นว่ามีคนที่ตนเองรู้จักจะไม่แสดงออกว่าเป็นคนรักกัน

ปัญหาในการคบหากันของโป้งและเป้ คือโป้งชอบดื่มเหล้าทำให้ทะเลาะกันบางครั้งโป้งพูดจาไม่คิด ทำให้เป็นน้อยใจ โป้งและเป้ใช้การพูดคุยกัน โดยเป้ขอร้องให้โป้งดื่มเหล้าน้อยลง โป้งก็พยายามให้ลดลง โป้งจะไม่ชอบที่เป้ไม่ค่อยเรียบร้อย โป้งจะบ่นแต่เป้ก็ยอมรับว่าตนเองไม่เรียบร้อยจริงจึงพยายามปรับปรุงตนเอง

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โป้งและเป้อยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มีบ้าน มีรถยนต์ อยู่ร่วมกัน เป็นครอบครัวโดยที่สามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวยอมรับได้

วิถีชีวิตของโมและเม

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโม

โม (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 33 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นตัวแทนขายของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามีอาชีพรับราชการทหาร มารดาเป็นแม่บ้าน ไม่มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 3 มีพี่สาว 2 คน น้องสาว 1 คน บิดามารดาแยกกันอยู่และหย่าร้างกันตอนที่โมอายุ 20 ปี บิดาแต่งงานใหม่เมื่อโม อายุ 21 ปี และมารดาถึงแก่กรรมเมื่อ โมอายุ 30 ปี ขณะนี้โมพักอาศัยที่บ้านของตนเองกับเมซึ่งเป็นคนรัก ลักษณะนิสัยของบิดา บิดาเป็นคนดุ่มมาก เอาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ เจ้าชู้ กินเหล้า ชอบเที่ยวผู้หญิง บิดามีอำนาจเหนือมารดา ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนใจดี อ่อนโยน มีเมตตา มีเหตุผล พูดคุยกับลูกๆได้ทุกคน ลักษณะนิสัยของพี่สาวคนที่ 1 และคนที่ 2 เป็นคนเรียนเก่ง รักครอบครัว รู้จักรับผิดชอบตนเอง น้องสาวคนที่ 1 เป็นคนใจร้อน เชื้อมั่นในตัวเองในสิ่งที่ผิด ดื้อรั้น แต่รู้จักรับผิดชอบชีวิตตนเอง เลี้ยงตัวเองได้ ความรู้สึกต่อบิดาในวัยเด็กรู้สึกกลัวบิดา เพราะบิดา ดุ ไม่ค่อยชอบที่บิดาเจ้าชู้ ไปเที่ยวเพราะทำให้ค่าใช้จ่ายในบ้านไม่พอใช้ ไม่ชอบที่บิดาทำร้ายมารดา ความรู้สึกต่อมารดารู้สึกเห็นใจมารดา รักมารดามากกว่าบิดา มารดามีเหตุผลดี ความรู้สึกต่อพี่สาวรู้สึกรักพี่สาว สามารถปรึกษาพี่สาวได้เป็นที่ดี ความรู้สึกต่อน้องสาว ก่อนข้างเป็นห่วงเพราะเขาใจร้อนและดื้อรั้น การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะเข้มงวด ก่อนข้างเผด็จการ ต้องมีระเบียบ ไม่ให้ไปบ้านเพื่อน หรือ ดูหนัง ต้องกลับบ้านตรงเวลา บิดาไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเลย บิดาจะจัดการให้หมดทั้งเรื่องในครอบครัวและเรื่องการเรียนของลูก แต่มารดาจะใจดี มีเหตุผล รับฟังเหตุผลของลูก ความสัมพันธ์ของครอบครัวก่อนที่บิดาจะหย่าร้างกับมารดาทะเลาะกันบ่อยบิดาตบตีมารดาทำให้โมรู้สึกไม่ชอบ และบอกให้มารดาหย่ากับบิดา เมื่อบิดาหย่าร้างกับมารดาแล้วความสัมพันธ์ในครอบครัวรักใคร่กันดีไม่จะช่วยเหลือพี่น้อง เพราะตนเองมีฐานะทางเงินดีกว่าพี่น้อง โมมีปัญหาทะเลาะกับน้องสาวบ่อยเพราะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน แต่โมก็แยกกันอยู่กับน้องสาวแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวไม่พอใช้ บิดาเจ้าชู้ชอบเที่ยวทำให้มารดาเสียใจ เมื่อมีปัญหากับบุคคลในครอบครัว โมจะเถียงแต่ไม่เคยหนีไปนอกบ้านจะอยู่ห่างๆ กัน ถ้าโมมีปัญหาจะปรึกษาพี่สาวสามารถคุยได้ทั้ง 2 คน พี่สาวจะรับฟัง สามารถปรับทุกข์ให้ฟังได้ในครอบครัวของโมไม่มีใครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเลย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โมศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในขณะที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย 1 คน เพื่อนสนิทผู้หญิง 1 คน เพื่อนสนิทในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นผู้ชายมี 1 คน เป็นผู้หญิง 2 คน ลักษณะนิสัยของเพื่อนสนิทผู้ชายเป็นนักกีฬาด้วยกัน สนุกสนาน เฮฮา รักเพื่อน พูดคุยเรื่องเรียนเรื่องกีฬา เพื่อนสนิทผู้หญิง มีนิสัยเป็นคนจิตใจดี น่ารัก เรียบร้อย ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทคือ รักกัน ห่วงใยกัน แต่ไม่ได้เที่ยวบ้านนอนค้าง ไปเที่ยวข้างนอกบ้าง

แต่ไม่บ่อย โมไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมดีเลย เพียงแต่รู้จักกันเท่านั้น ทักทายกันบ้างแต่ไม่เคยไปไหนด้วยกัน โมมีความคิดเห็นกับเพื่อนที่เป็นทอมดี คืออยากเป็นถ้าเห็นทอมคนนั้นหล่อเท่ จะชอบ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โมเป็นทอมหรือดีเหมือนเพื่อน และโมก็ไม่มีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีด้วย เพราะไม่ได้คบหากัน ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทของโมมีทั้งนิสัยดี รักการเรียนและนิสัยเกเร ไม่รักการเรียน สนุกสนาน เฮฮา และเรียบร้อย เพื่อนที่คบหาส่วนใหญ่ทะเลาะกันทั้งชายและหญิง แต่สนิทกับเพศหญิงมากกว่า เพราะรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงคบหากับผู้ชายไม่ค่อยดีนัก ในขณะที่โมไม่คบหากับเพื่อนที่เป็นทอมดี เพราะไม่ค่อยมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี คือ ชอบคนที่น่ารักก็หา ทำให้อยากเป็นทอม รู้สึกเท่ มีคนมาชอบ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โมเป็นทอมหรือดีเหมือนที่เพื่อนเป็น และโมไม่มีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี เพราะไม่ได้คบหา

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โมรับรู้เรื่องราวของทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์คือนิตยสารทั่วไปมากที่สุด รองลงมา รับรู้จากวิทยุประเภทรายการตอบปัญหาทางวิชาการ ตอบปัญหาทางเพศ และรับรู้จากโทรทัศน์ สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีมีส่วนทำให้โมเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นทอมเล็กน้อย คือ ทำให้อยากเปิดเผยตนเองมากขึ้น โมมีความรู้สึกที่ดีและชอบที่สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีในด้านดี และรู้สึกไม่ชอบถ้าแสดงเนื้อหาในแง่ไม่ดี การที่บุคคลที่เป็นทอมดีเปิดเผยตนเอง คือดารา นักร้อง มีส่วนทำให้โมรู้สึกว่าเพื่อนร่วมทาง มีแบบอย่างให้ยึดเหนี่ยวจิตใจต่อไป เพราะเขามีชื่อเสียง โมมีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียง คือรู้สึกดีมาก ๆ ถ้ามีคู่รักที่มีชื่อเสียงแล้วรักกันได้นาน ๆ ทำให้สังคมยอมรับได้มากขึ้น

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โมมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะเห็นว่ามีคนในสังคมเป็นอย่างนี้มากขึ้น รู้สึกมั่นใจและไม่รู้สึกว่าความเป็นทอมดีเป็นเรื่องแปลกประหลาด ก่อนที่โมจะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้ชายคือชอบมอง ดูว่าคนไหนหน้าตาดี รูปร่างดีเหมือนผู้หญิงทั่วไป เมื่อตนเองเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกชอบผู้ชายเหมือนเดิม จะดูบุคลิกการแต่งกายอยากดูดี หล่อเท่เหมือนเขา ไม่รู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่ตนเองจะเป็นทอม คือ รู้สึกเหมือนเพื่อนกัน คอยกันรู้เรื่อง เมื่อโมเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือชอบมองผู้หญิง ดูว่าน่ารักดี สนใจผู้หญิงมากขึ้น โมคิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไปเพราะตนเองและคู่รักยังรักและผูกพันกันมากมีความสุขแล้ว และคิดว่าตนเองไม่สามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้เพราะไม่ชอบรู้สึกว่าคุณชายเห็นแก่ตัว ไม่สะอาด

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โมคิดว่าการที่ตนเองเป็นทอม เป็นเพราะสถานการณ์พาไป โมเห็นเพื่อนที่เป็นทอมเป็นนักกีฬาแล้วรู้สึกเท่ อยากเป็นอย่างที่เพื่อนเป็นบ้าง และมีคนมาชอบเพราะโมเองก็เป็นนักกีฬาจึงคิดว่าตนเองหน้าตาดี แม้รูปร่างยังอ้วนอยู่แต่ก็มีคนมาชอบ คนที่มาชอบเขาก็เป็นคนดี เข้าใจพูดคุยกันรู้เรื่อง ตนจึงชอบผู้หญิง การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่เข้มงวดไม่มีส่วนให้โมชอบผู้หญิง เพราะโมมองว่าการที่บิดาเข้มงวดทำให้ตนเองเป็นคนมีระเบียบระเบียบในชีวิต สามารถประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการงาน การที่บิดาเจ้าชู้ ชอบเที่ยวผู้หญิงมีส่วนให้ตนเองไม่ชอบเจอผู้ชายแบบบิดา และไม่อยากเป็นเหมือนมารดา

วิถีชีวิตของโม

โมมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ด้วยกันกับคู่รักที่บ้านพักของตนเอง การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะจะตั้งใจเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วจึงพบกับคู่รัก การเป็นทอมมีผลกระทบต่องานเพราะโมมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดีทำให้ไม่สามารถเปิดเผยตนเองได้ โมมีความรู้สึกมีความสุขที่ได้เป็นทอม รู้สึก

มีเพื่อนไม่โดดเดี่ยวหรือเป็นตัวประหลาดในสังคม มันคงและความมั่นใจที่จะเป็นอยู่ต่อไปในอนาคต มีความรู้สึกทุกข์ คือ กลัวลำบากในอนาคต เมื่อมีอายุมากขึ้น จะน่าเกลียดหรือไม่ จะดำเนินชีวิตอย่างไรต่อไป รู้สึกไม่ชอบถ้ามีใครว่าวิจารณ์ตนเองในทางที่ไม่ดี ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ ไม่เป็นคนเจ้าระเบียบ ทำให้คู่รักรู้สึกอึดอัด ไม่มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าอยากมีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมที่ดีกว่านี้ เพราะตอนนี้มีบ้าน มีรถยนต์ และได้อยู่ร่วมกันกับคู่รักแล้ว การประพาสปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก ไม่สนิทกับคู่รักมากไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกัน ได้แก่รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม ไม่ไม่แต่งกายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ไม่เปิดเผยว่าตนเองเป็นทอม ไม่แสดงออกว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนเพราะมีตำแหน่งหน้าที่การงานมีคนรู้จักมาก

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเม

เม (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 30 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพตัวแทนขายของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามารดาค้าขายอาหาร มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องสาว 2 คน น้องชาย 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ขณะนี้เมพักอาศัยอยู่ที่บ้านคนรัก ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนไม่ค่อยแสดงออก เก็บความรู้สึก บิดาจะยอมตามมารดาแทบทุกอย่าง ค่อนข้างห่างเหินกับบิดา ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนดู เข้มงวด เจ้าระเบียบ เป็นคนตรงๆ มีความเป็นผู้นำครอบครัว มารดาจะตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญมีบทบาทในครอบครัวมากกว่าบิดา ลักษณะนิสัยของน้องสาวคนที่ 1 เป็นคนเรียบร้อย เชื่อฟังบิดามารดา ไม่นอกกลุ่มนอกทาง ขยันและช่วยเหลือบิดามารดา น้องสาวคนที่ 2 เป็นคนเอาแต่ใจตนเอง ไม่ค่อยเชื่อฟังใคร น้องชายคนที่ 3 เป็นนิสัยดีแต่ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ไม่ค่อยช่วยเหลืองานบ้าน ห่วงเล่น ติดเพื่อน ความรู้สึกต่อบิดา เมรู้สึกว่าเป็นบิดาที่ดี แต่ยังไม่สมบูรณ์ อยากให้เป็นตัวของตัวเอง ไม่รู้สึกผูกพันกับบิดา อยากให้บิดาเป็นผู้นำ บิดาเล่นการพนันบ้างแต่เลิกไปนานหลายปีแล้ว สมัยหนุ่มเจ้าชู้ เทียวผู้หญิง ตอนนี้ไม่ได้เที่ยวแล้ว ความรู้สึกต่อมารดาเป็นมารดาที่ดี รักมารดามาก มารดาเป็นคนเก่ง สร้างหลักฐานครอบครัวจนมีทุกอย่าง ภูมิใจในตัวมารดามากกว่าบิดา ความรู้สึกต่อน้องเมห่วงน้องทุกๆ คน แต่จะห่วงน้องสาวคนที่ 2 และน้องชายคนที่ 3 อยากให้เรียนและให้เรียบร้อยและเชื่อฟังบิดามารดามากกว่านี้ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะบังคับเข้มงวดเรื่องเวลาต้องกลับบ้านตรงเวลาไม่ค่อยให้ไปไหน ไปขอก็ไม่ให้ไป ถ้าจะกลับบ้านเย็นต้องบอกล่วงหน้ามีการว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทำผิด แต่ถ้ามีดั่งต่อไปก็จะลงโทษ ความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นลักษณะรักใคร่กันดี ห่วงใยกัน ทุกคนช่วยเหลือกันยกเว้นน้องชายคนสุดท้องที่ไม่ค่อยช่วยทำงาน เรื่องที่ทะเลาะกันบ่อยในครอบครัวคือเรื่องงานที่บ้าน คือ คณงานลาออก ไม่มีคนมาทำงาน ลูกก็ต้องมาช่วยงานต้องตื่นเช้า มีความรุนแรงคือด่ากันบ้างแต่ไม่ได้ต่บตีกัน ส่วนมากบิดาจะเฉยๆ รับฟังไม่ได้เถียง เมมีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวคือบิดามารดาไม่ค่อยให้อิสระ ถ้าบิดามารดาไม่ให้ไปก็ต้องรับฟังจะไม่เถียง หลังจากนั้นก็นั่งห้องพักไปดูหนังฟังเพลง รู้สึกโกรธที่มารดาไม่ให้ไปเที่ยวไหน เมื่อเมมีปัญหาจะปรึกษากับมารดาเพราะมารดามีบทบาทมากที่สุด และมารดามีเหตุผล เข้าใจมากกว่าบิดา ไม่มีใครในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เมศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประกาศนียบัตรวิชาชีพไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย มีเพื่อนสนิทผู้หญิง 2 คน และ 3 คน ตามลำดับ เพื่อนผู้ชายทั่วไปที่พอจะพูดคุยได้จะเรียบร้อย ไม่ค่อยได้คบหาหรือพูดคุย เพื่อนผู้หญิงจะมี

นิสัยเรียบร้อย ตั้งใจเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในขณะนั้นพบกันเฉพาะที่โรงเรียน ห่างไวกัน เสาร์-อาทิตย์ จะมีนัดเจอกันบ้างแต่ไม่บ่อยสนิทกันแต่ไม่ได้คุยเรื่องส่วนตัว เมไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมดีเลย เมมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี คือมีเพื่อนเป็นทอมแต่ไม่ชอบ เพราะนิสัยไม่ดี ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เมเป็นทอมหรือดี ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนที่เมสนิทมีลักษณะนิสัย สนุกสนานมากกว่าเรียบร้อย เมเรียนหนังสือภาคค่ำเพื่อนส่วนใหญ่จึงเป็นคนที่ทำงานมีนิสัยเป็นผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบ เมสนิทกับเพื่อนผู้หญิง 1 คน เพราะอายุเท่ากัน เมได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมเพราะเขามาชอบ สนิทกันรู้สึกชีวิตมีสีสันทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี รู้สึกดีที่มีเพื่อนที่เป็นทอมมาชอบแต่คิดกันเหมือนเด็กๆ ไม่จริงจัง มีความสุขที่ได้ไปเที่ยวบ้าง ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เมเป็นทอมหรือดีเหมือนที่เพื่อนเป็น กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม คือ ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า และรับประทานอาหารแต่ไม่บ่อย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เมรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อสิ่งพิมพ์ประเภท นิตยสารทั่วไป สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี ไม่มีส่วนให้เมเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นดี เพราะไม่ได้เลียนแบบสื่อ ความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี เมรู้สึกว่าสื่อที่แสดงในทางที่ดี ตนเองก็รู้สึกชอบ และทำให้คนรอบข้างไม่มองในทางไม่ดีด้วย การเปิดเผยตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้องเมเห็นว่ามีส่วนทำให้สังคมค่อยๆ ซึมซับจนเป็นเรื่องธรรมดา และทำให้คนทั่วไปยอมรับคนกลุ่มนี้มากขึ้น เมมีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงว่าเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ถ้าบุคคลที่มีชื่อเสียงแสดงตนเองก็แสดงว่าเป็นที่ยอมรับของสังคม

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เมมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะเห็นว่าผู้หญิงเข้าใจผู้หญิงด้วยกันมากกว่าผู้ชาย ไม่ต้องกลัวเสียหาย เมมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดี คือ รู้สึกเหมือนผู้หญิงทั่วไป เห็นผู้ชายหน้าตาดีก็มองแต่ไม่ได้สนใจมากเพราะไม่ค่อยได้พบใคร ความรู้สึกต่อผู้ชายเมื่อตนเองเป็นดีแล้ว คือเห็นคนหน้าตาดีก็มองแต่น้อยลงกว่าเมื่อก่อน ความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนจะเป็นดี รู้สึกว่าเป็นเพื่อนกันเท่านั้น ไม่ได้ชอบหรือแอบปลื้มไม่ได้คิดจะคบเป็นคนรัก เมื่อเมเป็นดีแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือให้ความสนใจกับกลุ่มทอมดีมากขึ้น คู่คู่อื่นแล้วมาดูว่าคู่ของตนเองเป็นอย่างไร เมคิดว่าตนเองจะเป็นดีต่อไปเพราะไม่ต้องการมีคนรักเป็นชาย ไม่ได้คิดว่าตนเองจะดูแลครอบครัวยาวนานเหมือนมารดา คิดว่าหญิงชายมีความสามารถเท่ากัน

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เมคิดว่าตนเองมีสาเหตุการเป็นดีมาจากครอบครัวยุติ ไม่อยากเจอผู้ชายแบบบิดา ต้องทำหน้าที่รับผิดชอบเหมือนมารดา คิดว่าตนเองไม่สามารถทำได้ดีเท่ามารดาไม่อยากเหนื่อยเหมือนมารดาไม่อยากมีลูก ชอบเด็กแต่ไม่อยากมีลูกเอง และตนเองได้มาเจอทอมที่ดี มีจิตใจดี เป็นคนสร้างฐานะมีความสามารถ ให้อิสระไม่บังคับ ไม่ดื่มเหล้า หรือสูบบุหรี่

วิถีชีวิตของเม

เมมีรูปแบบการดำรงชีวิต คืออยู่ด้วยกันกับคู่รักที่บ้านพักของคู่รัก การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะตั้งใจเรียน ไม่มีผลกระทบต่อการทำงาน เพราะไม่ได้แสดงออกกับคนรักอย่างคู่รักกันการไปไหนกับคู่รักจะเป็นเหมือนเพื่อนร่วมงาน เมมีความสุขกับการเป็นดีคือคิดว่าผู้หญิงจะมีแนวคิดไปในทางเดียวกัน เข้าใจกันมากกว่าผู้ชาย อิสระมากกว่าดูเป็นสาววัยรุ่นอยู่ ไม่ต้องมีลูกเล็กกันก็ไม่เสียหาย แต่ถ้าอยู่กับผู้ชายมีลูกแล้วเล็กกันก็ไม่ดี ความทุกข์จากการเป็นดี เมไม่สนใจว่าสังคมจะมองอย่างไร แต่ตอนที่คบหากับคนรักใหม่ๆ ก็นึกถึงความรู้สึกของมารดา กลัวเขาจะเสียใจ มารดาเคยขอร้องให้เลิกคบหาผู้หญิงไม่อยากให้เม

เป็นแบบนี้ มารดาถามว่าไม่อายคนอื่นหรืออย่างไร ทำให้ตนเองรู้สึกอึดอัด ทะเลาะกับมารดาตนเองจึงออกมาจากบ้านและมาอยู่กับคนรัก ประมาณ 2 - 3 ปีแล้วที่คุยกับมารดาแต่จะผ่านทางน้องสาวถามว่ามารดามีความทุกข์ความสุขอย่างไร ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ เมไม่ค่อยมีระเบียบแต่คู่รักเป็นคนเจ้าระเบียบ ทำให้รู้สึกอึดอัดใจในช่วงแรกที่คบหากัน ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เมอยากมีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่ดีกว่าเดิม เพราะตอนนี้มีบ้าน มีรถยนต์และได้อยู่กับคู่รักแล้ว การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก ความสัมพันธ์กับคู่รัก เมสนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ ทำกิจกรรมร่วมกันทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ได้ทำกัน รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก เมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิงเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เมแต่งกายและแสดงตนเป็นหญิงทั่วไป เปิดเผยตนเองว่าเป็นดีกับเพื่อนสนิท เมไม่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม เพราะคู่รักของเมมีหน้าที่การงานที่มีคนรู้จักมาก และเมไม่ใช่คนชอบแสดงออกเรื่องคบหาคู่รัก

การคบหากันของโมและเม

โมไม่เคยคบหาคนรักผู้ชาย แต่มีผู้ชายมาชอบพอเป็นผู้ใหญ่ แต่โมไม่ชอบนิสัยของเขาเพราะดูบุคลิกภาพไม่ดี ไม่สะอาด เห็นแก่ตัว โมจึงไม่ชอบ โมเริ่มเป็นทอมและเริ่มคบหาผู้หญิงตั้งแต่อายุ 16 ปี คบหาผู้หญิงมาแล้ว 3 คน ระยะเวลาที่คบหากับคนรักประมาณ 5-7 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากันเพราะบางครั้งตนเองก็มีคนใหม่ หรือคนรักมีคนอื่น

เมไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก เคยมีคนมาชอบแต่เมไม่สนใจ เพราะทางบ้านไม่ให้มีคนรัก เขาจับไม่ได้ถ้าเรามีคนรัก แต่พอเรียนระดับปริญญาก็ให้คบหา เมเริ่มเป็นดีและเริ่มคบหาผู้หญิงตั้งแต่อายุ 17 ปี คบหากับผู้หญิงมาแล้ว 2 คน ระยะเวลาที่คบหาประมาณ 2 ปี สาเหตุที่เลิกคบหากันส่วนใหญ่เกิดจากความห่างกันเรียนคนละที่ ทำให้ไม่ค่อยเจอกันและคนรักมีคนอื่น

โมและเมพบกันที่บ้านของเม เพราะบ้านของเมขายอาหารอยู่หน้าปากซอยบ้านของโม ทำให้โมและเมพบกันบ่อย และมีโอกาสได้พูดคุยกัน ช่วงนั้นเมกำลังหางานทำ โมจึงชวนมาทำงานที่บริษัทที่ตนทำงานอยู่ โมเริ่มชอบนิสัยของเมจึงลองคบหากัน โมและเมคบหากันประมาณ 9 ปี โมประทับใจเมที่เป็นผู้หญิงสวยมาก ฉลาด เก่งมากในการเข้าสังคมของตนเอง ใจเย็นเรียบร้อย สุขุม มีเสน่ห์ เมประทับใจโมที่เป็นคนเก่ง มีความสามารถ มีน้ำใจ เป็นคนดี เป็นที่ยอมรับของคนอื่น อยู่ด้วยแล้วรู้สึกอบอุ่น โมและเมอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านของโม ดังนั้นจึงพบกันทุกวันเพราะทำงานที่เดียวกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ ทานอาหาร ไปสนามกีฬากันไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าหรือต่างจังหวัด โมและเมสนิทกันมากรู้กันทุกเรื่อง โมและเมมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยโมเป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เมเป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาท โมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเมโดยใช้นิ้วมือและใช้ร่างกายส่วนล่างเสียดสีกัน โมและเมไม่เคยศึกษาความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงรักร่วมเพศจากทางใดเรียนรู้ตามธรรมชาติไม่ได้ปรึกษาใคร โมไม่ค่อยแสดงออกอย่างชัดเจนว่าโมเป็นชายเพราะตนเองไม่ชอบ จะใส่กระโปรงไปทำงานและไม่เปิดเผยว่าเป็นทอมเนื่องจากมีตำแหน่งหน้าที่การงานมีคนรู้จักมาก เมแสดงตนโดยแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เมเปิดเผยว่าเป็นดีกับครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงานบางคนสนิทกัน แต่ไม่ได้เปิดเผยมากไม่เดินจับมือกัน ไม่แสดงว่าเป็นคนรักกัน

ปัญหาในการคบหากัน โมและเมมีปัญหาในด้านที่โมเป็นคนเจ้าระเบียบ เมจะรู้สึกอึดอัดแรกๆ เมรู้สึกว่าอยู่ไม่ได้ แต่ตอนนี้พยายามปรับตัว โมลดความเจ้าระเบียบลง และเมก็พยายามทำตนเองให้มีระเบียบมากขึ้น มีผู้ชายมาชอบเมบ้างแต่เมไม่สนใจ จึงไม่มีปัญหาเรื่องชอบคนอื่น

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โม่และเมื่อยากมีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่ดีกว่านี้ แม้ตอนนี้จะมีบ้าน มีรถแล้ว แต่ก็พยายามสร้างฐานะให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น

วิถีชีวิตของโจ้และเจ

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโจ้

โจ้ (นามสมมติ) เป็นทอมอายุ 29 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างร้านขายอาหาร บิฑามารดาค้าขายอาหาร มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน เป็นบุตรลำดับที่ 2 มีพี่สาว 1 คน บิฑามารดาอยู่ด้วยกัน ขณะนี้โจ้พักอาศัยอยู่ที่บ้านพักของญาติทางฝ่ายบิดา ลักษณะนิสัยของบิดาเป็นคนเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ใจเย็น ทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่ค่อยพูด ลักษณะนิสัยของมารดาเป็นคนใจร้อน โม่โง่งง่ายแต่หายเร็ว ชอบบ่น ลักษณะนิสัยของพี่สาว เป็นคนทำอะไรช้า ใจเย็น ไม่ค่อยกระตือรือร้นเหมือนบิดา ความรู้สึกต่อบิดา โจ้ไม่ค่อยสนิทกับบิดาและไม่ค่อยได้พูดคุยกับบิดา เพราะเมื่อพูดคุยกับบิดาจะรู้สึกรำคาญ หงุดหงิดเพราะบิดาทำอะไรช้า รู้สึกพูดคุยกันแล้วไม่เข้าใจกัน ทำให้ไม่ค่อยอยากพูดคุยด้วย ห่างเหินกับบิดา ความรู้สึกที่มีต่อมารดา รู้สึกว่าเก่ง สามารถสร้างฐานะมาได้จากที่ไม่เคยมีอะไรเลย เป็นคนขยัน รู้สึกภูมิใจในตัวมารดามากกว่าบิดา ความรู้สึกต่อพี่สาวเมื่อก่อนไม่ค่อยได้พูดคุยกัน เพราะมีนิสัยคนละแบบเขาจะเหมือนบิดา ทำให้ไม่ค่อยอยากพูดคุยด้วย รู้สึกหงุดหงิด แต่ตอนนี้ได้เริ่มพูดคุยกันมากขึ้นเพราะตนเองรู้สึกใจเย็นมากกว่าเมื่อก่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวในวัยเด็ก โจ้อยู่กับครอบครัวใหญ่จะเป็นลักษณะค่อนข้างเข้มงวด ไม่ค่อยให้ออกไปไหน ไม่อยากให้กลับบ้านช้าจนมืดค่ำ แต่พอย้ายออกมาตอนอายุ 15 ปี มาอยู่ข้างนอกกับมารดาและพี่สาว ส่วนบิดายังอยู่ที่เดิม บิฑามารดาก็รับฟังมีเหตุผลให้ตนเองมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้นแต่ก็ยังไม่ชอบให้เที่ยวกลางคืนเหมือนอยู่ที่บ้านครอบครัวใหญ่ โจ้เป็นหลานผู้หญิงคนที่ 3 ของตระกูล พอจะมีหลานชาย ทำให้ปู่ย่าให้ความสำคัญกับหลานชาย ให้แต่สิ่งดีๆ กับหลานชาย เกิดความลำเอียงทำให้โจ้รู้สึกไม่ค่อยพอใจ เห็นว่าเป็นผู้ชายทำอะไรก็ได้หรือทำอะไรก็ได้ทุกอย่าง ความสัมพันธ์ของครอบครัว เป็นลักษณะรักใคร่กันดีแต่มีทะเลาะกันบ้างในเรื่องความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันแต่ไม่มีความรุนแรง โจ้จะเถียงหรือทะเลาะกับบิดาหรือพี่สาวบ้างเพราะบิดาและพี่สาวมีนิสัยและความคิดไม่ตรงกับโจ้ เมื่อมีปัญหากับบุคคลในครอบครัวโจ้จะเถียงกันบ้าง บางครั้งก็เดินหนีไป อาจขึ้นไปบนห้องพักหรือออกไปนอกบ้านบ้าง โจ้ปรึกษากับมารดาในเรื่องทั่วไปและเรื่องการเงิน ส่วนมากจะปรึกษาพูดคุยกันคนรักเพราะมีความรู้สึกที่สามารถคุยกันได้ทุกเรื่อง ไว้วางใจได้ นอกจากโจ้แล้วไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โจ้ศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โจ้ไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายเลย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพื่อนผู้หญิงที่สนิทประมาณ 4-5 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพื่อนสนิทผู้หญิงประมาณ 2-3 คน เพื่อนสนิทมีนิสัยเป็นผู้หญิงทั่วไปที่ชอบดาราหนังร้องชายที่หน้าตาดี ชอบแต่งตัว ไม่ค่อยเรียบร้อย ความสัมพันธ์กับเพื่อนในขณะนั้นเป็นแบบรักกัน ห่วงใยกัน สนุกสนานเฮฮา แต่ไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องส่วนตัวมาก โจ้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมประมาณ 2-3 คน แต่ไม่ค่อยสนิทกันมากเพียงแต่รู้จักกันทักทายกันบ้าง โจ้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมตัวว่ารู้สึกเหมือนเป็นเพื่อนกัน ไม่รู้สึกชอบหรืออยากเป็นอย่างที่เพื่อนเป็นแต่เพื่อนก็มีส่วนทำให้ตนเองกล้าแสดงออกมากขึ้น ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โจ้เป็นทอมเหมือนเพื่อน โจ้ไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมเพราะไม่ได้สนิทกัน แต่ทักทายพูดคุยเรื่องใน

โรงเรียนเท่านั้น ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทที่โจ้คบหามีนิสัยค่อนข้างเป็นแบบไม่ค่อยสนใจกันเพราะเรียนภาคค่ำพบกันเฉพาะตอนเรียนเลิกเรียนก็กลับบ้าน เพื่อนที่คบหาและสนิทเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย โจ้ได้คบหาเพื่อนเป็นทอมดีบ้าง แต่ไม่สนิทกันมาก พุดคุยกันเรื่องเรียนหรือเรื่องผู้หญิงบ้าง ความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี คิดว่าสามารถพุดคุยกันได้ เป็นพวกเดียวกับตนเอง เข้าใจกันได้ดีกว่าเพื่อนผู้หญิงที่ชอบผู้ชาย เพื่อนที่เป็นทอมไม่ได้ชักชวนให้โจ้เป็นเหมือนเพื่อนเพราะตนเองแสดงตัวว่าเป็นอยู่แล้ว ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โจ้เป็นทอมหรือดีเหมือนที่เพื่อนเป็น โจ้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนทอมดี คือ ไปเที่ยวหลังเลิกเรียนบ้าง หรือมาค้างที่บ้านเพื่อทบทวนบทเรียนก่อนสอบ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โจ้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนด้านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือนิตยสารทั่วไป และนิตยสารเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุด รองลงมารับรู้จากคอมพิวเตอร์ โดยเข้าไปใช้บริการในเว็บไซต์ของกลุ่มทอมดี และรับรู้จากโทรทัศน์ สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีมีส่วนทำให้โจ้กล้าแสดงออกว่าตนเองเป็นทอมมากขึ้นเพราะสังคมจะเริ่มยอมรับคนกลุ่มนี้มากขึ้น โจ้รู้สึกว่าการแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีทำให้คนทั่วไปได้รู้จักทอมดีมากขึ้น การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดีเช่น ดารา นักร้องมีผลต่อโจ้ทำให้โจ้รู้สึกที่สังคมเปิดกว้างทำให้เขากล้าเปิดเผยและทำให้คนทั่วไปมองทอมดีในแง่ที่ดีขึ้น โจ้มีความรู้สึกต่อบุคคลทอมดีที่มีชื่อเสียง รู้สึกชื่นชมที่เขามีความสามารถ

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โจ้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าได้เป็นในสิ่งที่ตนเองอยากเป็น และในปัจจุบันก็มีคนที่เป็ทอมดีมาก สังคมก็เริ่มยอมรับได้แล้ว โจ้มีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นทอมคือ ชื่นชมพวกนักร้อง นักแสดงชาย รู้สึกเหมือนเป็นเพื่อนกัน เมื่อโจ้เป็นทอมแล้วมีความรู้สึกชอบมองผู้ชายที่รูปร่างดี อยากมีรูปร่างดีเหมือนผู้ชายเหล่านั้นบ้างแต่คิดว่าตนเองคงไม่สามารถทำได้ เพราะสังคมที่ทำงานของตนเองยังต้องปิดบังอยู่ โจ้มีความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่จะเป็นทอมคือ รู้สึกเป็นเหมือนเพื่อนไม่ได้ชอบเป็นพิเศษ เมื่อโจ้เป็นทอมแล้วมีความรู้สึกชอบมองผู้หญิงที่น่ารัก รูปร่างดีมากขึ้น โจ้คิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไป เพราะไม่รู้สึกเสียหยาเป็นผู้หญิงด้วยกัน โจ้คิดว่าในอนาคตไม่สามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้เพราะไม่เคยคิดว่าอยากมีหัวหน้าครอบครัวหรือมีคนเลี้ยงดู แต่อยากมีเพื่อนไว้คุยเวลาเหงาดูแลห่วงใยตอนที่ไมสบายหรือปัญหา

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โจ้คิดว่าตนเองเป็นทอมมีสาเหตุมาจากลักษณะของบิดา ตนเองไม่อยากเป็นแบบบิดา เพราะบิดามีบทบาทของความเป็นบิดาที่ไม่เด่น โจ้รู้สึกภูมิใจอยากเป็นอย่างมารดามากกว่าเพราะมารดาเป็นผู้หญิงแต่สามารถสร้างฐานะได้ดีกว่าบิดา และตนเองถูกล้อเอียงในวัยเด็กทำให้เห็นว่าเป็นผู้ชายจะดีกว่า ได้ทุกอย่างมากกว่าผู้หญิง นอกจากนี้ตนเองก็เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้น มีเพื่อนที่เป็นทอมทำให้ตนเองกล้าที่เปิดเผยตนเองมากขึ้นมีความรู้สึกว่ามีคนที่เป็นพวกเดียวกับตนเอง

วิถีชีวิตของโจ้

โจ้มีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ที่บ้านพักของญาติฝ่ายบิดา ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก การเป็นทอมมีผลกระทบต่อการเรียนทำให้โจ้ต้องตั้งใจเรียนมากขึ้นเพื่อเป็นที่พึ่งของคู่รัก ผลการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะโจ้ทำงานกับครอบครัวทางฝ่ายบิดาเป็นธุรกิจส่วนตัว ให้อิสระในการแต่งกาย โจ้มีความสุขที่ตนเองได้เป็นทอมตามที่ตนเองอยากเป็น ได้มีคนรักที่รู้สึกว่ามีคนเป็นทอมดีอยู่มาก สังคมก็ยอมรับได้ โจ้มีความสุขจากการเป็นทอม คือ โจ้ไม่ได้บอกให้ทางบ้านแต่ทราบพี่สาวจะทราบ

แต่บิดามารดาไม่ทราบทำให้รู้สึกอึดอัดใจบ้างในการแสดงออก ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือใจไม่สามารถเปิดเผยตนเองได้มากเพราะทางบ้านไม่ทราบว่าเป็นทอม และทางบ้านของคู่รักรับไม่ได้ที่คู่รักคบหาใจซึ่งเป็นผู้หญิง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต คืออยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคู่รักเป็นครอบครัวอยู่ดูแลกันและเลี้ยงดูหลานลูกของพี่สาวของตนเอง การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก ความสัมพันธ์กับคู่รัก ใจสนิทกับคู่รัก แต่ไม่ได้บอกให้ทราบทุกเรื่อง กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก คือ ทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก ใจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากหนังสือ วีดีโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต การแสดงตนต่อสังคม ใจแต่งกายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ใจไม่ได้เปิดเผยว่าเป็นทอมให้ใครทราบ มีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเจ

เจ (นามสมมติ) เป็นตัว อายุ 24 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการร้านขายอาหาร บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายอาหาร เจมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องสาว 1 คน น้องชาย 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ปัจจุบันบิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วเมื่อ เจอายุ 22 ปี เจพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดาโดยอยู่กับน้องสาว น้องชาย พี่เลี้ยงและคนงาน ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนเข้มงวด ชอบให้ลูกอยู่ในกรอบ ชอบให้อยู่บ้านถ้าไปไหนต้องไปกับบิดามารดา เป็นคนเงิบไม่ค่อยพูด ใจเย็น ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนเข้มงวด ทำงานเก่ง ชอบโอ้อวด เสียงดัง ชอบบ่น พูดมากกว่าบิดา ใจร้อน ลักษณะนิสัยของน้องสาวคนที่ 1 เป็นคนค่อนข้างทันสมัย เป็นตัวของตัวเอง รักเที่ยว รักสนุก รักพี่น้อง ตรงไปตรงมา ปากไว เอาตัวรอดเก่ง น้องชายคนที่ 2 เป็นคนหัวขำแต่มีความคิดดี ไม่เที่ยว ชอบเล่นกีฬา จริงจัง ความรู้สึกต่อบิดา เจมีความรู้สึกรักบิดามาก เพราะบิดาชอบพาตนเองและน้องไปเที่ยว มีเวลาให้ลูกตลอด แต่รู้สึกไม่ชอบที่บิดาไม่ค่อยยอมให้ไปไหนกับเพื่อน ความรู้สึกต่อมารดา รู้สึกรักมารดาแต่มารดาไม่ค่อยมีเวลาให้ รู้สึกรำคาญไม่ชอบเวลาที่มารดาว่าหรือบ่น เจจะชอบเถียงมารดา ทำให้มารดาไม่พอใจ ความรู้สึกต่อน้อง เจรู้สึกว่ารักห่วงน้อง สามารถปรึกษากับน้องได้ทุกเรื่อง จะสนิทกับน้องสาวมากกว่าน้องชาย การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว จะเป็นลักษณะเข้มงวดพอสมควร บิดามารดาจะดูแลตลอดจะให้กลับบ้านตรงเวลา ไม่ค่อยให้ไปไหนกับเพื่อน ถ้าจะไปไหนต้องขออนุญาต และขอย่อยไม่ได้ และจะชอบให้มีระเบียบถ้าไม่เป็นระเบียบมารดาจะว่า ไม่บังคับเรื่องคบหาเพื่อน ความสัมพันธ์ของครอบครัว รักใคร่กันดีมีทะเลาะกันบ้าง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องไม่ค่อยมีสาระ เป็นการเข้าใจผิดกันบ้าง บิดามารดาจะทะเลาะกันเรื่องงานบ้าง มารดาจะโอ้อวดเสียงดัง บิดาจะเงิบ ไม่พูด ไม่แสดงออก แต่ไม่มีความรุนแรงใช้คำพูดหยาบคายบ้างแต่ไม่ตบตีกัน ส่วนใหญ่ เจจะทะเลาะกับน้องเรื่องเข้าใจผิดกัน เจจะชอบน้อยใจ เวลาที่น้องว่าเพราะน้องเป็นคนปากไว เมื่อเจมีปัญหากับบุคคลในครอบครัวจะเถียง แต่จะฟังถ้ามารดาว่าหรือบ่นจนจบ แล้วจะขึ้นห้องพัก ร้องไห้บ้าง แต่เมื่อมารดาอารมณ์ดีขึ้นก็มาขอโทษ ทำให้ตนเองคิดว่าอย่างน้อยมารดาก็เข้าใจมากขึ้น เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาน้องสาวเพราะนอนห้องเดียวกันเป็นคนในครอบครัวจะไม่นำเรื่องในครอบครัวไปปรึกษาคนอื่น บางครั้งเจก็ปรึกษาพี่เลี้ยง เป็นเหมือนญาติสนิทเพราะอยู่กับมารดามา 20 ปี เป็นคนที่ไว้ใจได้ดี รักและห่วงเจมาก นอกจากเจที่เป็นตัวไม่มีสมาชิกในครอบครัวคนใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เจตึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมาศึกษาต่อในโรงเรียนสหศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไม่มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชายเลย เพราะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในห้องไม่มีเพื่อนผู้ชายจึงไม่ได้คบหาเป็นเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 8 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3 คน เพื่อนสนิทผู้หญิงมีนิสัยชอบช่วยเหลือด้านการเรียนและอื่นๆ ห่วงใยกันดี ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทเป็นลักษณะรักใคร่กันดี คุยกันได้ นิสัยเข้ากันได้เกือบทุกเรื่อง เจคบหาเพื่อนที่เป็นดีด้วยประมาณ 4 คน สนิทกันมากพอสมควรไปไหนกับเพื่อนกลุ่มนี้ตลอด เจมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่ารู้สึกเป็นเพื่อนกันไม่ได้อยากเป็นทอมดีอย่างเพื่อน ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เจเป็นทอมหรือดีเหมือนที่เพื่อนเป็นกิจกรรมที่เจทำร่วมกับเพื่อนคือ กิจกรรมในโรงเรียน เล่นกีฬา ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าบ้าง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เจรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ และรับรู้ทางคอมพิวเตอร์ทางเว็บไซต์ของทอมดี การแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนทำให้เจเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นดี ไม่ได้เลียนแบบใคร เจมีความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี คือ ไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบเพราะว่าในสังคมมีคนกลุ่มนี้อยู่ทั่วไป จึงไม่แปลกที่จะมีสื่อนำมาแสดง การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนที่ทำให้เจเป็นดี เพราะคิดว่าเป็นเรื่องของเขาที่จะเปิดเผยตัวไม่ได้ ทำให้รู้สึกว่าเป็นเหมือนตนเอง เจมีความรู้สึกต่อบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมที่เป็นทอมดี คือ ยอมรับว่าเขามีความสามารถดีจึงมีชื่อเสียงในสังคมได้ ไม่ได้ชื่นชมเพราะเขาเป็นทอมดี

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เจมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะเห็นว่าได้คบหากับคนที่ตนเองรัก เจมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดีคือ ชอบมองเหมือนผู้หญิงทุกๆ ไปรู้สึกสนใจถ้าเห็นว่าผู้ชายหน้าตาดี เมื่อตนเองเป็นดีแล้วเจมีความรู้สึกต่อผู้ชายเหมือนเดิมยังรู้สึกสนใจผู้ชายที่หน้าตาดี เจมีความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่จะเป็นดีคือ ชอบมองทอมที่น่ารัก แต่ไม่สนใจมาก เมื่อเจเป็นดีแล้ว มีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ รู้สึกชอบมองทอมที่น่ารักอยู่ แต่ไม่สนใจมากเพราะตนเองมีคนรักแล้ว เจไม่แน่ใจว่าตนเองจะเป็นดีตลอดไปหรือไม่ เพราะคิดว่าอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน เจคิดว่าตนเองสามารถคบหาผู้ชายเป็นคู่รักได้เพราะไม่ได้ดูว่าเป็นชายหรือหญิงแต่ดูที่นิสัยมากกว่าถ้านิสัยดียอมรับได้ก็สามารถคบหากันได้

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เจคิดว่าตนเองเป็นดีเพราะว่าตนเองได้พบทอมคนแรกเป็นคนน่ารักนิสัยดี ตามใจทุกอย่าง อ่อนโยน ทำให้รู้สึกชอบและประทับใจ ไม่ได้สนใจว่าเขาเป็นทอมหรือผู้ชายถ้าเจนิสัยดียอมรับได้ก็ชอบคบหาด้วย ประกอบกับผู้ชายที่เข้ามาชอบเจดูไม่น่าสนใจอายุมากกว่าเจเป็นพอม่าย และรู้สึกว่าเขาเป็นเพื่อนเป็นพี่แล้วมาชอบก็เลยรู้สึกไม่ชอบแต่ไม่ได้เกลียดผู้ชาย เจคิดว่าตนเองสามารถคบหาได้ทั้งหญิงและชายถ้าคนนั้นนิสัยดีเข้ากับเจได้ก็คบหา

วิถีชีวิตของเจ

เจมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ ไม่ได้อยู่ร่วมกับคู่รัก แต่อาศัยอยู่ที่บ้านพักของบิดามารดาของตนเอง การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะคบหาคู่รักเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่มีผลกระทบต่อการทำงาน เพราะทำธุรกิจส่วนตัว เจมีความรู้สึกมีความสุขกับการที่เป็นดี รู้สึกดีที่ได้คบหากับคนที่ตนรัก เจมีความทุกข์จากการเป็นดีคือรู้สึกอึดอัดใจบ้างเพราะที่บ้านคือน้องกับพี่เลี้ยงไม่ค่อยชอบที่ตนเองชอบผู้หญิง เคยพาคนรักเข้าบ้านเขาไม่ชอบและเพื่อนบ้านนินทา เพราะตนเองนึกถึงความรู้สึกของน้องและพี่เลี้ยงพอสมควร ความ

คาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เจยังไม่คิดถึงอนาคตในการอยู่ร่วมกับคู่รักเพราะคิดว่าตนเองยังเด็กอยู่ การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก เจสนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบัง กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รักมีการทำกิจกรรมร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก เจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รัก โดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เจแต่งกายเป็นหญิงทั่วไป เปิดเผยว่าตนเองเป็นดีกับครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคม เจแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม

การคบหากันของโจ้และเจ

โจ้ไม่เคยคบหาคนรักผู้ชาย และไม่เคยมีใครมาชอบ โจ้เริ่มเป็นทอมตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 5 ทราบว่าตนเองชอบผู้หญิงชอบแก๊งเขาตนเองไม่ทราบว่าทอมดีเป็นอย่างไรมาทราบเมื่อเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โจ้เริ่มคบหาคนรักผู้หญิงตั้งแต่อยู่มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 3 ได้คบหากับคนรักมาแล้ว 5 คน ระยะเวลาที่คบหาคนรักประมาณ 6 เดือน – 1 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากันเพราะตนเองมีคนอื่นบ้าง หรือบางครั้งก็เป็นที่คนรักขี้หึงมากเกินไปรู้สึกไม่ชอบจึงเลิกกัน

เจไม่เคยคบหาคนรักเพศชาย แต่มีผู้ชายมาชอบส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่มีอายุมากกว่าเจค่อนข้างมาก เจรู้สึกไม่ชอบเพราะคิดว่าเป็นเพื่อนเป็นพี่กันแล้วเหตุใดจึงมาชอบตนเอง เจเริ่มคบหาผู้หญิงเป็นคนรักตั้งแต่อายุ 22 ปี เจได้คบหาคนรักมาแล้วประมาณ 2 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 4 เดือน – 1 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากันเพราะอยู่ห่างไกลกันไม่ค่อยเข้าใจกัน ไม่ค่อยมีเวลาให้กัน และเจเป็นคนบอกเลิก เนื่องจากมีความรู้สึกว่าเขายังดูไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ดูยังเป็นเด็ก

โจ้และเจพบกันเพราะรุ่นพี่ของเจแนะนำให้ทั้งสองคนรู้จักกัน โจ้และเจกำลังเลิกคบหากับคนรักเก่า เนื่องจากคนรักเก่าของโจ้เป็นคนที่ไม่โกหกเก่งมาก ทำให้โจ้เกลียดรุ่นพี่จึงแนะนำให้โจ้รู้จัก ส่วนเจห่างไกลกับคนรักเก่า เนื่องจากไม่ค่อยมีเวลาให้กัน เมื่อรุ่นพี่แนะนำให้รู้จักพูดคุย เมื่อได้พูดคุยจึงรู้สึกว่าคุยกันรู้เรื่องอยู่กรุงเทพฯ เหมือนกันเขามีเวลาให้ตนเองมากกว่าคนเก่าโจ้และเจคบหากันมาประมาณ 1 ปีกว่าโจ้ประทับใจโจ้ที่เป็นคนจริงใจไม่โกหก ไม่เคยทำให้มีความรู้สึกที่ถูกเอาเปรียบ เป็นคนดี ไม่เกเร เป็นคนขี้หึงแต่ไม่ใช่แบบโวยวาย ส่วนเจประทับใจโจ้ที่เป็นคนน่ารัก เอาใจเก่ง ขอบอะไรก็ให้ ไม่หึงหวง แต่จะเป็นห่วง มีเวลาให้ รับฟังปัญหาคอยให้คำแนะนำ เขาอายุมากกว่าจะคอยสอนในสิ่งที่ไม่ดี โจ้และเจพบกันเกือบจะทุกวัน ช่วงบ่ายเพราะเจเลิกงานแล้ว และโจ้ทำงานตอนเย็น บางครั้งเจก็ไปหาโจ้ที่บ้านหรือเจอกันข้างนอก กิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าซื้อของ โจ้และเจสนิทกัน แต่โจ้ไม่ได้บอกเรื่องต่างๆให้เจทราบทุกเรื่องเพราะคิดว่าบางเรื่องถ้าบอกแล้ว เจอาจไม่สบายใจแต่เจจะบอกเรื่องต่าง ๆ ให้โจ้ทราบทุกเรื่อง โจ้และเจมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยโจ้เป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย และเจเป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาทกัน โจ้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเจโดยใช้นิ้วมือและปาก โจ้เรียนรู้การมีความสัมพันธ์ทางเพศทางหนังสือ วีดีโอ วีซีดี เว็บไซต์ ไม่ได้มีการปรึกษาใครศึกษาด้วยตนเอง เจเรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศตามธรรมชาติ โจ้ไม่ได้เปิดเผยว่าตนเองเป็นทอมให้เพื่อนหรือบุคคลในครอบครัวทราบแต่เขาจะดูออกเองจากบุคลิกการแต่งกาย พี่สาวทราบแต่บิดาคาดว่าเขาจะทราบ เจได้เปิดเผยว่าเป็นดีให้เพื่อนกับทางบ้านทราบโดยพาโจ้มาที่บ้านแต่ทางบ้านไม่ค่อยชอบ โจ้และเจได้แสดงตนเองต่อสังคม โดยโจ้แต่งกายเป็นชาย และเจแต่งกายเป็นหญิงเหมือนผู้หญิงทั่วไป โจ้และเจจะเดินจูงมือกัน เมื่อพบคนรู้จักก็ไม่ได้ปิดบังว่าเป็นคนรักกัน

ปัญหาในการคบหากันของโจ้และเจ โจ้ไม่สามารถเปิดเผยตนเองได้มากเพราะทางบ้านไม่ทราบว่าเป็นทอม ทางบ้านของเจรับไม่ได้ที่เจมีคนรักเป็นผู้หญิง ทางบ้านให้เจมีคนรักเป็นผู้ชาย โจ้จึงไม่ไปที่บ้านของเจอีกเพราะทราบว่าทางบ้านเจรู้สึกอายที่เจมีคนรักเป็นผู้หญิง จะใช้วิธีนัดหมายออกมาพบกันข้างนอกบ้าน หรือเจอาจไปที่บ้านของโจ้บ้าง

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โจ้อยากจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเจเป็นครอบครัวอยู่ดูแลกันและเลี้ยงดูหลานลูกของพี่สาวของตนเอง ส่วนเจยังไม่ได้คิดถึงอนาคตในการอยู่ร่วมกับโจ้ เพราะรู้สึกว่าตนเองยังเด็กอยู่

วิถีชีวิตของโก้และเก้

ประวัติชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของโก้

โก้ (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 33 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานด้านโฆษณาของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามารดามาตาประกอบอาชีพรับราชการ ขณะนี้เกษียณอายุแล้ว โก้มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องชาย 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ปัจจุบันพักอาศัยอยู่คนเดียวที่คอนโดมิเนียม ลักษณะของบิดา เป็นคนเจ้าชู้ คึกคัก ชอบเข้าสังคม ตามใจ ใจเย็น ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนเจ้าระเบียบแต่ไม่มาก ใจดี จะสอนในเรื่องความเป็นผู้หญิง การบ้านการเรือน ลักษณะนิสัยของน้องชาย เป็นคนเรียบร้อย แต่ก็เที่ยวบ้าง มีความรับผิดชอบดี โก้มีความรู้สึกต่อบิดา คือ รักบิดาแต่ไม่ค่อยพูดกัน ไม่ค่อยเห็นความสำคัญของบิดามากเท่ากับมารดา ตอนยังเด็กจะรู้สึกโกรธบิดาที่บิดาเจ้าชู้ ทำให้มารดาเสียใจ แต่เมื่อโตขึ้นคิดว่าถ้าบิดาอยากทำอะไรก็ไม่สนใจ แต่บิดาไม่เคยบกพร่องในการดูแลครอบครัว ความรู้สึกต่อบิดา โก้ให้ความสำคัญกับมารดามาก รู้สึกรักมารดา ห่วงมารดากลัวมารดาเสียใจ มารดามีเหตุผลถ้าโก้ถูกบิดาว่ากล่าวมารดาจะออกรับแทน ความรู้สึกต่อน้องชาย รู้สึกห่วง ในวัยเด็กเขาจะโดนรังแกโก้จะออกรับแทนน้องชาย แต่เมื่อน้องชายโตขึ้น รู้สึกห่วงน้อยลงเพราะน้องชายสามารถดูแลตัวเองได้แล้ว การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ในวัยเด็กตั้งแต่อายุ 4 – 11 ปี โก้จะอยู่โรงเรียนประจำเพราะบิดามารดาไม่มีเวลาเลี้ยงดู จะกลับบ้านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง อยู่โรงเรียนประจำจะถูกเข้มงวดเมื่อกลับมาบ้านบิดามารดาจะค่อนข้างตามใจ ให้อิสระในการคิด รับฟังความคิดเห็น ไม่ค่อยว่า เพราะเห็นว่าตนเองถูกเข้มงวดมาจากโรงเรียนแล้ว จะมีเข้มงวดบ้างในเรื่องงานบ้าน เพราะมารดาอยากให้โก้เป็นผู้หญิงที่เรียบร้อยเก่งการบ้านการเรือน ความสัมพันธ์ของครอบครัว มีปัญหาทะเลาะกันบ่อย เรื่องที่ทะเลาะกันคือเรื่องบิดาเจ้าชู้มีผู้หญิงอื่น ในการทะเลาะกันของบิดามารดาไม่มีความรุนแรง ไม่มีการตบตี แต่จะเถียงกันใช้คำพูดที่หยาบคาย เมื่อมารดาพบว่าบิดามีผู้หญิงอื่น มารดาจะทะเลาะกับบิดา ส่วนบิดาจะเจ็บไม่เจ็บและบางครั้งก็เก็บกระเป๋าไปข้างนอก แต่ไม่นานก็กลับมา โก้เคยมีปัญหากับบุคคลในครอบครัว บ้างคือน้องชาย เมื่อมีปัญหาจะเถียงกัน มารดาจะเข้าข้างน้องชายเพราะเห็นว่าโก้เป็นพี่ ทำให้โก้รู้สึกน้อยใจ จะหนีไปร้องไห้หรือไปอยู่บนต้นไม้บ้าง เมื่อโก้มีปัญหาไม่ค่อยปรึกษาใครจะแก้ปัญหาด้วยตนเองเพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นปัญหาเรื่องเพื่อนเรื่องคนรักคิดว่าตนเองไม่ควรนำปัญหาเหล่านี้ไปปรึกษากับครอบครัวเพราะบิดามารดาทำงานมากเหนื่อยไม่อยากบ่น นอกจากรู้สึกว่าเป็นทอมแล้วไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โก้ศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อมาได้ศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โก้ไม่มีเพื่อนผู้ชายที่สนิทในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเลย แต่มีเพื่อนผู้หญิงที่สนิทประมาณ 3 - 4 คน โก้มีเพื่อนสนิทในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นผู้ชายประมาณ 3 - 4 คน และเพื่อนสนิทผู้หญิงประมาณ 5 - 6 คน เพื่อนสนิทผู้ชายจะมีนิสัยไม่สนิทกันมาก สามารถไปเที่ยว หรือทานข้าวพูดคุยกันได้แต่จะไม่พูดคุยเรื่องส่วนตัว เพื่อนผู้หญิงมีนิสัยสนุกสนาน ร่าเริง ห่วงใยกัน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในขณะนั้นสนิทกันรักและห่วงใยกัน แต่ไม่มากเท่ากับเพื่อนที่เป็นทอม โก้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม 2 คนสนิทกันมากพอสมควร สามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวได้ โก้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองรู้สึกชอบ เพราะทอมเป็นที่ชื่นชมของผู้หญิง ตนเองก็อยากเป็นอยู่แล้ว ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โก้เป็นทอมเหมือนเพื่อน โก้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมคือ เป็นกิจกรรมที่โรงเรียน เช่น แข่งกีฬาเพราะโก้เป็นนักกีฬา จะมีไปรับประทานอาหาร ไปเที่ยวที่บ้าน หรือดูหนังบ้าง ในระดับอุดมศึกษา เพื่อนสนิทของโก้มีนิสัยสบายๆ เป็นคนง่ายๆ ไม่ค่อยเรียบร้อย สามารถคุยกันได้ปรึกษากันได้เกือบทุกเรื่อง เพื่อนที่คบหาและสนิทส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงทั่วไป ไม่ค่อยมีทอม ในขณะที่ศึกษาอยู่ไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม แต่คบดีซึ่งเป็นแฟนตนเอง ความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี โก้มีความรู้สึกว่าคุณกลุ่มนี้มีมากขึ้น ทำให้ดูน่ารัก เขาแสดงออกมากเกินไป รู้สึกไม่ค่อยชอบ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โก้เป็นทอมหรือดีเหมือนที่เพื่อน โก้ไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเพราะไม่ได้คบหา

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โก้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาก็คือสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารทั่วไป และคอมพิวเตอร์ เนื่องจากเพื่อนบอกให้เข้าไปใช้บริการในอินเทอร์เน็ตแต่ตนเองไม่เคยเข้าไปชม สื่อมวลชนที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนให้โก้เปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นทอม เพราะคิดว่าไม่ได้เลียนแบบใคร โก้มีความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี คือ รู้สึกไม่ชอบสื่อที่แสดงเนื้อหาเกินไป การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนที่ทำให้โก้เป็นทอม โก้คิดว่าเป็นชีวิตของเขา ไม่ได้สนใจว่าเป็นดาราแล้วทำให้เราอยากเป็นทอม โก้มีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคมว่าตนเองยอมรับในความสามารถของบุคคลกลุ่มนี้เพราะเขามีชื่อเสียงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยก็ได้

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โก้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะได้เป็นตัวของตัวเองเป็นในสิ่งที่ตนเองชอบ โก้มีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นทอม คือตนเองไม่ได้รังเกียจผู้ชายแต่จะไม่ชอบผู้ชายที่ชอบทำร้าย หรือใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง เมื่อโก้เป็นทอมแล้วมีความรู้สึกต่อผู้ชายคือไม่ได้รังเกียจผู้ชายมากขึ้น แต่ยังไม่ชอบผู้ชายที่ชอบใช้ความรุนแรงหรือทำร้ายผู้หญิง ก่อนที่โก้จะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ รู้สึกเหมือนเป็นเพื่อนไม่สนใจเป็นพิเศษแต่จะรู้สึกเห็นใจผู้หญิงที่ถูกทำร้าย เมื่อโก้เป็นทอมแล้วมีความรู้สึกว่าตนเองชอบมองผู้หญิงมากขึ้น ชอบมองคนที่หน้าตาน่ารัก โก้คิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไป คิดว่ามีความสุขที่มีผู้หญิงมาชอบ มีคนให้ความสำคัญกับตนเอง โก้ไม่คิดว่าตนเองจะสามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้ แต่ก็คิดว่าอนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอนถ้าตนเองรักผู้ชายคนนั้นมากก็อาจจะแต่งงานกับเขาได้

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โก้คิดว่าสาเหตุที่ตนเองเป็นทอมเกิดมาจากมีผู้หญิงมาชอบตนเองเนื่องจากเป็นนักกีฬาทำให้เกิดความรู้สึกว่า ตนเองต้องรักและดูแลผู้หญิงที่มาชอบ การที่มีคนมาชอบทำให้รู้สึกเปิดเผยตัวเองมากขึ้น

ประกอบกับไก่อายกมีชีวิตเหมือนผู้ชาย ไม่ต้องมีหน้าอกมีประจำเดือน สามารถมีภรรยาได้หลายคน ใช้ชีวิตอย่างสบายๆ ปลอดภัยไม่ต้องมีกฎเกณฑ์เหมือนผู้หญิง

วิถีชีวิตของไก่

ไก่มีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก แต่อยู่อาศัยที่คอนโดมิเนียมของตนเอง การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของไก่ ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะไก่เปิดเผยตนเองว่าเป็นทอมให้เพื่อนร่วมงานทราบ ไก่รู้สึกว่าตนเองมีความสุขที่เป็นทอม เป็นตัวของตัวเองไม่คิดว่าจะต้องมีคนรักผู้ชายหรือมีครอบครัว ความทุกข์ที่เกิดจากการเป็นทอมคือ ไก่รู้สึกอึดอัดเพราะมารดาอยากให้เลิกคบหาผู้หญิงตนเองนึกถึงความรู้สึกของมารดาที่มารดาเตือน แต่ไม่สามารถจะทำอย่างที่ยังมารดาต้องการได้ จึงยอมที่จะอึดอัดใจ ไม่พาคนรักเข้าบ้าน ปัญหาในการคบหากับคู่รัก คือ ไก่เป็นคนค่อนข้างจุกจิก ใส่ใจรายละเอียดเล็กน้อยทำให้คู่รักรำคาญ ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต คืออยากอยู่กับคนรักเป็นครอบครัวอยากให้ทางบ้านตนเองและคนรักยอมรับและอยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ การประพฤติปฏิบัติในการคบหากับคู่รัก ไก่สนิทกับคู่รักแต่ไม่ได้ปรึกษาเรื่องที่บ้านและเรื่องงาน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ รับประทานอาหาร คุยกัน ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก ไก่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม ไก่แต่งกายเป็นชายแต่ไม่แสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ไก่เปิดเผยว่าเป็นทอมให้เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคมทราบ มีการแสดงออกอย่างชัดเจนต่อสังคมว่าเป็นคู่รักกัน

ประวัติชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของไก่

ไก่ (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 28 ปี เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานด้านเอกสารของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดารับราชการ ปัจจุบันเกษียณอายุแล้ว มารดาเป็นแม่บ้าน ไก่มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 4 มีพี่สาว 3 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกันขณะนี้ไก่พักอาศัยอยู่ที่บ้านพักของบิดามารดากับพี่สาว ลักษณะนิสัยของบิดา บิดาไม่ค่อยมีบทบาทที่บ้าน เพราะมารดาจะดูแลบ้าน บิดาเป็นคนเงียบ รับผิดชอบต่อครอบครัว ถ้าทำความผิดมากบิดาจะต่อว่า ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนดูแลครอบครัว ใจดี มีเหตุผล แต่ชอบบ่น ลักษณะนิสัยของพี่สาว พี่สาวทั้ง 3 คนมีนิสัยคล้ายกัน คือจะเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างเรียบร้อย ใจดี รักพี่น้อง ความรู้สึกต่อบิดา รู้สึกกลัวเวลาที่ทำความผิด แต่ก็รักห่วงบิดา ภูมิใจในตัวบิดาเป็นคนรับผิดชอบในครอบครัวดี ความรู้สึกต่อมารดา รักและห่วงหวั่นกับบิดา รู้สึกหงุดหงิดเวลาที่มารดาบ่น รู้สึกเกรงใจมารดา ความรู้สึกต่อพี่สาว 3 คนรู้สึกห่วง สามารถคุยได้กับพี่ทุกคน เป็นพี่ที่ดี การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นลักษณะเข้มงวด ไม่ค่อยปล่อยให้ไปไหน จะบังคับให้ทำมากกว่าให้ตัดสินใจ บิดามารดาจะชี้แนวทางให้ในเรื่องต่างๆ กลับบ้านผิดเวลาไม่ได้ แอบหนีไปเที่ยวก็จะถูกตี แต่เมื่อศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยบิดามารดาก็ปล่อยมากขึ้น เพราะเห็นว่าลูกดูแลตัวเองได้ ความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นลักษณะรักใคร่กันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน ในวัยเด็กจะมีทะเลาะกับพี่สาวบ้าง แต่บิดามารดาไม่เคยทะเลาะกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวไม่ค่อยมี ไม่มีการทะเลาะที่รุนแรง เมื่อเกิดปัญหากับบุคคลในครอบครัวคือพี่สาวหรือมารดา จะเถียงกันแล้วก็เงียบไป ไปอยู่ที่อื่นอาจขึ้นห้องพักบ้างแต่ไม่นานก็พุดคุยกันเหมือนเดิม เมื่อเกิดปัญหาไม่ค่อยปรึกษาใคร ส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเอง แต่จะบอกบิดามารดาตลอดว่าจะตัดสินใจทำอะไร ไม่มีสมาชิกในครอบครัวคนใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

นักศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายที่คบหาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี 5 คน มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงประมาณ 5 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย 3 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงประมาณ 10 คน เพื่อนผู้ชายที่สนิทและเพื่อนผู้หญิงที่สนิทมีนิสัยค่อนข้างเกรง ไม่ค่อยเรียน สนุกสนานร่าเริง แต่ทุกคนก็รับผิดชอบดี ความสัมพันธ์ของเข้ากับเพื่อนสนิทมีความรักใคร่กันดี ห่วงใยกัน คอยเตือนกันเมื่อทำความผิด เก๊ไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมหรือดี แต่คบหากับเพื่อนที่เป็นเกย์ 1 คน แต่ไม่สนิทกัน แต่ก็ไปไหนด้วยกันบ้างเพราะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เก๊มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี คือไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และไม่ได้อายากเป็นอย่างที่เพื่อนเป็น ไม่คิดว่าตนเองจะต้องเป็นดี ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เก๊เป็นทอมหรือดีอย่างที่คุณเป็น เก๊ไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเพราะไม่ได้คบหา ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทที่เก๊คบหาสนิทสนมใจเรียน แต่ไม่มีกลุ่มเหมือนตอนเรียนมัธยมศึกษา เรียบร้อย ห่วงใยกัน สนิทกันพอสมควร เพื่อนที่คบหาเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ขณะที่ศึกษาอยู่ไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมหรือดี เก๊มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และไม่รู้สึกรังเกียจ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เก๊เป็นทอมหรือดีอย่างที่คุณเป็น เก๊ไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเพราะไม่ได้คบหา

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เก๊ไม่ค่อยได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนด้านใด เพราะปกติไม่ค่อยสนใจติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชน และตนเองทำงานไม่ค่อยมีเวลาได้ติดตามเรื่องราวของสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี แต่ที่เก๊รับรู้เนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีจากโทรทัศน์มากที่สุด และไม่ทราบว่ามีสื่อมวลชนประเภทอื่นที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนทำให้เก๊เปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นดี เพราะคิดว่าตนเองสามารถคบหาได้ทั้งชายและหญิงขึ้นอยู่กับว่าตนเองได้พบใครที่ถูกใจมากกว่าไม่ได้สนใจว่าคนที่เข้ามาเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ความรู้สึกที่มีต่อสื่อมวลชนที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี เก๊ไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เพราะเห็นว่าเป็นการทำงานของสื่อ เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของเขา การที่บุคคลที่เป็นทอมดีได้เปิดเผยตนเอง เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนทำให้เก๊เป็นดี เพราะคิดว่าตนเองไม่ต้องเอาเรื่องของบุคคลเหล่านั้นมาผูกพันกับตนเอง ไม่ได้ชื่นชอบดารา นักร้องคนใดเป็นพิเศษ ทำงานมากกว่าไม่ค่อยสนใจเรื่องสื่อมวลชน เก๊ไม่รู้สึกสนใจต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคม สนใจการทำงานของตนเองมากกว่าสนใจชีวิตของบุคคลอื่น

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เก๊มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะมีคนเข้าใจตนเอง เก๊มีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่ตนเองจะเป็นดีคือ ชอบมองผู้ชายที่หน้าตาดี เมื่อเก๊เป็นดีแล้วยังชอบมองผู้ชายที่หน้าตาดีอยู่เพราะไม่ได้เกลียดผู้ชายยังสามารถคบหาผู้ชายได้ ก่อนที่เก๊จะเป็นดีมีความรู้สึกต่อผู้หญิง คือรู้สึกว่าเป็นเพื่อนกันไม่ได้ชอบเป็นพิเศษ เมื่อเก๊เป็นดีแล้วรู้สึกไม่ค่อยชอบผู้หญิงที่เป็นทอมที่แสดงออกมากเกินไป เก๊คิดว่าตนเองสามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้อเนกตตนเองอาจจะแต่งงานกับผู้ชายก็ได้

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เก๊คิดว่าการที่ตนเองเป็นดีมีสาเหตุมาจากตนเองได้พบคนรักคนปัจจุบันเพราะอยู่ที่ทำงานเดียวกัน ขณะนั้นตนเองผิดหวังจากคนรักที่เป็นผู้ชายซึ่งคบหาประมาณ 6 ปี ผู้ชายไปมีคนอื่น รู้สึกเสียใจเพราะคิดว่าตนเองไม่ได้บกพร่องทำไมผู้ชายจึงทิ้งไปมีคนอื่น เก๊ได้พูดคุยปรึกษากับคนรักคนปัจจุบันรู้สึกว่าคุณคุยแล้วสบายใจดี คุณและใส่ใจความรู้สึกของตนเองดี พูดคุยกันรู้เรื่อง ทำให้รู้สึกว่ามีคนเข้าใจตนเองจึงลอง

คบหากัน เกิดคิดว่าตนเองไม่ได้เกลียดผู้ชายสามารถคบหาได้ทั้งชายและหญิงแต่อยู่ที่ว่าเวลานั้นมีใครเข้ามา แล้วตนเองรู้สึกถูกใจก็คบหา ที่คบหากับคนรักที่เป็นทอมนี่เพราะว่าเขาเข้าใจปัญหาของตนเอง เป็นคนที่นิสัยดี ดูแลเอาใจใส่จึงคบหา

วิถีชีวิตของเก้

เก้มีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก แต่อยู่ที่บ้านพักของบิดามารดา การเป็นเก้ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะคบหาคู่รักเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะเปิดเผยว่าเป็นเก้ให้เพื่อนร่วมงานทราบ เก้รู้สึกมีความสุขที่เป็นเก้คือรู้สึกมีคนเข้าใจตนเองและรู้สึกสนิทกว่าเพื่อนคนอื่น ความทุกข์ที่เกิดจากการเป็นเก้ เกิดคิดว่าตนเองไม่มีความทุกข์แต่อย่างไร ไม่สนใจว่าใครจะว่าหรือวิจารณ์ตนเอง ที่บ้านไม่ทราบว่าคบหาผู้หญิงเพราะไม่ได้บอกว่าเป็นคนรักแต่บอกว่าเป็นเพื่อนและไม่ค่อยได้พาคนรักไปที่บ้าน ประกอบกับตนเองทำงานค่อนข้างหนักจึงไม่ค่อยได้อยู่ที่บ้านมากนัก ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือเก้รู้สึกรำคาญที่คู่รักเป็นคนจุกจิก ใส่ใจรายละเอียดมากเกินไป ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เกิดคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ ไม่จำเป็นต้องพึ่งใคร การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก เก้สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกับคู่รัก กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก เก้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รักบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ รับประทานอาหาร ดูกัน ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก เก้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เก้แต่งกายเป็นผู้หญิงทั่วไป เก้เปิดเผยว่าเป็นเก้กับเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม แต่ไม่ได้เปิดเผยกับทางบ้าน มีการแสดงออกอย่างชัดเจนต่อสังคมว่าเป็นคู่รักกัน

การคบหากันของโก้และเก้

โก้ไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก แต่เคยมีผู้ชายมาชอบ โก้คิดว่าเป็นเพื่อนสนิทกันเท่านั้นไม่รู้สึกชอบพอ โก้เริ่มเป็นทอมตั้งแต่อายุ 13 ปีตอนศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคบหาผู้หญิงเป็นคนรักตั้งแต่อายุ 14 ปี คบหากันเจอกันเฉพาะที่โรงเรียนเรียนอยู่ห้องเดียวกัน โก้คบหาผู้หญิงมาแล้ว 15 คน ระยะเวลาที่คบหาส่วนใหญ่ประมาณ 2 ปี สาเหตุที่เลิกคบหากันเกิดจากตนเองไปมีคนอื่น หรือมีคนอื่นมาชอบบ้าง

เก้เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก คบหาขณะศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยปี 1 อายุ 18 ปี คบหาผู้ชายมา 1 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 6 – 7 ปี สาเหตุที่เลิกกันเพราะผู้ชายไปชอบคนอื่น เก้เริ่มเป็นเก้และคบหาผู้หญิงเมื่ออายุประมาณ 24 ปี คบหากับผู้หญิงมา 1 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 2 ปี

โก้และเก้พบกันเพราะทำงานที่เดียวกัน โดยเก้มาปรึกษาปัญหาเรื่องคนรักที่เป็นผู้ชายกับโก้ที่คนรักไปมีคนอื่น โก้ให้คำปรึกษาที่ดี และดูแลห่วงใยเข้าใจปัญหาของเก้ ทำให้เก้รู้สึกดีและชอบนิสัยของโก้จึงสองคบหากัน โก้และเก้คบหากันประมาณ 2 ปี แล้วก็ห่างกันไปเหมือนเลิกคบหากันประมาณ 1 ปีเพราะไม่ค่อยเจอกันเนื่องจากไม่ได้ทำงานที่เดียวกันแล้ว จนกระทั่งได้กลับมาสนิทกันและคบหากันอีกครั้งเป็นระยะเวลาประมาณ 1 ปีกว่า โก้ประทับใจที่เก้เป็นคนน่ารัก นิสัยดี โก้ไม่ชอบผู้หญิงที่ทำตัวไม่เหมาะสม ชอบที่เก้เป็นคนเรียบร้อย เก้ประทับใจที่โก้เป็นคนง่ายๆ สบายๆ ด้วยแล้วรู้สึกสบายใจ เข้าใจกันดี โก้และเก้ไม่ค่อยได้พบกันเพราะทำงานคนละที่ ประมาณ 2 สัปดาห์จึงจะพบกัน ส่วนใหญ่ที่พบกันจะเป็นช่วงดึกแล้วบางครั้งเก้ก็มาพักที่ห้องพักของโก้ กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือไปทานอาหาร ดูกัน โดยเก้จะไปหาโก้ที่ห้องพัก ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าบ้าง โก้และเก้สนิทกันค่อนข้างมาก แต่เรื่องการทำงานจะไม่ยุ่งกัน เรื่องที่บ้านโก้จะไม่ปรึกษาเก้ ส่วนเก้จะบอกโก้ทุกเรื่อง เพราะโก้จะรับฟังเก้ โก้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเก้ โดยโก้เป็นทอมแสดงบทบาทเป็นผู้ชาย เก้เป็นเก้แสดงบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาทกัน โก้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเก้โดยใช้

นิ้วมือและปาก เคยมีครั้งหนึ่งที่เก๋ขอสลับบทบาทเพื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยเก๋เป็นผู้กระทำบ้าง โก้ก็ยอมเพราะเห็นว่ารักกันสนิทกันแต่โก้ไม่ค่อยยอมให้ใครเป็นผู้กระทำ จะยอมเฉพาะคนที่คิดว่ารักและไวใจจริงๆ โก้ไม่ได้เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศจากใครเป็นไปเองโดยธรรมชาติ แต่จะอ่านหนังสือในเรื่องการใช้คำพูดที่ดีเพื่อพูดให้คนรักฟัง ส่วนเก๋ไม่ได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศจากใคร ทั้งโก้และเก๋ไม่ได้ปรึกษาใครในเรื่องเพศ โก้เปิดเผยให้เพื่อนร่วมงานและบุคคลทั่วไปทราบ แต่ไม่ได้บอกบิดามารดาเขาทราบเพราะคนอื่นว่าโก้ว่าเป็นทอม มารดาขอร้องให้โก้เลิกชอบผู้หญิง โก้ไม่เถียงแต่จะไม่พาคนรักไปที่บ้านเพราะเกรงใจมารดาไม่อยากให้มารดาเสียใจ เก๋ไม่ได้บอกว่าตนเองเป็นด็กกับทางบ้าน แต่เพื่อนร่วมงานจะทราบสมาชิกในครอบครัวไม่มีใครทราบว่าเก๋เป็นด็ก เพราะไม่ค่อยพาโก้ไปที่บ้านถ้าพาไปก็จะบอกว่าเป็นเพื่อน โก้และเก๋มีการแสดงตัวต่อสังคมค่อนข้างเปิดเผยโดยโก้จะแต่งตัวคล้ายผู้ชายแต่ไม่ได้แสดงออกว่าเป็นชายอย่างชัดเจน เก๋แต่งตัวเหมือนผู้หญิงทั่วไป ไปไหนจะเดินจับมือกันบ้างแต่ไม่บ่อย แสดงออกเป็นคู่รักชายหญิงทั่วไป

ปัญหาในการคบหากันคือ โก้เป็นคนค่อนข้างจุกจิก ละเอียดยิบ ใสใจรายละเอียดเล็กน้อยจนกลายเป็นปัญหา โก้อยากให้เก๋โทรศัพท์มาบอกเรื่องกลับถึงบ้านแล้ว แต่เก๋ไม่ติดต่อกลับมาทำให้โก้รู้สึกน้อยใจว่าเก๋ไม่สนใจหรือนึกถึงความรู้สึกของตนเองบ้าง เก๋รู้สึกรำคาญที่โก้เป็นคนใสใจรายละเอียดเล็กน้อยมากเกินไป ทำให้เกิดการทะเลาะกัน แต่ทั้งสองฝ่ายก็พยายามปรับตัวให้เข้ากันได้มากขึ้นโดยการพูดคุยกัน โก้และเก๋ไม่มีปัญหาเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่หรือเรื่องผู้หญิงเพราะโก้ไม่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ส่วนเรื่องมีผู้หญิงมาชอบโก้ โก้ก็จะบอกว่าตนเองให้ความสำคัญกับเก๋อยู่แล้ว

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โก้คิดว่าตนเองอยากอยู่กับคนรักเป็นครอบครัวอยากให้ทางบ้านตนเองและคนรักยอมรับและอยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรรภ์ ส่วนเก๋คิดว่าตนเองไม่จำเป็นต้องมีครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ อยากทำงานเก็บเงินไว้ไปเที่ยว ซื้อบ้าน รถยนต์เป็นของตนเองไม่จำเป็นต้องพึ่งใคร

วิถีชีวิตของโซและเซ

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโซ

โซ (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 28 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานฝ่ายจัดซื้อของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดาประกอบอาชีพค้าขายอาหาร มารดาเป็นแม่บ้าน โซมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 3 มีพี่สาว 2 คน น้องสาว 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกันขณะนี้โซพักอาศัยอยู่ที่บ้านของบิดามารดาอยู่กับพี่สาวและน้องสาว ลักษณะของบิดา เป็นคนหัวโบราณ ไม่ยอมรับอะไรใหม่ๆ เป็นคนยึดติดไม่ยอมเปลี่ยนความคิด ชอบบ่น จุกจิก ลักษณะของมารดา เป็นคนเรียบง่าย ใจเย็น รับฟัง เป็นห่วงลูก ลักษณะนิสัยของพี่สาวคนที่ 1 ไม่ค่อยมีความเป็นผู้นำ อ่อนโยน เรียบร้อย ลักษณะนิสัยของพี่สาวคนที่ 2 มีความเป็นผู้นำมากที่สุด รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ชอบบ่นเหมือนบิดา ชอบจัดการเรื่องในบ้าน เป็นทอมเหมือนโซ น้องสาวคนที่ 1 เป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างเรียบร้อย ดูแลตนเองได้ดี มีความรับผิดชอบ ความรู้สึกต่อบิดา โซรู้สึกรักบิดาน้อยกว่ามารดา มีปัญหากับบิดาน้อย บิดาชอบว่าที่ตนเองกลับบ้านดึก ไม่ค่อยสนิทและพูดคุยกับบิดามาก ไม่ค่อยชอบที่บิดาไม่ค่อยมีเหตุผล ความรู้สึกต่อมารดา โซรู้สึกรักมารดามากกว่าบิดา เพราะมารดาไม่จู้จี้ ชอบบ่นเหมือนบิดา ค่อนข้างเกรงใจมารดามาก ถ้ามารดาขอร้องว่าอย่ากลับบ้านดึกจะพยายามกลับบ้านให้เร็วขึ้น ความรู้สึกที่มีพี่สาวคนที่ 1 รู้สึกห่วงพี่สาวบ้างแต่พี่สาวแต่งงานแล้วจึงห่างกันไป ครอบครัวพี่สาวไม่มีปัญหาอะไร ความรู้สึกต่อพี่สาวคนที่ 2

รู้สึกห่างมากไม่ค่อยพูดคุยกัน ไม่อยากสนิทกับพี่สาวมากไปกว่านี้ ไม่ค่อยชอบที่พี่สาวชอบดูแลจัดการเรื่องในบ้านมากจนเกินไป ความรู้สึกต่อน้องสาว ไม่ค่อยห่วงน้องสาวเพราะดูแลตัวเองได้แล้ว การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะเข้มงวด วางระเบียบค่อนข้างชัดเจน เวลากลับบ้านจะกำหนดแน่นอนไม่ให้กลับดึก ถ้ากลับดึกจะโดนบ่นโดนว่า บิดาจะชอบบ่นมาก การเรียนขอให้เรียนอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ไม่ถึงกับต้องดีมาก แต่อย่าเกเรหรือไม่ตั้งใจเรียน ไม่ได้บังคับเรื่องการคบหาเพื่อนแต่ให้ประพฤติตัวเป็นผู้หญิงที่ดี ความสัมพันธ์ของครอบครัว รักใคร่กันดี ไม่มีปัญหามากเพราะตนเองจะใช้เวลานอกบ้านมากกว่าอยู่ที่บ้าน แต่เคยทะเลาะกับบิดาครั้งหนึ่งที่รุนแรงคือ ตนเองกลับบ้านดึกบิดาจะบ่นมาตลอด จนครั้งสุดท้ายทนไม่ได้จึงเถียงบิดาจนถึงขั้นตบตีกัน หลังจากนั้นก็ไม่ค่อยได้คุยกับบิดา และไม่มีเรื่องทะเลาะรุนแรงอีก ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเรื่องความเข้มงวดและไม่ค่อยมีเหตุผลของบิดาที่มีต่อลูกแต่เมื่อโตและทำงานกันแล้วบิดามารดาก็ไม่ค่อยได้เข้มงวดมาก เมื่อโซมีปัญหากับบุคคลในครอบครัว จะรับฟังและชี้แจงเหตุผลให้บิดามารดาหรือพี่สาวทราบแต่ถ้า พูดกันไม่เข้าใจก็อาจจะเถียงบ้างแต่ไม่รุนแรง จะอยู่ห่างๆ กัน หรือออกไปข้างนอกบ้านบ้าง เมื่อโซมีปัญหาก็ปรึกษาบิดา เพราะมารดารับฟัง ไม่บ่น ใจเย็น คุยด้วยแล้วสบายใจ นอกจากโซที่เป็นทอมแล้วพี่สาวคนที่ 2 ของโซก็เป็นทอมเหมือนโซแต่มีนิสัยคล้ายบิดา ชอบบ่นจุกจิก โซไม่สนิทกับพี่สาวคนนี้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โซศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย 1 คน ไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงแต่สามารถพูดคุยได้กับเพื่อนทุกคน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโซไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย และไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงเพราะสามารถคบหาและคุยได้กับทุกคนไม่รู้สึกสนิทกับใครมากเป็นพิเศษ เพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายมีนิสัยไม่ค่อยสนใจเรียน ออกจะเกเรบ้างแต่รู้จักรับผิดชอบ เป็นคนมีเพื่อนมาก จริงใจ โซสามารถคุยกับเพื่อนคนนี้ได้ทุกเรื่อง เพื่อนผู้หญิงที่โซพูดคุยมีทั้งเพื่อนที่เรียนดี เรียบร้อยเพื่อนที่ไม่ตั้งใจเรียนและไม่เรียบร้อย โซคบหาเพื่อนที่เป็นทอมอยู่ประมาณ 2 คน เนื่องจากเรียนห้องเดียวกัน สนิทกันพอสมควรสามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัวบางเรื่องได้บ้าง โซมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองรู้สึกไม่ชอบเพื่อนที่คบหาในตอนแรก เพราะเขาแสดงออกมากเกินไป ไม่ค่อยอยากคบหา แต่มาระยะหลังก็พูดคุยกันได้ โซไม่ได้รู้สึกว่ายากเป็นทอมเหมือนเพื่อน เพราะตนเองเป็นมานานแล้ว ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โซเป็นทอมเหมือนอย่างที่เป็นเพื่อน เป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม คือ กิจกรรมที่โรงเรียน เรียนด้วยกัน เล่นกีฬาเพราะโซเป็นนักกีฬา รับประทานอาหาร ไปเที่ยวบ้านเพื่อนบ้าง ในระดับอุดมศึกษา โซสนิทกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพื่อนสนิทมีนิสัยดี ห่วงใยกันเรื่องเรียน แต่ไม่รู้สึกสนิทเท่ากับเพื่อนในสมัยมัธยมศึกษา โซไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมหรือดีในขณะนั้น แต่จะคบหากับคนรักผู้หญิงซึ่งเรียนอยู่คณะสถาปัตย์ โซมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ รู้สึกมีมากขึ้นแต่ไม่ค่อยชอบคนที่แสดงออกว่าเป็นทอมมากเกินไป ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โซเป็นทอมเหมือนอย่างที่เป็นเพื่อน โซไม่มีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม แต่จะคบหากับกิจกรรมกับคนรักตนเองมากกว่าคือไปรับประทานอาหาร หรือไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โซไม่ค่อยสนใจติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี จึงไม่ทราบว่าสื่อใดบ้างที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีแต่รับรู้ว่ามีสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์ที่แสดงสื่อด้านนี้อย่างเห็นชัดมากที่สุด สื่อมวลชนไม่มีส่วนทำให้โซเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นทอม เพราะโซคิดว่าตนเองเป็นทอมมานานแล้วและไม่ค่อยสนใจสื่อต่างๆ ความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี โซเห็นว่าสังคมยอมรับคนกลุ่มนี้มากขึ้นแต่ไม่รู้สึกชอบหรือ

ไม่ชอบ การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนทำให้โซเป็นทอม แต่โซรู้สึกชอบบุคคลเหล่านี้เพราะรู้สึกว่าเท่ คูล โซมีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคมว่าสังคมยอมรับคนกลุ่มนี้มากขึ้นเพราะเขามีชื่อเสียง

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โซมีเจตคติที่ดีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะได้เป็นในสิ่งที่ตนเองอยากเป็น เป็นตัวของตัวเอง โซมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นทอมว่าเป็นเพศที่เสรี เท่ยากก็ได้ ไม่ต้องอยู่ในกรอบ รู้สึกชอบ เมื่อโซเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ชอบผู้ชายรู้สึกว่าไม่มีอะไรที่น่าสนใจและคบหาเป็นความรักได้ รูปร่างไม่น่ามองเท่าผู้หญิง ก่อนที่โซจะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือเพศที่น่ามอง น่าสนใจ เมื่อโซเป็นทอมแล้วรู้สึกว่าผู้หญิงสวยงาม น่าคบหา โซคิดว่าตนเองจะเป็นทอมตลอดไป เพราะไม่ชอบผู้ชายในลักษณะคนรักแต่คิดว่าเป็นเพื่อนเท่านั้น โซไม่คิดว่าตนเองจะสามารถคบหาผู้ชายเป็นความรักได้เพราะไม่ชอบผู้ชายแบบคนรัก

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โซคิดว่าตนเองเป็นทอม เพราะรู้สึกชอบชีวิตของผู้ชาย คิดว่าเป็นผู้ชายอิสระ ทำอะไรก็ได้ไม่ต้องอยู่ในกรอบ และบิดาก็สอนให้ตนเองรู้จักช่วยตัวเองเพราะอยากให้ทำอะไรเป็น เช่น สอนให้เปลี่ยนหลอดไฟฟ้าเอง ตนเองรู้สึกว่าทำได้เหมือนผู้ชายและไม่ใช้คนเรียบร้อย ในวัยเด็กโซเคยทำทางเหมือนเด็กผู้หญิงทั่วไปที่ต้องแต่งตัวรักสวยงาม พุดจ่าน่ารักแต่ถูกบิดาต่อว่าว่าดัดจริตซึ่งบิดาต่อว่าอย่างจริงจัง ทำให้โซรู้สึกไม่ชอบคำว่าดัดจริตและไม่อยากให้ใครมาว่า หลังจากนั้นตนเองจึงไม่แสดงทำทางเหมือนเด็กผู้หญิงอีกเลย เพราะไม่ชอบที่บิดาต่อว่าตนเองเมื่อวัยเด็ก

วิถีชีวิตของโซ

โซมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก พักอาศัยอยู่ที่บ้านพักของบิดามารดา การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียน จะพบเจอกับคู่รักเมื่อเลิกเรียนแล้ว มีผลกระทบต่องานเพราะโซและคู่รักติดต่อเรื่องงานและทั้งสองฝ่ายมีสังคม โซรู้สึกมีความสุขที่ได้เป็นทอม เพราะชอบในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ เป็นตัวของตัวเองไม่ต้องคอยหลบซ่อนใคร โซไม่รู้สึกว่ามีความทุกข์ที่เป็นทอม แม้ตนเองจะไม่ได้บอกให้ทางบ้านทราบแต่คิดว่าเขาน่าจะพอมองออก อีกอย่างหนึ่งพี่สาวตนเองก็เป็นทอม ก็ไม่ได้ถูกว่ากล่าวอะไร เขาเห็นว่าโตแล้ว และไม่ได้ประพฤติดื้อเสียหายเรื่องผู้ชาย ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ โซดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และเจ้าชู้ชอบมองผู้หญิงอื่น ทำให้คู่รักไม่ค่อยชอบและขอให้ประพฤติดูดีลง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต คืออยากอยู่กับคู่รักอย่างเปิดเผยเป็นครอบครัว มีบ้าน มีรถยนต์ การประพฤติดูดีปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก โซสนิทกับคู่รักค่อนข้างมาก พุดคุยปรึกษาได้เกือบทุกเรื่อง กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีการทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก โซมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคมโซแต่งกายและแสดงตนว่าเป็นชายอย่างชัดเจน เปิดเผยตนเองว่าเป็นทอมกับเพื่อนสนิท ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนต่อสังคมว่าเป็นคู่รักกันเพราะติดต่อเรื่องงานไม่อยากให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจผิด และให้เกียรติคู่รักเพราะเป็นผู้ใหญ่มีครอบครัวแล้ว

ประวัติชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของเซ

เซ (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 34 ปี เป็นคนจังหวัดปราจีนบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ บิดามีอาชีพรับราชการทหาร มารดา รับราชการครู เซมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตนเองเป็นบุตรคนที่ 3 มีพี่ชาย 2 คน และน้องสาว 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ขณะนี้เซแต่งงานแล้ว

พักอาศัยที่บ้านสามี มีบุตร 2 คน เป็นผู้หญิง ลักษณะของบิดา เป็นคนเจ้าระเบียบ เจ้าอารมณ์ ดุและเข้มงวดมากเพราะขณะนั้นตนเองเป็นลูกสาวคนเดียวยังไม่มีน้องสาว บิดามีสังคม ดื่มเหล้า สูบบุหรี่บ้าง ลักษณะของมารดา เป็นคนดี แต่เข้มงวดน้อยกว่าบิดา รักและห่วงใยลูก ชอบบ่นโดยเฉพาะเรื่องการเรียน ลักษณะนิสัยของพี่ชายคนที่ 1 เรียบร้อย ใจดี พูดจาไพเราะ มีระเบียบ ลักษณะนิสัยของพี่ชายคนที่ 2 เป็นคนดุกว่าพี่ชายคนที่ 1 ไม่ค่อยเรียบร้อย จะหว่านเซมากโดยเฉพาะเรื่องผู้ชาย สนิทกับเซมาก ลักษณะนิสัยของน้องสาวคนที่ 1 เป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง รักอิสระ เป็นคนที่มีความคิดทันสมัยเหมือนวัยรุ่นทั่วไป เข้มงวดรู้สึกต่อบิดา คือจะกลัวไม่ค่อยรักบิดา ไม่ค่อยสนิทกันเพราะบิดาจะไปต่างจังหวัดบ่อย ห่างเหินกับบิดา ความรู้สึกต่อมารดา รักมารดามาก แต่น้อยกว่ายายเพราะยายจะตามใจดูแลและเข้าใจเซมาก เซรักมารดามากขึ้นเมื่อตนเองแต่งงานแล้วรู้สึกห่างบิดาและมารดาเท่ากัน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะเข้มงวด วางกฎเกณฑ์ในทุกๆเรื่อง การเรียนก็วางแผนให้ พี่ชายทั้งสองคนบิดาก็ให้เรียนทหารหรือตำรวจเหมือนบิดา ส่วนตนเองบิดาให้เรียนพยาบาล บิดาห้ามไม่ให้กลับบ้านดึกต้องกลับบ้านเป็นเวลา ทำอะไรต้องมีระเบียบ และให้คบหาเพื่อนที่มีฐานะดีเท่าเทียมกัน บิดาจะไม่ฟังเหตุผลถ้าลูกไม่ทำตามคำสั่งจะลงโทษ ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดี มีทะเลาะกันบ้างแต่ไม่มาก ส่วนใหญ่เรื่องที่ทะเลาะกันบ่อยจะเป็นเรื่องความไม่เป็นระเบียบของตนเองและพี่น้อง จะว่ากล่าวแต่ถ้ากลับบ้านดึกหรือแอบไปเที่ยวจะถูกตีด้วยอาจจะมีการใช้คำพูดหยาบคาย แต่ไม่ถึงกับรุนแรงมาก เมื่อเขามีปัญหากับบุคคลในครอบครัวจะฟังเมื่อบิดามารดาว่ากล่าว และจะไปห้องพักแล้วร้องไห้บ้างรู้สึกว่าเขาไม่เข้าใจหรือไปหายาย ยายจะปลอบใจและเข้าใจตนเองมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษากับยายเพราะยายใจเย็น รับฟังเหตุผล เข้าใจว่าตนเองไม่ได้ผิดหรือมีเจตนาไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดา ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเหมือนเซ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เซศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อมาศึกษาต่อที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนสนิทผู้ชายที่คบหาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่มี มีเพื่อนสนิทผู้หญิงประมาณ 3 – 4 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีประมาณ 3 – 4 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงมีประมาณ 2 – 3 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายที่คบหาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีนิสัยไม่ค่อยเรียบร้อย สนุกสนาน ไม่ค่อยสนใจการเรียน ห่วงใยเพื่อน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงมีนิสัยเรียบร้อย ชอบเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท เซจะไม่พูดคุยเรื่องส่วนตัวให้เพื่อนฟัง จะพูดคุยปรึกษาเฉพาะเรื่องการเรียน หรือมีกิจกรรมในโรงเรียนเท่านั้น จะเตือนและห่วงใยกันเฉพาะเรื่องการเรียน เซไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมดีเลย เข้มงวดคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ รู้สึกไม่ชอบคิดว่าไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีเพื่อนสนิทคนใดชักชวนให้เซเป็นทอมหรือตัวอย่างที่เพื่อนเป็น เซไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเพราะไม่ได้คบหากัน ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทของเซเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพื่อนสนิทมีนิสัยชอบแต่งตัวทันสมัย จุกจิก ชอบบ่น เซไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมดี และมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองรู้สึกเกลียด เห็นว่าเขาจุกจิก ชอบจีบผู้หญิง ชอบแซว ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เซเป็นทอมหรือดี และเซไม่เคยมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เซรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนด้านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารทั่วไปมากที่สุด รองลงมาคือสื่อประเภทบันเทิงภาพและเสียง ได้แก่ วีดีโอ วีซีดี สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนให้เซเป็นดี เพราะคิดว่าเป็นเรื่องปกติที่สื่อจะแสดงเรื่องราวประเภทรักร่วมเพศ เซไม่มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบในการที่สื่อมวลชนแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี คิดว่าเป็นการทำงานของเขา การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็น

ทอมดี เช่น ดารา นักร้องไม่มีส่วนให้เขาเป็นดี เพราะคิดว่าเป็นเรื่องของเขาที่อยากเปิดเผย เขามีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงว่าเขากล้าที่จะเปิดเผยตนเองดี

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เขามีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าเป็นผู้หญิงเหมือนกันไว้ใจได้ และไม่เสียหายเหมือนอยู่กับผู้ชาย เขามีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดีคือ รู้สึกชอบมองผู้ชายหน้าตาดี เหมือนผู้หญิงทั่วไป เมื่อเขาเป็นดีแล้วมีความรู้สึกต่อผู้ชายคือมองผู้ชายลดน้อยลงเนื่องจากตนเองแต่งงานมีครอบครัวแล้ว ก่อนที่จะเป็นดีเขามีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือรู้สึกว่าเป็นเพศที่สวยงามต้องแต่งตัว ไม่ชอบทอมคิดว่าเป็นผู้หญิงแล้วทำไมไม่ทำตัวเหมือนผู้หญิง เมื่อเขาเป็นดีแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิงก็จะสนใจรักทอมดีมากขึ้น มองทอมว่าน่ารักน่าคบมากขึ้นเขาคิดว่าตนเองอาจจะไม่ได้เป็นดีตลอดไปเพราะมีครอบครัวมีลูกแล้วไม่ยากให้ลูกมีปัญหาหรือถูกคนอื่นมองว่าตนเองเป็นมารดาที่ไม่ดี เขาคิดว่าตนเองสามารถอยู่กับผู้ชายได้เพราะขณะนี้ก็อยู่กับสามีและยอมรับว่าสามีเป็นคนดีพอสมควร มีฐานะดูแลตนเองดี

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เขาคิดว่าการที่ตนเองเป็นดีมีสาเหตุเนื่องมาจากตนเองมาจากครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวด บังคับมากเกินไป ต้องทำตามคำสั่งตลอดไม่มีอิสระในการให้เลือกทำอะไร และเมื่อมีสามีเขาก็ใช้คำพูดหยาบคายรุนแรงเมื่อมีปัญหากัน เขาเป็นคนจุกจิก และอารมณ์ร้ายแต่สามีไม่เคยทำร้ายตนเองรู้สึกไม่ชอบรับไม่ได้เพราะตนเองมาจากครอบครัวที่อยู่ในสังคมระดับสูง ถ้าเลิกกับสามีได้ก็อยากเลิกเพราะไม่ได้จดทะเบียนสมรสแต่คิดถึงลูกไม่ยากให้ลูกมีปัญหาเมื่อมาพบกับทอมที่เป็นคนรักรู้สึกว่าเขาอ่อนโยน นุ่มนวล เอาใจ ไม่เคยบังคับทำให้รู้สึกว่าเขาเองมีอิสระมากขึ้น ไม่เคยรุนแรง จึงทำให้รู้สึกชอบผู้หญิง

วิถีชีวิตของเขา

เขามีรูปแบบการดำรงชีวิต คือไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก อยู่กับสามีและลูกของตนเอง การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาเพราะคบหากับคู่รักเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะเป็นคนมีสังคม มีคนรู้จักมาก เขามีความสุขที่ตนเองเป็นดี มีความรู้สึกว่าอบอุ่น ไว้ใจได้เพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน ไม่เสียหายเหมือนอยู่กับผู้ชาย เขามีความทุกข์ที่เป็นดีคือ รู้สึกผิดต่อสามีที่ตนเองไปชอบทอมแต่ก็รู้สึกผิดน้อยกว่าการคบหาผู้ชายเพราะจะทำให้เขาเป็นผู้หญิงไม่ดี ไม่รู้สึกเป็นทุกข์ที่ตนเองไม่ได้เปิดเผยว่าเป็นดีเพราะเป็นคนมีสังคมการเปิดเผยจะทำให้ตนเองเสียหายได้ เขาไม่ได้เปิดเผยตนเองว่าเป็นดีกับใคร เพราะอาจทำให้ตนเองเสียหายได้เนื่องจากมีครอบครัวและเป็นที่รู้จักของสังคม ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ คู่รักชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เจ้าชู้ ทำให้ไม่ชอบและอยากให้คู่รักปรับปรุงตนเองให้น้อยลง และรู้สึกอึดอัดใจบ้างที่ไม่สามารถแสดงตนต่อสังคมได้ว่าเป็นคู่รักกัน ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เขาคิดว่าคงต้องอยู่กับสามีและลูกเพราะตนเองมีสังคมแต่ในขณะเดียวกันก็อยากให้คู่รักเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของตนเองด้วย การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก สนิทกับคู่รักค่อนข้างมาก พูดคุยปรึกษาได้เกือบทุกเรื่อง กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมบางอย่างที่ทำร่วมกันเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก เขามีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เขาแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เขาไม่เปิดเผยว่าเป็นดีเพราะเป็นคนมีสังคมไม่ยากเสียหาย ไม่แสดงออกว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนต่อสังคมเนื่องจากมีหน้าที่การงานที่ดีและมีครอบครัวแล้ว

การคบหากันของโซและเซ

โซไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก และไม่เคยมีผู้ชายมาชอบ โซเริ่มเป็นทอมตั้งแต่อายุ 8 – 9 ปี และเริ่มคบหาผู้หญิงมาตั้งแต่อายุประมาณ 19 ปีขณะนั้นศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 2 โซคบหาผู้หญิงเป็นคนรักมาแล้ว 3 คน ระยะเวลาที่คบหาคนรักประมาณ 2 – 5 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากับคนรักเพราะว่าคนรักคิดว่าตนเองเจ้าชู้ ระแวงว่าตนเองมีคนอื่นทั้งที่ตนเองไม่เคยเจ้าชู้ และไม่ค่อยมีเวลาให้คนรักทำให้เขาไม่เข้าใจจึงเลิกคบหากัน

เซเคยคบหาผู้ชายเป็นคนรักมาประมาณ 4 คน แต่งงานกับสามีมาประมาณ 9 ปีแล้วแต่คบหากับสามีมาตั้งแต่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เซเริ่มเป็นดีและคบหาผู้หญิงตั้งแต่อายุประมาณ 33 ปี โดยคบหากับโซเป็นคนแรก

โซและเซได้พบกันเพราะเซเข้าไปติดต่อธุรกิจที่บริษัทของโซ โดยทั้งสองคนต้องติดต่อประสานงาน โซชอบเซเพราะรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงมีความคิดดี จึงลองคบหากับเซ ซึ่งขณะนั้นเซเห็นโซเป็นน้องสาวเท่านั้น โซประทับใจที่เซเป็นผู้ใหญ่ อ่อนโยน น่ารัก ให้ความห่วงใยโซเป็นอย่างดี ส่วนเซประทับใจที่โซเป็นคนอ่อนโยน นุ่มนวล เอาใจ เพราะตนเองไม่เคยถูกตามใจมาพบโซซึ่งตามใจรู้สึกมีความสุขที่ตนเองมีอิสระได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ โซและเซพบกันเกือบทุกวัน โซจะมารับเซตอนเย็นหลังเลิกงาน ส่วนวันศุกร์โซจะมานอนค้างที่บ้านของเซ โซและเซมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ โซจะทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวของเซ ไปเที่ยวต่างจังหวัด หรือไปรับประทานอาหารโดยที่เซบอกสามีว่าเป็นน้องที่พบกันที่ทำงาน สามีไม่ได้ระแวงหรือคิดว่าโซและเซชอบพอกันเพราะไม่ได้แสดงออก โซและเซสนิทกันค่อนข้างมาก สามารถพูดคุยปรึกษากันได้เกือบทุกเรื่อง โซและเซเรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศของผู้หญิงด้วยตนเองตามธรรมชาติ โซมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเซโดยโซเป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เซเป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาทกัน โซมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเซโดยใช้นิ้วมือและปาก โซและเซไม่ได้เปิดเผยกับทางบ้านว่าตนเองคบหาผู้หญิงโซเปิดเผยกับเพื่อนสนิททางบ้านของโซพอจะดูออกว่าเป็นทอมเพราะโซมีท่าทางเหมือนผู้ชายแต่งตัวคล้ายผู้ชาย โซไม่เปิดเผยว่าคบหากับเซด้วยเพราะติดต่องานกันอยู่ไม่อยากจะให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจผิดเรื่องงาน เซไม่ได้เปิดเผยว่าเป็นดีกับใคร ส่วนทางบ้านของเซคือสามีไม่ทราบว่าจะคบหาโซเป็นคนรักแต่มารดาของเซพอจะทราบมารดาไม่ชอบเคยขอร้องให้เซเลิกคบกับโซ แต่มารดาเห็นว่าเซแต่งงานมีครอบครัวแล้วจึงไม่เข้ามายุ่งกับเซมากนัก โซและเซไม่ได้แสดงตนต่อสังคมว่าเป็นคนรักกันเพราะทั้งสองฝ่ายมีสังคมจึงไม่อยากจะให้ใครทราบ โซจะแสดงตนเองโดยแต่งกายคล้ายผู้ชายแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ส่วนเซแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป โซและเซจะบอกคนรู้จักที่ไม่สนิทว่าเป็นเพื่อนรุ่นพี่รุ่นน้องรู้จักกันที่ทำงาน โซจะให้เกียรติเซเพราะเป็นผู้ใหญ่มีครอบครัวแล้ว จะไม่แสดงออกว่าเป็นคนรักกันจนเกินไปแต่จะแสดงออกเมื่ออยู่ในที่ที่ไม่มีคนรู้จัก เช่น จับมือกัน หรือโอบกอดบ้าง แต่ไม่ค่อยบ่อย

ปัญหาในการคบหากันของโซและเซ เซคิดว่าโซเป็นคนเจ้าชู้ชอบมองผู้หญิงอื่น เซจะขอให้โซให้เกียรติตนเองคือเวลาอยู่ด้วยกันไม่อยากจะให้มองคนอื่น เรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่เซก็ขอให้โซลดสิ่งเหล่านี้ให้น้อยลง โซก็ทำตามที่เขาขอร้องทั้งเรื่องเจ้าชู้และเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ทั้งสองคนรู้สึกอึดอัดใจบ้างเล็กน้อยที่ไม่สามารถแสดงตนต่อสังคมได้ว่าเป็นคนรักกัน แต่คิดว่าถ้าแสดงตนต่อสังคมว่าเป็นคนรักกันแล้วจะทำให้ตนเองเสียหาย คิดว่าอยู่แบบนี้ก็ดีแล้ว

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โซมีความคาดหวังว่าจะอยู่กับเซอย่างเปิดเผยเป็นครอบครัว มีบ้าน มีรถยนต์ ส่วนเซคิดว่าตนเองต้องอยู่กับสามีและลูกเพราะตนเองมีสังคมแต่ในขณะเดียวกันก็อยากให้โซเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวตนเองด้วย

วิถีชีวิตของโต้และเคย์

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโต้

โต้ (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 27 ปี เป็นคนจังหวัดลำปาง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานด้านโฆษณาของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย ได้มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 4 มีพี่สาว 3 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดาถึงแก่กรรมเมื่อโต้อายุ 15 ปี และมารดาถึงแก่กรรมเมื่อโต้อายุ 22 ปี ขณะนี้พักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์ของตนเองกับคนรัก ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นบิดาที่ดี ใจดี รักมารดามาก เป็นคนเงียบไม่ค่อยพูด มีเหตุผล ลักษณะของมารดา เป็นคนใจดี ชอบเล่นกับลูก เป็นเพื่อนกับลูกได้ มีเหตุผล ลักษณะของพี่สาวคนที่ 1 เป็นคนร่าเริง ชอบแกล้งน้อง เป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตนเอง ลักษณะของพี่สาวคนที่ 2 เป็นคนเงียบ สุขุมมีความเป็นตัวของตัวเองสูง พี่สาวคนที่ 3 เป็นคนมีความมั่นใจ สนุกสนาน ร่าเริง ความรู้สึกที่มีต่อบิดา ได้รู้สึกภูมิใจในตัวบิดามาก ที่ผู้นำครอบครัวที่ดี เป็นคนอบอุ่น รักครอบครัว บิดาเข้มแข็ง สุขุมหรือบ้างเมื่อเข้าสังคม แต่ส่วนมากจะอยู่บ้านทำงานอ่านหนังสือ ความรู้สึกที่มีต่อมารดา ภูมิใจในตัวมารดา รักมารดาและบิดาเท่ากัน มีความรู้สึกต่อบิดาและมารดาเป็นคนดีน่ารัก ความรู้สึกที่มีต่อพี่ โตไม่ค่อยสนิทกับพี่สาวคนใด เพราะอายุห่างกันค่อนข้างมาก ทุกคนมีมุมมองและความคิดเป็นของตนเอง รู้สึกห่วงใยพี่ทุกคน ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดีไม่ค่อยทะเลาะกันเพราะตนเองจะอยู่กับเพื่อนมากกว่า มีทะเลาะกับมารดาบ้าง มารดาจะว่าเพราะว่าตนเองทำผิดจริง ไม่รู้สึกโกรธเพราะทราบว่าสิ่งที่ตนเองทำอยู่ผิด ถ้ากลับบ้านต้องถูกว่าอยู่แล้ว การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะตามใจ บิดามารดาจะให้อิสระในการคิด หรือทำอะไรเกือบทุกเรื่องทั้งเรื่องการเรียนและการคบหาเพื่อนไม่เคยบังคับอยากทำอะไรที่ดีที่ชอบก็ให้ทำให้ดีที่สุด ขอให้ขยัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวส่วนใหญ่คือ เรื่องที่โต้ชอบหนีเที่ยว ติดเพื่อน ชอบไปเที่ยวตกปลา มารดาไม่ชอบให้ฆ่าสัตว์ เพราะเป็นคนมีศีลธรรมชอบเข้าวัด เมื่อโต้มีปัญหากับบุคคลในครอบครัวจะเงียบไม่เถียงเพราะทราบว่าตนเองผิดจริง มีบางครั้งก็น้อยใจบ้าง แต่ก็เข้าใจว่าบิดามารดารักและห่วงใยตนเอง เมื่อมีปัญหาโต้ไม่ค่อยปรึกษาใคร คิดว่าไม่มีใครให้คำตอบกับตนเองได้ ตนเองจะค่อยๆคิดหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขเอง ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โต้ศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย 3 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิง 5 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย 4 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิง 6 คน เพื่อนผู้ชายที่สนิทมีนิสัย เป็นคนตลก นิสัยดี สนใจการเรียน เพื่อนสนิทผู้หญิงมีนิสัยเรียบร้อย ร่าเริง เป็นคนง่ายๆ สบายๆ สนใจการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท คือช่วยเหลือกันเรื่องการเรียน รักกันดี ห่วงใยกัน โตได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมอยู่ 1 คน รู้จักกันมาตั้งแต่อายุ 5 ปีสนิทกันค่อนข้างมากโตจะคุยเรื่องผู้หญิง และเรื่องที่โรงเรียน ได้คบหาเพื่อนที่เกย์ 2 คนค่อนข้างสนิทกันเพราะเรียนห้องเดียวกันไปเที่ยวด้วยกันบ้าง ได้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองไม่มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ไม่ได้อยากเป็นทอมเพราะเพื่อนเป็นแต่ทราบว่าตนเองชอบผู้หญิงมาตั้งแต่เด็กแล้ว ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้ได้เป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม จะเป็นกิจกรรมในโรงเรียน เล่นกีฬาเพราะโตเป็นนักกีฬา ไปเที่ยวกันบ้าง ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนที่คบหาส่วนใหญ่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่จะสนิทกับเพื่อนผู้หญิง ได้คบหากับเพื่อนที่เป็นทอมดีบ้างแต่ไม่ค่อยสนิทกัน โตจะอยู่กับคนรักของตนเองมากกว่า ได้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองชอบมองทอมดีที่

หน้าตาน่ารัก ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้ได้เป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น ได้มีกิจกรรมที่ทำคือไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนบ้าง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

ได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือนิตยสารเฉพาะของทอมดี นอกจากนี้ยังรับรู้จากคอมพิวเตอร์ โดยเข้าไปชมในเวปไซด์เกี่ยวกับทอมดี สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี ไม่มีส่วนทำให้ได้เปลี่ยนแปลงตนเอง เพราะตนเองแสดงออกว่าเป็นทอมอยู่แล้ว ได้ไม่มีความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีแต่รู้สึกอายบ้างที่เขานำเนื้อหาทอมดีมาแสดงเหมือนดูตัวเอง การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดีที่เป็น คารา นักร้อง ไม่มีส่วนทำให้ได้เป็นทอม แต่ได้คิดว่าคนกลุ่มนี้ไม่ควรทำอะไรที่ไม่ดีเพราะจะทำให้คนส่วนใหญ่มองไม่ดี ได้มีความรู้สึกชื่นชมบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคมว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถ

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

ได้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าได้เป็นในสิ่งที่ตนเองเป็น ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ได้มีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นทอมว่าตนเองรู้สึกเหมือนเป็นเพื่อน และเมื่อได้เป็นทอมรู้สึกชอบมองผู้ชายและอยากมีรูปร่างดีเหมือนเขา ก่อนที่ได้จะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ ชอบมอง สนใจผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เมื่อได้เป็นทอมแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ ชอบมองผู้หญิงมากขึ้น รู้สึกว่าผู้หญิงอบอุ่น ได้คิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไป เพราะมีความสุข ได้เป็นตัวของตัวเอง ได้คิดว่าตนไม่สามารถคบหาผู้ชายเป็นภรรยาได้เลย เพราะเห็นว่าผู้ชายเป็นเพื่อนที่ดีที่สุด

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

ได้คิดว่าตนเองเป็นทอม มีสาเหตุมาจากมีฮอร์โมนเพศชายสูง ตนเองเคยศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการแพทย์ในระดับปริญญาตรีและอาจารย์ที่สอนเคยเรียกมาสอบถามเกี่ยวกับครอบครัว เพราะคิดว่ามีปัญหาจึงทำให้ตนเองเป็นทอม อาจารย์จึงพาได้ไปให้หมอตรวจฮอร์โมนเพศ และหมอบอกว่าตนเองมีฮอร์โมนเพศชายสูง ประกอบกับตนเองมีรูปร่างเหมือนผู้ชายมีหน้าอกค่อนข้างเล็กมากทั้งที่ไม่เคยรัดหน้าอก ไม่มีสะโพก และประจำเดือนมาช้ามาครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปีและหายไป 2 ปีจึงมีประจำเดือนอีกครั้ง และตั้งแต่ได้จำความได้ได้ชอบเล่นชนเหมือนเด็กผู้ชาย ไม่สนใจการเล่นของผู้หญิง และชอบสนใจเพื่อนผู้หญิงตั้งแต่เรียนชั้นอนุบาลอายุประมาณ 4 – 5 ปี ชอบแกล้งผู้หญิงเหมือนที่เด็กผู้ชายชอบแกล้ง ได้จึงคิดว่าตนเองเป็นเพราะมีฮอร์โมนเพศชายสูง เพราะบิดามารดาเป็นคนดีและตนเองรู้สึกรักและเคารพมาก การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวก็ดีไม่เคยมีปัญหาใดๆ ครอบครัวมีความสุขไม่เคยเห็นบิดามารดาทะเลาะกัน หรือพูดจาไม่ไพเราะ

วิถีชีวิตของได้

ได้มีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่ออฟฟิศของตนเอง การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียน ไม่รู้สึกวุ่นวายใจเพราะจะตั้งใจเรียน ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะเพื่อนร่วมงานทราบว่าเป็นทอม งานที่ทำมีอิสระในด้านการแต่งกาย ได้รู้สึกว่าตนเองมีความสุขที่ได้เป็นทอม ได้เป็นอย่างที่ตนเองอยากเป็น และคิดว่าไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ได้ไม่มีความทุกข์ที่เป็นทอม ยอมรับว่าการที่ตนมองว่าตนเองไม่เหมือนคนอื่นเป็นเรื่องปกติ ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ คู่รักของได้จะหึงหวงที่มีผู้หญิงเข้ามาชอบหรือเข้ามาพูดคุยกับได้ ซึ่งได้ได้ชี้แจงว่าจะพยายามพูดคุยกับผู้หญิงให้น้อยลงแต่บางครั้งมีความจำเป็นต้องพูดคุยเรื่องงานขอให้คู่รักเข้าใจตนเองบ้าง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต ได้อยากมีครอบครัวที่อบอุ่น มีบ้าน มีรถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยง หรือเลี้ยงสุนัขแทนและอยากอยู่กับคู่รักจนตายไปจากกัน การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก ได้สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบัง กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมที่ทำ

ร่วมกันทุกอย่างเพราะอยู่กับคู่รัก กิจกรรมที่ทำร่วมกันได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม ได้แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน เปิดเผยว่าเป็นทอมกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและครอบครัว มีการแสดงออกว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนต่อสังคม

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเคย์

เคย์ (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 25 ปี เป็นคนจังหวัดราชบุรี ขณะนี้กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี และทำงานไปด้วย เคย์ประกอบอาชีพเป็นนักเต้นรำ รับประทานอาหารไม่ได้ประจำอยู่บริษัทใด บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม เคย์มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องสาว 1 คน มีน้องชาย 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกันขณะนี้เคย์พักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์กับคนรัก ลักษณะของบิดาเป็นคนดู ชอบดื่มเหล้า ไม่รับผิดชอบ ชอบบ่น เอาแต่ใจตัวเอง เจ้าชู้ ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนใจดี มีเหตุผลมากกว่าบิดา ลักษณะของน้องสาว เป็นคนที่มีเพื่อนผู้ชายมาก มีความเป็นผู้ชาย นักเลงแต่ไม่ได้เป็นทอม ลักษณะของน้องชาย น้องชายยังเด็กอยู่จะชน ติดเพื่อน ไม่ค่อยอยู่บ้าน ความรู้สึกต่อบิดา เคย์มีความรู้สึกที่ไม่ค่อยชอบ บิดา บิดาไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ชอบดื่มเหล้าและชอบพาลมาทะเลาะกับตนเอง ตนเองไม่ค่อยถูกกับบิดา ห่างเหินกับบิดาเพราะไม่ค่อยอยู่บ้านไปต่างจังหวัดบ่อย ความรู้สึกต่อมารดา เคย์รักมารดามากกว่าบิดา เชื่อใจมารดามากกว่าบิดา มีอะไรจะคุยกับมารดาทุกเรื่อง ความรู้สึกที่มีต่อน้อง รู้สึกรักและเป็นห่วงน้อง ห่วงน้องชายมากกว่าเพราะยังเด็กกลัวไม่ทันคนอื่น และกลัวติดยาเสพติด การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจะเป็นลักษณะเข้มงวด บิดาชอบให้ตนเองอยู่บ้านไม่ให้ออกไปไหน แต่มารดาจะตามใจไม่บังคับ ไม่บังคับเรื่องการคบหาเพื่อนชายหญิง แต่การเรียนจะวางแผนให้เรียนตนเองก็ทำตาม บิดาจะตีถ้าไม่เชื่อฟัง ความสัมพันธ์ของครอบครัวจะเป็นลักษณะรักใคร่กันดี มีทะเลาะกันบ้าง ในสัปดาห์หนึ่งๆ จะต้องมาพบกันทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัวและญาติๆ เรื่องที่ทะเลาะกันบ่อยครั้งคือบิดาชอบเมาและทะเลาะกับมารดาและตนเอง บิดาจะทะเลาะกับเคย์และมารดาบ่อยครั้ง ในการทะเลาะกันไม่มีความรุนแรง จะแต่เถียงกันแต่บิดาชอบตบศีรษะของเคย์ เคย์รู้สึกไม่ชอบ เมื่อเคย์มีปัญหากับบุคคลในครอบครัวจะเถียง ไม่ยอม และหนีขึ้นห้องพักไป บ้างครั้งก็น้อยใจและร้องไห้ เมื่อมีปัญหาเคย์จะปรึกษากับมารดาเพราะอยู่ใกล้ชิดกับมารดาตลอดรู้สึกสบายใจที่ได้คุยกับมารดา รู้สึกเชื่อถือได้ บางครั้งก็ปรึกษากับเพื่อน เพราะเห็นว่าเป็นวัยเดียวกัน เข้าใจกัน ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เคย์ศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและต่อมาได้ศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนสนิทในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงประมาณ 6 - 7 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงประมาณ 6 - 7 คน เพื่อนผู้ชายที่คบหาและพูดคุยบ้าง มีทั้งเพื่อนผู้ชายที่สุภาพ สนใจการเรียน และไม่สนใจการเรียน ชอบไปมีเรื่องกับคนอื่น ส่วนเพื่อนสนิทผู้หญิงมีนิสัย ไม่ค่อยสนใจเรียน นิสัยดี ไม่ค่อยเรียบร้อย ความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นลักษณะรักกันมาก ห่วงใยและนึกถึงความรู้สึกของกันและกันเสมอ เคย์คบเพื่อนที่เป็นทอมประมาณ 6 - 7 คน เพราะอยู่โรงเรียนหญิงล้วน เนื่องจากเพื่อนในกลุ่มที่คบหามีคนรักเป็นทอมที่คบหาทอมเพราะเป็นคนรักของเพื่อน คบหาเพื่อนที่เป็นเกย์ 1 คน เพราะอยู่กลุ่มเดียวกันสนิทกัน คุยได้เกือบทุกเรื่อง เคย์มีความคิดเห็นกับเพื่อนที่เป็นทอมว่ารู้สึกชอบเพราะเขาน่ารัก เรียนเก่ง เป็นนักกีฬา ไม่ได้อยากเป็นทอมเหมือนเพื่อนหรืออยากเป็นคนรักของเขา แต่รู้สึกปลื้มและชอบทอมลักษณะแบบนี้ มี

เพื่อนรุ่นน้องคิดว่าเคยเป็นทอม มาชอบตนเองอยากให้ตนเองเป็นทอมแต่ตนเองไม่ได้ชอบจึงปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้เป็นทอม กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเป็นกิจกรรมในโรงเรียน ไปดูหนัง ไปบ้านเพื่อนที่เป็นทอม ไปรับประทานอาหาร ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทที่คบหาเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพื่อนสนิทมีนิสัยเป็นตัวของตัวเอง สนุกสนาน พุดเก่ง เคยคบหาทอมดีในขณะศึกษาอยู่สามารถคุยกันได้ทุกเรื่อง แต่ไม่ค่อยได้พบกัน เคยมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ ไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ แต่ไม่ชอบทอมที่แสดงตัวเองเป็นผู้ชายมากเกินไป ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เคยเป็นทอมดีอย่างที่เพื่อนเป็น เคยมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีคือรับประทานอาหาร และกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เคยรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง ซึ่งได้แก่ วีดีโอ วีซีดี และรับรู้จากสื่อคอมพิวเตอร์ โดยเข้าไปชมในเวปไซด์เกี่ยวกับทอมดี สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนที่ทำให้เคยเป็นดี เพราะไม่ค่อยติดตามสื่อหรือเลียนแบบสื่อที่แสดง เคยมีความรู้สึกชอบและตกลงกับสื่อมวลชนที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี อยากให้สื่อเปิดเผยมากกว่านี้ การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดีเช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนให้เคยเป็นดี เพราะคิดว่าเป็นชีวิตของเขาที่อยากเปิดเผยไม่ได้รู้สึกชื่นชอบดารานักร้องคนใดเป็นพิเศษ เคยมีความรู้สึกดีที่มีบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นทอมดี เพราะรู้สึกว่าได้เปิดเผยให้สังคมทราบมากขึ้น

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เคยมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะได้อยู่กับคนที่ตนเองรัก เป็นตัวของตนเอง ความรู้สึกที่มีต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดี รู้สึกชอบมองผู้ชายที่หน้าตาดี มีความรู้สึกต่อผู้ชายว่าตนเองไม่รู้สึกรักผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เคยมีความรู้สึกว่าตนเองชอบผู้หญิง ปลื้มรุ่นพี่ที่เป็นทอม ก่อนที่ตนเองจะเป็นดี และเมื่อเคยเป็นดีแล้วมีความรู้สึกสนใจมองทอมดีมากขึ้น รู้สึกชอบเพราะน่ารัก เคยคิดว่าจะเป็นดีต่อไปเพราะชอบผู้หญิง แต่เคยคิดว่าสามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้ เพราะตนเองเคยมีคนรักเป็นผู้ชายแต่จะคบหาต่อเมื่อตนเองเลิกคบหากับคนรักที่เป็นทอมแล้วเท่านั้น

สาเหตุที่เป็นรักร่วมเพศหญิง

เคยคิดว่าตนเองเป็นดีเพราะว่าเพื่อนเนื่องจากตนเองเรียนโรงเรียนหญิงล้วน และคบหาเพื่อนที่เป็นทอมดี และเพื่อนกลุ่มนี้เป็นคนนิสัยดี น่ารัก อ่อนโยนเอาใจเพื่อนทุกคน รู้สึกอบอุ่นไว้วางใจได้คุยกันรู้เรื่องมากกว่าผู้ชาย เคยพบแต่ทอมที่นิสัยดีจึงรู้สึกชอบ และแอบปลื้มทอมที่เป็นนักกีฬา รู้สึกน่ารัก เท่ห์ อยากคบหาเป็นคนรัก ประกอบตนเองใกล้ชิดมารดามากทำให้รู้สึกว่าผู้หญิงมีความอบอุ่นน่าไว้วางใจ ไม่ก้าวร้าวเหมือนผู้ชาย

วิถีชีวิตของเคย

เคยมีรูปแบบการดำรงชีวิต คืออยู่ร่วมกันกับคู่รักที่อพาร์ทเมนท์ของคู่รัก การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียน รู้สึกวุ่นวายใจบ้างเพราะขณะเรียนจะรอว่าเมื่อใดจะได้พบและพูดคุยกัน เนื่องจากไม่ค่อยได้พบกัน ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะเพื่อนร่วมงานทราบว่า เป็นดี และลักษณะงานเป็นงานที่อิสระ เคยมีความรู้สึกเป็นสุขที่ตนเองเป็นดี อยู่กับคนที่ตนเองรักและได้เปิดเผยตนเอง ไม่มีความรู้สึกทุกข์ที่ตนเองเป็นดี เพราะไม่ค่อยสนใจคนอื่น แม้ครอบครัวอยากให้เลิกคบหาผู้หญิง ตนเองได้บอกเหตุผลกับครอบครัวแล้ว และตนเองไม่พาคนรักไปที่บ้าน ปัญหาในการคบหาคู่รักคือเคยเป็นคนขี้หึง จะหึงหวงคนรักเมื่อพูดคุยกับผู้หญิง หรือมีผู้หญิงมาชอบคู่รัก ซึ่งคู่รักได้ชี้แจงและบอกเหตุผลว่าอาจต้องพูดคุยเรื่องงานบ้างแต่จะพยายามพูดคุยกับผู้หญิงให้น้อยลง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เคยมีความคาดหวังว่าอยากมีครอบครัวที่อบอุ่น

มีบ้าน มีรถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยง หรือเลี้ยงสุนัขแทน และอยากอยู่กับคู่รักจนตายไปจากกัน การประพาศปฏิบัติในการคบหาคู่รัก เดย์สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รักทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก เดย์มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เดย์แต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เปิดเผยตนเองว่าเป็นดีกับครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคม มีการแสดงออกว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนต่อสังคม

การคบหากันของโต้และเดย์

โต้ไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก และไม่เคยมีใครมาชอบ โต้เริ่มเป็นทอมมาตั้งแต่อายุประมาณ 5 – 6 ปีชอบเพื่อนผู้หญิงในชั้นเรียน และเริ่มคบหาผู้หญิงตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อายุประมาณ 7 ปี โต้คบหาผู้หญิงมาแล้วประมาณ 7 คน ระยะเวลาที่คบหาส่วนใหญ่ตั้งแต่ 3 เดือน – 7 ปี สาเหตุที่เลิกคบหาผู้หญิงเพราะห่างกัน ไม่ค่อยได้เข้าใจกัน จึงเลิกคบหากันไป

เดย์เคยคบหาคนรักผู้ชายประมาณ 2 – 3 คน คบหาตั้งแต่อายุประมาณ 18 – 19 ปีขณะศึกษาอยู่มหาวิทยาลัย ระยะเวลาที่คบหากับคนรักประมาณ 5 ปี สาเหตุที่เลิกเพราะว่าตนเองรู้สึกไม่ได้รับรักเขาทั้งที่เขาดี น่ารัก และก็มีทอมมาชอบและตนเองชอบทอมปลื้มทอมอยู่แล้วจึงเลิกคบหากับทอม เดย์เริ่มเป็นดีตั้งแต่อายุประมาณ 12 ปี และเริ่มคบหากับผู้หญิงตั้งแต่อายุประมาณ 14 – 15 ปี โต้คบหากับผู้หญิงมาแล้วประมาณ 3 – 4 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 8 – 9 เดือน สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากันเพราะต่างฝ่ายต่างมีคนอื่น

โต้และเดย์พบกันเพราะเดย์มาทำงานร่วมกับบริษัทของโต้ ทำให้ได้รู้จักกันและเดย์แอบชอบโต้ โต้และเดย์จึงเริ่มคบหากัน โต้และเดย์คบหากันเป็นระยะเวลาประมาณ 1 ปีกว่า โต้ประทับใจที่เดย์เป็นคนน่ารัก นิสัยดี จริงใจ ไม่โกหก ส่วนเดย์ประทับใจที่โต้เพราะโต้หน้าตาดี ตนเองชอบทอมอยู่แล้ว และได้กินนิสัยน่ารัก โต้และเดย์อยู่ด้วยกันที่อพาร์ทเมนต์ของโต้ จะพบทุกวัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ รับประทานอาหาร ไปเที่ยว ดูหนัง ทั้งสองคนสนิทกันมากมีอะไรจะบอกกันทุกเรื่อง ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเดย์ โดยโต้เป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เดย์เป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาท ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเดย์โดยใช้นิ้วมือและปาก ใช้อวัยวะเพศชายเทียมบ้างแต่เดย์ไม่ชอบ โต้จึงไม่ค่อยได้ใช้ โต้และเดย์ไม่ได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศของทอมดีจากใคร และไม่ได้ปรึกษาบุคคลใดในเรื่องเพศสัมพันธ์ โต้ได้เปิดเผยว่าตนเองเป็นทอมให้ครอบครัวทราบ มารดาไม่ได้ต่อว่าและยังเคยว่าถ้าอยู่คนเดียวได้ก็ให้อยู่คนเดียวให้เลี้ยงตนเองได้ นอกจากนี้โต้ได้เปิดเผยตนเองให้เพื่อนร่วมงานทราบ ส่วนเดย์ได้เปิดเผยให้มารดาทราบ แต่ไม่ได้บอกบิดา มารดาถามเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นดี เพราะตนเองเคยพาคนรักผู้ชายเข้าบ้าน ทางบ้านรู้จักและชอบผู้ชายคนนี้ ครอบครัวไม่ค่อยชอบที่เดย์เป็นดี อยากให้เลิกคบหาผู้หญิง เดย์จึงออกจากบ้านมาอยู่กับโต้ จะกลับไปหาทางบ้านบ้างนานๆครั้ง โต้และเดย์แสดงตนต่อสังคมโดยโต้แสดงตนเป็นผู้ชาย แต่งตัวเหมือนผู้ชาย เดย์แต่งตัวเป็นผู้หญิงทั่วไป เดินจับมือกันตามสถานที่ต่างๆ เมื่อพบคนรู้จักก็ไม่ปิดบังว่าเป็นคนรักกัน

ปัญหาในการคบหากัน โต้และเดย์มีปัญหาในเรื่องมีผู้หญิงเข้ามาชอบโต้ ทำให้เดย์รู้สึกหึงหวงและไม่พอใจซึ่งโต้ได้ชี้แจงกับเดย์ว่าตนเองไม่ได้ชอบแต่เดย์ไม่ต้องการให้ได้พูดคุยกับผู้หญิงที่มาชอบโต้ โต้พยายามปรับตัวให้พูดคุยกับผู้หญิงน้อยลงแต่บางครั้งก็มีความจำเป็นต้องคุยเรื่องงาน และเดย์ก็พยายามเข้าใจและลดความหึงหวงลง

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต ทั้งได้และเคยมีความคาดหวังว่าจะมีครอบครัวที่อบอุ่นมีบ้าน มีรถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยง หรือเลี้ยงสุนัขแทน และอยากอยู่ด้วยกันจนตายไปจากกัน

วิถีชีวิตของโต้และเต้

ประวัติชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของโต้

โต้ (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 27 ปี เป็นคนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการ บิดามารดามีอาชีพรับราชการครู โต้เป็นบุตรคนเดียว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดาถึงแก่กรรมเมื่อโต้อายุ 18 ปี มารดาแต่งงานใหม่เมื่อโต้อายุ 21 ปี โต้พักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์คนเดียว ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนอารมณ์ดี มีสังคม ใจเย็น ชอบดื่มเหล้า เจ้าชู้ ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนมีสังคม เข้มงวดกว่าบิดา ใจร้อน ความรู้สึกต่อบิดา ในวัยเด็กรู้สึกน้อยใจบิดาที่ไม่ค่อยอยู่ด้วยตนเอง ชอบไปดื่มเหล้า มีสังคม ไปศึกษาต่อ และทิ้งให้ตนเองอยู่กับญาติ แต่พอโตมาก็เข้าใจมากขึ้น ความรู้สึกต่อบิดา มีความรู้สึกที่น้อยใจมารดาเช่นเดียวกับบิดา เพราะมารดามีสังคม ชอบไปกับบิดา และศึกษาต่อเหมือนกับบิดา และรู้สึกน้อยใจที่มารดาแต่งงานใหม่ รับไม่ค่อยได้ จึงหนีออกจากบ้านมาอยู่คนเดียว หนีออกจากบ้านไปประมาณ 2 ปี ก็กลับไปหาบิดาบ้าง เพราะเมื่อโตขึ้นก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องปกติมารดาคงอยากมีเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะตามใจ แต่เรื่องการเรียนขอให้เรียนให้อยู่ในเกณฑ์พอใช้ แต่การคบหาเพื่อนและการไปเที่ยวกลับบ้านดึกบิดามารดาไม่เคยว่า เพราะรู้ว่าตนเองเป็นลูกที่ดีไม่เคยประพฤติตนเสื่อมเสีย ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดี บิดามารดาจะเถียงกันบ้างเวลาเมาแต่ไม่เคยต่ตบตีกัน และไม่เคยใช้คำพูดหยาบคาย บิดามารดาจะรักกันมากไปไหนด้วยกันตลอด ตนเองจะอยู่กับญาติซึ่งมีลูกพี่ลูกน้องเป็นผู้ชายประมาณ 7 – 8 คน ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เพราะบิดากับมารดาดื่มเหล้าก็จะเถียงกันแล้วก็เลิก โต้ไม่รู้สึกอึดอัดใจที่บิดามารดาทะเลาะกันเพราะเป็นแบบนี้บ่อยครั้งและไม่เคยมีความรุนแรง แล้วก็เลิกเถียงกันไปเอง และตนเองจะอยู่กับญาติมากกว่าจะไม่ค่อยสนใจเรื่องที่บิดามารดาทะเลาะกัน โต้ไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับบิดาหรือมารดา หรือกับญาติลูกพี่ลูกน้องเพราะตนเองเป็นน้องอายุน้อยที่สุด พี่ๆ จะคอยดูแลเอาใจใส่ไม่เคยรังแก โต้ไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องใดๆ แต่ถ้ามีปัญหาที่ไม่ได้ปรึกษาใคร จะหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง เพราะคิดว่าเป็นปัญหาของตนเอง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โต้ศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย มีเพื่อนสนิทผู้หญิงประมาณ 3 – 4 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายประมาณ 10 คน เพื่อนสนิทผู้หญิงประมาณ 10 คน เพื่อนสนิทผู้ชายมีนิสัยทั้งสนใจเรียนและไม่สนใจเรียน แต่จะเรียบร้อยไม่ไปหาเรื่องกับใคร เพื่อนสนิทผู้หญิงจะเรียบร้อย สนใจเรียน ความสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทเป็นลักษณะไปไหนไปเป็นกลุ่ม รักกันมาก ห่วงใยกัน คอยช่วยเหลือกันตลอด โต้คบหาเพื่อนที่เป็นดีเป็นคนรัก ค่อนข้างสนิทกันเพราะอยู่กลุ่มเดียวกัน โต้ได้คบหาเพื่อนที่เป็นเกย์ประมาณ 2 คน เป็นเพื่อนที่คบหาอยู่กลุ่มเดียวกัน จะไปรับประทานอาหาร ไปเที่ยวบ้านเพื่อนด้วยกัน ความคิดเห็นที่โต้มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี ไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ไม่สนใจว่าเขาจะเป็นอะไรคิดว่าเป็นเรื่องของเขาไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โต้เป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น โต้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นดี คือไปบ้านเพื่อน ดื่มเหล้า แต่ไม่เคยทำตัวเสียหายเพราะมีเพื่อนทั้งชายและหญิงประมาณ 10 กว่าคนจะอยู่ด้วยกันเหมือนพี่น้อง ไม่มี

ใครคบหาเป็นคนรักกันนอกจากได้กับคนรักที่เป็นดี ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนสนิทที่โตคบหามีทั้งเพื่อนผู้ชาย และผู้หญิง เพื่อนมีนิสัย สนุกสนาน เฮฮา จริงใจ คอยกันได้ทุกเรื่อง จะไปเที่ยว ดื่มเหล้ากันค่อนข้างบ่อย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โตไม่ค่อยสนใจสื่อมวลชนว่าจะแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทอมดี้จากสื่อใดบ้าง แต่รับรู้ว่ามีสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์ที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี้ค่อนข้างชัดเจนมากที่สุด และได้รับรู้ว่ามีสื่อคอมพิวเตอร์ คือ เว็บไซต์ทอมดี้ แต่ไม่เคยเข้าไปชมหรือใช้บริการ สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี้ ไม่มีส่วนให้โตเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นทอม ตนเองไม่ได้เลียนแบบสื่อและชอบผู้หญิงมานานแล้ว โตมีความรู้สึกทราบดีว่าสื่อที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี้เป็นเรื่องปกติ เพราะสื่อมวลชนมีหน้าที่แสดงเนื้อหาในด้านต่าง ๆ ให้กับสังคมอยู่แล้ว การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี้ที่เป็นดารา นักร้อง ไม่มีส่วนให้โตเป็นทอม เพราะคิดว่าเป็นเรื่องของเขาที่จะเปิดเผยตนเอง โตมีความรู้สึกชื่นชมบุคคลที่เป็นทอมดี้ที่มีชื่อเสียงว่ามีความสามารถไม่เกี่ยวกับว่าเขาเป็นทอมดี้

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โตมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าโตเป็นตัวของตนเอง ได้เป็นในสิ่งที่ตนเองอยากเป็น โตมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นทอมว่าตนเองไม่ได้ชอบผู้ชายเหมือนที่เพื่อนผู้หญิงชอบ รู้สึกว่าผู้ชายเหมือนเพื่อน เมื่อโตเป็นทอมแล้วยังมีความรู้สึกต่อผู้ชายว่าเป็นเหมือนเพื่อน และชอบมองการแต่งกายว่าเขาแต่งกายดูดี ก่อนที่โตจะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ รู้สึกไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชายและหญิง เป็นเหมือนเพื่อนกัน เมื่อโตเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือชอบมองผู้หญิงมากขึ้น สนใจผู้หญิงเป็นพิเศษ โตคิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไป เพราะที่เป็นอยู่มีความสุขแล้ว มารดารับรู้และไม่เคยต่อว่า โตคิดว่าตนเองไม่สามารถจะคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้เพราะเห็นว่าผู้ชายเป็นเพื่อน ไม่รู้สึกว่าชอบในลักษณะผู้ชาย

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โตคิดว่าตนเองเป็นทอมเพราะว่าตนเองอยู่กับญาติที่เป็นลูกพี่ลูกน้องในวัยเด็กประมาณ 6 - 7 คน ทำให้ตนเองความรู้สึกชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย มีความอิสระ ไม่เรื่องมาก จุกจิกเหมือนผู้หญิง ตนเองมีนิสัยเหมือนผู้ชายคือ เป็นคนไม่เรื่องมาก ไม่ชอบทำงานบ้านแบบผู้หญิงทำไม่เป็นเพราะครอบครัวไม่เคยสอนให้ทำ และคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของผู้ชายและตนเองก็เหมือนผู้ชายจึงไม่จำเป็นต้องทำตัวเหมือนผู้หญิง

วิถีชีวิตของโต

โตมีรูปแบบการดำรงชีวิต คืออยู่ที่หอพักแมนท์ของตนเอง ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะจะตั้งใจเรียน เลิกเรียนจึงพบกับคู่รัก ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะที่ทำงานเป็นลักษณะออกนอกสถานที่ ไม่บังคับเรื่องการแต่งกายมาก โตรู้สึกมีความสุขที่ตนเองได้เป็นทอม ได้เป็นอย่างที่ตนเองอยากเป็น ได้เปิดเผยตนเอง โตไม่มีความสุขจากการที่เป็นทอม เพราะไม่ได้สนใจว่าสังคมจะว่าหรือนินทาอย่างไร คิดว่าตนเองก็มีความสามารถที่จะดูแลตนเองได้ มารดาก็ทราบว่าเป็นทอม แต่ไม่เคยว่าอะไรเลย ปัญหาในการคบหาคู่รัก โตยังติดต่อกับคู่รักเก่าทำให้คู่รักคนปัจจุบันไม่ชอบและเหงเหง โตพยายามปรับปรุงตนเองให้พบคู่รักเก่าน้อยลง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โตอยากมีชีวิตครอบครัวกับผู้หญิงที่ตนเองรัก มีบ้าน มีรถยนต์ อยากมีลูกแต่ไม่อยากแต่งงาน การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก โตสนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก โตมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความ

สัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม โตแต่งกายเป็นชาย และแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน เปิดเผยว่าเป็นทอมกับครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงาน มีการแสดงออกว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนต่อสังคม

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเต้

เต้ (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 28 ปี เกิดที่จังหวัดเชียงรายแต่ย้ายมาอยู่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ยังจำความไม่ได้ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานที่ทำงานด้านคอมพิวเตอร์ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับรถยนต์ มารดาเป็นแม่บ้าน เต้เป็นบุตรคนเดียวแต่มีน้องต่างมารดา 2 คน น้องชาย 1 คน น้องสาว 1 คน บิดามารดาหย่าร้างกันตั้งแต่เต้จำความไม่ได้ เต้มาอยู่กับป้าและอาที่กรุงเทพฯ มารดาแต่งงานใหม่และไปอยู่ต่างประเทศ ลักษณะของบิดา เป็นคนตามใจ ไม่เคยว่าหรือตี ชอบสังคม ไปกับเพื่อน เจ้าชู้ ลักษณะของมารดา เต้ไม่เคยพบมารดาเลยจึงไม่ทราบว่ามารดาเป็นคนอย่างไร ทราบแต่ว่ามารดาเป็นคนไทย ย่าไม่ชอบเพราะเป็นคนจีนและบิดาเป็นลูกชายคนโต ต้องการมีลูกสะใภ้คนจีน บิดามารดาจึงต้องหย่าร้างกัน ความรู้สึกต่อบิดา เต้รู้สึกน้อยใจที่บิดาไม่ค่อยอยู่กับเต้ แต่รู้สึกรักบิดาเพราะบิดาตามใจ ไม่เคยว่าหรือตีให้รู้สึกว่าเขาเองไม่มีใครรัก ความรู้สึกต่อมารดา รู้สึกน้อยใจที่มารดาไม่เคยมาหาเลย อยากพบมารดา ตนเองมาทราบตอนโตแล้วว่ามารดาพยายามติดต่อบิดาเพื่อมาพบตนเองหลายครั้งแต่ย่าไม่เคยให้พบ ไม่เคยบอกเรื่องมารดาเพราะไม่ต้องการให้รู้จักกัน ตนเองจึงไม่รู้สึกผูกพันกับมารดาเลย รู้สึกน้อยใจที่คนอื่นมีมารดาแต่ตนเองไม่มี ความรู้สึกต่อน้องต่างมารดา รู้สึกรักและห่วงใยน้องเหมือนเป็นน้องของตนเองจริงๆ การอบรมเลี้ยงดู ปู่กับย่าและอาจะเป็นคนดูแลเต้มากกว่าบิดาเพราะบิดาไม่ค่อยอยู่บ้านจะไปทำงานนานๆ จะกลับบ้านสักครั้ง ปู่กับย่าจะเข้มงวดกับเต้มากเพราะเป็นหลานคนแรก จะไม่ให้ไปไหน ไม่ให้กลับบ้านดึก ให้กลับบ้านตรงเวลา เสาร์ – อาทิตย์ก็ไม่ให้ออกไปไหนกับเพื่อน ถ้าจะออกไปไหนจะต้องไปกับบิดาหรืออาเท่านั้น แต่เมื่อเต้เรียนมหาวิทยาลัยย่าและอาจะปล่อยมากขึ้นไม่เข้มงวดเพราะเห็นว่าดูแลตนเองได้แล้ว ความสัมพันธ์ของครอบครัว เต้อยู่ในครอบครัวใหญ่ มีหลายครอบครัวอยู่รวมกัน ความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นลักษณะรักใคร่กันดีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีทะเลาะกันบ้างแต่เป็นเรื่องของผู้ใหญ่ จะเถียงกันเรื่องงานเวลาเขาเถียงกันจะให้เต้และน้องๆไปอยู่ที่อื่น ไม่ให้ได้ยินว่าเถียงอะไรกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นปัญหาเรื่องกิจการของครอบครัวใหญ่ เต้ไม่ค่อยมีปัญหาใครในครอบครัว แต่จะเป็นคนขี้น้อยใจ อาทุกคนจะรักเต้มาก แต่ถ้าเห็นว่าอามีคนรักมีครอบครัวก็รู้สึกน้อยใจว่าไม่มีใครสนใจตนเอง เต้จะร้องไห้ ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือเพื่อให้ตนเองสบายใจขึ้น เวลาที่เต้มีปัญหาจะปรึกษาอาซึ่งเป็นน้องชายคนที่ 5 ของบิดา เพราะอาใจเย็น รับฟังดีมากที่สุด บางครั้งก็ปรึกษาอาสะใภ้ ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เต้ศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เต้ไม่มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชายเลย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงประมาณ 5 – 6 คน เพื่อนสนิทมีนิสัย ไม่เรียบร้อยมาก สนใจเรียน สนุกสนาน ความสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทจะเป็นลักษณะ รักกัน ห่วงใยกัน เป็นเพื่อนที่ดี สามารถพูดคุยและปรึกษาปัญหาได้ เต้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม 1 คน สนิทกันพอสมควรแต่ไม่เคยพูดคุยเรื่องส่วนตัวกัน เต้มีเพื่อนที่เป็นดี 1 คนแต่ไม่ค่อยสนิทกัน รู้จักและทักทายกันเท่านั้น เต้มีความคิดเห็นกับเพื่อนที่เป็นทอมดี คือ ไม่ได้รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เพราะที่โรงเรียนจะมีอยู่หลายคน เป็นเรื่องปกติของโรงเรียนหญิงล้วน และไม่รู้สึกอยากเป็นทอมคืออย่างที่ว่าเพื่อนเป็น ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เต้เป็นทอมคืออย่างที่ว่าเพื่อนเป็น เต้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนคือรับประทานอาหาร และทำกิจกรรม

ของโรงเรียน ในระดับอุดมศึกษา ได้คบหาเพื่อนน้อยเพราะศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเปิด เพื่อนที่คบหาเป็นเพื่อนผู้ชายและผู้หญิงละครัน เพื่อนที่คบหาเป็นนิสัยดี สนใจเรียน เพราะจะพูดคุยกันเฉพาะเรื่องเรียนเท่านั้น แต่ไม่ได้คบเพื่อนที่เป็นทอมดีในขณะที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย แต่มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีคือเป็นเพื่อนกันไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้แต่เป็นทอมดีอย่างที่เพื่อนเป็น แต่ไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีเพราะไม่ได้คบหา

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

ได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารทั่วไป สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี ไม่มีส่วนทำให้แต่เปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นดี เพราะคิดว่าการชอบผู้หญิงเป็นสิ่งที่ตนเองเลือกไม่ได้เลียนแบบสื่อ แต่ไม่มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสื่อที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี เพราะคิดว่ามีอยู่ในสังคมเป็นจำนวนมากเป็นเรื่องปกติ การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนทำให้แต่เป็นดี แต่คิดว่าเป็นเรื่องของเขาที่จะเปิดเผยตนเองไม่เกี่ยวกับตนเอง แต่มีความรู้สึกชื่นชมต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคมว่าเป็นคนที่มีความสามารถไม่ใช่เพราะเป็นทอมดี

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

แต่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะเห็นว่าคบหากับผู้หญิงไม่ต้องระวังตัวเนื่องจากเป็นผู้หญิงเหมือนกัน แต่มีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะมาเป็นดี คือ ไม่ได้รู้สึกรังเกียจแต่ไม่ชอบผู้ชายเจ้าชู้ เอาเปรียบ เมื่อแต่เป็นดีแล้วมีความรู้สึกต่อผู้ชายคือไม่รังเกียจ และสามารถคบหากับผู้ชายได้ จะดูที่นิสัยว่าดีหรือไม่มากกว่าที่จะดูว่าเขาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่มีความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่จะเป็นดีคือ มีความรู้สึกที่ผู้หญิงเป็นเหมือนเพื่อนกัน เข้าใจกันดีเพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน เมื่อแต่เป็นดีมีความรู้สึกชอบมองและสนใจผู้หญิงมากขึ้น จะมองทอมดีที่หน้าตาดี แต่คิดว่าตนเองจะเป็นดีต่อไปเพราะมีความสุขดี แต่แต่สามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้ เพราะไม่ได้รังเกียจผู้ชาย ถ้าคนนั้นเป็นคนดีก็สามารถคบหาได้ไม่สนใจว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

แต่คิดว่าตนเองเป็นมีสาเหตุมาจากตนเองเรียนโรงเรียนหญิงล้วนมาตลอดไม่เคยคบหาผู้ชาย และผู้ชายที่รู้จักเป็นคนดีน่าไว้วางใจมาตลอด แต่เมื่อแต่ได้เข้ามาทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่ง เพื่อนร่วมงานผู้ชายในบริษัทนั้นเป็นผู้ชายที่ไม่น่าไว้วางใจ ชอบพูดจาแทะโลม ชอบลวนลามฉวยโอกาสกับแต่ เจ้าชู้ เพราะรู้ว่าแต่ไม่เคยมีใครและยังโสด ทำให้รู้สึกไม่ไว้วางใจผู้ชาย กลัวถูกเอาเปรียบ เพื่อนร่วมงานผู้หญิงเป็นผู้หญิงที่ไม่ค่อยดี พูดจาไม่สุภาพ หยอกล้อกับผู้ชายมากเกินไปจนดูน่าเกลียด มีประวัติไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องผู้ชาย ทำให้ไม่อยากคบหาและรู้สึกว่าไม่มีใครสามารถไว้วางใจ ยกเว้นแต่ซึ่งเป็นทอมและคอยดูแล ช่วยเหลือแต่มาตลอด ทำให้แต่รู้สึกอ่อนใจเพราะได้เป็นผู้หญิงที่ดี เป็นเพื่อนร่วมงานที่ดีที่สุดในบริษัทจึงสนิทกันและชอบได้

วิถีชีวิตของแต่

แต่มีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก อยู่ที่บ้านพักของบิดา การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะคบหากับคู่รักเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะทำงานคนเดียวที่กับคู่รักและไม่ชอบคบหาใครในที่ทำงานเดียวกันอยู่แล้ว ไม่สนิทกับเพื่อนร่วมงานคนใด แต่มีความรู้สึกว่าตนเองมีความสุขที่เป็นดีเพราะคบหากับผู้หญิงแล้วสบายใจกว่า ไม่ต้องระวังตัวเพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน แต่ไม่มีความทุกข์ที่เป็นดี เพราะไม่ได้สนใจใครว่าจะว่าตนเองว่าไม่ดี จะใส่ใจกับความรู้สึกของคนรักมากกว่า ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ แต่รู้สึกหึงหวงที่คู่รักยังติดต่อกับคู่รักเก่าของเขาอยู่ อยากให้เลิกคบหากัน

ซึ่งคู่รักของเต้ไม่ได้เลิกคบหาแต่พบกันน้อยลง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เต้คิดว่าไม่จำเป็นต้องมีชีวิตครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ อยากมีลูกแต่มีปัญหาเรื่องสุขภาพ อาจจะทำให้มีลูกไม่ได้ การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก เต้สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน คือ ทำกิจกรรมร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก เต้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เต้แต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เปิดเผยตนเองว่าเป็นดีกับเพื่อนสนิทและอาที่สนิทกัน มีการแสดงว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนต่อสังคม

การคบหากันของโต้และเต้

โต้ไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก และไม่เคยมีผู้ชายมาชอบ โต้เริ่มเป็นทอมเมื่ออายุประมาณ 8 – 9 ปี และเริ่มคบหาผู้หญิงตั้งแต่อายุ 15 – 16 ปี โต้คบหาผู้หญิงเป็นคนรักมาแล้วประมาณ 3 – 4 คน คบหากันเป็นระยะเวลา 2 – 10 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากันเพราะความห่างไกลกัน มีคนมาชอบเขาบ้างเขาก็เปลี่ยนใจไป

เต้ไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก แต่มีผู้ชายมาชอบ แต่เต้ติดกับเขาเป็นเพื่อน ในขณะที่ศึกษาจะไม่สนใจใครจะตั้งใจเรียนอยากเรียนให้จบ พอเข้ามาทำงานมีผู้ชายมาชอบเป็นเพื่อนร่วมงาน รู้สึกไม่ชอบนิสัยบางอย่างของเขาและไม่ชอบให้เพื่อนร่วมงานมองหรือคอยสังเกต ตนเองเป็นคนขี้อาย เต้เริ่มชอบและคบหาผู้หญิงเมื่ออายุ 25 ปี โต้คบหาผู้หญิงเพียงคนเดียวคือโต้

โต้และเต้พบกันที่บริษัทแห่งหนึ่งซึ่งทั้งคู่ทำงานที่เดียวกัน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 2 ปี โต้ประทับใจเต้ที่เต้เป็นคนน่ารัก พูดคุยกันรู้เรื่อง เอาใจเก่ง ส่วนเต้ประทับใจที่โต้เป็นคนอ่อนโยน จะคอยดูแลเอาใจใส่ตนเอง ปรึกษาปัญหาได้ทุกอย่างเป็นผู้นำ โต้จะพบเต้เกือบทุกวันบางวันเต้ก็มาค้างที่อพาร์ทเมนต์ของเต้ กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวซื้อของ ดูหนัง ทั้งโต้และเต้สนิทกันสามารถพูดคุยกันได้ทุกอย่าง โต้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเต้ โดยโต้มีเป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เต้เป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาทกัน โต้มีความสัมพันธ์กับเต้โดยใช้นิ้วมือและปาก โต้และเต้ไม่ได้เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากใคร และไม่ได้ปรึกษาใครเรียนรู้ตามธรรมชาติ โต้จะเปิดเผยตนเองให้เพื่อนร่วมงานและมารดาทราบว่าตนเองเป็นทอม ซึ่งมารดายอมรับได้ ส่วนเต้เปิดเผยกับเพื่อนสนิทว่าตนเองเป็นดี เปิดเผยกับอาที่สนิทกันแต่บิดาไม่ทราบ อาไม่ได้ว่าอะไรและยอมรับได้ โต้และเต้มีการแสดงตนต่อสังคม โดยโต้จะแต่งกายเป็นผู้ชาย ส่วนเต้แต่งกายเป็นผู้หญิงแต่ไม่ใช่ผู้หญิงที่ชอบแต่งตัวจึงดูไม่เหมือนคนรักกัน เมื่อไปตามสถานที่ต่างๆ ก็เดินจับมือกัน

ปัญหาในการคบหากัน เต้อยากให้โต้เลิกติดต่อและคบหากับคนรักเก่า เพราะรู้สึกหงุดหงิดไม่ชอบ เต้เคยมีปัญหาและมีปากเสียงกับคนรักเก่าของโต้หลายครั้ง แต่โต้ก็ไม่ได้เลิกติดต่อยังคงคบหากับเต้และคนรักเก่าด้วย เต้เคยให้โต้เลือกว่าจะอยู่กับใครแต่โต้ไม่เลือก เพียงแต่บอกว่าใครทนไม่ได้ก็อย่าไปก็ให้ไป แต่ทั้งเต้และคนรักเก่าของโต้ไม่ยอมไปจากโต้ โต้ไม่สามารถเลือกได้ว่าจะอยู่กับใครเพราะทั้ง 2 คนเป็นคนดี และเข้ากับโต้ได้โต้จึงไม่เลิกคบหาแต่พบกับคนรักเก่าน้อยลงเพราะอยู่ไกลกัน

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โต้คิดว่าอยากมีชีวิตครอบครัวกับผู้หญิงที่ตนรัก มีบ้าน มีรถยนต์ อยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครุฑ ส่วนเต้คิดว่าตนเองไม่จำเป็นต้องมีชีวิตครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวดูแลตัวเองได้ ชอบเด็กและเคยคิดว่าอยากมีลูกแต่ตนเองมีปัญหาเรื่องสุขภาพ คงจะมีลูกไม่ได้

วิถีชีวิตของโน้และเน

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโน้

โน้ (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 28 ปีเป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานทำงานด้านส่งออกของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดาเคยรับราชการทหารแต่ออกมาทำธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับรถยนต์ มารดาเป็นแม่บ้าน โน้มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องสาว 2 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และบิดาถึงแก่กรรมเมื่อโน้อายุ 24 ปี ขณะนี้โน้พักอาศัยอยู่หอพักส่วนตัวของตนเอง ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนเฮฮา ร่าเริง ไม่ค่อยอยู่ในกฎระเบียบ เป็นคนง่าย ๆ สนาย ๆ ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ใจดี แต่เวลาโมโหเป็นคนโมโหร้าย เคยตีตนเองจนเนื้อแตก บิดามีบทบาทเป็นผู้นำครอบครัว ลักษณะนิสัยของมารดาเป็นคนชอบบ่น เข้มงวด เจ้าระเบียบกว่าบิดา รักความสะอาด ไม่ค่อยมีเหตุผล หัวโบราณ เชื่อญาติพี่น้องมาก ลักษณะนิสัยของน้องสาวคนที่ 1 เป็นคนไม่ค่อยกลัวใคร ชอบเล่น ชอบเที่ยว ไม่ค่อยชอบอยู่บ้าน ดูแลตนเองได้ ลักษณะนิสัยของน้องสาวคนที่ 2 เป็นคนเรียบร้อย ติดมารดา เจ้าระเบียบ ความรู้สึกที่มีต่อบิดา โน้รู้สึกไม่ค่อยสนิทกับบิดา แต่ภูมิใจในตัวบิดา บิดาสร้างทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง แต่ไม่ค่อยได้เจอบิดาเพราะบิดาไม่ค่อยอยู่บ้าน โน้รู้สึกผูกพันมาก ความรู้สึกต่อมารดา รู้สึกอึดอัดเมื่อมารดาบ่น เป็นคนพูดไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ อธิบายเหตุผลก็ไม่ยอมรับฟัง แต่มารดาก็รักลูก เมื่อโตขึ้นมารดาบ่นน้อยลงและเล่นกับลูกมากขึ้น ความรู้สึกต่อน้องสาวคนที่ 1 รู้สึกเป็นห่วงบ้าง แต่เขาสามารถดูแลตนเองได้ เอาตัวรอดได้ ความรู้สึกต่อน้องสาวคนที่ 2 รู้สึกเป็นห่วงเพราะเขาไม่ค่อยมีเพื่อน เป็นเด็กตั้งใจเรียนดี ห่วงที่กลัวจะไม่ทันคนอื่น การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะเข้มงวดในเรื่องไม่ให้กลับบ้านดึก เรื่องคบหาผู้ชายค่อนข้างเข้มงวดมาก ไม่ให้มีคั่นรัก แต่พอเรียนในระดับมหาวิทยาลัยก็ปล่อย เรื่องการเรียนมารดาไม่ อยากให้เรียนสายอาชีพด้านพาณิชย์ เพราะมองว่าเด็กกลุ่มนี้ทำตัวไม่ค่อยดีเรื่องผู้ชาย ไม่อยากให้ลูกเป็น อย่างนั้น จึงไม่ให้เรียน ความสัมพันธ์ของครอบครัว มีความรักใคร่กันดี ห่วงใยกัน มีทะเลาะกันบ้าง โน้จะทะเลาะกับมารดาบ่อย เรื่องที่ทะเลาะกันคือเรื่องเรียน การใช้ชีวิตประจำวัน มารดาจะบ่นว่าถ้าให้ทำอะไร แล้วไม่ทำตาม โน้เคยถูกบิดาตีจนเนื้อแตกตอนที่กลับบ้านดึก ซึ่งมีอยู่ครั้งเดียว เมื่อโน้มีปัญหากับบุคคลในครอบครัวตนเองจะไม่ยอม จะเถียง มารดาจะตำว่า เมื่อเลิกเถียงกันจะขึ้นห้องพัก และเปิดเพลงดังๆ เพราะตนเองชอบเปิดดังๆ มีร้องให้บ้างแต่ไม่บ่อย ไม่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โน้ศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโน้ไม่มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย แต่จะมีเพื่อนผู้ชายที่พูดคุยทั่วไปสามารถคุยได้กับทุกคน เพื่อนผู้หญิงที่สนิทในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่สนิทกันมีประมาณ 2 – 3 คน เพื่อนผู้ชายที่คบหามีนิสัย เฮฮา พุดเล่นกันได้ มีมารยาทในการพูดเพื่อนผู้หญิงมีทั้งนิสัยชอบพูด ชอบคุยแต่บางคนก็เงียบ มีทั้งเพื่อนที่สนใจเรียนและไม่ค่อยสนใจเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทเป็นห่วงกัน ไปไหนเป็นกลุ่ม พูดคุยเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัวบ้าง โน้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม 1 คน สนิทกันมากกว่าเพื่อนคนอื่น สามารถคุยได้เกือบทุกเรื่อง โน้มีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ ตนเองรู้สึกดี สามารถคบหากับทุกคนได้ คนกลุ่มนี้ไม่ละเอียดย่อนมากไม่ต้องเกรงใจมาก เขาเหมือนผู้ชาย ถ้าเป็นผู้หญิงปกติที่ชอบผู้ชายเราต้องระวังการพูดจามากกว่า ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โน้เป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีคือเป็นกิจกรรมในโรงเรียน เลิกเรียนก็ไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้าบ้าง ส่วนมากจะสนิทกับเพื่อนกลุ่มนี้ เสาร์ – อาทิตย์ นัดกันไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้า ในระดับอุดมศึกษา เพื่อนสนิทที่โน้คบหาส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง

มีนิสัยสนุกสนานรักเพื่อนมาก จะเป็นห่วง เตือนรื้อนแทนกันเมื่อมีอะไรเกิดขึ้น โนได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม 1 คน ตนเองไม่ค่อยสนิทกับเพื่อนคนนี้เพราะเขาไม่ค่อยยุ่งกับใครจะอยู่คนเดียว ความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี รู้สึกว่าดีคบหาผู้หญิงดีกว่าผู้ชาย ไม่เสียเปรียบในสังคม รู้สึกชื่นชมที่เขากล้าแสดงออกเพราะตนเองไม่กล้าแสดงออกมากอย่างที่เพื่อนทำ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โนเป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น โนไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม เพราะเขาศึกษาอยู่เพียง 1 ปีก็ไปศึกษาที่สถาบันอื่น

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โนรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือพิมพ์ และสื่อประเภทบันทึกภาพและเสียงคือเพื่อนชื่อวีดิโอมาก็ยืมเพื่อนมาดูบ้าง สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนให้โนเป็นทอม เพราะตนเองชอบผู้หญิงมานานแล้ว ไม่ได้เลียนแบบใคร โนมีความรู้สึกที่สื่อมวลชนมักแสดงเรื่องราวของทอมดีในทางไม่ดี รู้สึกไม่ดีเพราะตนเองก็เป็นทอม ไม่อยากให้มารดาเห็นสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาด้านที่ไม่ดีแล้วคิดมาก การเปิดเผยตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนให้โนเป็นทอม คิดว่าเป็นการประกอบอาชีพของเขา โนมีความรู้สึกต่อบุคคลที่มีชื่อเสียงที่เป็นทอมดีว่าเขากล้าแสดงออกและเปิดเผยตนเอง ดูสบายใจดี

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โนมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะชอบที่จะดูแลคนอื่น ชอบเป็นผู้นำ ถ้าคบหากับผู้ชายเป็นผู้นำไม่ได้ คบหากับผู้หญิงสบายใจ โนมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นทอมว่าเป็นเพื่อนกัน เมื่อโนเป็นทอมแล้วจะชอบมองผู้ชายและเลียนแบบการแต่งกายบ้าง ก่อนที่โนจะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ รู้สึกว่าสบายใจเวลาอยู่ด้วย ไม่ต้องระวังตัวตลอดเวลา เมื่อโนเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิง จะชอบมองผู้หญิงที่สวยๆ หน้าตาดี ให้ความสนใจผู้หญิงมากขึ้น โนคิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไปเพราะได้ทำในสิ่งที่ตนเองอยากทำ เพราะเมื่อก่อนตนเองไม่ค่อยแสดงออกเดี๋ยวนี้กล้าแสดงออกมากขึ้น โนคิดว่าตนเองไม่สามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้ เพราะตนเองอยากเป็นผู้นำถ้าอยู่กับผู้ชายก็ต้องเป็นผู้ตาม

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โนคิดว่าการที่ตนเองเป็นทอมมีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวที่เข้มงวดเรื่องการคบหาเพื่อนผู้ชายไม่อยากให้ทำตัวเป็นผู้หญิงไม่ดี มารดาจะว่าเด็กผู้หญิงที่เรียนสายพาณิชยให้ตนเองฟังอย่างรุนแรง ทำให้ตนเองไม่อยากถูกมารดาว่าเช่นนั้น จึงไม่กล้าที่จะชอบผู้ชาย การคบหากับผู้หญิงจึงสบายใจกว่าเพราะไม่ต้องถูกที่บ้านว่าและไม่ต้องระวังตัวเพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน และตนเองภูมิใจในตัวเองอยากเป็นผู้นำอย่างบิดาบ้าง

วิถีชีวิตของโน

โนมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ที่พาร์ทเมนท์ของตนเอง ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก การเป็นทอมมีผลกระทบต่อการเรียนของโนคือทำให้ผลการเรียนดีขึ้น คู่รักช่วยเหลือเรื่องการเรียน รู้สึกว่าเหนื่อยบ้างเมื่อตนเองเรียนและทำกิจกรรมในห้องแล้วคู่รักมามอง ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะเพื่อนร่วมงานทราบว่าโนเป็นทอม และทำงานที่เดียวกันกับคู่รักทุกคนทราบว่าคบหากัน การทำงานไม่ได้บังคับเรื่องการแต่งกาย โนรู้สึกมีความสุขที่ตนเองเป็นทอม เพราะว่าตนเองชอบดูแลคนอื่น ไม่ค่อยละเอียดอ่อนสบายใจมากกว่าที่จะคบหาผู้ชาย ตนเองชอบการเป็นผู้นำ โนมีความทุกข์จากการเป็นทอมคือ รู้สึกว่าต้องนึกถึงความรู้สึกของมารดาจะแสดงออกมากไม่ได้ รู้สึกเกรงใจไม่อยากให้ใครว่ามารดา แต่มารดาทราบและไม่ได้ต่อว่า ไม่ชอบที่คนอื่นมาว่าหรือวิจารณ์ตนเองในทางไม่ดี ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ คู่รักของโนเป็นคนขี้เหงา ทำให้โนรู้สึกที่คู่รักไม่ให้เกียรติตนเอง เพราะเป็นคนชอบมองผู้หญิงแต่ไม่ได้คิดจะคบหา โนจึงรู้สึกอึดอัด ความ

คาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โน้ยังไม่ได้คิดไว้ คิดว่าดูแลคนที่ตนเองรักให้ดีที่สุดก็เพียงพอ การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาผู้รัก โน้สนิทกับคู่รักแต่ไม่ได้บอกให้ทราบทุกเรื่อง กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก โน้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเล่าให้ฟัง และคู่วิดีโอบ้าง การแสดงตนต่อสังคม โน้แต่งกายเป็นชายแต่ไม่แสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน เปิดเผยว่าเป็นทอมกับเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม แต่ไม่บอกทางบ้าน ไม่แสดงออกว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจนต่อสังคมเพราะไม่เปิดเผยกับทางบ้านของตนเองและคู่รักว่าคบหากันแต่บอกว่าเป็นเพื่อน

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเน

เน (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 27 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพด้านงานเอกสารของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายสินค้าด้านเกษตรกรรม เนมีพี่น้องทั้งหมด 2 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องชาย 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดาถึงแก่กรรมเมื่อเนอายุ 26 ปี ขณะนั้นเนพักอาศัยอยู่ที่บ้านของบิดามารดา ลักษณะนิสัยของบิดาเป็นคนใจดี ขี้เล่น ใจเย็น ค่อมเหล้า สูบบุหรี่จัด ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนเจ้าระเบียบ ชอบบ่น หัวโบราณ เด็ดเดี่ยว เด็ดขาด มารดามีบทบาทมากกว่าบิดา ลักษณะของน้องชาย มีความเป็นผู้ใหญ่ ปรับตัวเก่ง มีความรับผิดชอบดี ความรู้สึกที่มีต่อบิดา ไม่ค่อยสนิทกับบิดา แต่รู้สึกรักบิดา สามารถพูดคุยกับบิดาเรื่องเรียน หรือเล่นได้ บิดาจะขอมมารดา ชอบที่บิดาเป็นคนใจดีแต่ไม่ตามใจมากเกินไป ความรู้สึกต่อมารดา รู้สึกกลัวมารดามากตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ดูเหมือนคนไม่มีเหตุผลเวลาที่ตนเองไปบ้านน้าซึ่งเป็นญาติฝ่ายบิดา เนื่องจากญาติทางฝ่ายบิดาไม่ชอบมารดา ทำให้มารดาว่าและตีเมื่อไปบ้านญาติ แต่เมื่อโตขึ้นก็เข้าใจว่าญาติทางฝ่ายบิดาทำไม่ดีกับมารดา มารดากลัวตนเองถูกรังแกจึงไม่ชอบให้ไปที่บ้านนั้น ความรู้สึกที่มีต่อน้อง รู้สึกเกรงใจน้อง เป็นห่วงเพราะเขาค่อมเหล้าและขับรถยนต์ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นลักษณะเข้มงวด มารดาจะเข้มงวด ให้กลับบ้านตรงเวลา ต่อนข้างบังคับเรื่องเรียนอยากให้อ่านปริญญา และบังคับให้เรียนที่โรงเรียนที่มารดาคิดว่าดี และอยากให้เรียน มารดาจะว่าและตีเมื่อไปบ้านญาติ ให้อยู่แต่บ้านไม่ให้ไปไหน บิดาจะอนุญาตให้ไปไหนบ้างแต่จะให้ไปตามมารดาก่อน มารดาไม่ให้คบหากับเพื่อนผู้ชายไม่ให้โทรศัพท์มาหาที่บ้าน ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดี บิดาและมารดาจะทะเลาะกันบ้างแต่ไม่บ่อยแต่เวลาทะเลาะกันมารดาจะใช้คำพูดที่รุนแรงหยาบคายกับบิดา บิดาจะเงยหน้าไม่เถียง จะเดินหนี เมื่อเนบอกมารดาว่าไม่ต้องเถียงกัน มารดาก็ด่ากลับมาว่าตนเองเข้าข้างบิดาทำให้ตนเองไม่สบายใจหรือออกความเห็นใดๆ กับมารดาอีก ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เนทำอะไรไม่ถูกใจมารดา ถ้ามารดาสั่งก็ต้องทำเดี๋ยวนั้น ห้ามเถียง ห้ามไปบ้านญาติ ถ้าไปก็ตี ตีจนกว่าจะพอใจแล้วก็หยุดตี เมื่อเนมีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวเพราะรู้สึกวามารดารักน้องชายมากกว่าตนเอง และน้อยใจมารดาที่ไม่ทำอะไรให้ตนเองบ้าง และรู้สึกไม่เข้าใจว่าตนเองทำผิดอะไรที่ไปบ้านญาติ จะรู้สึกเสียใจ จะขึ้นห้องพักแล้วร้องไห้ ไม่ได้พูดกับใคร เมื่อเนมีปัญหาจะปรึกษาน้อง แต่ปกติจะไม่ปรึกษาใครจะอยู่กับตัวเองคิดและแก้ปัญหาเอง ไม่มีสมาชิกในครอบครัวคนใดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เนศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เนไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเลย มีเพื่อนผู้หญิงที่สนิทในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประมาณ 2 – 3 คน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีเพื่อนสนิทผู้หญิงประมาณ 4 – 5 คน เพื่อนผู้ชายที่คบหาจะเป็นเพื่อนที่เรียนร้อย พุดจาดี สนุกสนานเฮฮาบ้าง เพื่อนสนิทผู้หญิงมี

นิสัย เป็นคนเรียบร้อย มั่นใจในตนเอง ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท เนสนิทกับเพื่อนแต่ไม่พูดคุยเรื่องส่วนตัว ไม่ได้ไปไหนด้วยกันบ่อยมากมักจะพบกันที่โรงเรียน เนมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบเมื่อเห็นเพื่อนที่เป็นทอมดีแต่รู้สึกสงสัยว่าเหตุใดเขาจึงชอบกันได้ และไม่เคยคิดว่าอยากเป็นทอมดีอย่างที่คุณเป็น ไม่มีเพื่อนคนชักชวนให้เนเป็นทอมดีอย่างที่คุณเป็น ในระดับอุดมศึกษา เพื่อนที่คบหาทั้งผู้หญิงและผู้ชายแต่ที่สนิทกันเป็นผู้หญิง นิสัยของเพื่อนมีทั้งเรียบร้อย และไม่ค่อยเรียบร้อย คุณดูแลตนเองได้ มีความมั่นใจในตนเอง ขณะที่ศึกษาอยู่ได้คบหากับเพื่อนที่เป็นทอม 2 คน รู้จักกันเพราะไปทำกิจกรรมของนักศึกษาด้วยกัน แต่ไม่ค่อยสนิทกัน ความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี เนไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่เพื่อนเป็นทอมดี เพราะเริ่มเห็นว่ามีเป็นจำนวนมากขึ้น ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เนเป็นทอมดีอย่างที่คุณเป็น เนทำกิจกรรมที่สถาบันการศึกษาร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี คือ กีฬาของสถาบัน ไปรับประทานอาหารด้วยกันบ้าง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เนรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือคอมพิวเตอร์ โดยเข้าไปชมในเวปไซด์ของทอมดี แต่ไม่ค่อยสนใจมาก สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี ไม่มีส่วนทำให้เนเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นดี เพราะตนเองไม่ได้เลียนแบบสื่อมวลชน เนมีความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีว่า ถ้าสื่อมวลชนมีการแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีก็อยากชม เพราะอยากทราบเรื่องราวของคนกลุ่มนี้ การเปิดเผยตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น จาร่า นักร้อง ไม่มีส่วนให้เนเป็นดี เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพของเขาการที่เขาเปิดเผยตัวก็เรื่องของเขา เนรู้สึกชื่นชมบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถไม่ได้มองว่าเป็นเพราะเขาทอมดี

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เนมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะได้เป็นตัวของตัวเอง อยู่กับผู้หญิงไม่เสียหาย เนมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดีว่าตนเองชอบมองผู้ชายที่หน้าตาดี รู้สึกชอบและตื่นเต้นเมื่ออยู่ใกล้ชิดเมื่อเนเป็นดี รู้สึกว่าตนเองสนใจผู้ชายน้อยลง กลัวผู้ชายเจ้าชู้ไม่อยากคบหากับผู้ชายเพราะกลัวว่าจะเป็นเหมือนคนรักผู้ชายที่เคยคบหากัน ก่อนที่เนจะเป็นดี เนรู้สึกว่าผู้หญิงเป็นเหมือนเพื่อนไม่ได้สนใจเป็นพิเศษเมื่อเนเป็นดีมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ ตนเองสนใจมองทอมดีมากขึ้นสนใจชีวิตของคนกลุ่มนี้มากขึ้น เนคิดว่าตนเองจะเป็นดีต่อไปเพราะรู้สึกกลัวผู้ชายที่เข้ามาเพราะไม่ทราบว่าตนเองจะพบผู้ชายแบบใด กลัวแต่งงานไปแล้วจะไม่มีความสุขเพราะเจอผู้ชายที่ไม่ดี เนคิดว่าตนเองไม่สามารถคบหาคนรักที่เป็นผู้ชายได้อีกเพราะกลัวความผิดหวัง ไม่สามารถตอบได้ว่าผู้ชายที่คบหากันตอนนี้จะดีไปตลอดหรือไม่

สาเหตุการมีเป็นรักร่วมเพศหญิง

เนคิดว่าตนเองเป็นดีมีสาเหตุมาจากความรู้สึกผิดหวังจากการคบหากับผู้ชายที่ตนเองคิดว่าดี แต่เขาเป็นคนเจ้าชู้ บอกว่าจะเลิกเจ้าชู้ก็ทำไม่เคยได้ตนเองให้อภัยมาจนรู้สึกว่าไม่อยากพบคนเจ้าชู้ เพราะบิดาตนเองก็มีผู้หญิงมาชอบ แล้วบิดาก็ชอบผู้หญิงด้วยทำให้ตนเองรู้สึกไม่ชอบในสิ่งที่บิดาทำ ตนเองจะเห็นมารดาทะเลาะกับบิดาเรื่องผู้หญิงบ่อยจนทำให้ไม่ชอบผู้ชายเจ้าชู้ เมื่อมาเจอเหตุการณ์นี้กับตนเองรู้สึกว่ารับไม่ได้ ไม่อยากเป็นเหมือนมารดา และตนเองได้มาพบโน้ ซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนด้วยกันตั้งแต่มัธยมศึกษาและพอทราบว่าเรื่องราวของโน้กับคนรักซึ่งเป็นดี แล้วรู้สึกเห็นใจ ที่โน้เป็นคนดี แต่ทำไมคนรักของโน้จึงไม่สนใจทำตัวไม่ดี ตนเองรู้สึกสงสารเพื่อนและเริ่มชอบนิสัยของโน้มากขึ้น ประกอบกับโน้เคยแอบชอบตนเองมาตั้งแต่เรียนด้วยกันแล้วแต่ไม่เคยทราบมาก่อน โน้จะมาดูแลเอาใจใส่ชอบมาหอมแก้ม กอด ตนเองบ่อยๆ ตอนแรกตนเองรู้สึกอายที่โน้แสดงกับตนเช่นนี้ ต่อมารู้สึกว่าชอบ อบอุ่น และอยากดูแลโน้แทนคนรักของเขา ตนเอง

จึงชอบผู้หญิงเพราะเห็นว่าผู้ชายที่ตนเองพบเจอก็ไม่ดี เจ้าชู๋ อนาคตข้างหน้าไม่อาจคาดได้ว่าจะเจอคนดี ถ้าวางงานไปแล้วจะลำบาก แต่ถ้ายู่กับผู้หญิงก็ไม่เสียหายและไม่ต้องมีพันธะกันถ้าไม่ดีก็เลิกคบหากันไป วิธีชีวิตของเน

เนมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ที่บ้านพักของบิดามารดา ไม่ได้อยู่รวมกันกับคู่รัก การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะเนคบหากับคู่รักเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะเพื่อนร่วมงานทราบว่าเป็นดีและคบหากับคู่รัก เนรู้สึกมีความสุขที่ได้เป็นดี เพราะได้เป็นตัวของตัวเอง อยู่กับผู้ชายเสียหายนกว่าอยู่กับผู้หญิง เนรู้สึกเป็นทุกข์จากการเป็นดี คือรู้สึกอึดอัดใจ ไม่อยากให้มารดาทราบเพราะมารดาไม่อยากให้ชอบผู้หญิง มารดาคิดว่าเป็นเพื่อนกัน ไม่เคยพูดกับมารดาโดยตรง ปัญหาในการคบหาคู่รัก เนคิดว่าคู่รักเป็นคนเอาแต่ใจตนเอง รู้สึกไม่ไว้วางใจหึงหวงและระแวงว่าคู่รักจะกลับไปคบหากับคู่รักเก่า รู้สึกว่าเจ้าชู๋ เนรู้สึกไม่ชอบเพราะพบแต่คนเจ้าชู๋ ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เนอยากมีบ้าน มีรถยนต์และอยู่กับคู่รักตลอดไป แต่ถ้าไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ก็จะอยู่คนเดียวเพราะคิดว่าดูแลตนเองได้ การประพฤติปฏิบัติตนเองในการคบหาคู่รัก เนสนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก เนมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เนแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เปิดเผยว่าตนเองเป็นดีกับเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม ไม่มีการแสดงออกว่าเป็นคู่รักอย่างชัดเจนต่อสังคม เพราะทางบ้านไม่ทราบว่าคบหาผู้หญิง

การคบหากันของโน้และเน

โน้ไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก แต่มีผู้ชายมาชอบ ตนเองรู้สึกว่าเป็นเหมือนเพื่อนกัน แต่มารดาจะเข้มงวดเรื่องผู้ชายมาก ไม่ต้องการให้คบหาไม่อยากให้ตนเองเป็นผู้หญิงไม่ดี ตนจึงไม่อยากเป็นผู้หญิงที่มารดาชอบว่า จึงไม่คบหากับผู้ชายคนใด โน้เริ่มเป็นทอมและชอบผู้หญิงตั้งแต่อายุประมาณ 9 ปี ชอบกับเพื่อนร่วมห้อง โน้คบหากับผู้หญิงมาแล้วประมาณ 12 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 2 - 3 ปี สาเหตุที่เลิกคบหาส่วนใหญ่คือ ตนเองชอบคนอื่น เปลี่ยนใจไปคบหากันอื่นไม่ค่อยจริงจังเหมือนวัยรุ่นทั่วไปที่คบหากันแล้วก็เลิกกันโดยที่ไม่ได้โกรธกัน

เนเคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก คบหามาประมาณ 4 ปี สาเหตุที่เลิกคบหากับผู้ชายเพราะตนเองรับไม่ได้ที่เขาเจ้าชู๋ ทั้งที่ครอบครัวยุติธรรมและคนรักจะบังคับไม่ให้คบหาคนรักแต่ทั้งตนเองและคนรักก็รักกันและคบหากันอย่างจริงจังจึงมีความคาดหวังว่าจะร่วมชีวิตกันในอนาคต ในช่วงแรกเขาเป็นคนดี พยายามตั้งใจเรียนเพื่อจะมีอนาคตที่ดีกับตนเอง แต่ระยะหลังเริ่มชอบผู้หญิงคนอื่น ตนเองให้อภัยมาทุกครั้ง จนมีความรู้สึกไม่อยากทนอีกเพราะคิดว่าอนาคตของตนเองถ้ายู่ด้วยกันจริงจะต้องลำบาก จึงเลิกคบหากัน เนเริ่มเป็นดีและคบหาผู้หญิงเมื่ออายุ 26 ปี คบหากับโน้เป็นคนแรก

โน้และเนพบกันได้เพราะเป็นเพื่อนในสมัยมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ไม่สนิทกัน มาพบกันอีกครั้งเพราะโน้ช่วยเหลือเรื่องการทำงานให้เน โน้และเนคบหากันมาประมาณ 1 ปีกว่า โน้ประทับใจที่เนเป็นคนที่ดี ตนเองแอบชอบมานานแล้ว และเนจะยอมและตามใจโน้ทุกอย่าง เอาใจ และเนเป็นคนหน้าตาน่ารัก เข้ากันได้เกือบทุกเรื่อง ส่วนเนประทับใจโน้ เพราะเป็นคนดี ดูแลเอาใจใส่ตนเอง และคนรักของตนเองมาก แต่คนรักของโน้ไม่เคยสนใจ ทำตัวไม่ดี เนรับรู้เรื่องของโน้มาตลอด รู้สึกสงสารอยากให้โน้มีความสุข และอยากดูแลโน้แทนคนรักของโน้ โน้และเนพบกันที่ทำงานเกือบทุกวัน เมื่อพบกันจะไปรับประทานอาหารด้วยกันหลังเลิกงาน ไปเที่ยว ช็อปปิ้ง บางครั้งเนก็ไปหาที่ออฟฟิศของโน้ โน้และเนสนิทกัน เนจะบอกโน้ทุกเรื่องไม่

ปิดบัง แต่โน้จะปิดบังเป็นบางเรื่อง ไม่บอกให้ทราบ เช่น เรื่องคนรักเก่าก็จะไม่บอกให้ทราบเพราะกลัวเนไม่สบายใจ และเนเป็นคนขี้อายไม่อยากให้มีปัญหากัน โน้และเนมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน โดยที่โน้เป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เนเป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาทกัน โน้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเนโดยใช้นิ้วมือ ปาก และใช้ร่างกายส่วนล่างเสียดสีกัน โน้เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศจากเพื่อนที่เป็นทอมเล่าให้ฟัง และคู่วีดีโอเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศบ้าง ส่วนเนไม่เคยเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากใคร โน้และเนไม่ได้ปรึกษาใครก่อนมีความสัมพันธ์กัน เรียนรู้ตามธรรมชาติ โน้เปิดเผยว่าตนเองเป็นทอมให้เพื่อนร่วมงานและคนอื่นทราบ แต่ไม่เคยบอกทางบ้าน แต่คิดว่ามารดาพอจะทราบเพราะตนเองแต่งกายและแสดงท่าทางเหมือนผู้ชาย เคยพาคนรักไปที่บ้าน แต่บอกกับมารดาว่าเป็นเพื่อน มารดาชอบคนรักของตนเพราะเป็นคนช่างเอาใจ ส่วนเนเปิดเผยตนเองว่าเป็นดีกับเพื่อนร่วมงานและคนอื่น แต่ไม่ได้บอกทางบ้าน ตนเองเคยพาคนรักเข้าบ้าน แต่บอกว่าเพื่อน ตนเองจะไม่แสดงออกว่าเป็นคนรักกัน มารดายอมรับเพราะคิดว่าเป็นเพื่อน โน้แสดงตนต่อสังคมโดยแต่งกายเหมือนผู้ชาย แต่ไม่แสดงว่าตนเองเป็นทอมมาก เนแสดงตนโดยการแต่งกายเป็นผู้หญิง เมื่อไปไหนด้วยกันจะมีจับมือกันบ้างแต่น้อยมาก ไม่อยากให้คนรู้จักไปบอกมารดา ไม่อยากให้มารดาเสียใจ เนจะระวังตนเองเมื่ออยู่กับผู้ใหญ่ทางบ้าน ไม่แสดงออกว่าเป็นคนรักกับโน้

ปัญหาในการคบหากัน โน้เห็นว่าความขี้อายของเนเป็นปัญหามาก รู้สึกว่าเนไม่ให้เกียรติตนเอง ตนเองแค่ชอบมองผู้หญิงรูปร่างหน้าตาดี แต่ไม่ได้คิดจะคบหา แต่เนจะไม่ชอบให้มอง ทำให้ตนเองรู้สึกอึดอัด ส่วนเนเห็นว่าโน้เป็นคนเอาแต่ใจตนเอง มีปัญหาอะไรก็ไม่ค่อยบอก รู้สึกไม่ไว้วางใจ ระแวงว่าโน้จะกลับไปคบหากับคนรักเก่า และรู้สึกว่าโน้เจ้าชู้ ตนเองไม่ชอบเพราะเคยเจอผู้ชายเจ้าชู้มาแล้ว ไม่อยากเจออีก ทั้งโน้และเนได้พยายามปรับตัวในส่วนที่ต่างฝ่ายต่างเห็นว่าบกพร่องให้ดีขึ้น แต่ก็ยังไม่มีผลดีขึ้นมากนัก

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โน้ไม่ได้คิดไว้ คิดว่าจะดูแลคนที่ตนเองรักให้ดีที่สุดก็เพียงพอ ไม่คิดว่าต้องมีลูก ส่วนเนคิดว่าตนเองอยากมีบ้าน มีรถยนต์และอยู่กับโน้ตลอดไป แต่ถ้าโน้ไม่ได้อยู่กับตนเอง เนคิดว่าตนเองคงไม่มีใครใหม่อีก จะอยู่คนเดียวเพราะคิดว่าดูแลตนเองได้

วิถีชีวิตของ โย และ เน

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโย

โย (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 28 ปี เป็นคนจังหวัดกาฬสินธุ์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการ บิดาเป็นพนักงานขายของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มารดาเป็นแม่บ้าน โยมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องชาย 1 คน น้องสาว 1 คน บิดามารดาหย่าร้างกันเมื่อโยอายุ 8 ปี และย้ายเข้าอยู่กรุงเทพฯ กับบิดา บิดาถึงแก่กรรมเมื่อโยอายุประมาณ 19 ปี ปัจจุบันโยพักอยู่บ้านพักของตนเองกับคนรัก ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนเฮฮา ชอบสังคม ชอบดื่มเหล้า มีเจ้าชู้บ้าง ใจเย็น ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนเข้มงวด ชอบบ่น เจ้าระเบียบ ใจร้อน ลักษณะนิสัยของน้องชาย เป็นคนใจร้อนไม่ค่อยยอมคน มีเพื่อนมาก ลักษณะนิสัยของน้องสาว เป็นคนใจเย็น ช่างอ่อน มีความคิดดี ความรู้สึกต่อบิดา รู้สึกผูกพันกับบิดามากกว่ามารดาเพราะอยู่ด้วยกัน ไม่ได้โกรธที่บิดาเจ้าชู้เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา บิดาไม่ค่อยพูดคุยกับตนเองมาก ชื่นชมที่บิดาเป็นคนพูดจาโน้มน้าวจิตใจคนเก่ง ความรู้สึกต่อมารดา ไม่ค่อยผูกพันกับมารดา รำคาญที่มารดาชอบบ่น เมื่อโตขึ้นเข้าใจมารดาว่ามารดาต้องการให้ตนเองได้ดี ความรู้สึกที่มีต่อน้อง จะห่วงน้องชายเรื่องแต่งงานอยากให้เจอคนดีๆ ห่วงน้องสาวเรื่องการเรียนอยากให้เรียนให้จบ การอบรม

เลี้ยงดูของครอบครัว เป็นลักษณะเข้มงวดทุกเรื่อง มารดาจะเข้มงวดทั้งเรื่องการเรียน การงาน มารยาท สอนให้เป็นกุลสตรี แต่บิดาจะตามใจ ไม่บังคับเรื่องการคบหาเพื่อน ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นพอสมควร ความสัมพันธ์ของครอบครัว เป็นลักษณะรักใคร่กันดี ลักษณะของคนในครอบครัวเป็นคนไม่ค่อยพูดจะมีมารดาที่ชอบบ่น ไม่เคยมีปัญหารุนแรงกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องตนเองกับน้องชอบแกล้งกัน เล่นกันแล้วมีเถียงกันบ้าง แต่มารดาจะให้ความยุติธรรมจะต่อว่าทั้งตนเองและน้อง ทำให้ไม่รู้สึกน้อยใจ ทะเลาะกันแล้วก็ไม่เคยไปไหน ก็อยู่ดูโทรทัศน์ด้วยกัน สักพักก็คุยกันเหมือนเดิม เมื่อมีปัญหาโยไม่ค่อยปรึกษาใคร จะคิดเอง ตัดสินใจเอง และบอกบิดามารดาว่าตนเองต้องการจะทำอะไร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่จะคบหาเพื่อนผู้ชายบ้างเพราะตนเองเป็นนักกีฬา เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีประมาณ 8 – 9 คน เพื่อนผู้ชายที่คบหาเป็นนักกีฬาด้วยกัน มีนิสัยดี คุยกันเฉพาะเรื่องกีฬา ไม่ค่อยสนิท เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงมีนิสัยทั้งเรียบร้อยและไม่ค่อยเรียบร้อย เรียนดี เป็นคนสนุกสนาน เฮฮา ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทในขณะนั้น สนิทกันแต่ไม่ได้พูดคุยเรื่องส่วนตัวมาก เลิกเรียนแล้วไม่ได้ไปไหนด้วยกัน โยคบหาเพื่อนที่เป็นทอม 1 คน สนิทกันพอสมควรจะคุยเรื่องผู้หญิง เรื่องความรัก ความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี โยไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ไม่อยากเป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โยเป็นทอมเหมือนที่เพื่อนเป็น กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม คือ รับประทานอาหารด้วยกัน ไปเที่ยวบ้านเพื่อนคนอื่นบ้าง ในระดับอุดมศึกษาโยมีคบหาเพื่อนทั้งชายและหญิง แต่สนิทกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า เพื่อนสนิทที่คบหามีนิสัยไม่เรื่องมาก เป็นคนสบายๆ ส่วนมากจะคบหากับเพื่อนที่เป็นนักกีฬาด้วยกัน โยคบหาเพื่อนที่เป็นทอมแต่ไม่สนิทกันมากจะพูดคุยเรื่องเรียนและเรื่องกีฬาเป็นส่วนใหญ่ โยมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่ามีมากขึ้น เขากล้าแสดงออกมากขึ้นรู้สึกดีที่เขาเป็นตัวของตัวเอง แต่บางคนแสดงออกมากเกินไปก็ไม่ชอบ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โยเป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น กิจกรรมที่โยทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมคือ กิจกรรมในสถาบัน เช่น เล่นกีฬา รับประทานอาหารด้วยกันบ้าง ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าบ้างแต่ไม่บ่อย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โยรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนคือโทรทัศน์ มากที่สุด รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ ทราบว่ามีเว็บไซต์ เคยเข้าไปชมและไปงานของทอมดีครั้งหนึ่งแล้วรู้สึกไม่ชอบคิดว่าทำไมเขาต้องแสดงตัวเรียกร้องสิทธิให้สังคมยอมรับ สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนให้โยเป็นทอม เพราะคิดว่าตนเองไม่ได้เลียนแบบใคร ความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี โยมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องของสื่อที่มีหน้าที่แสดงเนื้อหาในต่างๆ ให้สังคมทราบอยู่ การเปิดเผยของบุคคลที่เป็นทอมดี เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนที่ทำให้โยเป็นทอม เพราะตนเองไม่ได้ชื่นชมใครเป็นพิเศษ คิดว่าเป็นเรื่องของเขาที่อยากเปิดเผยตัวเอง ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคม โยรู้สึกชื่นชมความสามารถของบุคคลเหล่านั้นแต่ไม่ได้สนใจหรือชื่นชมเพราะเป็นทอมดีเหมือนตนเอง

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โยมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะได้เป็นตัวของตัวเอง สบายใจเพราะได้เปิดเผยให้คนอื่นทราบ ความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่โยจะเป็นทอม คิดว่าผู้ชายเป็นเพื่อน ตนเองเคยพยายามเปลี่ยนให้ชอบผู้ชายแต่ทำไม่ได้ ไม่รู้สึกชอบเลยทั้งที่เขานิสัยดี เป็นคนดี โยไม่ชอบสรีระของผู้ชาย นิสัยส่วนมากก็หยาบ กระด้าง รู้สึกรับไม่ได้ เมื่อโยเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้ชายคือ คิดว่าเป็นเพื่อนไม่เคยคิดว่าอยากแท้

หรือหล่ออย่างผู้ชายเพราะคิดว่าคนแต่ละคนไม่เหมือนกัน เป็นตัวของตัวเองดีกว่า ก่อนที่โยจะเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือเป็นเพื่อนกันไม่ได้สนใจเป็นพิเศษ เมื่อโยเป็นทอมแล้วจะชอบมองผู้หญิงมากขึ้น สนใจคนที่รูปร่างหน้าตาดี โยคิดว่าตนเองจะเป็นทอมต่อไปเพราะมีความสุขดีแล้ว โยคิดว่าตนเองไม่สามารถคบหา กับผู้ชายเป็นความรักได้เพราะเคยพยายามทำแล้วแต่ไม่ชอบ ตนเองดูแลตนเองได้ไม่จำเป็นต้องพึ่งใคร ผู้ชายเป็นเพื่อนเท่านั้น

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โยคิดว่าตนเองเป็นทอมมีสาเหตุมาจากตนเองมีบทบาทเป็นลูกคนโตของครอบครัว ต้องดูแลและรับผิดชอบครอบครัวเหมือนที่บิดาดูแล ต้องมีความเป็นผู้นำ รู้สึกว่าตนเองต้องเข้มแข็งกว่าผู้หญิงทั่วไปจะอ่อนแอไม่ได้ ตนเองต้องสามารถดูแลตนเองไม่ต้องพึ่งใคร ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีของน้อง และผู้ชายส่วนใหญ่ที่ตนเองได้พบเห็นเป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบพึ่งพาอะไรไม่ค่อยได้ โยไม่ต้องการมีชีวิตอยู่กับผู้ชายเพราะไม่ต้องการพึ่งพาผู้ชายเนื่องจากเห็นว่าผู้ชายไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ไม่ชอบสรีระของผู้ชาย รู้สึกนิสสัยหยาบกระด้างเกินไป รู้สึกรับไม่ได้

วิถีชีวิตของโย

โยมีรูปแบบการดำรงชีวิต คืออยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านพักของตนเอง การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะคิดว่าผลการเรียนขึ้นอยู่กับตนเองมากกว่า ต่างฝ่ายต่างเรียนเมื่อเลิกเรียนค่อยพบกัน ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะไม่ได้แสดงตนเองว่าเป็นผู้ชายอย่างชัดเจน การแต่งกายของที่ทำงานก็เป็นเครื่องแบบ และเพื่อนร่วมงานทราบว่าเป็นทอม โยรู้สึกมีความสุขที่เป็นทอม เพราะได้เป็นตัวของตัวเองสบายใจเพราะตนเองเปิดเผยกับทุกคน โยไม่รู้สึกมีความสุขที่เป็นทอม เพราะตนเองได้เคยบอกมารดาไปแล้ว มารดาไม่ยอมรับแต่ไม่เคยว่าเพราะเห็นว่าตนเองสามารถดูแลตนเองได้แล้ว และตนเองไม่สนใจว่าใครจะว่าหรือวิจารณ์ตนเองในทางที่ไม่ดี ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือโยดื่มเหล้า สูบบุหรี่มาก ไม่ค่อยเป็นระเบียบ และมีเรื่องผู้หญิงบ้าง ทำให้คู่รักไม่ชอบและขอให้ลดสิ่งเหล่านี้ให้น้อยลง ซึ่งโยก็พยายามปรับปรุงตนเอง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โยคิดว่าจะอยู่กับคู่รักจนกว่าจะตายไปจากกัน เพราะตอนนี้มีทุกอย่างแล้วทั้งบ้านและรถยนต์ ไม่อยากมีลูก การประพฤติปฏิบัติในการคบหาคู่รัก โยสนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก คือ มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก โยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชายเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม โยไม่แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจนเปิดเผยว่าเป็นทอมกับเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเย

เย (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 27 ปี เป็นคนจังหวัดสระแก้ว สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว บิดาประกอบอาชีพค้าขายเครื่องใช้ไฟฟ้า มารดาประกอบอาชีพค้าขายอาหาร เยมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องชาย 1 คน น้องสาว 1 คน บิดามารดาหย่าร้างกันเมื่อเยอายุ 8 ปี มารดาแต่งงานใหม่เมื่อเยอายุ 19 ปี ขณะนี้เยพักอาศัยอยู่ที่บ้านของนรรัก ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นผู้ใหญ่มากกว่ามารดาเพราะมารดาแต่งงานเมื่ออายุน้อย ใจดี เจาะเร่เยียบ สนุกสนานเฮฮากับเพื่อน ชอบเล่นไพ่กับเพื่อน บิดามีความเป็นผู้นำมารดา ลักษณะนิสัยของมารดาเป็นคนใจดีมาก พุดจาดี มีอัธยาศัย ยอมคน มีเหตุผล ลักษณะนิสัยของน้องชาย เป็นคนเฮฮา ร่าเริงไม่ค่อยสนใจเรียน มีครอบครัวแล้ว ลักษณะนิสัยของน้องสาว เป็นคนอารมณ์รุนแรง โมโหง่าย ติดเพื่อน ความรู้สึกต่อบิดา เยรู้สึกรักและ

สงสารบิดาเพราะบิดาอยู่คนเดียวตั้งแต่หย่าร้างกับมารดาไป เป็นห่วงบิดาเพราะอายุมากแล้ว ความรู้สึกที่มีต่อมารดา จะเป็นห่วงมารดาเพราะไม่ค่อยแข็งแรงแต่ตอนนี้มารดามีครอบครัวใหม่แล้วก็คิดว่ามีคนดูแลมารดาได้ รู้สึกห่วงน้อยลง ความรู้สึกที่มีต่อน้อง มีความผูกพันกับน้องชายมากกว่า จะอยู่ด้วยกันตั้งแต่เด็ก แต่น้องสาวมีความรู้สึกห่างกัน ไม่ค่อยเข้าใจน้องสาว เป็นห่วง การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวบิดามารดาจะเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะสอนมากกว่าบังคับ มีเหตุผลรับฟังลูกๆ แต่เมื่อบิดาหย่าร้างกับมารดาอยู่ด้วยกันและย่าจะเลี้ยงดูแทน ซึ่งย่าเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จะบังคับให้เรียนตามที่ย่าวางแผนไว้ ตนเองอยากเรียนด้านศิลปะเพราะชอบและมีพรสวรรค์ทางด้านนี้พอสมควร แต่ย่าไม่ต้องการให้เรียนตนเองก็ทำตามที่ย่าบอกเรื่องการคบเพื่อนไม่ได้บังคับ กลับบ้านช้าได้บ้างแต่ต้องมีเหตุผล ความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นลักษณะรักใคร่กันดี ไม่เคยเห็นบิดามารดาทะเลาะกัน ตนเองคิดว่าคงมีทะเลาะกันบ้างเพราะจะเห็นมารดาอุ้มบิดาแต่ไม่ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร เมื่อเขามาอยู่กับย่าครอบครัวที่ไปอยู่มีลูกพี่ลูกน้องในวัยใกล้เคียงกันอยู่หลายคน ประมาณ 6 – 7 คน จะมีปัญหาเรื่องย่ากับหลาน เป็นตนเองทะเลาะกับย่าบ้างหรือทะเลาะกับอาบ้าง หรือบางทีก็เป็นย่าทะเลาะกับหลานคนอื่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวคือเรื่องทะเลาะกับย่าเรื่องลูกพี่ลูกน้องที่อยู่ด้วยกัน เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับย่า จะรู้สึกน้อยใจที่ย่าเข้าข้างคนอื่น เวลาที่มีปัญหาจะเถียงเป็นคนชอบเถียง แล้วก็หนีขึ้นห้องพัก ไปวาดรูป มีโลกส่วนตัว รู้สึกสบายใจ ครั้งหนึ่งเคยมีปัญหาเกี่ยวกับย่าเรื่องลูกพี่ลูกน้อง ตนเองจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จึงหนีออกจากบ้านไปอยู่หอพักข้างนอก นานๆครั้งจึงกลับไปหาย่าและอาแต่ไปเยี่ยมเฉยๆ เมื่อมีปัญหาส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อน เพราะคุยกับเพื่อนแล้วสบายใจ เพื่อนเข้าใจว่าครอบครัวตนเองเป็นอย่างไร ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เยศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีเพื่อนสนิทผู้ชายที่คบหาที่โรงเรียน แต่คบหาเพื่อนผู้ชายที่เรียนว่ายน้ำ หรือเรียนพิเศษข้างนอกบ้างแต่ไม่สนิทกัน เพื่อนผู้ชายมีนิสัยเรียบร้อย พุดจาสุภาพ ไม่ก้าวร้าว หยาดคาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงมีประมาณ 10 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีประมาณ 4 – 5 คน เพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงมีนิสัย มีความมั่นใจในตัวเอง สนใจการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท จะไปเรียนพิเศษด้วยกัน ห่วงใยกันรักกันแต่ไม่พุดคุยเรื่องส่วนตัว เยได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมประมาณ 5 – 6 คน สนิทกันแต่ไม่ได้พุดคุยกันทุกเรื่อง สนิทกับทอมมากกว่าดี เพราะทอมจริงใจเปิดเผย เยคบหาเพื่อนที่เป็นดีประมาณ 5 – 6 คน จะไม่ค่อยสนิทเพราะเขาแสดงออกมากเกินไป แต่งตัวเก๋ง ความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี รู้สึกชื่นชมในความสามารถของเพื่อนในด้านการเรียน กีฬา แต่ไม่อยากจะเป็นอย่างที่เพื่อนเป็น ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เยเป็นทอมคืออย่างที่ว่าเพื่อนเป็น กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมของโรงเรียน ในระดับอุดมศึกษาเยไม่ค่อยมีเพื่อนสนิท สามารถพุดคุยกันเรื่องเรียนแต่ไม่พุดคุยเรื่องส่วนตัว เยจะคบหาและสนิทกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เยได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมดีบ้างแต่ไม่สนิทเพราะอยู่ห้องเดียวกัน จะพุดคุยกันเรื่องทั่วไป หรือเรื่องเรียน เยมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบเพราะตนเองเห็นมาตั้งแต่เรียนมัธยมศึกษาแล้ว ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เยเป็นทอมคืออย่างที่ว่าเพื่อนเป็น กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี คือกิจกรรมของสถาบัน อาจไปรับประทานอาหารด้วยกันบ้าง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เยรับรู้เรื่องราวของทอมดีจากสื่อมวลชนคือคอมพิวเตอร์ จากเว็บไซต์ของทอมดีมากที่สุดแต่ไม่ค่อยเข้าไปชมเพราะไม่ค่อยชอบที่เขาเรียกร้องให้สังคมยอมรับมากเกินไป รองลงมาคือสื่อสิ่งพิมพ์ประเภท

นิตยสารทั่วไป และสื่อประเภทบันเทิงภาพและเสียงซึ่งเป็นหนังเกี่ยวกับทอมดี้ สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี้ไม่มีส่วนให้เยเป็นดี เพราะคิดว่าเป็นเรื่องปกติของสื่อที่ต้องแสดงเนื้อหาในด้านต่างๆ กับสังคม เยมีความรู้สึกต่อสื่อที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี้ว่า ไม่ชอบที่คนกลุ่มนี้เรียกร้องให้สังคมยอมรับตนเองมากเกินไป การเปิดเผยตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนที่ทำให้เยเป็นดี เพราะคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่เขาจะเปิดเผยให้สังคมทราบ เยมีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดี้คือ รู้สึกชื่นชมในความสามารถของเขามากกว่าไม่ได้สนใจเพราะเป็นทอมดี้

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เยมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าตนเองเป็นเหมือนคนอื่นๆ ในสังคม เยมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะเป็นดีคือ จะชอบมองผู้ชาย อยู่ใกล้ชิดแล้วรู้สึกตื่นเต้น เมื่อเยเป็นดีแล้วไม่มีความรู้สึกอยากอยู่ใกล้ผู้ชายและสนใจผู้ชายน้อยลง ก่อนที่เยจะเป็นดีมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ คิดว่าเป็นเพื่อนกัน ไม่รู้สึกชอบหรืออยากอยู่ใกล้ชิดเป็นพิเศษ เมื่อเยเป็นดีแล้วมีความรู้สึกต่อผู้หญิงคือ จะชอบมองทอมที่หน้าตาดี รู้สึกอยากคบหาอยากรู้จัก เยคิดว่าตนเองจะเป็นดีต่อไปเพราะคิดว่าผู้ชายเป็นเพื่อน ในอนาคตเยคิดว่าตนเองไม่สามารถคบหาผู้ชายได้ ไม่ชอบสระ และนิสัยที่หยาบกระด้าง เอาเปรียบ พุดจน่าเกลียดปากไม่ดี

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เยคิดว่าตนเองเป็นดีมีสาเหตุมาจากผู้ชายที่เยพบเห็นในสังคมเป็นคนไม่น่าคบหา เยเคยพบเห็นพระสงฆ์มาบิณฑบาตแต่มองขาอ่อนของผู้หญิง มีครั้งหนึ่งถูกพระสงฆ์พุดจาไม่เหมาะสมกับตนเอง หลายครั้งที่เยโดยสารรถประจำทางแล้วถูกผู้ชายลวนลามฉวยโอกาสกับตนเองเมื่อรถแน่นทำให้เยรู้สึกไม่ชอบผู้ชายมากขึ้น ประกอบกับเยได้คบหากับทอมคนแรกเป็นคนดี อ่อนโยน เอาใจเก่ง นุ่มนวล ทำให้ตนเองรู้สึกพอใจและชอบผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพราะรู้สึกว่าผู้ชายชอบเอาเปรียบ พุดจาไม่ดี รับไม่ได้ถ้าต้องอยู่กับผู้ชาย

วิถีชีวิตของเย

เยมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านพักของคู่รัก การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียนเพราะจะสนใจเรียน และเรียนคนละห้องกับคู่รัก ไม่ค่อยได้สนใจกันมาก ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะงานที่ทำเป็นธุรกิจส่วนตัว เยรู้สึกมีความสุขที่ตนเองเป็นดี เป็นเหมือนคนอื่นในสังคม ไม่ต้องการมีลูก ไม่คิดว่าตนเองจะมีลูกเพื่อสร้างความสุขให้กับตนเอง เยไม่มีความทุกข์ที่เป็นดี เพราะตนเองได้เคยเปิดเผยให้ทางบ้านทราบบอกว่าจะไม่แต่งงาน น่องๆไปบอกว่าชอบผู้หญิง บิดารู้สึกไม่ชอบที่เยเป็นดีอย่างมาก ส่วนอาไม่ได้แสดงว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ มาระยะหลังก็เริ่มยอมรับได้เพราะตนเองกับคนรักไม่ได้แสดงออกว่าเป็นคนรักกัน ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือ คู่รักของเยชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ไม่เป็นระเบียบ และมีเรื่องผู้หญิงบ้าง ทำให้เยรู้สึกไม่ชอบ และขอร้องให้ลดสิ่งเหล่านี้ให้น้อยลง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เยอยากอยู่กับคู่รักของตนเองไปจนตายจากกัน ทุกวันนี้มีบ้านมีรถยนต์แล้ว มีความสุขดี ไม่ต้องการมีลูก การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก เยสนิทกับคู่รักมากไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกับคู่รัก คือ มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก เยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากการเข้าไปใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตหรือคู่มือไอ การแสดงตนต่อสังคม เยแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เปิดเผยว่าเป็นดีกับเพื่อนสนิท ไม่เปิดเผยกับทางบ้านแต่ทางบ้านทราบเพราะน่องๆไปบอกว่าตนเองชอบผู้หญิง เยมีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม

การคบหากันของโยและเย

โยได้เคยคบหาผู้ชายเป็นครั้งแรกในช่วงระยะเวลาประมาณ 1 – 2 เดือนเพราะเขามาชอบแต่เยไม่ชอบ รู้สึกว่าเป็นเพื่อนกันมากกว่า โยเริ่มเป็นทอมเมื่ออายุประมาณ 15 – 16 ปี คือแอบชอบเพื่อนผู้หญิงโดยที่เพื่อนไม่ทราบ และโยเริ่มคบหาผู้หญิงเมื่ออายุ 15 – 16 ปี แต่ไม่ได้จริงจัง พบกันเฉพาะที่โรงเรียนเท่านั้น โยคบหาผู้หญิงมาประมาณ 3 – 4 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 1 – 2 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากัน เพราะคนรักทั้งตนเองไปมีคนอื่น บางครั้งก็มีบ้างที่ตนเองเข้าไปยุ่งกับผู้หญิงคนอื่นแต่ไม่จริงจัง คนรักไม่พอใจก็จากไปเอง

เยเคยคบหาผู้ชายเป็นครั้งแรกเมื่ออายุ 19 ปี ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 3 ปี ผู้ชายคนแรกที่คบหาเป็นคนนิสัยไม่ค่อยดี ชอบดื่มเหล้า เยจึงเลิกคบไป ส่วนคนที่สองเป็นคนทีนิสัยดีได้ตามมารดาของเยก็ชอบแต่เยไม่รู้สึกรักหรือตื่นเต้นเมื่อเขาจับมือหรืออยู่ใกล้ชิด รู้สึกเหมือนเพื่อนกัน และคิดว่าแต่งงานไปคงไม่มีความสุข เพราะไม่ใช่สิ่งที่ตนเองชอบ เยเริ่มเป็นดีและเริ่มคบหาผู้หญิงเมื่ออายุ 17 ปี คบหากับผู้หญิงมาแล้วประมาณ 3 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 8 เดือน – 3 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหาเพราะนิสัยเข้ากันไม่ได้ เขาไม่มีระเบียบ ชอบดื่มเหล้า ไปเที่ยว ไม่มีความมั่นคงในหน้าที่การงานจึงบอกเลิก

โยและเยพบกันเพราะไปรับประทานอาหารกับกลุ่มเพื่อนจึงได้พบและรู้จักกัน เยรู้สึกชอบพอโยจึงเป็นฝ่ายติดต่อนไป และทั้งคู่จึงได้ลองคบหากัน โยและเยคบหากันเป็นระยะเวลาประมาณ 5 ปี โยประทับใจที่เยเป็นคนดีมีนิสัยเข้ากันได้กับตนเอง เป็นคนรักจริง เป็นแม่บ้านชอบดูแลและทำอาหาร เยประทับใจที่โยมีนิสัยเข้ากันได้กับตนเอง มีความรับผิดชอบดีเหมือนผู้ชาย และอ่อนหวานเหมือนผู้หญิง โยและเยอยู่ด้วยกันที่บ้านของโย โยและเยจะพบกันทุกวันมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ รับประทานอาหาร อยู่ร่วมกัน ไปเที่ยวด้วยกันบ้าง โยและเยสนิทกันมาก สามารถพูดคุยและปรึกษากันได้ทุกเรื่อง โยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเย โดยโยเป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เยเป็นดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาท โยมีความสัมพันธ์กับเยโดยใช้นิ้วมือและปาก โยไม่ได้เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากใคร เรียนรู้ตามธรรมชาติ ส่วนเยเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศจากเว็บไซต์ของอินเทอร์เน็ตบ้าง ดูวิดีโอบ้าง ทั้งโยและเยไม่ได้ปรึกษาใครก่อนที่จะมีความสัมพันธ์ โยได้เปิดเผยว่าตนเองเป็นทอมกับเพื่อน ไม่ได้บอกมารดาแต่มารดาทราบจากสิ่งที่ตนเองแสดงออก มารดาเคยพูดเรื่องขอให้เลิกชอบผู้หญิง แต่โยไม่สนใจฟังที่มารดาบ่น โยให้เหตุผลกับมารดาว่าทุกวันนี้สามารถเลี้ยงตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องไปพึ่งใคร มารดาบ่นฟังแต่ก็ยังบ่นอยู่ ส่วนเยได้เปิดเผยกับเพื่อนสนิทในสมัยมัธยมศึกษาตอนต้นว่าเป็นดี เพื่อนรู้สึกรับไม่ค่อยได้ เยบอกทางบ้านว่าจะไม่แต่งงาน น้องๆของเยไปบอกว่าเยชอบผู้หญิง บิดารับไม่ได้ ไม่พอใจอย่างมาก บ่นว่ากับญาติ ขณะนี้พอจะรับได้บ้างแล้ว โยแสดงตนต่อสังคมเป็นบทบาททั่วไปไม่แสดงออกว่าเป็นชายเด่นชัด ไม่ได้แต่งตัวเหมือนผู้ชายจะแต่งตัวสบายๆ เพียงแต่ไม่รัดรูปเหมือนผู้หญิงและไว้ผมยาวประบ่า ส่วนเยแสดงตนต่อสังคมว่าเป็นผู้หญิงโดยแต่งตัวเหมือนผู้หญิงทั่วไป จะเดินจับมือกัน แสดงตนว่าเป็นคนรักกัน

ปัญหาในการคบหากัน โยและเยมีปัญหากันในเรื่องที่โยดื่มเหล้า สุขบุหรี่ยาก บางครั้งก็เป็นเรื่องที่โยไม่เป็นระเบียบ และเรื่องผู้หญิง ทั้งสองคนพยายามพูดคุยกันด้วยเหตุผล เยให้โยไปสุขบุหรี่ย่างนอกตัวบ้านเพราะตนเองไม่ชอบ และให้โยลดการดื่มเหล้าให้น้อยลง ซึ่งโยก็พยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นบ้าง

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โยและเยมีความคิดว่าจะอยู่ด้วยกัน 2 คน จนตายไปจากกัน เพราะทุกวันนี้มีบ้าน มีรถยนต์ มีสิ่งที่ต้องการหมดแล้ว ไม่อยากมีลูก มีความสุขดีแล้ว ไม่ได้วางแผนจะทำธุรกิจด้วยกัน แต่อยากเก็บเงินไปเที่ยวมากกว่า

วิถีชีวิตของโอและเอ

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของโอ

โอ (นามสมมติ) เป็นทอม อายุ 24 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานธุรการของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดาประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มารดาเป็นแม่บ้าน โอมีพี่น้องทั้งหมด 2 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 1 มีน้องสาว 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ขณะนี้โอพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา น้องสาวและคนรักของตนเอง ลักษณะของบิดาเป็นคนเงียบ สุขุม พุดจามีเหตุผล สอนลูกดี ไม่เคยตี เป็นคนใจเย็น ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนชอบบ่น เจ้าระเบียบ มารดาจะมีบทบาทในการดูแลครอบครัว บิดาจะตามใจมารดา ลักษณะของน้องสาว เป็นคนเงียบ ไม่ค่อยชอบไปไหนชอบอ่านหนังสือ มีความคิดสร้างสรรค์ดี เรียบร้อย ความรู้สึกที่มีต่อบิดา รู้สึกรักและภูมิใจในตัวบิดามาก เพราะบิดาเข้าใจตนเอง รู้สึกไม่ค่อยยกย่อกับบิดา ชอบที่บิดาเป็นคนมีเหตุผลและพุดจาดี ความรู้สึกที่มีต่อมารดา มีความรู้สึกวามารดาไม่ค่อยมีเหตุผล บางครั้งทำให้รู้สึกเกลียด รู้สึกน้อยใจมารดาเหมือนมารดารักน้องมากกว่าตนเอง พุดจาไม่ดี ความรู้สึกที่มีต่อน้อง รู้สึกเป็นห่วงกลัวน้องไม่ทันคนอื่นเพราะไม่ค่อยได้ไปไหน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นลักษณะประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นมีบังคับบ้าง แต่ไม่มากสามารถคุยได้เมื่อมีปัญหา เรื่องการเรียนและการคบเพื่อนไม่บังคับหรือวางแผนให้ลูกทำตามกฎเกณฑ์ ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยแสดงความรักต่อกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยจะเป็นเรื่องในบ้านทั่วไป ความเป็นระเบียบ หรือเรื่องที่โอซีเกียจบ้าง มารดาจะบ่นเป็นส่วนใหญ่มารดาจะทะเลาะกับตนเองหรือน้องสาว มารดาชอบบ่นว่า ชอบพาลหาเรื่อง บิดาจะเข้ามาไกล่เกลี่ยเกือบทุกครั้ง ในการทะเลาะกันแต่ละครั้งมารดาจะใช้คำพุดหยาบคาย ตนเองไม่ชอบที่ถูกมารดาต่อว่า เมื่อโอมีปัญหากับบุคคลในครอบครัว ในวัยเด็กจะร้องไห้ เสียใจ น้อยใจมารดาที่ไม่รักตนเองรักแต่น้องสาว โอจะอยู่ในห้องร้องไห้ เมื่อโอมีปัญหาจะปรึกษาน้องสาว เพราะเข้าใจโอเนื่องจากอยู่ในครอบครัวเดียวกันเข้าใจกัน บางครั้งโอจะปรึกษาเพื่อน เพราะอยากฟังคำแนะนำจากเพื่อน ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โอศึกษาที่โรงเรียนหญิงล้วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโอไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายแต่ได้คบหาเพื่อนผู้ชายบ้างเพราะเป็นคนรักของเพื่อนในห้องเรียน เพื่อนผู้ชายที่คบหา นั้นไม่ค่อยสนิท จะเป็นคนเรียบร้อย ไม่ค่อยพุด เป็นผู้ชายที่ดี มีมารยาท โอมีเพื่อนสนิทผู้หญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประมาณ 1 คนแต่มีกลุ่มที่คบหาและไปไหนด้วยกันประมาณ 7 – 8 คน ส่วนเพื่อนสนิทผู้หญิงในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีประมาณ 2 คน แต่ที่คบหาเป็นกลุ่มประมาณ 7 – 8 คน เพื่อนผู้หญิงมีนิสัยชอบแต่งตัว จุกจิกตามนิสัยของผู้หญิง ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทเป็นลักษณะรักกัน ห่วงใย ช่วยเหลือกัน สนุกสนานเฮฮา โอได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมประมาณ 2 คน สนิทกันมากพุดคุยกันได้ทุกเรื่อง เพราะคบหากันมานาน โอมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดี คือรู้สึกดีที่เป็นทอมเหมือนตนเอง สามารถพุดคุยเข้าใจกัน มีเพื่อนที่ชอบผู้หญิงมาชวนให้โอเป็นทอมแล้วเขาจะเป็นดีตอนที่ตนเองอายุประมาณ 11 – 12 ปี ตอนนั้นศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนเป็นเด็กโรงเรียนประจำเขาจะเห็นผู้หญิงที่เป็นทอมดี ชอบกันมากกว่าตนเอง เพื่อนบอกว่าโอดูเท่ หน้าตาดี อยากให้เป็นทอมจะได้คบหากับตนเอง แต่โอไม่เข้าใจ จึงไม่ปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้ชอบเพื่อน กิจกรรมที่โอทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ กิจกรรมที่โรงเรียน เล่นกีฬา ในระดับอุดมศึกษาโอไม่ค่อยมีเพื่อนสนิท แต่จะมีกลุ่มเพื่อนที่คบหา ไม่ค่อยได้ไปไหนด้วยกันเพราะโอ

รู้สึกว่าเป็นเพื่อนไม่ค่อยจริงใจ เพื่อนที่คบหาทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่จะสนิทกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ขณะที่ศึกษาอยู่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอมบ้าง แต่ไม่สนิท คบหากับแบบผิวเผินทักทายกันบ้าง โอมมีความรู้สึกต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่าตนเองไม่ชอบทอมที่แสดงออกมากเกินไป ไม่ชอบคนที่เปิดเผยว่าเป็นทอมมากเกินไป ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้โอมเป็นอย่างทอมดีอย่างที่เพื่อนเป็น โอมมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดี คือไปรับประทานอาหารกับเพื่อนบางครั้ง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โอมรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุดโดยรับรู้จากมีผู้แจกใบปลิวให้เข้าชมรมทอมดี รองลงมาโอมรับรู้เรื่องราวทอมดีจากสื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง เป็นวิธีที่โอมเกี่ยวกับเรื่องทอมดี สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีไม่มีส่วนทำให้โอมเป็นทอม เพราะโอมคิดว่าตนเองเป็นเพราะเพื่อน โอมมีความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดีว่าสังคมเริ่มเปิดกว้างมากขึ้น สื่อมวลชนกล้าที่จะนำคนกลุ่มนี้เข้ามาให้สังคมรู้จักมากขึ้น การเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นทอมดี เช่น จารา นักร้อง ไม่มีส่วนที่ทำให้โอมเป็นทอม เพราะคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวถ้าเขาอยากเปิดเผย โอมมีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงว่าตนเองรู้สึกชื่นชมในความสามารถของเขา ไม่ได้ชื่นชมเพราะเขาเป็นทอมดี

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

โอมมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าเป็นตัวของตัวเอง ทางบ้านรับรู้และไม่ว่าอะไร โอมมีความรู้สึกต่อผู้ชายก่อนที่จะมาเป็นทอม คือไม่รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ไม่ชอบทำตัวสนใจผู้ชายที่หน้าตาดี เมื่อโอมเป็นทอมมีความรู้สึกต่อผู้ชายว่าถ้าตนเองเป็นผู้ชายอยากแต่งตัวแบบนี้รู้สึกเท่ดี ความรู้สึกต่อผู้หญิงก่อนที่จะเป็นทอม โอมรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกันจะเข้าใจกันเพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน เมื่อโอมเป็นทอมแล้วมีความรู้สึกที่ตนเองชอบมองผู้หญิงมากขึ้น รู้สึกให้ความสนใจผู้หญิงมากขึ้น โอมคิดว่าจะเป็นทอมต่อไปเพราะเป็นตัวของตัวเองและมีความสุขดี โอมคิดว่าในอนาคตตนเองไม่สามารถคบหาผู้ชายเป็นคนที่รักได้ เพราะตนเองอยากดูแลผู้หญิง ไม่อยากกลับไปเป็นผู้หญิงเป็นทอมมานานแล้ว ไม่รู้จะวางตัวอย่างไร ตนเองไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนที่รักจึงไม่รู้สึกผูกพันกับผู้ชายแบบคนรักกัน

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

โอมคิดว่าตนเองเป็นทอมมีสาเหตุมาจากตนเองเรียนโรงเรียนที่มีนักเรียนอยู่ประจำ และเป็นโรงเรียนหญิงล้วน ขณะนั้นกำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งเป็นเด็กอยู่โรงเรียนประจำเพื่อนมาชอบและบอกให้โอมเป็นทอม ส่วนเพื่อนจะเป็นดี เพราะอยากคบหากับโอมเนื่องจากเพื่อนรู้สึกว่าโอมหน้าตาดี เท่เหมือนผู้ชาย แต่ตนเองไม่เข้าใจว่าทอมดีคืออะไรและไม่รู้สึกชอบเพื่อนคนนั้นจึงปฏิเสธไม่คบหา ต่อมากีฬาของโรงเรียนมีรุ่นพี่ผู้หญิงมาหานักกีฬาเล่นปิงปอง ตนเองพอเล่นได้และไม่ได้ลงแข่งกีฬาประเภทใดจึงเข้าไปฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน รุ่นพี่ผู้หญิงหน้าตาดีและเป็นคนนิสัยดีมาดูแลการฝึกซ้อม ทำให้โอมรู้สึกชอบ พอศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็มีเพื่อนผู้หญิงคนอื่นมาชอบ ทำให้โอมรู้สึกปลื้มที่มีคนมาชอบ คิดว่าตนเองหล่อและเท่หน้าตาดีอย่างที่เพื่อนผู้หญิงคนแรกที่มาชวนให้เป็นทอมบอก เพราะตนเองเป็นนักกีฬาที่ดีมีเสน่ห์ในสายตาของเพื่อนผู้หญิง จึงคิดว่าตนเองสามารถเป็นทอมและชอบผู้หญิงได้เพราะมีคนมาชอบและสนใจตนเองหลายคน

วิถีชีวิตของโอม

โอมมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านพักของบิดามารดา การเป็นทอมมีผลกระทบต่อการเรียนของโอม คือ มีทำให้ผลการเรียนดีขึ้น รู้สึกว่าเหนื่อยใจเมื่อได้นัดหมายกับคู่รักทำให้อยากไปพบคู่รัก ไม่อยากเรียน การเป็นทอมไม่มีผลกระทบต่อการทำงานเพราะลักษณะงานเป็นงานที่ให้อิสระในการแต่งกาย

ชอบไปเที่ยว ไม่ค่อยสนใจเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนกลุ่มนี้จะเป็นกิจกรรมในโรงเรียน เอสนิทกับเพื่อนที่เป็นเกย์แต่ละคนจะพบและพูดคุยที่โรงเรียน เธอมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีว่ารู้สึกชอบทอมที่เป็นนักศึกษา รู้สึกเท่หน้ารัก อยากมีคนรักเป็นทอมที่เป็นนักศึกษา ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เธอเป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น เธอไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมเพราะไม่ได้คบหา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อนสนิทที่คบหาและสนิทส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เพื่อนที่สนิทและคบหามีนิสัยเรียบร้อย แต่ชอบมองผู้ชาย เพื่อนคบหาผู้ชายเป็นคนรักกันทุกคนยกเว้นตนเอง เธอคบหาเพื่อนที่เป็นทอมดีบ้างแต่ไม่สนิทกันมาก เธอมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ รู้สึกชอบทอมมากขึ้นเห็นผู้ชายแล้วเบื่อไม่ชอบ ไม่มีเพื่อนคนใดชักชวนให้เธอเป็นทอมอย่างที่เพื่อนเป็น เธอมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอมดีคือ ไปรับประทานอาหารและไปเที่ยวกับเพื่อนบ้าง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เธอรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอมดีจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเว็บไซต์เกี่ยวกับทอมดี สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารเฉพาะของทอมดี และสื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง คือ วิดีโอเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศของทอมดี การแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี ไม่มีส่วนให้เธอเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นดี เพราะตนเองไม่ได้เลียนแบบใคร เธอมีความรู้สึกชอบรู้สึกสนุกดีที่สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอมดี แต่รู้สึกไม่ชอบทอมที่แสดงออกมากเกินไป การเปิดเผยตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้อง ไม่มีส่วนให้เธอเป็นดี แต่รู้สึกชอบที่มีคนดำเนินชีวิตเหมือนตนเอง เธอมีความรู้สึกต่อบุคคลที่เป็นทอมดีที่มีชื่อเสียงในสังคมคือ ตนเองชอบที่เห็นทอมดีที่มีชื่อเสียงที่รักกันมานาน และใจกว้างกับคนรัก ยอมให้คนรักไปแต่งงาน

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เธอมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เพราะครอบครัวไม่ได้ไม่เคยต่อต้านและยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น ก่อนที่เธอจะเป็นดีมีความรู้สึกต่อผู้ชายคือรู้สึกว่าผู้ชายเอาเปรียบ ไม่ค่อยชอบ เมื่อเธอเป็นดีแล้วมีความรู้สึกไม่ชอบผู้ชายเหมือนก่อนจะเป็นดีรู้สึกว่าผู้ชายที่ตนเองพบชอบเอาเปรียบผู้หญิง ก่อนที่เธอจะเป็นดีมีความรู้สึกต่อผู้หญิง คือ รู้สึกว่าผู้หญิงเป็นพวกเดียวกับตนเอง น่าไว้วางใจกว่าผู้ชาย เมื่อเธอเป็นดีมีความรู้สึกที่ตนเองชอบมองผู้หญิงมากขึ้น ชอบทอมที่เล่นดนตรีเป็น เธอคิดว่าตนเองจะเป็นดีต่อไป เพราะรู้สึกมีความสุขที่ได้เป็นสิ่งที่อยากเป็น เธอคิดว่าในอนาคตตนเองไม่สามารถคบหาผู้ชายเป็นคนรักได้เพราะผู้ชายเห็นแก่ตัว ถ้าผู้ชายที่มาชอบดีมากๆ เหมือนคนที่เคยมาชอบตนเอง เธออาจจะยอมแต่งงานกับผู้ชายแต่เธอก็คิดว่าคงไม่มีทางจะเป็นไปได้เพราะผู้ชายคนนั้นแต่งงานไปแล้ว

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เธอคิดว่าสาเหตุที่ตนเองเป็นดีมีสาเหตุมาจากตนเองไม่ชอบที่พี่สาวมีครอบครัวเร็วเกินไป มีครอบครัวตั้งแต่อายุ 19 ปี ยังไม่จบการศึกษา พี่สาวไปพบพี่เขยเพราะพี่สาวไปช่วยดูแลร้านอาหารของเพื่อนบิดาทอน ช่วงปิดเทอม พี่เขยเป็นลูกค้าของร้านอาหาร พี่สาวไปเที่ยวกับพี่เขยแล้วไปอยู่กับเขาเลย รู้สึกว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีทำให้มารดาเสียใจ ประกอบกับคนที่เธอรักมักจะคบหาผู้ชายและแต่งงานเร็ว เพื่อนผู้หญิงของเธอส่วนใหญ่ก็คบหากับคนรักผู้ชายทำตัวไม่ค่อยดีเรื่องผู้ชาย ถูกผู้ชายเอาเปรียบ เช่น เพื่อนผู้หญิงที่เป็นนักกีฬา ปิงปองเหมือนกับเธอดังครรภ์กับอาจารย์ที่สอนปิงปองทั้งที่เพื่อนไม่ใช่ผู้หญิงที่ทำตัวไม่ดี ตนเองเคยคบหาผู้ชายเป็นคนรักคบหากันไม่ถึงเดือน ผู้ชายคนนี้ก็ฉวยโอกาสกับเธอ และขอมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย ทำให้ตนเองรู้สึกไม่ชอบผู้ชายเกลียดผู้ชายที่ทำร้ายเพื่อนตนเอง ผู้ชายชอบเอาเปรียบผู้หญิง รู้สึกว่าผู้หญิงต้องเสียหายมากกว่าจะได้แต่งงาน เมื่อเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ เพื่อนผู้หญิงก็ทำแท้งกันหลายคนและทำแท้งบ่อยครั้ง

และเพื่อนร่วมงานทราบว่าเป็นทอม โอมีความสุขที่ตนเองได้เป็นทอม ครอบครัวตนเองรับรู้และอยู่ด้วยกัน ไม่มีปัญหาใดๆ โอไม่มีความสุขที่เป็นทอม เพราะไม่สนใจว่าสังคมจะมองตนเองว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ปัญหาในการคบหาคู่รัก คือโอชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่มาก คู่รักไม่ค่อยชอบเพราะเป็นห่วงเรื่องสุขภาพ และขอให้โอลดสิ่งเหล่านี้ให้น้อยลง ซึ่งโอก็พยายามปรับปรุงตนเอง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โอคิดว่าอยากมีคอนโดมีเนียมอยู่กับคู่รัก การประพฤติกฎปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก โอสสนิทกับคู่รักมากไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกับคู่รัก คือมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก โอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้ชาย เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม โอแต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน เปิดเผยว่าเป็นทอมกับครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน มีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกัน

ประวัติส่วนตัวและครอบครัวของเอ

เอ (นามสมมติ) เป็นดี อายุ 25 ปี เป็นคนจังหวัดขอนแก่น สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา ประกอบอาชีพเป็นพนักงานด้านการออกแบบของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายอาหาร เอมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นบุตรลำดับที่ 2 มีพี่สาว 1 คน น้องชาย 1 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ขณะนี้เอพักอาศัยอยู่ที่บ้านของบิดามารดาของน้องรัก ลักษณะนิสัยของบิดา เป็นคนไม่มีเหตุผล รักน้องชาย เจ้าชู้บ้าง โมโหง่าย ลักษณะนิสัยของมารดา เป็นคนใจดี ใจเย็น มีเหตุผล รับฟังลูก ลักษณะนิสัยของพี่สาว เป็นคนเก่ง มีความรับผิดชอบ เป็นหลักให้ครอบครัวได้ ลักษณะนิสัยของน้องชาย เป็นคนเงิบชอบลืมนะรีบ ความรู้สึกที่มีต่อบิดา เอไม่ชอบที่บิดาไม่มีเหตุผล ไม่พอใจที่บิดาทำร้ายเอ เพราะเอเป็นคนชอบเถียงไม่ค่อยพูดกับบิดา ความรู้สึกที่มีต่อมารดา เอรู้สึกรักมารดา มารดาจะรับฟังตนเองมีเหตุผลตามใจ ความรู้สึกต่อพี่สาว ไม่ค่อยสนิทกับพี่สาว ไม่ชอบที่พี่สาวแต่งงานเร็ว กลัวถูกหลอก แต่ตอนนี้พี่สาวมีครอบครัวที่อบอุ่นรู้สึกรักพี่สาวมากขึ้น ความรู้สึกที่มีต่อน้องชาย เอรู้สึกเป็นห่วงน้องชายบ้าง แต่ไม่มาก เพราะน้องชายประพฤติตัวดี รีบร้อย การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นลักษณะตามใจไม่บังคับให้อิสระในการคิดและการกระทำ ไม่บังคับในเรื่องการเรียนแต่จะให้แนวทางและเรื่องการคบหาเพื่อน เมื่อเข้ามาศึกษาต่อที่กรุงเทพฯ มาอยู่กับย่าและอาซึ่งเป็นทหาร จะเข้มงวดมากกว่าบิดามารดา เอไม่ได้เกร และกลับบ้านตรงเวลาตามที่ย่าและอาบอก ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีความรักใคร่กันดี ไม่ค่อยมีปัญหากันในช่วงวัยรุ่นและบิดาจะทะเลาะกันบ่อย บิดาจะตีบางครั้งก็ใช้ไม้ตี หรือสิ่งของที่อยู่ใกล้มือตีเมื่อไม่พอใจเอ ในครอบครัวมีการทะเลาะที่ใช้ความรุนแรงที่เอจำได้คือ บิดาทะเลาะกับมารดาและตบตีมารดา เพราะบิดาเครียดเรื่องการทำงานเนื่องจากบิดาประกอบธุรกิจหลายอย่างในขณะนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาสืบเนื่องมาจากบิดาเครียดจากการทำงานและมาลงอารมณ์กับคนในครอบครัว เอเป็นคนเถียงไม่ยอม จึงมีปัญหากับบิดามากในช่วงวัยรุ่น เมื่อปัญหากับบุคคลในครอบครัว เอจะเถียงและไม่ยอมแพ้ จะรู้สึกโกรธ ร้องไห้ และเคยหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อนที่เป็นทอมซึ่งเคยคบหาเป็นคนรัก เมื่อมีปัญหาเอจะปรึกษามารดา เพราะมารดาจะรับฟังตนเองและเข้าใจ มีเหตุผล บางครั้งเอจะปรึกษาพี่สาวเพราะรู้สึกเหมือนมารดา เขาจะห่วงเอ ให้คำปรึกษาที่ดี ไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

เอศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเอไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง แต่มีเพื่อนสนิทเป็นเกย์ 1 คน คบหาทั่วไปไม่สนิทมาก เพื่อนผู้ชายที่คบหาทั่วไปมีนิสัยเรียบร้อย ตั้งใจเรียน เพื่อนผู้หญิงมีนิสัย

เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ทำให้เอรู้สึกไม่ชอบผู้ชาย แต่ก็ทราบว่ายังมีคนดีๆ อยู่แต่โอกาสที่ตนเองจะได้เจอคนดี อย่างที่ต้องการมีน้อย แต่เอก็เคยคบหากับทอมที่ชอบทำร้ายเอและมีความต้องการทางเพศกับเออย่างมาก และพิศดารจนทำให้เอรู้สึกกลัวทอมคนนั้นมาก แต่เมื่อเอได้มาเจอโอคนรักคนปัจจุบันที่เป็นคนดี อ่อนโยน เอาใจใส่ดูแลเออย่างดี ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้ชายที่ดีมาชอบตนเองแต่เอรู้สึกไม่ไวใจจึงเลือกที่จะคบหากับผู้หญิงและไวใจผู้หญิงเพราะถึงอย่างไรการอยู่กับผู้หญิงก็ไม่เสียหาย ไม่เสียเปรียบเท่าอยู่กับผู้ชาย

วิถีชีวิตของเอ

เอมีรูปแบบการดำรงชีวิต คือ อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านพักของบิดามารดาคู่รัก การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการเรียน จะสนใจเรียนมากกว่า การเป็นดีไม่มีผลกระทบต่อการงานเพราะเพื่อนร่วมงานทราบว่าเอเป็นดี เอรู้สึกมีความสุขที่ตนเองเป็นดี เพราะครอบครัวของตนเองยอมรับไม่มีปัญหาใดๆ เอไม่รู้สึกมีความสุขทุกขที่เป็นดี แม้ว่าตนเองจะเคยว่าตนเองวิปริต แต่ตนเองก็ไม่สนใจเพราะบิดามารดาไม่เคยต่อว่า แต่กลับยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น ปัญหาในการคบหาคู่รัก คู่รักของเอชอบดื่มเหล้า และสูบบุหรี่มาก เอไม่ชอบเพราะเป็นห่วงสุขภาพและขอให้เลิกสิ่งเหล่านี้ลง ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต เอมีความคาดหวังว่าอยากมีลูกแต่ไม่อยากมีอะไรกับผู้ชาย อาจขอลูกคนอื่นมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก เอสนิทกับคู่รักมากไม่มีเรื่องปิดบังกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับคู่รัก มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันทุกอย่าง เพราะอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทำงานบ้าน การแสดงความรักต่อคู่รัก เอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักโดยมีบทบาทเป็นผู้หญิง เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคม เอแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป เปิดเผยว่าตนเองเป็นดีกับครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคม มีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม

การคบหากันของโอและเอ

โอไม่เคยคบหาผู้ชายเป็นคนรัก แต่มีผู้ชายมาชอบ โอรู้สึกไม่ชอบนิสัยที่แสดงความเป็นผู้ชายมากเกินไป โอเริ่มเป็นทอมและคบหาผู้หญิงตั้งแต่อายุ 11 - 12 ปี แต่คบหาในลักษณะที่ไม่จริงจัง เริ่มคบหาจริงจังตอนอายุ 14 ปี โอคบหาผู้หญิงมาแล้วประมาณ 8 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 6 เดือน - 1 ปีกว่า สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากันเพราะคนรักไปมีคนอื่น ตนเองเป็นคนจริงจังไม่เจ้าชู้

เอเคยคบหาผู้ชายเป็นคนรักมาหลายคน ระยะเวลาที่คบหากับผู้ชายคนแรกนี้ไม่ถึงหนึ่งเดือน สาเหตุที่เลิกกันเพราะเขาชอบฉวยโอกาสและขอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเอ ผู้ชายคนที่ 2 เอชอบพอกับเพื่อนผู้ชายที่เรียนโรงเรียนเดียวกัน ระยะเวลาคบหาประมาณ 1 ปี แต่พอเขาเข้าศึกษาต่อในกรุงเทพฯ ก็ไม่สนใจเอ จึงเลิกคบหากัน ผู้ชายที่คบหาคนที่ 3 เป็นผู้ชายในอุดมคติของเอ มีเป็นดีมีฐานะการศึกษาดี อายุมากกว่าหลายปี เขาขอเอแต่งงานเมื่อเออายุ 17 ปี เอไม่อยากเป็นเหมือนพี่สาวจึงปฏิเสธผู้ชายคนนี้ไปทั้งที่รู้สึกรักผู้ชายคนนี้มาก เอเริ่มคบหาเป็นดีและเริ่มคบหาผู้หญิงตั้งแต่อายุ 19 ปี ได้คบหาผู้หญิงมาประมาณ 4 คน ระยะเวลาที่คบหากันประมาณ 1 ปีขึ้นไป สาเหตุที่เลิกคบหากันเนื่องจากคนแรก บิดามารดาไม่ยอมรับ คนที่สองชอบทำร้ายเอ ส่วนคนที่สามคบหาแบบไม่จริงจัง จึงเลิกคบหากัน

โอและเอพบกันเพราะโอมาฝึกงานและเอมาติดต่องานกับพนักงานที่บริษัทของโอ เอรู้สึกชอบและอยากรู้จักโอจึงติดต่อขอเบอร์โทรศัพท์จากพนักงานที่เอมาติดต่องาน ขณะนั้นเอยังคบหากับคนรักที่เป็นทอมคนเดิมอยู่ เมื่อเอมีปัญหาเกี่ยวกับคนรักก็ย้ายมาอยู่กับโอ โอและเอคบหากันมาประมาณเกือบ 2 ปี โอประทับใจที่เอเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับครอบครัวตนเองได้ เป็นคนทำให้ครอบครัวตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น เพราะเดิมครอบครัวของโอไม่ค่อยแสดงความรักต่อกัน ส่วนเอประทับใจที่โอเป็นคนนุ่มนวล ใจเย็น

อ่อนโยน ดูแลเอาใจใส่ตนเองดี เป็นคนสบายๆ โอและเออยู่ด้วยกันที่บ้านบิถัมมารดาของโอ จึงพบกันทุกวัน ช่วงเย็น โอและเอสนิทกันมากสามารถพูดคุยและปรึกษากันได้ทุกเรื่อง โอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเอ โดยโอเป็นทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย เอเป็นดี้มีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาทกัน โอมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยใช้นิ้วมือ ปาก และใช้ร่างกายส่วนล่างเสียดสีกัน โอและเอไม่ได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากทางใด และไม่ได้ปรึกษาใครก่อนมีความสัมพันธ์กัน โอได้เปิดเผยตนเองว่าเป็นทอมให้เพื่อนทราบ พวกคนรักคนแรกเข้าบ้าน บิถัมมารดาบอกว่าตนเองเป็นทอม แต่มารดาไม่ชอบ เพราะตนเองติดคนรักมากไม่ยอมกลับบ้านทั้งที่เมื่อก่อนเป็นคนที่อยู่ในกรอบไม่เคยทำตัวเสียหาย แต่บิถัมเข้าใจไม่เคยมองว่า บิถัมและมารดายอมรับได้มากขึ้นเมื่อคบหากับเอ ส่วนเอได้เปิดเผยให้เพื่อนร่วมงานทราบ และได้บอกครอบครัว ในครั้งแรกครอบครัวไม่ยอมรับแต่ระยะหลังก็ยอมรับได้มากขึ้น โอแสดงตนต่อสังคมโดยแต่งกายเหมือนผู้ชาย เอแสดงตนต่อสังคมเป็นผู้หญิงแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป มีการจับมือกันและแสดงตนว่าเป็นคนรักกัน

ปัญหาในการคบหาคู่รักคือโอจะสูบบุหรี่และดื่มเหล้าค่อนข้างมากทำให้เอไม่ค่อยชอบเพราะไม่อยากให้ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ ห่วงใยสุขภาพของโอ ซึ่งโอก็พยายามเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ลดน้อยลง

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต โอมีความคาดหวังว่าอยากมีคอนโดมิเนียมและอยู่กันกับเอ ไม่ได้คิดจะมีลูก ส่วนเออยากลูกแต่ไม่อยากมีอะไรกับผู้ชาย กลัวเจอผู้ชายไม่ดี อาจขอลูกคนอื่นมาเลี้ยง หรือเลี้ยงสุนัขแทน

วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

รูปแบบการดำรงชีวิต หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีรูปแบบการดำรงชีวิต โดยอยู่ด้วยกันกับคู่รักจำนวน 4 คู่ ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รักจำนวน 6 คู่ การเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการเรียนคือทำให้ผลการเรียนดีขึ้นมีจำนวน 3 คน ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนมีจำนวน 7 คน มีผลกระทบต่อการทำงานมีจำนวน 5 คน ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานจำนวน 15 คน ปัญหาในการคบหาคู่รัก มีปัญหาในเรื่องความหึงหวงจำนวน 3 คู่ ปัญหาเรื่องความมีระเบียบ จุกจิก ใส่ใจรายละเอียดมากเกินไปมีจำนวน 2 คู่ ปัญหาเรื่องครอบครัวทางบ้านไม่ยอมรับ ปัญหาเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ปัญหาเรื่องดื่มเหล้าสูบบุหรี่ เจ้าชู้ ปัญหาเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ความไม่มีระเบียบ และปัญหาเรื่องดื่มเหล้า พุดจาไม่คิด ไม่เรียบร้อย มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 1 คู่ ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความคาดหวังว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเปิดเผย มีบ้าน มีรถยนต์ และอยากมีบ้าน มีรถยนต์ และอยู่กับคู่รักตลอดไป มีจำนวน 3 คน มีความคาดหวังว่าอยากมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่านี้ ยังไม่ได้คิดเรื่องชีวิตในอนาคต ไม่จำเป็นต้องมีครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ มีครอบครัวที่อบอุ่น มีบ้าน รถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 2 คน มีความคาดหวังว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคู่รัก เลี้ยงดูหลาน อยากอยู่กับคู่รักเป็นครอบครัวอย่างเปิดเผย อยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ อยู่กับสามีและลูก และอยากให้คู่รักเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว อยากมีชีวิตครอบครัวกับคู่รัก มีบ้าน มีรถยนต์ อยากมีลูกมีแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ อยากมีคอนโดมิเนียม อยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ อาจขอลูกคนอื่นมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน

การประพาศปฏิบัติตนในการคบหาผู้รัก ความสัมพันธ์กับผู้รัก หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ที่สนิทกันกับผู้รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน มีจำนวน 15 คน สนิทกับผู้รักแต่ไม่ได้บอกให้ทราบทุกเรื่อง สนิทกับผู้รักค่อนข้างมาก พุดคุยปรึกษาได้เกือบทุกเรื่อง มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 2 คน และสนิทกับผู้รักแต่ไม่ปรึกษาเรื่องที่บ้านและเรื่องงาน มีจำนวน 1 คน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับผู้รัก ผู้รักที่อยู่ด้วยกันมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันทุกอย่าง มีจำนวน 4 คู่ และผู้รักที่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบางอย่าง มีจำนวน 6 คู่

การแสดงความรักต่อผู้รัก หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำนวน 20 คน มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้รักของตนเอง ได้มีการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามธรรมชาติจำนวน 16 คน เรียนรู้จากการถามเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ดูหนังสือ วีดีโอ วีซีดี เว็บไซต์ เพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเล่าให้ฟัง ดูวีดีโอ และเข้าไปใช้บริการทางอินเทอร์เน็ต ดูวีดีโอบ้าง มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน

การแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ การแต่งกายและการแสดงตนว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมมีการแสดงตนต่อสังคมโดยการแต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน มีจำนวน 5 คน แต่งกายเป็นชายแต่ไม่แสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน มีจำนวน 3 คน ไม่แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน มีจำนวน 2 คน ส่วนที่มีการแสดงตนต่อสังคมโดยแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไปเนื่องจากมีบทบาทเป็นผู้หญิง มีจำนวน 10 คน การเปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเปิดเผยว่าตนเองเป็นรักร่วมเพศหญิงกับเพื่อนสนิท และเปิดเผยกับครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนเท่ากันคือ มีจำนวน 4 คน เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงกับเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม และไม่เปิดเผย มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 3 คน เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงกับเพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงาน เพื่อนและบุคคลอื่นในสังคม และเปิดเผยกับครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคมมีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 2 คน การแสดงออกว่าเป็นผู้รักกันต่อสังคม ผู้รักหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นผู้รักกันต่อสังคม มีจำนวน 6 คู่ และผู้รักหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นผู้รักกันต่อสังคม มีจำนวน 4 คู่

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 20 คน เป็นทอมจำนวน 10 คน ดีจำนวน 10 คน ตามตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง เพศของพี่น้อง สถานภาพของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพภายในครอบครัว และสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านครอบครัว

สถานภาพ	ทอม		ดี้		ทอมและดี้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับการเกิด						
บุตรคนเดียว	1	10	1	10	2	10
บุตรคนแรก	6	60	5	50	11	55
บุตรคนกลาง	2	20	2	20	4	20
บุตรคนสุดท้อง	1	10	2	20	3	15
รวม	10	100	10	100	20	100
จำนวนพี่น้อง						
2	3	30	2	20	5	25
3	2	20	5	50	7	35
4	4	40	2	20	6	30
ไม่มีพี่น้อง	1	10	1	10	2	10
รวม	10	100	10	100	20	100
เพศของพี่น้อง						
ผู้หญิงล้วน	5	50	2	20	7	35
ผู้หญิงน้อยกว่าผู้ชาย	-	-	-	-	-	-
ผู้หญิงเท่ากับผู้ชาย	1	10	2	20	3	15
ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย	3	30	5	50	8	40
ไม่มีพี่น้อง	1	10	1	10	2	10
รวม	10	100	10	100	20	100

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพ	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพของครอบครัว						
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	5	50	4	40	9	45
บิดามารดาหย่าร้างกัน	-	-	3	30	3	15
บิดามารดาอยู่ด้วยกันและบิดาถึงแก่กรรม	2	20	2	20	4	20
บิดามารดาอยู่ด้วยกันและมารดาถึงแก่กรรม	1	10	-	-	1	5
บิดามารดาหย่าร้างกันและบิดาถึงแก่กรรม	1	10	-	-	1	5
บิดามารดาหย่าร้างกันและมารดาถึงแก่กรรม	-	-	-	-	-	-
บิดามารดาอยู่ด้วยกันและถึงแก่กรรมแล้วทั้งสองคน	1	10	1	10	2	10
บิดามารดาหย่าร้างกันและถึงแก่กรรมแล้วทั้งสองคน	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100	10	100	20	100
การอบรมเลี้ยงดู						
เข้มงวด	4	40	7	70	11	55
ประชาธิปไตย	1	10	-	-	1	5
ตามใจ	2	20	-	-	2	10
อื่นๆ	3	30	3	30	6	30
รวม	10	100	10	100	20	100
สัมพันธภาพภายในครอบครัว						
รักใคร่กันดี	2	20	3	30	5	25
ทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง	6	60	5	50	11	55
ทะเลาะกันบ่อยครั้ง	2	20	2	20	4	20
รวม	10	100	10	100	20	100

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพ	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ						
มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ	1	10	-	-	1	5
ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ	9	90	10	100	19	95
รวม	10	100	10	100	20	100

การวิเคราะห์ตาราง 1 ข้อมูลตามตัวแปรด้านครอบครัว

ลำดับการเกิด จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรกมากที่สุด มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาก็คือบุตรคนกลางมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 บุตรคนสุดท้องและบุตรคนเดียวมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรกมากที่สุดมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาก็คือบุตรคนกลางและบุตรคนสุดท้อง มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และบุตรคนเดียวมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คนมีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรกมากที่สุด มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาก็คือ บุตรคนกลาง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และบุตรคนสุดท้อง มีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 15

จำนวนพี่น้อง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีจำนวนพี่น้อง 4 คน มากที่สุดคือมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาก็คือ จำนวนพี่น้อง 2 คน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 จำนวนพี่น้อง 3 คน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และไม่มีพี่น้องมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน มีจำนวนพี่น้อง 3 คนมากที่สุดคือมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาก็คือจำนวนพี่น้อง 2 คน และจำนวนพี่น้อง 4 คน มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และไม่มีพี่น้องมีจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มากที่สุด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาก็คือจำนวนพี่น้อง 4 คน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และจำนวนพี่น้อง 2 คน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25

เพศของพี่น้อง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีเพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงล้วนมากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาก็คือ เพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 เพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงเท่ากับผู้ชายและไม่มีพี่น้องมีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน มีเพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายมากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาก็คือ เพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงล้วนและผู้หญิงเท่ากับผู้ชายมีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และไม่มีพี่น้องมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน มีเพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายมากที่สุด มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาก็คือ เพศของ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 20 คน เป็นทอมจำนวน 10 คน ดีจำนวน 10 คน ตามตัวแปรด้านเพื่อน มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านเพื่อน

สถานภาพ	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน						
เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน	4	40	5	50	9	45
ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน	6	60	5	50	11	55
รวม	10	100	10	100	20	100
เพศของเพื่อนสนิทที่คบหา						
ผู้หญิงล้วน	5	50	5	50	10	50
ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย	3	30	3	30	6	30
ผู้หญิงเท่ากับผู้ชาย	1	10	1	10	2	10
ผู้หญิงน้อยกว่าผู้ชาย	1	10	-	-	1	5
ไม่มีเพื่อนสนิท	-	-	1	10	1	5
รวม	10	100	10	100	20	100
การคบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศ						
คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง	7	70	5	50	12	60
คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชาย	-	-	1	10	1	5
คบหาทั้งเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชายและ รักร่วมเพศหญิง	2	20	3	30	5	25
ไม่ได้คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศ	1	10	1	10	2	10
รวม	10	100	10	100	20	100
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็น รักร่วมเพศหญิง						
เพื่อนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิง	5	50	3	30	8	40
เพื่อนไม่มีส่วนทำให้เป็น รักร่วมเพศหญิง	5	50	7	70	12	60
รวม	10	100	10	100	20	100

การคบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศ จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมากที่สุด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา คือ คบหาทั้งเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และไม่คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศเลยมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ คบหาเพื่อนทั้งเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และ คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชายและไม่คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศเลยมีจำนวนเท่ากันคือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมากที่สุด มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ คบหาเพื่อนทั้งเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และไม่คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศเลยมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน เพื่อนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงและเพื่อนไม่มีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ดีจำนวน 10 คน เพื่อนไม่มีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และเพื่อนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ทอมและ ดีจำนวน 20 คน เพื่อนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 เพื่อนไม่มีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรด้านสื่อมวลชน

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 20 คน เป็นทอมจำนวน 10 คน ดีจำนวน 10 คน ตามตัวแปรด้านสื่อมวลชนมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 3 การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านสื่อมวลชน

สถานภาพ	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของสื่อมวลชนที่รับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมากที่สุด						
โทรทัศน์	6	60	8	80	14	70
วิทยุ	-	-	-	-	-	-
คอมพิวเตอร์	-	-	1	10	1	5
สื่อสิ่งพิมพ์	4	40	1	10	5	25
สื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100	10	100	20	100
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง						
สื่อมวลชนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิง	3	30	1	10	4	20
สื่อมวลชนไม่มีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิง	7	70	9	90	16	80
รวม	10	100	10	100	20	100

การวิเคราะห์ตาราง 3 ข้อมูลตัวแปรด้านสื่อมวลชน

ประเภทของสื่อมวลชนที่รับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ มีการรับรู้พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ดีจำนวน 10 คน มีการรับรู้พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุดมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือมีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากคอมพิวเตอร์และสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนเท่ากันคือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และมีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์พบว่าทอมจำนวน 10 คน สื่อมวลชนไม่มีมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 สื่อมวลชนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ดีจำนวน 10 คน สื่อมวลชนไม่มีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 สื่อมวลชนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน สื่อมวลชนไม่มีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 สื่อมวลชนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 20 คน เป็นทอมจำนวน 10 คน ดีจำนวน 10 คน มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 4 การจำแนกรายละเอียดตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

สถานภาพ	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง						
มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง	10	100	10	100	20	100
มีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100	10	100	20	100
แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตนเอง						
จากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ						
มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ	1	10	5	50	6	30
ไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศไปเป็นรักต่างเพศ	9	90	5	50	14	70
รวม	10	100	10	100	20	100

การวิเคราะห์ตาราง 4 ข้อมูลตัวแปรด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 ดีจำนวน 10 คน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยรายงานว่าได้เปิดเผยตนเอง ได้อยู่กับคนที่ตนเองรัก เป็นผู้หญิงเหมือนกันเข้าใจกัน คบหาผู้หญิงไม่เสียหาย ครอบครัวทางบ้านยอมรับได้

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ จากการสัมภาษณ์พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีแนวโน้มว่าจะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ ถ้าตนเองรักผู้ชายคนนั้นมากๆ มีทอมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ มีความเห็นว่าผู้ชายเป็นเพื่อน รู้สึกไม่ชอบผู้ชายเพราะเห็นว่าก้าวร้าว รุนแรง เห็นแก่ตัว ชอบพูดจาน่าเกลียด ไม่มีมารยาท ชอบเอาเปรียบตนเองสามารถดูแลตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาใคร ดีจำนวน 10 คน มีดีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ มีความเห็นว่า ไม่ได้รู้สึกเกลียดผู้ชาย ได้เคยคบหากับผู้ชายมาก่อน การคบหากับคนรักจะดูนิสัยว่าสามารถเข้ากับตนเองได้หรือไม่แต่ไม่ได้เลือกว่าต้องเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง และมีครบครันแล้วถึงอย่างไรก็ต้องเลือกครบครันเพราะไม่อยากให้ลูกมีปัญหา มีดีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ มีความเห็นว่า มีความสุขที่ได้อยู่กับคนที่ตนรัก ผู้หญิงอ่อนโยน นุ่มนวลไม่ต้องกลัวถูกเอาเปรียบ ไม่ต้องกลัวเสียหาย ไม่อยากพบผู้ชายแบบบิดาหรือผู้ชายที่เคยเป็นคนรักเก่า ไม่อยากมีภาระเพราะคิดว่าตนเองไม่สามารถดูแลครบครันได้คืออย่างที่มารดาทำ ทอมและดีจำนวน 20 คน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 20 คน เป็นทอมจำนวน 10 คน ดีจำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบการดำรงชีวิต การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก การแสดงความรักต่อคู่รัก และการแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 5 การจำแนกรายละเอียดวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

รูปแบบการดำรงชีวิต	จำนวนคู่รัก (คู่)	ร้อยละ
การอยู่ร่วมกันของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ		
อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านพักของตนเอง	2	20
อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่อพาร์ทเมนต์	1	10
อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านพักของบิดามารดา	1	10
ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับคู่รัก	6	60
รวม	10	100

ตาราง 5 (ต่อ)

รูปแบบการดำรงชีวิต	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผลกระทบต่อการเรียนจากการเป็น รักร่วมเพศหญิง						
ไม่มีผลกระทบต่อการเรียน	7	70	10	100	17	85
มีผลกระทบต่อการเรียนทำให้การเรียน ดีขึ้น	3	30	-	-	3	15
มีผลกระทบต่อการเรียนทำให้การเรียน แย่ลง	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100	10	100	20	100
ผลกระทบต่อการทำงาน						
มีผลกระทบต่อการทำงาน	2	20	2	20	4	20
ไม่มีผลกระทบต่อการทำงาน	8	80	8	80	16	80
รวม	10	100	10	100	20	100
ความรู้สึกต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง						
มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิง	5	50	6	60	11	55
มีความสุขและความทุกข์ที่เป็น รักร่วมเพศหญิง	5	50	4	40	9	45
รวม	10	100	10	100	20	100
รูปแบบการดำรงชีวิต	จำนวนคู่รัก (คู่)			ร้อยละ		
ปัญหาในการคบหาคู่รัก						
ความหึงหวง	3			30		
ความมีระเบียบมากเกินไป	2			20		
ครอบครัวทางบ้านไม่ยอมรับ	1			10		
ดื่มเหล้า สูบบุหรี่	1			10		
ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เจ้าชู้	1			10		
ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ความไม่มีระเบียบ	1			10		
ดื่มเหล้า พุดจาไม่คิด ไม่เรียบร้อย	1			10		
รวม	10			100		

ตาราง 5 (ต่อ)

รูปแบบการดำรงชีวิต	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต						
อยากให้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเปิดเผย						
มีบ้าน มีรถยนต์	2	20	1	10	3	15
อยากมีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่						
ดีกว่าเดิม	1	10	1	10	2	10
ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคู่รัก เลี้ยงดูหลาน	1	10	-	-	1	5
ยังไม่ได้คิดเรื่องชีวิตในอนาคต	1	10	1	10	2	10
อยากอยู่กับคู่รักเป็นครอบครัวอย่าง						
เปิดเผย อยากมีลูกแต่ไม่อยาก						
ตั้งครรภ์	1	10	-	-	1	5
ไม่จำเป็นต้องมีครอบครัวสามารถอยู่						
คนเดียวได้	-	-	2	20	2	10
อยู่กับสามีและลูก และอยากให้คู่รัก						
เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว	-	-	1	10	1	5
มีครอบครัวที่อบอุ่น มีบ้าน รถยนต์						
อาจขอเด็กมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน	1	10	1	10	2	10
อยากมีชีวิตครอบครัวกับคู่รัก มีบ้าน						
มีรถยนต์ อยากมีลูกแต่ไม่อยาก						
ตั้งครรภ์	1	10	-	-	1	5
อยากมีบ้าน รถยนต์ อยากอยู่กับคู่รัก						
ตลอดไป	1	10	2	20	3	15
อยากมีคอนโดมิเนียม	1	10	-	-	1	5
อยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ อาจขอ						
ลูกคนอื่นมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน	-	-	1	10	1	5
รวม	10	100	10	100	20	100

ตาราง 5 (ต่อ)

การประพฤติดีปฏิบัติตนในการคบหาผู้รัก	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับผู้รัก						
สนิทกันมาก ไม่มีเรื่องปิดบัง	6	60	9	90	15	75
สนิทกันแต่ไม่ได้บอกให้ทราบทุกเรื่อง	2	20	-	-	2	10
สนิทกันแต่ไม่ปรึกษาเรื่องที่บ้านและ เรื่องงาน	1	10	-	-	1	5
สนิทกันค่อนข้างมาก พุดคุยปรึกษาได้ เกือบทุกเรื่อง	1	10	1	10	2	10
รวม	10	100	9	100	20	100
การประพฤติดีปฏิบัติตนในการคบหาผู้รัก	จำนวนผู้รัก (คู่)			ร้อยละ		
กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับผู้รัก						
ทำกิจกรรมร่วมกันทุกอย่างเพราะ อยู่ด้วยกัน	4			40		
ทำกิจกรรมร่วมกันบางอย่างเพราะ อยู่ด้วยกัน	6			60		
รวม	10			100		
การแสดงความรักต่อผู้รัก	จำนวนผู้รัก (คู่)			ร้อยละ		
ความสัมพันธ์ทางเพศ						
มีความสัมพันธ์ทางเพศ	10			100		
ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศ	-			-		
รวม	10			100		
การแสดงความรักต่อผู้รัก	ทอม		ดี		ทอมและดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ						
ของรักร่วมเพศหญิง						
เรียนรู้ตามธรรมชาติ	7	70	9	90	16	80
ถามเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง	1	10	-	-	1	5
ดูหนังสือ วีดีโอ วีซีดี เว็บไซต์	1	10	-	-	1	5
เพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเล่าให้ฟัง						
ดูวีดีโอ	1	10	-	-	1	5
เข้าไปใช้บริการในอินเทอร์เน็ต ดูวีดีโอ	-	-	1	10	1	5
รวม	10	100	10	100	20	100

ตาราง 5 (ต่อ)

การแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ	ทอม		ดี้		ทอมและดี้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การแต่งกายและแสดงตนว่าเป็น รักร่วมเพศหญิง						
แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชาย อย่างชัดเจน	5	50	-	-	5	25
แต่งกายเป็นชายแต่ไม่แสดงว่าเป็นชาย อย่างชัดเจน	3	30	-	-	3	15
ไม่แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็น ชายอย่างชัดเจน	2	20	-	-	2	10
แต่งกายเป็นหญิงทั่วไป	-	-	10	100	10	100
รวม	10	100	10	100	20	100
การเปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง						
เพื่อนสนิท	1	10	3	30	4	20
เพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงาน	1	10	1	20	2	10
เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม	2	20	1	10	3	15
เพื่อนและบุคคลอื่นในสังคม	1	10	1	10	2	10
ครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน	3	30	1	10	4	20
ครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคม	-	-	2	20	2	10
ไม่เปิดเผย	2	20	1	10	3	15
รวม	10	100	10	100	20	100
การแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ	จำนวนคู่รัก (คู่)			ร้อยละ		
การแสดงออกว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม						
แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกัน	6			60		
ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกัน	4			40		
รวม	10			100		

การวิเคราะห์ตาราง 5 ข้อมูลรูปแบบการดำรงชีวิต

การอยู่ร่วมกันของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จากการสัมภาษณ์ พบว่า การอยู่ร่วมกันของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีคู่รักทอมดีจำนวน10 คู่มีคู่รักทอมที่อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านของตนเองจำนวน 2 คู่ คิดเป็นร้อยละ 20 อยู่ร่วมกันกับคู่รักที่ออฟฟิศและอยู่ร่วมกันกับคู่รักที่บ้านของบิดามารดามีจำนวนเท่ากันคือ มีจำนวน 1 คู่ คิดเป็นร้อยละ 10 คู่รักทอมดีจำนวน 6 คู่ ไม่ได้อยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 60

ผลกระทบต่อการเรียนจากการเป็นรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงไม่มีผลกระทบต่อการเรียน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการเรียนทำให้การเรียนดีขึ้น มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ดีจำนวน 10 คน รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงไม่มีผลกระทบต่อการเรียน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ทอมและดีจำนวน 20 คน การเป็นรักร่วมเพศหญิงไม่มีผลกระทบต่อการเรียน มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และมีผลกระทบต่อการเรียนทำให้การเรียนดีขึ้น มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15

ผลกระทบต่องานจากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน รายงานว่า การเป็นทอมมีผลกระทบต่องานจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่มีผลกระทบต่องานมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ดีจำนวน 10 รายงานว่า การเป็นดีมีผลกระทบต่องานมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่มีผลกระทบต่องานมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ทอมและดีจำนวน 20 คน รายงานว่า การเป็นทอมดีมีผลกระทบต่องานมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่มีผลกระทบต่อการเป็นดีมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80

ความรู้สึกต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิงและมีทั้งความสุขและความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ความสุขที่เป็นรักร่วมเพศ คือ เป็นตัวของตัวเอง ได้เป็นในสิ่งที่ตนเองชอบ คบหา กับผู้หญิงไม่ต้องกลัวเสียหาย มีเพื่อนไม่เป็นตัวประหลาดในสังคม ครอบครัวยอมรับได้ ความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศ คือ อึดอัดใจที่ครอบครัวไม่ยอมรับ ไม่ชอบใครมาวิจารณ์ กลัวว่าเมื่อมีอายุมากขึ้นจะลำบาก ไม่รู้จะดำเนินชีวิตอย่างไร ดีจำนวน 10 คน มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีทั้งความสุขและความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ความสุขที่เป็นรักร่วมเพศ คือ ได้เปิดเผยตนเอง ได้อยู่กับคนที่ตนเองรัก อบอุ่น ไวใจได้ ไม่ต้องกลัวเสียหายเหมือนคบกับผู้ชาย มีคนในสังคมที่เป็นเหมือนตนเอง ครอบครัวยอมรับได้ ความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิงคือ อึดอัดใจที่ครอบครัวไม่ยอมรับ ไม่ชอบให้ใครมาวิจารณ์ รู้สึกผิดต่อสามี ทอมและดีจำนวน 20 คน มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 มีทั้งความสุขและความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ปัญหาในการคบหาคู่รัก จากการสัมภาษณ์ พบว่า คู่รักทอมดีจำนวน 10 คู่ มีปัญหาในการคบหา คู่รักในเรื่องความหึงหวงมากที่สุด มีจำนวน 3 คู่ คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือความมีระเบียบมากเกินไป มีจำนวน 2 คู่ คิดเป็นร้อยละ 20 ปัญหาเรื่องครอบครัวทางบ้านไม่ยอมรับ ปัญหาเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ปัญหาเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เจ้าชู้ ปัญหาเรื่องดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ความไม่มีระเบียบ และปัญหาเรื่องดื่มเหล้า พุดจาไม่คิด ไม่เรียบร้อย มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คู่ คิดเป็นร้อยละ 10

ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มีบ้าน มีรถยนต์ อยู่เป็นครอบครัว โดยที่สามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวยอมรับได้ คิดเป็นร้อยละ 20 และมีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าอยากมีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่ดีกว่าเดิม ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคู่รัก เลี้ยงดูหลาน ยังไม่คิดเรื่องชีวิตในอนาคต อยากอยู่กับคู่รักเป็นครอบครัวอย่างเปิดเผย อยากมีลูกแต่ไม่อยากจะตั้งครรภ์ มีครอบครัวที่อบอุ่นมีบ้าน มีรถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน อยากมีชีวิตครอบครัวกับคู่รัก มีบ้าน รถยนต์ อยากมีลูกแต่ไม่อยากจะตั้งครรภ์ อยากมีบ้าน รถยนต์ อยากอยู่กับคู่รักตลอดไป อยากมีคอนโดมิเนียม มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าไม่จำเป็น

ต้องมีครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ อยากมีบ้าน รถยนต์ อยู่กับคู่รักตลอดไป มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และมีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเปิดเผย มีบ้านมีรถยนต์ อยู่เป็นครอบครัวโดยที่สามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวยอมรับได้ อยากมีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่ดีกว่าเดิม ยังไม่คิดเรื่องชีวิตในอนาคต อยู่กับสามีและลูกและอยากให้คู่รักเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว มีครอบครัวที่อบอุ่น มีบ้าน รถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน อยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ อาจขอลูกคนอื่นมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน มีความคาดหวังว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเปิดเผย มีบ้าน มีรถยนต์ และอยากมีบ้าน มีรถยนต์ อยู่กับคู่รักตลอดไปมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รองลงมาคืออยากมีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่ดีกว่าเดิม ยังไม่ได้คิดเรื่องชีวิตในอนาคต ไม่จำเป็นต้องมีครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ มีครอบครัวที่อบอุ่นมีบ้าน รถยนต์ อาจขอเด็กมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคู่รัก เลี้ยงลูกหลาน อยากอยู่กับคู่รักเป็นครอบครัวอย่างเปิดเผย อยากมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ อยู่กับสามีและลูก และอยากให้คู่รักเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว อยากมีชีวิตครอบครัวกับคู่รัก มีบ้าน รถยนต์ อยากมีลูกแต่ไม่ต้องการตั้งครรภ์ อยากมีคอนโดมิเนียม อยากมีลูกแต่ไม่ต้องการตั้งครรภ์อาจขอลูกคนอื่นมาเลี้ยงหรือเลี้ยงสุนัขแทน มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลการประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก

ความสัมพันธ์กับคู่รัก จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน มีความสัมพันธ์กับคู่รักคือสนิทกันมาก ไม่มีเรื่องปิดบังมากที่สุด มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ สนิทกันแต่ไม่ได้บอกให้ทราบทุกเรื่อง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และสนิทกันแต่ไม่ปรึกษาเรื่องที่บ้านและเรื่องงาน สนิทกันค่อนข้างมาก พุดคุยปรึกษาได้เกือบทุกเรื่อง มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน มีความสัมพันธ์กับคู่รักคือสนิทกันมากไม่มีเรื่องปิดบังกันมากที่สุด มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และสนิทกันค่อนข้างมาก พุดคุยปรึกษากันได้เกือบทุกเรื่อง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คนมีความสัมพันธ์กับคู่รักคือสนิทกันมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกันมากที่สุด มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือสนิทกันแต่ไม่ได้บอกให้ทราบทุกเรื่อง และสนิทกันค่อนข้างมาก พุดคุยปรึกษากันได้เกือบทุกเรื่อง มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และสนิทกัน แต่ไม่ปรึกษาเรื่องที่บ้านและเรื่องงาน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5

กิจกรรมที่ทำร่วมกัน จากการสัมภาษณ์ พบว่า คู่รักทอมดีจำนวน 10 คู่ มีการทำกิจกรรมบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกันมากที่สุด มีจำนวน 6 คู่ คิดเป็นร้อยละ 60 กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ คือ ห้างสรรพสินค้าหรือต่างจังหวัด ดูหนัง ซื้ของ และมีการทำกิจกรรมทุกอย่างเพราะอยู่ด้วยกันมีจำนวน 4 คู่ คิดเป็นร้อยละ 40 กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ คือ ห้างสรรพสินค้าหรือต่างจังหวัด ดูหนัง ซื้ของ ไปสนามกีฬา และทำงานบ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงความรักต่อคู่รัก

ความสัมพันธ์ทางเพศ จากการสัมภาษณ์ พบว่า คู่รักทอมดี้จำนวน 10 คู่ มีความสัมพันธ์ทางเพศกัน มีจำนวน 10 คู่ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยคู่รักทอมดี้รายงานว่า ทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย ดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาท มีความสัมพันธ์ทางเพศโดยใช้นิ้วมือ ปาก และร่างกายส่วนล่างเสียดสีกัน

การเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิงโดยเรียนรู้ตามธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงรักร่วมเพศจากการถามเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง คู่มือหนังสือ วีดีโอ วีซีดี เว็บไซต์ และเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเล่าให้ฟัง คู่มือวีดีโอมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน มีการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงรักร่วมเพศโดยเรียนรู้ตามธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และเข้าไปใช้บริการอินเทอร์เน็ต มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิงโดยเรียนรู้ตามธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ ถามเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง คู่มือหนังสือ วีดีโอ วีซีดี เว็บไซต์ เพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเล่าให้ฟัง คู่มือวีดีโอ และเข้าไปใช้บริการอินเทอร์เน็ต มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10

การวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การแต่งกายและแสดงตนว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน แต่งกายเป็นชายแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจนมากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ แต่งกายเป็นชายแต่ไม่แสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และไม่แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ดีจำนวน 10 คน มีการแต่งกายเป็นหญิงทั่วไป มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การเปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมจำนวน 10 คน เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงกับครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงานมากที่สุด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา คือ เปิดเผยกับเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม และไม่เปิดเผย มีจำนวนเท่ากันคือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และเปิดเผยกับเพื่อนสนิท เพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงาน เพื่อนและบุคคลอื่นในสังคม มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ดีจำนวน 10 คน เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงกับเพื่อนสนิทมากที่สุด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา คือ เปิดเผยกับครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และเปิดเผยกับเพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม เพื่อนและบุคคลอื่นในสังคม ครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน และไม่เปิดเผย มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ทอมและดีจำนวน 20 คน เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงกับเพื่อนสนิท ครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ เปิดเผยกับเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นในสังคม และไม่เปิดเผยมีจำนวนเท่ากัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และเปิดเผยกับเพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงาน เพื่อนและบุคคลอื่นในสังคม ครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคม มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10

การแสดงออกว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม จากการสัมภาษณ์ พบว่า คู่รักทอมดี้มีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันมีจำนวน 6 คู่ คิดเป็นร้อยละ 60 และไม่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นคู่รักกันมีจำนวน 4 คู่ คิดเป็นร้อยละ 40

ตาราง 6 สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง	จำนวนทอมต์ทั้งหมด	ร้อยละ
ตัวแปรด้านครอบครัว		
ลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรกต้องมีความรับผิดชอบดูแลครอบครัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่น้อง	1	5
รวม	1	5
การอบรมเลี้ยงดู		
1. บิดาไม่ชอบให้ทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชาย	1	5
2. มารดาเข้มงวดไม่ให้คบหาผู้ชาย กลัวถูกว่าจึงคบหากับผู้หญิง	2	10
3. ครอบครัวเลี้ยงดูเข้มงวดมากเกินไป ต้องทำตามคำสั่งไม่ให้อิสระในการเลือก	1	5
4. ถูกลำเอียงในวัยเด็กทำให้เห็นว่าผู้ชายได้ทุกอย่างมากกว่าผู้หญิง	1	5
5. อยู่กับญาติลูกพี่ลูกน้องที่มีแต่ผู้ชายตั้งแต่เด็กทำให้ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย และที่บ้านไม่เคยสอนให้ทำงานบ้านจึงรู้สึกว่าเป็นผู้ชาย	1	5
6. บิดาสอนให้ต้องช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ชอบให้แต่งตัวเหมือนเด็กหญิงทั่วไป	1	5
รวม	7	35
สัมพันธภาพภายในครอบครัว		
1. บิดาเป็นคนเจ้าชู้ มีผู้หญิงอื่น	2	10
2. บิดามีลักษณะที่ไม่เด่น ไม่เป็นผู้นำ ไม่ค่อยรับผิดชอบ	2	10
3. ไม่อยากเหนื่อยและรับผิดชอบเหมือนมารดา ไม่อยากพบผู้ชายแบบบิดา	2	10
4. อยากเป็นอย่างมารดาเพราะมารดาสร้างฐานะครอบครัวได้ดีกว่าบิดา	1	5
5. ไกลชิดมารดามากทำให้รู้สึกว่าผู้หญิงอบอุ่นไม่ก้าวร้าวเหมือนผู้ชาย	1	5
6. ภูมิใจในตัวบิดา อยากเป็นผู้นำครอบครัวเหมือนบิดา	2	10
7. พี่สาวทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชายทำให้มารดาเสียใจ คบหาผู้หญิงไม่เสียหาย	1	5
รวม	11	55
รวมสาเหตุจากตัวแปรด้านครอบครัว	19	95

ตาราง 6 (ต่อ)

สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง	จำนวนทอมดีทั้งหมด	ร้อยละ
ตัวแปรด้านเพื่อน		
เคยศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนคุ้นเคยกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย		
คบหากับผู้หญิงไม่ต้องกลัวเสียหาย	4	20
มีเพื่อนผู้หญิงมาชอบเพราะเป็นนักกีฬา	3	15
เพื่อนในโรงเรียนที่เป็นทอมนิสัยดี น่าคบหา	3	15
เห็นเพื่อนเป็นทอมและเป็นนักกีฬารูสึกเทห์อยากเป็นบ้าง	1	5
รวมสาเหตุเกิดจากตัวแปรด้านเพื่อน	11	55
ตัวแปรด้านสื่อมวลชน		
กลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีชื่อเสียงเปิดเผยตนเองต่อสังคมทำให้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น	4	20
รวมสาเหตุเกิดจากตัวแปรด้านสื่อมวลชน	4	20
สาเหตุอื่นๆ		
ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย อิสระ ไม่ต้องมีกฎเกณฑ์	3	15
ได้รับการตรวจจากแพทย์พบว่ามียอร์โมนเพศชายสูง	1	5
ผู้ชายที่ตนเองรู้จักและพบเห็นในสังคมเป็นคนชอบเอาเปรียบ		
เห็นแก่ตัว ฉวยโอกาส ก้าวร้าว รุนแรง	8	40
ผู้หญิงที่ตนเองรู้จักประพฤติดนไม่ดีเรื่องผู้ชาย	2	10
ได้พบทอมที่อ่อนโยน นิสัยดี ดูแลเอาใจใส่ นุ่มนวล	4	20
ผิดหวังจากชายคนรัก ได้พบทอมที่ดี คบหากับผู้หญิงไม่เสียหาย	2	10
รวมสาเหตุเกิดจากสาเหตุอื่นๆ	20	100

การวิเคราะห์ ข้อมูลสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

จากการสัมภาษณ์พบว่าหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รายงานว่าสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงนั้นมีหลายสาเหตุประกอบกัน ซึ่งมีทั้งสาเหตุด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านสื่อมวลชน และด้านอื่นๆประกอบกัน ซึ่งผู้วิจัยได้แยกการรายงานตามที่หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ให้สัมภาษณ์ตามตัวแปรที่ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรด้านครอบครัว จากการสัมภาษณ์พบว่าทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพภายในครอบครัว สาเหตุเกิดจากลำดับการเกิด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 สาเหตุจากการอบรมเลี้ยงดู มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และสาเหตุเกิดจากสัมพันธภาพภายในครอบครัว มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รวมสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงเกิดจากตัวแปรด้านครอบครัว มีจำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 95

1. ลำดับการเกิด จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรก โดยรายงานว่า เป็นบุตรคนแรกต้องมีความรับผิดชอบดูแลครอบครัว เป็นตัวอย่างที่ดีแก่น้อง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5

2. การอบรมเลี้ยงดู จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากการอบรมเลี้ยงดู โดยรายงานว่า มารดาเข้มงวดไม่ให้คบหาผู้ชายกลัวถูกว่าจึงคบหากับผู้หญิง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 สาเหตุจากบิดาไม่ชอบให้ทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชาย ครอบครัวเลี้ยงดูเข้มงวดมากเกินไป ต้องทำตามคำสั่งไม่ให้อิสระในการเลือก ถูกลำเอียงในวัยเด็กทำให้เห็นว่าผู้ชายได้ทุกอย่างมากกว่าผู้หญิง อยู่กับญาติลูกพี่ลูกน้องที่มีแต่ผู้ชายตั้งแต่เด็กทำให้ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย และที่บ้านไม่เคยสอนให้ทำงานบ้าน บิดาสอนให้ต้องช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ชอบให้แต่งตัวเหมือนเด็กหญิงทั่วไป มีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ทอมและดีมีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมาจากการอบรมเลี้ยงดูมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35

3. สัมพันธภาพภายในครอบครัว จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากสัมพันธภาพภายในครอบครัวโดยรายงานว่า บิดาเป็นคนเจ้าชู้ มีผู้หญิงอื่น บิดามีลักษณะไม่เด่น ไม่เป็นผู้นำ ไม่ค่อยรับผิดชอบ ไม่อยากเหนื่อยและรับผิดชอบเหมือนมารดา ไม่อยากพบผู้ชายแบบบิดา ภูมิใจในตัวบิดา อยากเป็นผู้นำครอบครัวเหมือนบิดามีจำนวนเท่ากัน คือมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 สาเหตุจากอยากเป็นอย่างมารดาเพราะมารดาสร้างฐานะได้ดีกว่าบิดา ไกลชิดมารดามาก ทำให้รู้สึกว่าผู้หญิงอบอุ่นไม่ก้าวร้าวเหมือนผู้ชาย และพี่สาวทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชายทำให้มารดาเสียใจ คบหาผู้หญิงไม่เสียหาย มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ทอมและดีมีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมาจากการสัมพันธภาพภายในครอบครัวมีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 55

ตัวแปรด้านเพื่อน จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากเพื่อน โดยรายงานว่า เคยศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนคุ้นเคยกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย คบหากับผู้หญิงไม่ต้องกลัวเสียหาย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีเพื่อนผู้หญิงมาชอบเพราะเป็นนักกีฬา และเพื่อนในโรงเรียนที่เป็นทอมนิสัยดี น่าคบหา มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และเห็นเพื่อนที่เป็นทอมและเป็นนักกีฬารูปร่างหล่ออยากเป็นบ้าง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ทอมและดีมีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาจากเพื่อนมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55

ตัวแปรด้านสื่อมวลชน จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากสื่อมวลชน โดยรายงานว่า กลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีชื่อเสียงเปิดเผยตนเองต่อสังคมทำให้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20

สาเหตุอื่นๆ จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง โดยรายงานว่า ผู้ชายที่ตนเองรู้จักและพบเห็นในสังคมเป็นคนชอบเอาเปรียบ เห็นแก่ตัว ฉวยโอกาสก้าวร้าว รุนแรง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ได้พบทอมที่อ่อนโยน นิสัยดี ดูแลเอาใจใส่ นุ่มนวล มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย อิสระ ไม่ต้องมีกฎเกณฑ์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ผู้หญิงที่ตนเองรู้จักประพฤติดนตรีเรื่องผู้ชาย และผิดหวังจากชายคนรัก ได้พบทอมที่ดี คบหากับผู้หญิงไม่เสียหาย มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ได้รับการตรวจจากแพทย์พบว่าฮอร์โมนเพศชายสูง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ทอมและดีจำนวน 20 คน มีสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากสาเหตุอื่นๆ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

วิธีการดำเนินการค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ซึ่งเป็นผู้หญิงในวัยทำงาน โดยศึกษาผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง เป็น คู่ จำนวน 10 คู่ มีอายุระหว่าง 23-35 ปี มีคู่รักและคบหากับคู่รักตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป การศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ทอมจำนวน 10 คน และดี้จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

แบบสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชื่อ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนาเดิม ที่อยู่ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง เพศของ พี่น้อง สถานภาพของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพภายในครอบครัว และสมาชิกในครอบครัวที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านเพื่อน

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านสื่อมวลชน

ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

ตอนที่ 6 แบบสัมภาษณ์วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เป็นคู่รักกัน จำนวน 10 คู่ ที่คบหากันตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป การวิจัยในครั้งนี้มีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากบุคคลที่คบหาหรือรู้จักหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและเพื่อนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การแสดงรายงานการสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นรายบุคคล และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง เพศของพี่น้อง สถานภาพของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพภายในครอบครัว และสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทอมร้อยละ 60 และดี้ร้อยละ 50 มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรก ทอมและดี้ร้อยละ 55 มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรก ทอมร้อยละ 40 มีจำนวนพี่น้องจำนวน 4 คน ดี้ร้อยละ 50 มีจำนวนพี่น้อง 3 คน ทอมและดี้ร้อยละ 35 มีจำนวนพี่น้อง 3 คน ทอมร้อยละ 50 มีเพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงล้วน ดี้ร้อยละ 50 มีเพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ทอมและดี้ร้อยละ 40 มีเพศของพี่น้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ทอมร้อยละ 50 และดี้ร้อยละ 40 มีสถานภาพของครอบครัวมีดามารดาอยู่ด้วยกัน ทอมและดี้ร้อยละ 45 มีสถานภาพของครอบครัวมีดามารดาอยู่ด้วยกัน ทอมร้อยละ 40 ดี้ร้อยละ 70 มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ทอมและดี้ร้อยละ 55 มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ทอมร้อยละ 60 และดี้ร้อยละ 50 มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง ทอมและดี้ร้อยละ 55 มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง ทอมร้อยละ 10 มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดี้ร้อยละ 100 ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทอมและดี้ร้อยละ 95 ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2. ตัวแปรด้านเพื่อน ได้แก่ การเข้าศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน เพศของเพื่อนสนิทที่คบหา การคบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง พบว่า ทอมร้อยละ 40 ดี้ร้อยละ 50 เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน ทอมและดี้ร้อยละ 45 เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน ทอมร้อยละ 50 ดี้ร้อยละ 50 คบหาเพื่อนผู้หญิงล้วน ทอมและดี้ร้อยละ 50 คบหาเพื่อนผู้หญิงล้วน ทอมร้อยละ 70 ดี้ร้อยละ 50 คบหาเพื่อนสนิทเป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมและดี้ร้อยละ 60 คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมร้อยละ 50 และดี้ร้อยละ 30 เพื่อนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมและดี้ร้อยละ 40 เพื่อนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

3. ตัวแปรด้านสื่อมวลชน ได้แก่ ประเภทของสื่อมวลชนที่รับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง พบว่า ทอมร้อยละ 60 และดี้ร้อยละ 80 มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ ทอมและดี้ร้อยละ 70 มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ ทอมร้อยละ 30 ดี้ร้อยละ 10 สื่อมวลชนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมและดี้ร้อยละ 20 สื่อมวลชนมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิง

4. ตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ พบว่า ทอมและดี้ร้อยละ 100 มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ทอมร้อยละ 10 และดี้ร้อยละ 50 มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ ทอมและดี้ร้อยละ 30 มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศ

5. การวิเคราะห์วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้แก่ รูปแบบการดำรงชีวิต การประพฤติกปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก การแสดงความรักต่อคู่รัก และการแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า รูปแบบการดำรงชีวิตของคู่รักทอมดี้ร้อยละ 40 อยู่ร่วมกันกับคู่รัก โดยอยู่ที่บ้านพักของตนเอง อพาร์ทเมนต์ และ บ้านพักของบิดามารดา ทอมร้อยละ 30 รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงไม่มีผลกระทบต่อการเรียน ไม่มีดีรายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการเรียน ทอมและดี้ร้อยละ 15 รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการเรียน ทอมร้อยละ 20 และดี้ร้อยละ 20 รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการทำงาน ทอมดี้ร้อยละ 20 รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการทำงาน ทอมร้อยละ 50 และดี้ร้อยละ 60 มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมและดี้ร้อยละ 55 มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิง คู่รักทอมดี้ร้อยละ 30 มีปัญหาในการคบหาคู่รักในเรื่องความหึงหวง ทอมและดี้ร้อยละ 15 มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่า อยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มีบ้าน มีรถยนต์ อยู่เป็นครอบครัวโดยสามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวยอมรับได้ และอยากมีบ้าน รถยนต์ อยากอยู่กับคู่รักตลอดไป การประพฤติกปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก ทอมร้อยละ 60 และดี้ร้อยละ 90 มีความสัมพันธ์ที่สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบัง ทอมและดี้ร้อยละ 75 มีความสัมพันธ์ที่สนิทกับคู่รักมาก ไม่มีเรื่องปิดบัง คู่รักทอมดี้ร้อยละ 60 มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบางอย่างเพราะไม่ได้อยู่ด้วยกัน ได้แก่ การรับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การแสดงความรักต่อคู่รัก คู่รักทอมดี้ร้อยละ 100 มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รัก โดยทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย ดีมีบทบาทเป็นผู้หญิงไม่มีการสลับบทบาท ทอมร้อยละ 70 และดี้ร้อยละ 90 มีการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิงโดยเรียนรู้ตามธรรมชาติ ทอมและดี้ร้อยละ 80 มีการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิงโดยเรียนรู้ตามธรรมชาติ การแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทอมร้อยละ 50 แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ดีร้อยละ 100 แต่งกายเป็นหญิงทั่วไป ทอมร้อยละ 30 เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศกับครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน ดีร้อยละ 30 เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศกับเพื่อนสนิท ทอมและดี้ร้อยละ 20 เปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศกับเพื่อนสนิท ครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน คู่รักทอมดี้ร้อยละ 60 แสดงออกอย่างชัดเจนต่อสังคมว่าเป็นคู่รักกัน

6. สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง พบว่า สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแต่ละคนมีหลายสาเหตุประกอบกัน ซึ่งสามารถแยกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สาเหตุที่เกิดจากตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านเพื่อน ตัวแปรด้านสื่อมวลชน และสาเหตุอื่นๆ สาเหตุจากตัวแปรด้านครอบครัว พบว่า มีสาเหตุมาจากลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัว

ทอมและดี้ร้อยละ 5 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรก ทอมและดี้ร้อยละ 35 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากการอบรมเลี้ยงดู ทอมและดี้ร้อยละ 55 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากสัมพันธภาพภายในครอบครัว ทอมและดี้ร้อยละ 95 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากตัวแปรด้านครอบครัว ทอมและดี้ร้อยละ 55 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากตัวแปรด้านเพื่อน ร้อยละ 20 เคยศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนคุ้นเคยกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย คบหากับผู้หญิงไม่ต้องกลัวเสียหาย ทอมและดี้ร้อยละ 20 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากตัวแปรด้านสื่อมวลชน ร้อยละ 20 มีสาเหตุมาจากสื่อมวลชนในเรื่องกลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีชื่อเสียงเปิดเผยตนเองต่อสังคมทำให้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น ทอมและดี้ร้อยละ 100 มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงมาจากสาเหตุอื่นๆ ทอมและดี้ร้อยละ 40 รายงานสาเหตุมาจากผู้ชายที่ตนเองรู้จักและพบเห็นในสังคมเป็นคนชอบเอาเปรียบ เห็นแก่ตัว ฉวยโอกาส ก้าวร้าว รุนแรง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายตามตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรด้านครอบครัว

1. ลำดับการเกิด จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 55 มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรก ซึ่งลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรกมีส่วนในการเป็นทอมดี้ คือต้องดูแลครอบครัวแทนบิดามารดาได้ มีความเป็นผู้นำมากกว่าบุตรลำดับรองลงไป ต้องมีความรับผิดชอบเป็นแบบอย่างที่ดีแก่น้อง สอดคล้องกับทฤษฎีบุคลิกภาพตามแนวคิดของแอคเลอร์ โดยเชื่อว่า ลำดับการเกิด มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพโดยทั่วไป ลูกคนโตมักเอาจริงเอาจังกับชีวิต มีความเป็นผู้นำและรับผิดชอบ (ถวิล ธาราโกชนและศรีณย์ ดำริสุข. 2541 : 149)

2. จำนวนพี่น้อง จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 35 มีจำนวนพี่น้อง 3 คน ทอมร้อยละ 40 มีจำนวนพี่น้อง 4 คน ดี้อยละ 50 มีจำนวนพี่น้อง 3 คน จำนวนพี่น้องตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำให้บุตรในครอบครัวเกิดความรู้สึกว่าถูกเปรียบเทียบกับบิดามารดา มีการแข่งขันกันเองระหว่างพี่น้อง ทำให้บุตรเกิดความรู้สึกว่าต้องแตกต่างจากพี่น้องคนอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกเปรียบเทียบ โดยต้องพยายามหาจุดเด่นให้กับตนเอง เพื่อให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าในครอบครัว

3. เพศของพี่น้อง จากการศึกษา พบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 40 มีพี่น้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ทอมร้อยละ 50 มีพี่น้องเพศหญิงล้วน ดี้อยละ 50 มีพี่น้องเพศหญิงมากกว่าเพศชาย การที่หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีพี่น้องเพศหญิงล้วนและพี่น้องเพศหญิงมากกว่าเพศชายทำให้เกิดความผูกพันและสนิทกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มีความไวใจและคุ้นเคยเพศหญิงด้วยกัน จึงมีโอกาที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงได้เพราะอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย สอดคล้องกับการศึกษาของ ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักฏและคณะ (2520 : 29) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรักร่วมเพศ พบว่า ในครอบครัวที่มีลูกสาวมากกว่าลูกชาย ลูกสาวจะมีโอกาสเป็นรักร่วมเพศได้ถึงร้อยละ 33 นอกจากนี้ยังพบว่ารักร่วมเพศหญิงสนิทสนมกับพี่สาวและน้องสาวมากกว่าพี่ชายหรือน้องชาย

4.สถานภาพของครอบครัว จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 45 มีสถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และสถานภาพของครอบครัวที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันมีร้อยละ 55 บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะถึงแก่กรรมหรือหย่าร้าง เป็นจำนวนร้อยละ 45 และบิดามารดาอยู่ด้วยกันและถึงแก่กรรมแล้วทั้งสองคนร้อยละ 10 สถานภาพของครอบครัวที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันทำให้บุตรเกิดความอบอุ่น และขาดแบบที่เหมาะสม มีหน้าที่ความรับผิดชอบในครอบครัวมากขึ้นกว่าเดิม เพราะต้องช่วยเหลือบิดาหรือมารดาหรือต้องช่วยเหลือตนเองตั้งแต่เด็ก ทำให้ต้องมีบทบาทเป็นผู้นำมากกว่าเด็กที่สถานภาพครอบครัวไม่แตกแยก จะแสวงหาความรักความเข้าใจจากบุคคลอื่นแทนความรักจากครอบครัว สอดคล้องกับวันเพ็ญ บุญประกอบ (2526 : 6) กล่าวถึงแนวโน้มที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ เด็กที่ครอบครัวแตกแยก ไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวอาจจะมีปัญหาในการคบเพื่อน เด็กมักจะมีความรักแล้วก็มาพบกับผู้ที่ให้ความสุขแก่เขาและเสนอความสุขทางเพศจนทำให้เด็กพอใจ

5.การอบรมเลี้ยงดู จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดร้อยละ 55 การเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ให้ทำตามคำสั่งไม่让孩子มีอิสระในการคิดหรือการกระทำ ทำให้เกิดความกลัวในระยะแรกอาจยอมทำตามคำสั่งของบิดามารดา แต่เมื่อโตขึ้นจะต้องการมีอิสระมากกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอื่น จะไม่เชื่อฟังเพราะไม่เคยได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ การเข้มงวดในเรื่องคบหาเพื่อนผู้ชายทำให้ไม่กล้าคบหาผู้ชาย เพราะกลัวถูกกว่าว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ กันทะนิตย์ (2531 : 22-24) ที่ได้ศึกษาสาเหตุของรักร่วมเพศว่าครอบครัวที่เคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป ให้อุปการะแต่เฉพาะเพศเดียวกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ โดยเริ่มจากการลองแล้วได้ความสุขทางเพศทำให้กระทำบ่อยๆ จนเป็นนิสัย

6.สัมพันธภาพภายในครอบครัว จากการศึกษาพบว่าหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสัมพันธภาพภายในครอบครัวทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 55 ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างบิดามารดาหรือระหว่างบิดามารดากับบุตรทำให้ชีวิตครอบครัวไม่ค่อยมีความสุข เกิดการแบ่งพวกไม่ค่อยรักใคร่กัน บุตรรู้สึกไม่พอใจในสิ่งที่บิดาหรือมารดากระทำ เกิดความไม่ประทับใจในตัวบิดาหรือมารดา เกิดความเห็นใจบิดาหรือมารดาที่ตนเองคิดว่าเป็นฝ่ายถูก และอาจหันไปเลียนแบบบทบาทที่ตนเองประทับใจจากบิดาหรือมารดา ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับเพศของตนเอง ทำให้มีโอกาสเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สอดคล้องกับการศึกษาของ ผกา สัตยธรรม (2516 : 13-15) ที่ได้ศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของบุคคลรักร่วมเพศชายและหญิงคือมีความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่น มีความขัดแย้งทะเลาะวิวาท บิดาไม่มีบทบาทในบ้าน ทำให้บิดามีอิทธิพลต่อลูกน้อยมาอยู่บ้านเดียวกัน

7.สมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จากการศึกษาพบว่า มีหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน มีพี่น้องเป็นผู้หญิงล้วน การอบรมเลี้ยงดูที่บิดาไม่ชอบให้ลูกแต่งกายสวยงามน่ารักเหมือนเด็กหญิงทั่วไปและสอนให้รู้จักช่วยเหลือตัวเอง ทำให้มีความเป็นผู้นำและแสดงออกเหมือนผู้ชาย จึงมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ สอดคล้องกับวันเพ็ญ บุญประกอบ (2526 : 60) กล่าวถึงแนวโน้มที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ เด็กอยู่ในครอบครัวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือเด็กที่มีความรักความพอใจหรือใกล้ชิดอยู่กับกลุ่มเพศเดียวกันก็มีแนวโน้มที่จะเป็นคนที่มีความพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง

ตัวแปรด้านเพื่อน จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 45 เคยศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วน ทำให้เกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ไม่ต้องระวังตัวเพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 50 มีเพื่อนสนิทที่คบหาเป็นผู้หญิงล้วน การคบหาเพื่อน

ผู้หญิงมากกว่าคบหาผู้ชายเพราะอาจเพื่อนผู้ชายมีนิสัยไม่น่าคบหา กลัวถูกมองว่าเสียหาย ร้อยละ 60 คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง อาจเพราะได้เคยศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนทำให้เลือกที่จะคบหาผู้หญิง หรือมีเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงมาชอบ หรือตนเองแอบชอบเพื่อนผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาดี เป็นนักกีฬา ร้อยละ 40 เพื่อนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิง เพราะเพื่อนเป็นบุคคลในวัยรุ่นให้ความสำคัญ อยากรู้ อยากลอง เมื่อมีเพื่อนผู้หญิงมาชอบก็รู้สึกดี ทำให้มีโอกาสนี้จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นรักร่วมเพศตาม สภาพแวดล้อมได้ สอดคล้องกับพรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 263-268) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิด พฤติกรรมรักร่วมเพศว่ามีสาเหตุจากโรงเรียน คือ สภาพแวดล้อมทำให้เห็นตัวอย่างที่ไม่เหมาะสม สังคมใน โรงเรียนชายล้วนหรือหญิงล้วน ทำให้เด็กขาดการปรับตัวที่เหมาะสม ขาดการเรียนรู้ที่จะปรับตัวตามบทบาท ของเพศของตนเอง ความรู้สึกเกือเขินเมื่ออยู่กับเพศตรงข้ามทำให้เกาะกลุ่มอยู่แต่ในเพศเดียวกัน จึงมี แนวโน้มที่จะชอบเพศเดียวกันมาก

ตัวแปรด้านสื่อมวลชน จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 70 รับรู้ เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ สื่อมวลชนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศ หญิงร้อยละ 20 สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงผู้ใช้บริการติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ง่าย เพราะทุกครัวเรือนจะมีโทรทัศน์ในที่พักอาศัย การแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศผ่านสื่อทางโทรทัศน์ซึ่ง มีทั้งภาพและเสียงทำให้ผู้ชมเข้าใจง่ายจึงสามารถเข้าถึงผู้ชมได้เร็วกว่าสื่อด้านอื่นทำให้เกิดการเลียนแบบ หรือกล้าเปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิงมากขึ้นด้วยสอดคล้องกับไพฑูรย์ เครือแก้ว (จารุวรรณ กันทะนิตย์. 2531 : 6-7 ; อ้างมาจาก ไพฑูรย์ เครือแก้ว. 2525 : 168) กล่าวว่า สื่อมวลชนไม่ว่าในรูปแบบของสิ่งตีพิมพ์ การกระจายเสียงหรือการกระจายภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ล้วนมีผลต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศ ในแง่ที่ทำให้ คนส่วนหนึ่งมีความกล้าในการเปิดเผยตนมากขึ้นเพราะมีตัวอย่างให้เห็น และทราบว่ามีคนอื่นไม่น้อยที่มีพฤติ กรรมรักร่วมเพศเหมือนตน ความอับอายที่จะประกาศตนจึงลดน้อยลง

ตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรัก ร่วมเพศมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 100 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่ จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศร้อยละ 30 ไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง จากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศร้อยละ 70 ความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิง คือ ได้เป็นตัวของตัวเอง ได้ทำในสิ่งที่ตนต้องการ ความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิง คือ ครอบครัวทางบ้านไม่ยอมรับ ไม่ชอบให้ใคร มาวิจารณ์ว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง รู้สึกผิดต่อสามี การที่หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสุขหรือมีความ ทุกข์แต่ไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากรักร่วมเพศหญิงไปเป็นรักต่างเพศเพราะหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศทุกคนมีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศ ได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ สามารถดูแลตัวเองได้ ส่วนความ ทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิงนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เพราะเป็นค่านิยมของสังคมไทยที่ยังไม่ยอมรับ กลุ่มบุคคลรักร่วมเพศ แต่ไม่ได้เป็นปัญหาเมื่อเปรียบเทียบกับความสุขที่ได้เป็นในสิ่งที่ตนเองต้องการจึงไม่คิด จะเปลี่ยนแปลงตนเอง หญิงที่มีแนวโน้มที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้คือ ผู้ที่เลือกคบหาคู่รักจากนิสัย มากกว่าเลือกจะต้องเป็นเพศชายหรือหญิง ได้เคยคบหาผู้ชายเป็นคู่รัก และหญิงที่มีสามีและลูกแล้วก็เลือกที่ จะอยู่กับครอบครัวของตนเอง

ตัวแปรด้านวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

รูปแบบการดำรงชีวิต จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 40 อยู่ร่วมกัน กับคู่รัก การเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการเรียนทำให้การเรียนดีขึ้นร้อยละ 15 ร้อยละ 85 การเป็น รักร่วมเพศหญิงไม่มีผลกระทบต่อการเรียน การเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่อการทำงานร้อยละ 25

ไม่มีผลกระทบต่องานร้อยละ 75 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 55 มีความสุขที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ร้อยละ 45 มีทั้งความสุขและความทุกข์ที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ปัญหาในการคบหาคู่รักคือเรื่องความหึงหวง ร้อยละ 30 ความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าอยากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนรักอย่างเปิดเผย มีบ้าน มีรถยนต์ มีชีวิตความเป็นอยู่และสังคมที่ดีกว่านี้ รับเลี้ยงหลาน หรือขอลูกคนอื่นมาเลี้ยง หรือเลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 90 หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 10 มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตว่าไม่จำเป็นต้องมีครอบครัวสามารถอยู่คนเดียวได้ หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีรูปแบบการดำรงชีวิตเหมือนคู่รักชายหญิง คือต้องการสร้างฐานะให้มั่นคง และอยู่ร่วมกับคู่รัก รับเลี้ยงเด็กหรือสัตว์เลี้ยง ในคู่ที่ต้องการมีลูกแต่ไม่อยากตั้งครรภ์ การเป็นรักร่วมเพศมีผลกระทบต่อการเรียนทำให้เรียนดีขึ้น เฉพาะผู้หญิงที่เป็นทอมเพราะเห็นว่าต้องดูแลเป็นที่พึ่งของคู่รักได้ในอนาคต เนื่องจากคิดว่าตนเองเป็นผู้ชายมีหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว จึงต้องตั้งใจเรียนเพื่อที่จะได้มีอนาคตที่ดี การเป็นรักร่วมเพศหญิงมีผลกระทบต่องานอาจเป็นเพราะหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีหน้าที่การทำงานที่ตีมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม การแสดงตนว่าเป็นทอมหรือดีและคบหากับคู่รักอาจทำให้เสียหาย หรือขาดความน่าเชื่อถือได้ มีปัญหาในการคบหากันนอกจากเรื่องความหึงหวง คือเรื่องการดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ความมีระเบียบมากเกินไป พุดจาไม่คิด การแก้ปัญหา คือ การพูดคุยกัน พยายามแก้ไขและปรับปรุงในสิ่งที่อีกฝ่ายเห็นว่าควรปรับปรุง

การประพฤติปฏิบัติตนในการคบหาคู่รัก จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 75 สนทนากันมาก ไม่มีเรื่องปิดบังกัน คู่รักทอมดีที่อยู่ด้วยกันมีกิจกรรมร่วมกันทุกอย่าง ร้อยละ 40 คู่รักที่อยู่ด้วยกันจะไม่มีเรื่องปิดบังกัน สามารถปรึกษาพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง เหมือนชายหญิงที่แต่งงานกันแล้ว มีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าหรือต่างจังหวัด ดูหนัง ซื้อของ ทำงานบ้าน แต่คู่รักทอมดีที่ไม่ได้อยู่ด้วยกันจะมีไม่ได้ปรึกษาหรือบอกให้ทราบทุกเรื่อง เนื่องจากไม่อยากให้คู่รักไม่สบายใจ หรือเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว กิจกรรมที่ทำร่วมกัน ได้แก่ รับประทานอาหาร ไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าหรือต่างจังหวัด ดูหนัง ซื้อของ

การแสดงความรักต่อคู่รัก จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 100 มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รัก โดยที่ทอมมีบทบาทเป็นผู้ชาย ดีมีบทบาทเป็นผู้หญิง ไม่มีการสลับบทบาท การเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิง ทอมและดีร้อยละ 80 เรียนรู้ตามธรรมชาติ ทอมร้อยละ 30 เรียนรู้โดยการถามเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ดูหนังสือ วีดีโอ วีซีดี เว็บไซต์ เพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเล่าให้ฟัง มีดีร้อยละ 10 เรียนรู้โดยการเข้าไปใช้บริการทางอินเทอร์เน็ต ทอมจะเป็นฝ่ายเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศมากกว่าดี ดีจะเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของรักร่วมเพศหญิงตามธรรมชาติจากการปฏิบัติของทอม

การแสดงตนต่อสังคมของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จากการศึกษาพบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เป็นทอมมีการแต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ร้อยละ 50 ทอมร้อยละ 50 แต่งกายเป็นชายแต่ไม่แสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน และไม่แต่งกายเป็นชายและแสดงว่าเป็นชายอย่างชัดเจน ดีร้อยละ 100 แต่งกายเป็นหญิงทั่วไปเพราะมีบทบาทเป็นผู้หญิงการแต่งกายของดีที่พบเห็นในสังคมจึงไม่สามารถทราบได้ว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง ดีจะมีการดำรงชีวิตที่ไม่ยุ่งยากเหมือนทอมเพราะเป็นผู้หญิงอยู่แล้วการแสดงบทบาทของตนเองก็เป็นผู้หญิง แต่ทอมจะแสดงบทบาทเป็นผู้ชาย การแสดงตนต่อสังคมต้องเลือกว่าในสังคมใดเหมาะสมที่จะแต่งกายและแสดงตนว่าเป็นชายได้ การเปิดเผยว่าเป็นรักร่วมเพศหญิง ทอมและดีร้อยละ 20 เปิดเผยว่าตนเองเป็นรักร่วมเพศกับเพื่อนสนิทและเปิดเผยกับครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงาน ทอมร้อยละ 30 เปิดเผยตนเองกับครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน ดีร้อยละ 30

เปิดเผยกับเพื่อนสนิท การเปิดเผยกับเพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงานจะได้รับการยอมรับมากกว่าการเปิดเผยให้ครอบครัวทราบเพราะเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน มีแนวความคิดคล้ายกัน ทันสมัย ยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าคนกลุ่มอื่น และเพื่อนไม่ได้คาดหวังในตัวของคนเปิดเผยหรือทำให้ผู้เปิดเผยเสียประโยชน์ ดังนั้นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเลือกที่จะเปิดเผยกับเพื่อนมากกว่า การที่ทอมเปิดเผยตนเองกับครอบครัวได้เพราะการแต่งกายการแสดงออกจะเห็นชัดเจนกว่าดีว่าเป็นผู้ชาย แม้ไม่ได้บอกให้ทราบทางบ้านก็พอจะทราบได้ การแสดงออกว่าเป็นคู่รักกันต่อสังคม หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 60 เปิดเผยว่าเป็นคู่รักกันอย่างชัดเจน คู่รักทอมดีที่เปิดเผยตนเองนี้เนื่องจากไม่ต้องนึกถึงใครมากที่บ้านทราบและยอมรับได้ ส่วนคู่รักทอมดีที่ไม่เปิดเผยเนื่องจากทางบ้านยังไม่ค่อยยอมรับ หรือมีหน้าที่การงานในระดับสูง การเปิดเผยตนเองอาจทำให้เกิดความเสียหายได้

สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง จากการศึกษาพบว่า สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้รายงานนั้นในแต่ละคนมีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงหลายสาเหตุประกอบกัน ทั้งสาเหตุในด้านครอบครัว ด้านเพื่อน สื่อมวลชนและสาเหตุอื่นๆ ซึ่งได้แยกสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงตามตัวแปรที่ศึกษา คือ ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านเพื่อน ตัวแปรด้านสื่อมวลชน และสาเหตุอื่นๆ

ตัวแปรด้านครอบครัว

หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่มีสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงจากตัวแปรด้านครอบครัว ได้ให้รายละเอียดสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงที่เกิดจากตัวแปรด้านครอบครัวมีสาเหตุร่วมกันดังนี้

1. ลำดับการเกิดเป็นบุตรคนแรกต้องมีความรับผิดชอบดูแลครอบครัว เป็นตัวอย่างที่ดีแก่น้อง
2. การอบรมเลี้ยงดู

2.1 บิดาไม่ชอบให้ทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชาย

2.2 มารดาเข้มงวดเรื่องการคบหาผู้ชาย กลัวถูกว่าจึงคบหากับผู้หญิง

2.3 ครอบครัวเลี้ยงดูเข้มงวดมากเกินไป ต้องทำตามคำสั่ง ไม่ให้อิสระในการเลือก

2.4 ถูกลำเอียงในวัยเด็กทำให้เห็นว่าผู้ชายได้ทุกอย่างมากกว่าผู้หญิง

2.5 อยู่กับญาติลูกพี่ลูกน้องที่มีแต่ผู้ชายตั้งแต่เด็กทำให้ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชายและ

ที่บ้านไม่เคยสอนให้ทำงานบ้านจึงรู้สึกว่าเป็นผู้ชาย

2.6 บิดาสอนให้ต้องช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ชอบให้แต่งตัวเหมือนเด็กหญิงทั่วไป

3. สัมพันธภาพภายในครอบครัว

3.1 บิดาเป็นคนเจ้าชู้ มีผู้หญิงอื่น

3.2 บิดามีลักษณะไม่เด่น ไม่เป็นผู้นำ ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ

3.3 ไม่อยากเห็นรอยและรับผิดชอบเหมือนมารดา ไม่อยากพบผู้ชายแบบบิดา

3.4 อยากเป็นอย่างมารดาเพราะมารดาสร้างฐานะครอบครัวได้ดีกว่าบิดา

3.5 โกลัซติดมารดาทำให้รู้สึกว่าคุณผู้หญิงอบอุ่นไม่ก้าวร้าวเหมือนผู้ชาย

3.6 ภูมิใจในตัวบิดา อยากเป็นผู้นำครอบครัวเหมือนบิดา

3.7 พี่สาวทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชายทำให้มารดาเสียใจ คบหากับผู้หญิงไม่เสียหาย

หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 95 รายงานว่าการเป็นรักร่วมเพศมีสาเหตุมาจากลำดับการเกิดร้อยละ 5 การอบรมเลี้ยงดูร้อยละ 35 และสัมพันธภาพภายในครอบครัวร้อยละ 55 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้บุตรเป็นคนดี การที่มีสมาชิกในครอบครัว

เป็นบุคคลรักร่วมเพศ ครอบครัวจึงมีส่วนต่อการเป็นรักร่วมเพศอย่างมาก โดยเริ่มจากบทบาทของบิดา มารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ลำดับการเกิด ถ้าปัจจัยในด้านเหล่านี้บกพร่องไป ส่วนใดส่วนหนึ่งอาจมีส่วนทำให้บุตรมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงได้ นิภา นิธยาน (2530 : 137) กล่าวถึง ลำดับการเกิดของบุตรคนแรกว่า บุตรคนโตมักจะมีภาระหน้าที่มากในการดูแลน้อง ทั้งต้องปฏิบัติตามคำสั่ง ของบิดามารดา ทำให้ได้รับความรักความนับถือจากน้อง การอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดในทุกเรื่องหรือเรื่องการ คบหาผู้ชายอาจทำให้เด็กไม่กล้าคบหาผู้ชายเพราะกลัวถูกว่า หรือการเลี้ยงดูโดยให้ช่วยเหลือตนเอง ไม่ชอบ ให้แต่งตัวเหมือนเด็กหญิงทั่วไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การเลี้ยงดูที่เข้มงวดในเรื่องผู้ชาย เพราะไม่ ยอยากให้บุตรประพฤติชั่วเลื่อมเสียจึงอาจทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิงได้ การถูกล่าเอียงในวัยเด็กทำให้เห็นว่า ผู้ชายดีกว่าทุกอย่าง อยู่กับญาติลูกพี่ลูกน้องที่เป็นผู้ชายมาตั้งแต่เด็กทำให้ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย ที่ทำให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอาจเป็นเพราะเกิดความรู้สึกอิจฉาผู้ชายที่ได้อะไรทุกอย่าง จนอยากเป็น ผู้ชายสอดคล้องกับ จารุวรรณ กันทะนิตย์ (2531 : 22-24) ที่ศึกษาสาเหตุของรักร่วมเพศพบว่าความเอาใจใส่ ของพ่อแม่ต่อเด็ก ทำให้เด็กเกลียดเพศของตนเองและอยากเป็นเพศชาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ ลักษณะของบิดาเป็นคนเจ้าชู้ ทำให้ลูกไม่ชอบเพราะทำให้มารดาเสียใจ รู้สึกเห็นใจผู้หญิง และอาจทำให้รู้สึก ไม่ชอบผู้ชาย บิดามีบทบาทไม่เด่น ไม่เป็นผู้นำ ทำให้ไม่อยากพบผู้ชายแบบบิดา และมารดามีความสามารถ ในการดูแลครอบครัวได้ดีกว่าบิดา จึงรู้สึกชื่นชมมารดา อาจทำให้ประทับใจและเลียนแบบมารดา ทำให้มี โอกาสที่จะเป็นรักร่วมเพศหญิงได้ สอดคล้องกับ วันเพ็ญ บุญประกอบ (25206 : 60) กล่าวถึงแนวโน้มที่ ก่อให้เกิดรักร่วมเพศว่าคือเด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่มีบทบาทและบุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับเพศ ของตนเอง ความใกล้ชิดกับมารดามากทำให้รู้สึกว่าผู้หญิงอบอุ่นไม่ก้าวร้าวเหมือนผู้ชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจ เป็นเพราะมารดามีความนุ่มนวล อ่อนโยน แต่บิดาเป็นผู้ชายที่ก้าวร้าว ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่กับ มารดา และไม่ยากใกล้ชิดกับผู้ชาย ภูมิใจในตัวบิดาอยากเป็นผู้นำเหมือนบิดา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ บิดามีลักษณะนิสัยที่ดี ทำให้รู้สึกประทับใจ และอยากเป็นแบบบิดา พี่สาวทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชายทำให้มารดา เสียใจ จึงคบหาผู้หญิงเพราะไม่ต้องกลัวเสียหาย มารดาจะได้ไม่เสียใจ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะมีความ รู้สึกกลัวว่าจะถูกต่อว่าว่าทำตัวเป็นผู้หญิงไม่ดีในเรื่องผู้ชาย ถ้าคบหาผู้หญิงก็จะไม่ถูกว่าและไม่เสียหาย

ตัวแปรด้านเพื่อน

สาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงที่เกิดจากตัวแปรด้านเพื่อน มีรายละเอียดร่วมกันดังนี้

1. เคยศึกษาในโรงเรียนหญิงล้วนคุ้นเคยกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย คบหากับผู้หญิงไม่ต้องกลัว เสียหาย

2. มีเพื่อนผู้หญิงมาชอบเพราะเป็นนักกีฬา

3. เพื่อนในโรงเรียนที่เป็นทอมนิสัยดี น่าคบหา

4. เห็นเพื่อนเป็นทอมและเป็นนักกีฬารู้สึกเทห์อยากเป็นบ้าง

หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 55 รายงานว่าเพื่อนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิง ที่เป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะเพื่อนเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน มีความคิดคล้ายคลึงกัน สามารถพูดคุยได้เกือบ ทุกเรื่อง เด็กวัยรุ่นเลือกที่จะมีกิจกรรมกับเพื่อนมากกว่าบิดามารดา ดังนั้นเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นมาก การที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจเกิดจากความสนิทสนมกันมาก อยากรู้ อยากลอง อยากเป็นคนเด่นให้สังคม ยอมรับ รู้สึกปลื้มใจที่มีคนมาชอบและคิดว่าตนเองหน้าตาดีเป็นที่ชื่นชมของเพื่อน การเป็นรักร่วมเพศหญิง จึงอาจเป็นไปตามสถานการณ์พาไปแล้วรู้สึกประทับใจที่เพื่อนเอาใจใส่ดูแลดี จึงคบหากันเพราะเห็นว่าไม่ เสียหายเนื่องจากเป็นผู้หญิงเหมือนกัน

ตัวแปรด้านสื่อมวลชน

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงที่เกิดจากตัวแปรด้านสื่อมวลชน มีรายละเอียดร่วมกันดังนี้

กลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีชื่อเสียงได้เปิดเผยตนเองต่อสังคม ทำให้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 20 รายงานว่า สื่อมวลชนมีส่วนทำให้เป็นรักร่วมเพศหญิง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีชื่อเสียงในสังคม เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป แต่กล้าที่จะเปิดเผยตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ อาจทำให้บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่อยู่ในสังคมทั่วไป รู้สึกมั่นใจว่าบุคคลเหล่านั้นมีชื่อเสียงแต่ไม่กลัวเสียหายนะที่ออกมาเปิดเผยตนเอง ทำให้ตนเองเกิดความมั่นใจว่าสามารถที่จะแสดงตนเองได้เพราะคนที่มีชื่อเสียงในสังคมก็เป็นรักร่วมเพศเหมือนกัน

สาเหตุอื่นๆ

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศหญิงจากสาเหตุอื่นๆ มีหลายสาเหตุซึ่งหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้รายงานสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง มีรายละเอียดร่วมกันดังนี้

1. ชอบการดำเนินชีวิตของผู้ชาย อิสระ ไม่ต้องมีกฎเกณฑ์
2. ได้รับการตรวจจากแพทย์พบว่ามีฮอร์โมนเพศชายสูง
3. ผู้ชายที่ตนเองรู้จักและพบเห็นในสังคมเป็นคนชอบเอาเปรียบ เห็นแก่ตัว ฉวยโอกาส ก้าวร้าว

รุนแรง

4. ผู้หญิงที่ตนเองรู้จักประพฤติดนไม่ดีเรื่องผู้ชาย
5. ได้พบทอมที่อ่อนโยน นิสัยดี ดูแลเอาใจใส่ นุ่มนวล
6. ผิดหวังจากชายคนรัก ได้พบทอมที่ดี คบหากับผู้หญิงไม่เสียหาย

หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 100 รายงานว่า การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากสาเหตุอื่นๆ ข้างต้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินชีวิตของผู้ชายเรียบง่าย ไม่กฎเกณฑ์ อิสระไม่มีใครว่า สังคมไทยให้อิสระกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิงในการประพฤติปฏิบัติตน จึงอาจทำให้ผู้หญิงเกิดความรู้สึกไม่เท่าเทียมและอยากมีชีวิตอย่างผู้ชายบ้าง การได้รับการตรวจจากแพทย์พบว่ามีฮอร์โมนเพศชายสูง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะร่างกายของผู้หญิงคนนี้มีฮอร์โมนเพศชายสูงกว่าผู้หญิงทั่วไป จึงอาจทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ สอดคล้องกับการศึกษาของลอเรน (Lorraine, et al.) และคณะ (นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 : 21) พบว่าเลสเบี้ยนมีระดับของเทสโทสเตอโรนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เป็นผู้หญิงรักต่างเพศ และมีระดับของเอสโตรเจนต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แต่ยังไม่มีการศึกษาอื่นยืนยันผลการศึกษานี้ เนื่องจากวิธีการที่ใช้ศึกษาไม่สามารถควบคุมตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมนได้ ผู้ชายที่ตนเองรู้จักและพบเห็นในสังคมเป็นคนชอบเอาเปรียบ เห็นแก่ตัว ฉวยโอกาส ก้าวร้าว รุนแรง จึงทำให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยให้สิทธิของผู้ชายมากกว่าผู้หญิงเกือบทุกเรื่องทำให้ผู้ชายบางกลุ่มแสดงอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงเพราะต้องการเอาเปรียบผู้หญิงที่อ่อนแอกว่าตน การพบกับเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับผู้ชายหลายครั้ง อาจทำให้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเห็นว่าผู้ชายส่วนใหญ่มีความประพฤติที่ไม่ดีชอบเอาเปรียบผู้หญิง ไร้ใจไม่ได้ ผู้ชายที่ดีก็มีในสังคมแต่น้อยมาก และตนเองถูกเอาเปรียบบ่อยๆ จึงทำให้เกิดความรู้สึกไม่อยากพบผู้ชายอีกเพราะไม่ทราบว่าเจอคนดีหรือไม่ จึงเลือกคบหาผู้หญิงเพราะไม่ต้องกลัวถูกเอาเปรียบ เข้าใจกันมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงที่ตนเองรู้จักประพฤติดนไม่ดีเรื่องผู้ชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการที่ผู้หญิงทำตัวไม่ดีเรื่องผู้ชายจะถูกสังคมดูถูก ไม่ให้เกียรติ ทำให้อับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเองและครอบครัว ทำให้ไม่อยากจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงแบบนั้น จึงไม่คบหาผู้ชายเพราะคบหาแล้วเสื่อมเสีย คบหากับผู้หญิงไม่ต้องกลัวเสียหาย การได้พบทอมที่อ่อนโยน นิสัยดี ดูแลเอาใจใส่ นุ่มนวล จึงทำให้มี

พฤติกรรมรักร่วมเพศที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการที่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลทำให้รู้สึกว่ามีคนรักและให้ความสนใจ มีคุณค่า ทำให้รู้สึกประทับใจ จึงชอบที่จะคบหาผู้หญิง การที่ผิดหวังจากชายคนรัก ได้พบทอมที่ดี คบหากับผู้หญิงไม่เสียหาย จึงเลือกที่จะคบหากับผู้หญิงแทนที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะชายคนรักที่เคยคบหามีนิสัยไม่ค่อยดี เจ้าชู้ ทำให้เสียใจ ในระหว่างที่ผิดหวังได้พบทอมที่ดี ให้คำปรึกษา คอยดูแล ทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจ และอาจทำให้ไม่อยากคบหาผู้ชายเพราะกลัวว่าอาจจะพบเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองผิดหวังอีก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การเป็นรักร่วมเพศหญิงนั้นมีสาเหตุหลายสาเหตุด้วยกันทั้งทางด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านสื่อมวลชน และสาเหตุอื่นๆ ประกอบกัน บุคคลในครอบครัวและผู้ใกล้ชิดควรให้ความสนใจเข้าใจผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศหญิงและให้ความไว้วางใจรับฟังปัญหา เพื่อที่จะได้หาแนวทางแก้ไขตามสาเหตุหรือให้ผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศหญิงได้เข้าใจและยอมรับสภาพของตนเองและดำเนินชีวิตในแบบที่ตนเองเลือกได้อย่างมีความสุข
2. การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศควรให้ความไว้วางใจ และยอมรับบุคคลเหล่านี้ อย่างจริงใจ เพื่อบุคคลเหล่านี้จะไว้วางใจและกล้าเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงความรู้สึกของบุคคลเหล่านี้ด้วยเพราะเป็นบุคคลที่มีอารมณ์อ่อนไหว ไม่ควรพูดหรือแสดงกิริยาที่ ทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี
3. ผู้ปกครอง อาจารย์ควรแสดงให้เด็กได้ทราบถึงสภาพความเป็นจริงของสังคมต่างๆ กับการให้ ความสำคัญในด้านการศึกษา เพื่อที่จะทำให้เด็กเข้าใจและยอมรับสภาพความเป็นจริงของชีวิตและสังคม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาคูบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิงในช่วงอายุตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยรุ่นเป็นรายบุคคล โดยศึกษา ผู้ใกล้ชิดด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบสาเหตุและหาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมได้
2. ควรจะศึกษาตัวแปรด้านใดด้านหนึ่งอย่างละเอียดเพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ อย่างชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2526). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศรีเจษฎาการพิมพ์. สำนักการศึกษา
- เกษม ตันติผลาชีวะ. (2529, 8, สิงหาคม). รักร่วมเพศ. นิตยสารไกล่หมอ. 10(8) : 51-53
- กัณฑ์เทศ เทศแก้ว. (2543). พุทธธรรมกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน : กรณีศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชาย
มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ศาสนาเปรียบเทียบ). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร
- จารุวรรณ กันทะนิตย์. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ
ของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชลธิชา ศาลิคุปต์. (2532). กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ.
วิทยานิพนธ์ ส.ม.(สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชุมศักดิ์ พฤษภาพงษ์. (2529,8,สิงหาคม). "รักร่วมเพศ:ภาวะที่สังคมเริ่มยอมรับ," นิตยสารไกล่หมอ
10(8) : 14-18.
- ชูชีพ อ่อนโลกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ณรงศักดิ์ ทะละกัญและคณะ. (2520, เมษายน). ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหา
รักร่วมเพศ. วารสารจิตวิทยาคลินิก. ปีที่8 : 24-25.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2521). จิตวิทยาชั้นสูง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถวิล ธาราโกชน และศรัณย์ ดำริสุข. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.
- ทัศนีย์ ธนาประชุม. (2532). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรม
รักร่วมเพศ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาคลินิก). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชียร ชัยหาญ. (2537, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). "ปัญหาพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่นชาย,"
วารสารแนะแนว. 28(151) : 42-44.
- นันทิรัตน์ คุณากร. (2532). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรม
รักร่วมเพศ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(จิตวิทยาคลินิก). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
ถ่ายเอกสาร.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้ง.
- เนตรชนก บัวนาค. (2532). ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติที่มีต่อ
เรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์).
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2532). เกย์ : กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ.
วิทยานิพนธ์ ส.ม.(สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2527). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.

- บุปผา คุณพิโน. (2530). การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ป.กนิษฐนาถะ (นามแฝง). (2532, กุมภาพันธ์-มีนาคม). "ปัญหา ทอม-ตุ๊ด-ดี้ กับหนทางการแก้ไข," วารสารแนะแนว. 23(121) : 9.
- ประนอม สโรชมาน. (2524, กันยายน). "รกร่วมเพศ," วารสารธรรมศาสตร์. 10(3) : 164-179.
- ประภาพรรณ วงศาโรจน์. (2532). การพัฒนาเอกลักษณ์รกร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2526). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกา สัตยธรรม. (2516). การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูของบุคคลที่รกร่วมเพศกับบุคคลปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- หมพิทชรี สุภางษ์อุทลธิชิต. (2544). ทศนคติต่อวิชาชีพเภสัชกรรมของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์.
- พรรณี ช. เจนจิต. (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์.
- พิจิตร ชาวนปรีชา. (2540). เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน. (2528). การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ : ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2532). เอกสารการสอนชุดวิชาสหกรณ์การซื้อขายและการบริการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มัทนา เขตมี. (2539). วิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รจรี นพเกตุ. (2542). มนุษย์ : จิตวิทยาทางเพศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรา อิมจิตร์. (2532). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรกร่วมเพศ เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(จิตวิทยาคลินิก). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. (2526, มิถุนายน-กรกฎาคม). "ก่อนจะมาเป็นเลสเบี้ยน, เกย์," วารสารแนะแนว. 17(67) : 55-64.

วัลลิกา ฉลากบาง. (2542). โครงการตำราวิชาการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาส
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ. พิมพ์ครั้งที่ 1. สกลนคร :
สถาบันราชภัฏสกลนคร.

วีระ ไชยศรีสุข. (2533). สุขภาพจิต. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.

ศรทรง ศุภสุเมธ. (2522). ทศนคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2527). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สมานชล. (นามแฝง). (2545,มกราคม). "ฟิลิปปีนส์ออกกฎหมายรับรองสิทธิคนรักเพศเดียวกัน,"
อัญจารีแมกาซีน. 9 : 17.

สุชา จันท์โฮมและสุรางค์ จันท์โฮม. (2520). จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาพ วาดเขียน. (2525). มาตรการและประเมินผลพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุัทธนา อารีพรรค. (2528). กามวิปริต (เพศศึกษา) ชุด "เรียนรู้เรื่องเพศ." เล่มที่ 2. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อริภัทร สายนาค. การศึกษาเจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่ใช้คู่มือการประเมิน
การปฏิบัติการสอน. ปรินุญญาณิพนธ์ คศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

อนรรักษ์ ภาคภูมิ. (2545,มีนาคม). "เชื่อว่าเรา(เพราะว่าเราเป็น...)." อัญจารีแมกาซีน. 9 : 30-31.

_____. (2545,มีนาคม-เมษายน). "จดหมายข่าวสี่รัฐ" [http:// www.anjaree.com](http://www.anjaree.com) : 10.

อุดมศิลป์ ศรีสงนาม. (2528). สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระอุปถัมภ์
สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

Fishbein, Martin. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley Inc.

Good, C.V. (1957). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill.

Pattaya Yaisoon. (1984). *Family Dynamic in Childhood of Male Homosexuals*.

Master's Thesis in Public Health. Faculty of Graduate Studies. Mahidol University. Copy.

Pershing, Elizabeht Marie. (1998). *Marriage and Domestic Partnership : The Opinion of Gay Men.*

Lesbian, Bisexuals and Transgenderd People. Master's Thesis in Social work (Sociology).

California State University. Copy.

Rogers, Marc Alan. (1999). *Americans' Attitudes Toward Gays and Lesbians Since 1965*

(Civil Rights, Public Opinon). Master's Thesis in Political Science (History)

The American University. Copy.

Thurstone, L.L. (1976). *Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ พัฒนาเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๐๙๔1

วันที่ 31 มกราคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวมธุรส ชมดวง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ และ อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ให้ นางสาวมธุรส ชมดวง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นันทนา หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

แบบสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

แบบสัมภาษณ์หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เรื่อง การศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

วันที่.....เดือน.....ปี.....ที่สัมภาษณ์

ข้อมูลที่สัมภาษณ์ ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านครอบครัว
- ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านเพื่อน
- ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านสื่อมวลชน
- ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
- ตอนที่ 6 แบบสัมภาษณ์วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- ตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว

- [illegible]

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านครอบครัว

1. ท่านเป็นลูกคนที่เท่าไรของครอบครัว.....
2. ในครอบครัวของท่านมีใครบ้าง.....
 พี่น้องบิดามารดาเดียวกันมีทั้งหมด.....คน
 พี่น้องต่างบิดา.....คน พี่น้องต่างมารดา.....คน
3. พี่น้องบิดามารดาเดียวกัน มีพี่ชาย.....คน น้องชาย.....คน
 พี่สาว.....คน น้องสาว.....คน

4. สถานภาพของครอบครัว คือความสัมพันธ์ของบิดามารดาของท่านเป็นอย่างไร

- () บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
- () บิดามารดาแยกกันอยู่ เมื่อท่านอายุ.....ปี
- () บิดามารดาหย่าร้างกัน เมื่อท่านอายุ.....ปี
- () บิดาถึงแก่กรรม เมื่อท่านอายุ.....ปี
- () มารดาถึงแก่กรรม เมื่อท่านอายุ.....ปี
- () บิดาแต่งงานใหม่ เมื่อท่านอายุ.....ปี
- () มารดาแต่งงานใหม่ เมื่อท่านอายุ.....ปี

5. ตั้งแต่เด็กจนโตภายในครอบครัวของท่านมีการอบรมเลี้ยงดูอย่างไร

- () อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด.....
.....
.....
- () อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย.....
.....
.....
- () อบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ.....
.....
.....
- () อื่นๆ.....
.....
.....

6. สัมพันธภาพภายในครอบครัว

6.1 สมาชิกในครอบครัวแต่ละคนมีลักษณะนิสัยอย่างไร

- บิดาเป็นคนมีลักษณะนิสัย.....
.....
- มารดาเป็นคนมีลักษณะนิสัย.....
.....
- พี่คนที่ 1 () พี่ชาย หรือ () พี่สาว มีลักษณะนิสัย.....
.....
- พี่คนที่ 2 () พี่ชาย หรือ () พี่สาว มีลักษณะนิสัย.....
.....
- พี่คนที่ 3 () พี่ชาย หรือ () พี่สาว มีลักษณะนิสัย.....
.....

น้องคนที่ 1 () น้องชาย หรือ () นางสาว มีลักษณะนิสัย.....

.....

น้องคนที่ 2 () น้องชาย หรือ () นางสาว มีลักษณะนิสัย.....

.....

น้องคนที่ 3 () น้องชาย หรือ () นางสาว มีลักษณะนิสัย.....

.....

6.2 ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับคนในครอบครัว

ความรู้สึกต่อบิดา.....

ความรู้สึกต่อมารดา.....

ความรู้สึกต่อพี่.....

ความรู้สึกต่อน้อง.....

6.3 ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวของท่านเป็นอย่างไร

() รักใคร่กันดี

() ทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง เรื่องที่ทะเลาะกันคือ.....

() ทะเลาะกันบ่อยครั้ง เรื่องที่ทะเลาะกันคือ.....

.....

ใครที่ทะเลาะกันบ่อยครั้ง.....

ในการทะเลาะกันแต่ละครั้งมีความรุนแรงหรือไม่.....คือ.....

.....

6.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวของท่านส่วนใหญ่คือปัญหาอะไร.....

.....

6.5 เมื่อท่านมีปัญหากับคนในครอบครัวท่านทำอย่างไร.....

.....

6.6 เมื่อท่านมีปัญหา ท่านปรึกษาใคร

() บิดา เพราะ.....

() มารดา เพราะ.....

() พี่ เพราะ.....

() น้อง เพราะ.....

() อื่นๆ.....เพราะ.....

7. นอกจากตัวท่านแล้ว ใครในครอบครัวที่เป็นทอม หรือดี้ มีการแสดงออกอย่างไร

.....

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านเพื่อน

1. การคบหาเพื่อนในระดับมัธยมศึกษา
- 1.1 เพื่อนสนิทของท่านในขณะที่ยังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษามีประมาณกี่คน

มัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนสนิทที่เป็นชาย มี.....คน หญิง.....คน

มัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนสนิทที่เป็นชาย มี.....คน หญิง.....คน

- 1.2 เพื่อนสนิทที่ท่านคบหาในขณะที่ยังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีนิสัยอย่างไร
 เพื่อนชายมีนิสัย.....
 เพื่อนหญิงมีนิสัย.....
- 1.3 ความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนสนิทในขณะนั้นเป็นอย่างไร.....
- 1.4 ในขณะที่ศึกษาอยู่นั้นท่านได้คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่ สนิทกันมากน้อยเพียงใด อย่างไร
 () คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศชาย ประมาณ.....คน สนิทกับเพื่อนมากหรือน้อย
 อย่างไร.....
 () คบหาเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ประมาณ.....คน สนิทกับเพื่อนมากหรือน้อย
 อย่างไร.....
- 1.5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับเพื่อนที่เป็นทอม ดี อยากเป็นอย่างที่เพื่อนเป็นหรือไม่
 เพราะอะไร.....
- 1.6 เพื่อนที่เป็นทอม ดีได้ชักชวนให้ท่านเป็นอย่างเขาหรือไม่.....
 ถ้าเพื่อนชักชวนเขาชักชวนด้วยวิธีการอย่างไร.....
 ท่านรู้สึกอย่างไรกับการที่เพื่อนชวน.....
2. ท่านทำกิจกรรมอะไรบ้างร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม ดี.....
3. การคบหาเพื่อนในระดับอุดมศึกษา
- 3.1 เพื่อนสนิทในระดับอุดมศึกษามีลักษณะนิสัยอย่างไร.....
- 3.2 เพื่อนที่ท่านคบหาส่วนใหญ่เป็นเพศใด.....
- 3.3 ท่านสนิทกับเพื่อนเพศใด.....
- 3.4 ในขณะที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ได้คบหาเพื่อนที่เป็นทอม ดีบ้างหรือไม่ สนิทกันมากน้อย
 เพียงใด.....
- 3.5 ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ท่านมีความคิดเห็นต่อเพื่อนที่เป็นทอม ดี
 อย่างไร.....
- 3.6 เพื่อนที่เป็นทอม ดี ได้ชักชวนให้ท่านเป็นอย่างเขาหรือไม่.....
 ถ้าเพื่อนชักชวนเขาชักชวนด้วยวิธีการอย่างไร.....
 ท่านรู้สึกอย่างไรกับการที่เพื่อนชักชวน.....
4. ในขณะที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาท่านทำกิจกรรมอะไรร่วมกับเพื่อนที่เป็นทอม ดี.....

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านสื่อมวลชน

1. ท่านได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทอม ดีจากสื่อมวลชนประเภทใดบ้าง
 () โทรทัศน์ () คอมพิวเตอร์ รับรู้จาก.....
 () วิทยุ () สื่อสิ่งพิมพ์ รับรู้จาก.....
 () สื่อประเภทบันทึกภาพและเสียง รับรู้จาก.....
2. สื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอม ดี มีส่วนทำให้ท่านเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองจากรักเพศตรง
 ข้ามไปเป็นรักเพศเดียวกันหรือไม่ อย่างไร.....

- 3. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อสื่อมวลชนที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับทอม ดี.....
- 4. ปัจจุบันมีบุคคลที่เป็นทอม ดี เปิดเผยตัวตนต่อสาธารณชนมากขึ้น อย่างเช่น ดารา นางแบบ นักร้องแล้วประสบความสำเร็จในอาชีพการงานเป็นที่รู้จักของสังคม ท่านคิดว่าการเปิดเผยตัวของคนกลุ่มนี้มีอิทธิพลต่อการเป็นรักร่วมเพศหญิงของท่านหรือไม่ อย่างไร.....
- 5. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อบุคคลที่เป็นทอม ดี ที่มีชื่อเสียงในสังคม.....

ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

- 1. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อเพศชายก่อนที่จะมาเป็นทอมหรือดี.....
- 2. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อเพศชายเมื่อทราบว่าตนเองชอบเพศหญิงแล้ว.....
- 3. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อเพศหญิงก่อนที่จะมาเป็นทอมหรือดี.....
- 5. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อเพศหญิงเมื่อท่านทราบว่าตนเองชอบเพศหญิงแล้ว.....
- 6. ท่านคิดว่าจะเป็นทอมหรือดีอย่างนี้ต่อไปหรือไม่ เพราะอะไร.....
- 7. ท่านได้เคยคิดบ้างหรือไม่ว่าในอนาคต ท่านจะสามารถคบหาเพศชายเป็นคู่รักได้ เพราะอะไร.....

ตอนที่ 6 แบบสัมภาษณ์วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

- 1. การคบหากับคู่รักเพศชาย
 - 1.1 ท่านเคยมีคู่รักเพศชายมาบ้างหรือไม่.....คบหามาตั้งแต่เมื่อไร.....
 - 1.2 ระยะเวลาที่คบหากับคู่รักนานเท่าใด.....
 - 1.3 เหตุใดจึงเลิกคบหากัน.....
- 2. การคบหาคู่รักเพศหญิง
 - 2.1 ท่านเริ่มต้นคบหากับคู่รักเพศหญิงเมื่อใด.....
 - 2.2 ท่านได้คบหากับคู่รักเพศหญิงมาแล้วประมาณกี่คน.....
 - 2.3 ระยะเวลาที่คบหากับคู่รักเพศหญิงส่วนมากคบหากันนานเท่าใด.....
 - 2.4 สาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกคบหากับคู่รักคืออะไร.....
- 3. ช่วงที่ท่านเริ่มคบกับคู่รักทอม ดี ในขณะที่นั้นยังศึกษาอยู่หรือไม่.....มีผลกระทบต่อการเรียนของท่านหรือไม่ อย่างไร.....
- 4. ท่านรู้สึกกังวลใจหรือไม่ รู้สึกอย่างไรในขณะนั้น.....

5. การเป็นทอมดี มีผลกระทบต่องานหรือไม่.....
5. ท่านรู้สึกอย่างไรกับการที่เป็นทอมหรืออยู่ในขณะนี้
มีความสุขอย่างไร.....
มีความสุขทุกอย่างหรือไม่.....
6. วิถีชีวิตในการคบหาผู้รักของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 - 6.1 เมื่อท่านทราบว่าตนเองชอบเพศหญิงด้วยกันแล้วท่านได้เปิดเผยตนเองให้ใครทราบบ้าง
.....
ถ้าท่านไม่ได้เปิดเผยแต่สมาชิกในครอบครัวทราบ เหตุใดสมาชิกในครอบครัวจึงทราบ
.....
 - 6.2 ท่านพบผู้รักคนปัจจุบันได้อย่างไร.....
คบหากันเป็นระยะเวลาานเท่าใด.....
ท่านประทับใจอะไรในตัวผู้รัก.....
 - 6.3 ท่านได้พบเจอผู้รักบ่อยหรือไม่ พบเจอกันอย่างไร ส่วนมากพบกันช่วงเวลาใด.....
.....
กิจกรรมที่ท่านทำร่วมกับผู้รักเมื่อพบเจอกัน.....
 - 6.4 ท่านสนิทกับผู้รักหรือไม่ อย่างไร.....
เมื่อท่านคบหากับผู้รักแล้วมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งแค่ไหน มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยหรือไม่
อย่างไร.....
ถ้ามีความสัมพันธ์ทางเพศปฏิบัติต่อกันอย่างไร.....
ท่านได้เรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของทอม ดีหรือไม่ จากทางใด.....
.....
ถ้าท่านไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศ ต้องการมีหรือไม่ เพราะอะไร.....
.....
ต้องปรึกษาใครก่อนหรือไม่ อย่างไร.....
 - 6.5 เมื่อท่านได้คบหากับผู้รักแล้วได้เปิดเผยให้ใครทราบหรือไม่ว่าท่านเป็นผู้รักกัน
ท่านแสดงตนกับคนทั่วไปในสังคมอย่างไร แสดงความเป็นหญิงหรือชายหรือไม่ อย่างไร.....
.....
 - 6.6 มีปัญหาอะไรบ้างในการคบหากับผู้รัก แล้วท่านแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร.....
.....
7. ท่านได้เคยคิดเกี่ยวกับเรื่องชีวิตครอบครัวในอนาคตไว้บ้างหรือไม่ คิดไว้ว่าเป็นอย่างไร.....
.....
มีความคาดหวังกับชีวิตครอบครัวอย่างไร.....
.....

ตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์สาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

1. จุดเริ่มต้นความเป็นมาของการเป็นทอมหรือดี
- ท่านเริ่มต้นการเป็นทอมหรือดีเมื่อใด.....
- อยากให้ท่านเล่ารายละเอียดว่าจุดเปลี่ยนแปลงความคิดว่าอยากเป็นทอมหรือดีคืออะไร.....
-
- ท่านไปพบหรือประสบกับเหตุการณ์ใด มีมูลเหตุจูงใจอะไรที่ทำให้ท่านเปลี่ยนแปลงตนเอง.....
-
2. ท่านพอจะบอกได้หรือไม่ว่า การที่ท่านเป็นทอมหรือดีของท่านเป็นเพราะสาเหตุใด
- () ครอบครัว คือ.....
- () เพื่อน คือ.....
- () สื่อมวลชน คือ.....
- () อื่นๆ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวมธุรส ชมดวง
วันเดือนปีเกิด	27 พฤษภาคม 2518
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	74/77 ซอยมิ่งขวัญ 6 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	บธ.บ. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร